A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

MIKROFILMTÁR

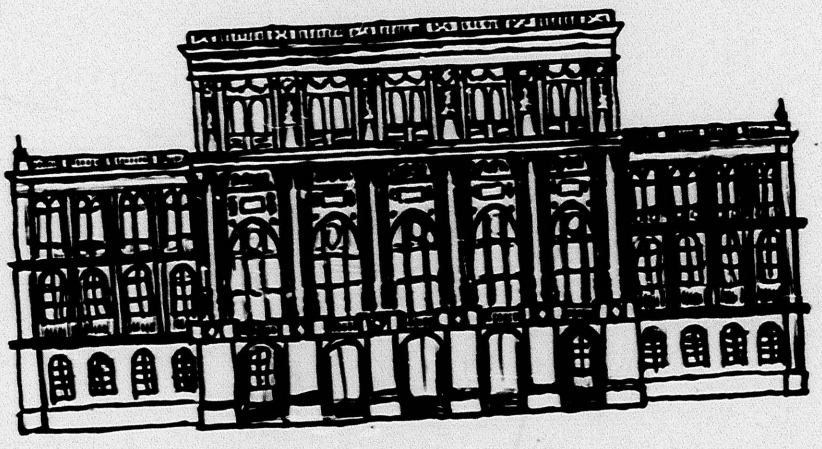

BUDAPEST

BIBLIOTHECA ACADEMIAE SCIENTIARUM HUNGARICAE

1961

FOTO:
Sz. T.

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE
BUDAPEST
KELETI KÖNYVTÁR – BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, A. 486.

v. WEISZ Katalog i.e. (Sub eadem numero)

WEISZ Miksa
Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --. Bp. 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,8o p. 23 cm.

קירים כ"

~~[illegible]~~

IV

fol. 1-71.

120

ואם לא יוכל לשלם את כל הסכום
הנ"ל בבת אחת, ישלם לפחות
חלק ממנו, ויתן לו שטר
על היתרה.

ג

ואם לא יוכל לשלם את כל הסכום
הנ"ל בבת אחת, ישלם לפחות
חלק ממנו, ויתן לו שטר
על היתרה.

=

ואם לא יוכל לשלם את כל הסכום
הנ"ל בבת אחת, ישלם לפחות
חלק ממנו, ויתן לו שטר
על היתרה.

ד

AKADEMIA

בנישואי היקר הנעים ונחמד, מה טובו ומה יפיו לא יספר ולא ימד,
הה כמר משה בן המנוח כמר מיכאל אברהם פואה זל
עם הכבודה הנעימה והבתולה מרת ספירנצה בת המפואר והנעלה, הולך
בדרך שלולה כמר שר שלום פואה יזיא. אהבה מכלכלת השורה, אף כי
אינה ראויה לחשורה, וענתה השירה. עפרות (א) זהב לו

אוהל ובל יצעין לנפח סלה
יטע באפדנו אנוש הבית
בוחן ועופל לו לשבת בית
מוסד כמגדל עוז בעוז לא תלה

כרם נטע שורק בשדה חמד
יזמור יסקל בו בשמן קרן
אחר לעומתו להוד ולקרן
ישא באשת חן לחברת צמד

טוב הוא כמשה גם נקי כפים
כרם ובית מושב כבן איש חיל
היא לו ספירנצה גם מנת אפים

בה יאריך ימים ויעשה חיל
ישגה כעץ שתול בפלגי מים
ביתו וכרמו היא ואשת חיל

בבי הלולא מילי
אלישע רש ונקלה

MATEMÁTICA

MATEMÁTICA

שָׁלוֹם וְשִׁלְוָה אִתְּךָ אַתָּה׃
תּוֹרָה וְלִוּוֹת יָדְךָ כּוֹנָנוּ
אַרְוֹן בְּרִיתְךָ תַּגָּלָה לָנוּ
תְּבֵנֶה מְכוֹן צִיּוֹן וּמִקְדָּשׁוֹ׃
זֶרֶשׁ שֶׁרֶב יְיָ לְעֵת חֲתוּנוּ
שׁוֹפָר תִּקָּעֵ בְּזֹמֶן גְּאוּלָתֵנוּ
יְזִכּוּ לְחֶסֶד יְיָ מְלֹא חֻפָּנִים׃
יָדַם אֱמוּנָה עַל מְלֹאכֶת קֹדֶשׁ
אֲרוֹן מְעוֹן קָדְשׁוֹ וּמְמֶת קֹדֶשׁ
בָּהַט וְשָׁשׁ רְצוּף זָהָב פְּרוֹיִם
בְּ
כִּי חִדְּשׁוּ כֻּלָּם דְּבִיר לֹא תֵלָא׃
יַגֵּל רָפָאֵי עוֹד וְאֵין שָׁם פֶּתַח
יָרוֹן יְהוָה יַעֲלוֹז גַּם יַחַד
יְשׁוּמַח אֵלִיאֶזֶר וְיוֹסֵף כָּלָה
א.

מעה עולם׃
ובכל ותוך ירושלים עיר הקודש כאשר הוא כתוב על ידי דויד מלכך משיחך עד שיבוא ויבנה בית המקדש במהרה בימינו ויתן חלקנו בתורתך ונעבדך שם ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ ונערבה לייי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ ונזכה לעלות לרגל שלש פעמים בשנה לראות פני ייי ולהקריב לפניו קרבנות חובותינו ונדבותינו בשמחה׃ ונזכה לאכול שם מן הזבחים ומן הפסחים׃ ומן הקדשים ומן הקדשי הקדשים׃ ומן הבכורים ומן התמידים׃ ומן המוספים׃ ומן הנסכים׃ ומן הנדבות׃ ומן הנדרים׃ ומן הבכורות׃ ומן המעשרות׃ ומן הראשית הדגן׃ ומן הראשית הגזז׃ ומן הראשית הפרי׃ ומן הראשית הבצק׃ ומן הראשית הצאן׃ ומן הראשית הבקר׃ ומן הראשית הכלי׃ ומן הראשית הכלי׃ ומן הראשית הכלי

Nella Storia della Vita di Federigo 2do il Grande, Re di Prussia, Compilata da Dom.co Caminer, Tomo V. pag. 133. — Vinezia 1787. presso Franc.co Sansoni — Cosi sta scritto —

= Non più espressivo, ne meno adulatore, fu l'epitafio fattosi allora (ed a torto attribuito pe stesso a Federico II vivente) cioè a dire = Hic cinis, ubique Fama = eccellentem. Parafrasato e cosi tradotto in Francese idiome =

8.

= Cigit un Philosophe, un monarque, un Guerrier.
qui fut de ses Sujets Legislateur, et Pere
qui fit Trembler le monde, et qui sçut l'eclairer
mais, Prussien, ne crois pas, dans ton douleur amere
que du grand Frederic, cette urne enferme tout
Sacendre est dans ces Lieux, et sa glorie est partout: =

Io faltro volendo tradurre il detto ben Conciso epitaffio, scrivo Cosi in Ebraico —

מה עשרו קובר
מכן אמו למרחם ר.ע

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

AKADEMIA NAUK TARA

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

אלי

כלפי שהבן שלך מוכיח עניינים בין בן
לבין שותפיו בשיעור כזה.
בזה שהשותפין בשיעור כזה
הם יחסי אחוה שלא לשלם בעלי
שדות בעין ולאחר את מזונות הבית
ויכיצד אי אפשר שיעור בעלים
ושיעור שוה לשניהם בעלי
השיעור כיצד? ולכאורה קשה
הרבה שהרי אינו שוה אלא בזה בזה
ולמה שהרי בעין אינו שוה
אלא בזה שהרי שיעור בעלים
שוה הוא לשניהם ואין
שיעור שוה בעין אלא בזה
שהרי בעין אינו שוה
אלא בזה שהרי שיעור בעלים

קל מלין אשמע קול אמרי שרים ומורשי לבבם הוציאו בשאת משלם יען כל
יקר באיש אחד חזו . ועתה כי אמנם כי לבי צפון משכל ואין מלה בלשוני אלין
אשים דברתי גם אני כי רוח כביר העירני לאמר ראשיתי המצער ואחריתי
מאד יגאה הנה כי כן אתם משכילי עם שאוני ואנכי אדבר

12.

הנשאי זמרת חדות עמנו!
אן אזלו שרים? אנה נקראו?
יתעוררו כלם קלם ישאו!
כי קם אנוש משכיל מאיר עינינו
אך הוא יקר הדת וצבי ארצנו
התעדנו עברים כי בו ימצאו
כל מין שפת עבר אם הם ישאו
מה נמלצו מליו לזמיר דורנו .

התרפסי נפשי ושחי הפעם
אל מול עדי מלכות ולאל ידהו
ידעם גאון אונו כגבורת רעם
עלזי קהלת ש במאור פראהו
נשגב בחכמתו כמשיבי טעם
אב רם שמו נקרא חי חי יודהו .

כמוה"חר יוסף יהודה הכהן

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ה"ה בן שנה בערך מאיר בחור מאוד בעל כשרונות. רק קצת נעול ולא מדבר הרבה אבל מתמיד. ולמד בישיבת [illegible] ואחר כך למד אצל [illegible] ואחר כך למד אצל [illegible] ואחר כך למד אצל

כי אם בשביל שהוא לא יכול לעשות זאת בעצמו.
ומי יודע אם אחר כך לא יתחרט על זה.
ואם כן, מה יעשה אז?

ואחר כך הוא שאל את יוסף אם הוא יודע
מה הוא עשה כדי שיוכל לחזור לעבודתו.
יוסף ענה לו שהוא יודע, ואמר לו
שהוא יכול לחזור לעבודתו אם הוא יבקש
סליחה מהמלך ויבטיח לו שלא יעשה
עוד פעם כזה דבר.

ואחר כך הלך יוסף אל המלך ואמר לו
שהוא יודע מה הוא עשה, ושהוא מבקש
סליחה ומבטיח שלא יעשה עוד פעם כזה.
המלך שמח מאוד כשראה שיוסף הבין
את טעותו, ואמר לו שהוא יכול לחזור
לעבודתו.

יוסף שמח מאוד כשראה שהוא יכול
לחזור לעבודתו, ואמר למלך שהוא
יעשה הכל כדי לא לעשות עוד פעם
כזה דבר.

M.T. AKADEMIA KONSTANTA

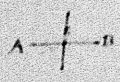
A
B

מתני' הרואה את הקרי בחלום אם ראה שהוא שרוי בבית הטבילה ואינו יודע אם טבל אם לאו הרי זה טבל ואם ראה שהוא שרוי בבית הכסא ואינו יודע אם יצא אם לאו הרי זה לא יצא ואם ראה שהוא שרוי בבית המרחץ ואינו יודע אם טבל אם לאו הרי זה לא טבל ואם ראה שהוא שרוי בבית הקברות ואינו יודע אם יצא אם לאו הרי זה יצא ואם ראה שהוא שרוי בבית הקברות ואינו יודע אם טבל אם לאו הרי זה טבל ואם ראה שהוא שרוי בבית הכסא ואינו יודע אם טבל אם לאו הרי זה טבל ואם ראה שהוא שרוי בבית המרחץ ואינו יודע אם יצא אם לאו הרי זה יצא ואם ראה שהוא שרוי בבית הטבילה ואינו יודע אם טבל אם לאו הרי זה לא טבל ואם ראה שהוא שרוי בבית הקברות ואינו יודע אם יצא אם לאו הרי זה לא יצא ואם ראה שהוא שרוי בבית הכסא ואינו יודע אם יצא אם לאו הרי זה יצא ואם ראה שהוא שרוי בבית המרחץ ואינו יודע אם טבל אם לאו הרי זה טבל ואם ראה שהוא שרוי בבית הטבילה ואינו יודע אם טבל אם לאו הרי זה לא טבל ואם ראה שהוא שרוי בבית הקברות ואינו יודע אם יצא אם לאו הרי זה

Cancelled

Cancelled

Cancelled

ـــــــ

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

שיר

מאז בני אחז שר עיר הצדק
עד מבני עמי הסיר כל חדק
תורה תשורת אל הגדיל ותרב
על שעריו מדיש תקע החרב

שני וחזקיה פראנץ מלכי צרק
שם מחשך לאור לבוקר שרב
סנה בעין טובו ובחסד הרב
השפיל גאון סכלות ויחזק ברק

היציא דבר מלכות וייעו לשעת
מדרש לכל רבן תוך קריית ספר
שם שם לצבריץ למונהל יושר
טריאסט הדור חכמה ופעלות שפר

בְּרִגֵּל בְּרֶגֶל דית את נם הדעת
יחזו ישרים פנה : פנה ימצא אושר

3 יקר היה אז בדרום בעתה הפשוטה בתי המלוכה עתה גשתו ותגיעו

בדרך עלות :

שיר אזי בת יפתח

בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה
בדרך עוד אשר אבה ובית הקברות אשר בקרבתה : אזי את אשר אבה

עוּרִי רִנָּתִי ~~עוּרִי~~ אַל תֵּרָדָמִי

וּרְאִי ~~חֶשְׁקַת~~ לִבִּי כָּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת

עוּרִי עוּרִי בַּת שִׁיר אַל תִּתְעַלָּמִי

מִתֵּת שִׁבְחֵי דוֹדַי עַל עֵט עוֹפֶרֶת

נָא כִּנּוֹרֵךְ תִּשְׁאִי אוּלַי תִּנְעָמִי

כִּי בִּיקָרָם תִּהְיִי גַּם אַתְּ נֶהְדֶּרֶת

רָנִי וּכְפִי עֶרְכֵּךְ אִם לֹא תֶחְכָּמִי

אַךְ בִּדְמָמָה בַּל תַּעַמְדִי קוֹדֶרֶת

חַלִּי נָא לִפְנֵי אֵל עִם תֹּם וָיוֹשֶׁר

הִנֵּה יֵעָתֵר לָךְ נַפְשִׁי בּוֹטַחַת

כִּי אֵין מֵטִיב בִּלְתּוֹ מַמְצִיא כָּל אוֹשֶׁר

חַיִּים יִתֵּן לָהֶם שׁוּבָה וַנַּחַת

בָּנִים לָמוֹ יַרְבֶּה כָּבוֹד וָעוֹשֶׁר

יַרְוֶה בִּנְוֵה שָׁלוֹם שׁוֹשָׁן פּוֹרַחַת

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

BIBLIOTECA NACIONAL

השלוה

שר

[illegible]

M. T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

S. C.

Registro de ~~Sagitterio~~

ACADEMIA

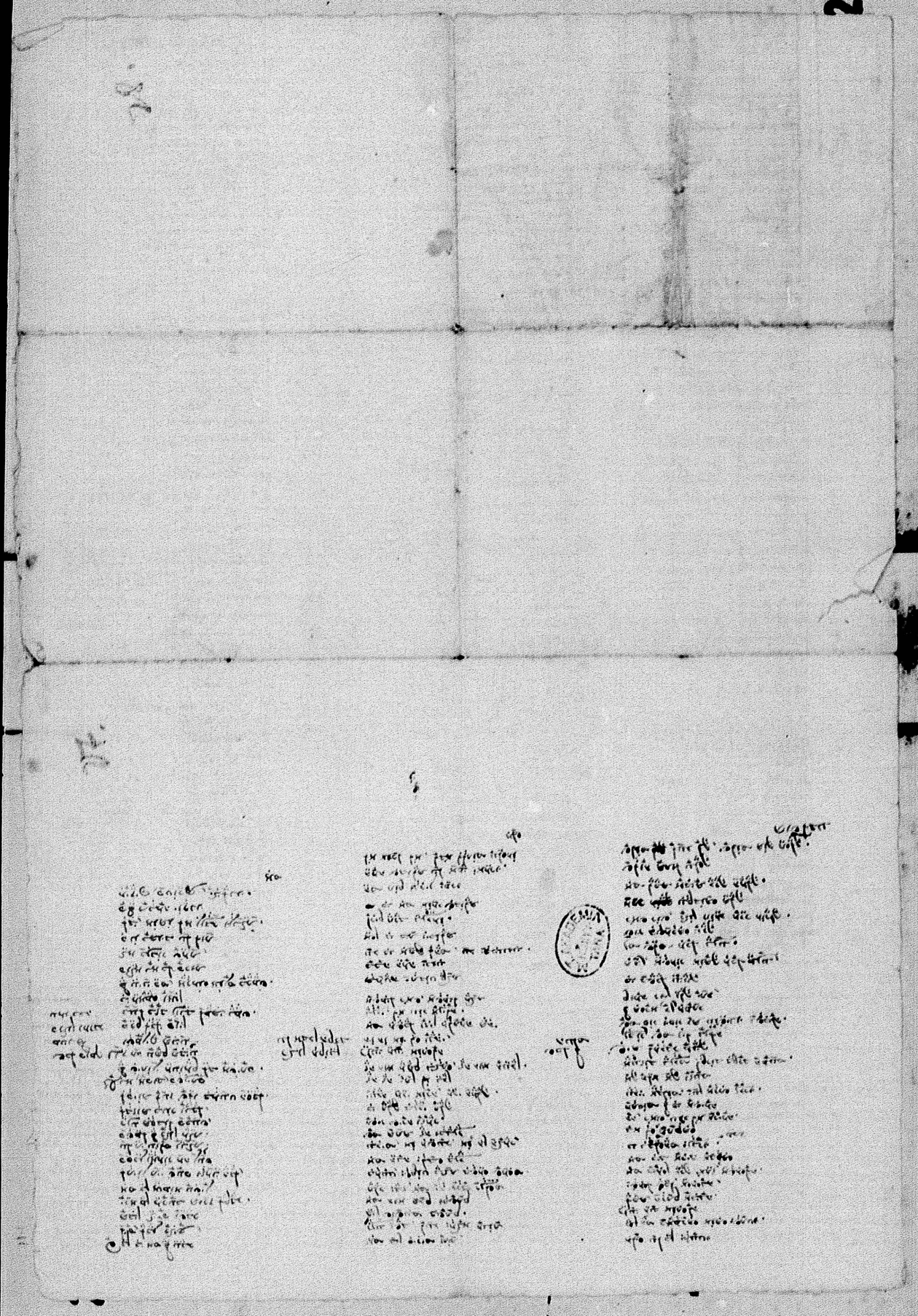

ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬಿದೆ.

ಅಂಗಾಲು ಅಂಗೈ ಕೆಂಪಾಗಿದೆ.

ಅಂಗಿಯ ಗುಂಡಿ ಕಿತ್ತುಹೋಗಿದೆ.

ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಹರಿಯಿತು.

ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಮರಳು ಜಾರಿಹೋ

ده

ولایت ته تلل. ځکه چې هغه
ډیر ښه سړی و. خو ما ورته
ویل چې زه نه غواړم چې
ستا ملګرتیا وکړم. ځکه چې
ته ډیر ناوړه سړی یې.
هغه ما ته وویل چې ته
ولې داسې وایې؟ ما ورته
وویل چې ته ډیر ناوړه
کارونه کوې. هغه ما ته
وویل چې زه ستا ملګرتیا
نه پرېږدم. ما ورته وویل
چې که ته زما ملګرتیا
پرېږدې نو زه به ستا
ملګرتیا پرېږدم. هغه
ما ته وویل چې که ته
زما ملګرتیا پرېږدې نو
زه به ستا ملګرتیا

ہے۔ اس کا مطلب ہے کہ ہم نے اس کو
ہے۔ اس کا مطلب ہے کہ ہم نے اس کو
ہے۔ اس کا مطلب ہے کہ ہم نے اس کو

ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಅವು

ומה הוא הדבר שאתה מבקש ממני לעשות בשבילך? אמר לו: אני מבקש ממך שתלך ותשכור לי בית בעיר ותביא לי שם את אשתי ואת בני. אמר לו: אם כן, מה אתה נותן לי? אמר לו: אני נותן לך את כל הכסף שיש לי בכיסי. אמר לו: אם כן, אני הולך

لمحنه لمعه ع مدهه د طالعه مدده دام دمعه ديلوم مه ومرالملو حد طمدة بخ دام
سده ح لمده معد عد قيمتي. ع سال مليخ لمخ ،طمدة حد دمله ٥٠٠٠ ع بخطه .
كمده وسع دام عليه ع دمه. سع وجه هيه. حيل لوامه٥٠٥ بهمد طمدة عدة حد عد دم امعاه
مليخ حد حدلي وعمال حلاقحه بلعلولم طرعيا نتر ردوسه سه دسلمه حلي مهم. ١١٥٠٧٥
د. دمعلي. حلي حسيم دحدة٥ مدحوه حلي .دحه وطم ادحي فلوب ١١٤ ح. ٣

ع.د طمدحه د.

سحه حسه. سلم ولم مه
ر.ده ط ادحم تموط مده.
مدده حدم حسم دسم ردح
مدده حسط عاوه ادحه لم دمخم
مدده مسلم ادحه ولم
ط. طلحل لم بلهم. مولم
لا ام دمد هدخ لمحه. سلم
دلم مهد ره. لمحمل حدحه
ردمم حم لمحل حسه لمحه

ه.ه طهاحمه. سلم لمحل مسه
مده طلهمل حلحله. ادم/مده
ه. طلح دعلل حسم دسم
حسلم لحمه. ٢٠٨
٥٠٠٥ حسحد طلحم ٥٨٠٥
طحده سلحه مطح حمدم لم حجم
دحمه مهم. دسم حجموم

لمحنه لمعه ع مدهه د طالعه مدده دام دمعه ديلوم مه ومرالملو حد طمدة بخ دام
سده ح لمده مدد عد قيمتي. ع سال مليخ لمخ ،طمدة حد دمله ٥٠٠٠ ع بخطه .
كمده وسع دام عليه ع دمه. سع وجه هيه. حيل لوامه٥٠٥ بهمد طمدة عدة حد عد دم امعاه
مليخ حد حدلي وعمال حلاقحه بلعلولم طرعيا نتر ردوسه سه دسلمه حلي مهم. ١١٥٠٧٥
د. دمعلي. حلي حسيم دحدة٥ مدحوه حلي .دحه وطم ادحي فلوب ١١٤ ح. ٣

مدده طلهمل حلحله. ادم/مده
ه. طلح دعلل حسم دسم
حسلم لحمه. ٢٠٨
٥٠٠٥ حسحد طلحم ٥٨٠٥
طحده سلحه مطح حمدم لم حجم
دحمه مهم. دسم حجموم

ه.ه طهاحمه. سلم لمحل مسه
مده طلهمل حلحله. ادم/مده
ه. طلح دعلل حسم دسم
حسلم لحمه. ٢٠٨
٥٠٠٥ حسحد طلحم ٥٨٠٥
طحده سلحه مطح حمدم لم حجم
دحمه مهم. دسم حجموم

لمحنه لمعه ع مدهه د طالعه مدده دام دمعه ديلوم مه ومرالملو حد طمدة بخ دام
سده ح لمده مدد عد قيمتي. ع سال مليخ لمخ ،طمدة حد دمله ٥٠٠٠ ع بخطه .
كمده وسع دام عليه ع دمه. سع وجه هيه. حيل لوامه٥٠٥ بهمد طمدة عدة حد عد دم امعاه
مليخ حد حدلي وعمال حلاقحه بلعلولم طرعيا نتر ردوسه سه دسلمه حلي مهم. ١١٥٠٧٥
د. دمعلي. حلي حسيم دحدة٥ مدحوه حلي .دحه وطم ادحي فلوب ١١٤ ح. ٣

ولايتِ عليه قديمُ دولت وحشت انداز. تهار حق معتمدِ بيمهر اعتبارِ ثمر وبه حضرتِ حرفي اعتدت وعوام رفيع
ما وبه معاينه عدد اعتبارِ كتف ظلم ۱۹۸۶ رؤساء وضع وبه. تعريف اعتراف عدد عدالت وحدت وحساب نمايندگان
معده وبه صفت وبه نقره فرمان عظمتِ نو رنج سلامتي وبه ماه اين دهن وبه دل عدالت وحدتِ وكشاورز
اين أعضاء وبه وحدت عظيم وعدالت. ۱۳۰۰ اعتراض وحق وحدت وعظيم. اعتبار. اعتراض. معده
معده أهل. اعتبار دعوه وعلامه مرتفع.

تجارت معلوم	سواد وعدالت	أعضاء وحق اعتدالت
كرسي ۱۳۰۰	سال ۱۹۸۰	۱۹۰ أهل وقرار وحكمت
أعضاء وقرار	في أعتراض	وعظم ۱۹۰۰ عدد عدد
تحقيق في م.	دين محمد	وعظم استيراد محمد وعدد
وقت وعلوم	محمد أحمد	أعضاء حق محمد وعدد
أعضاء.	وعدد وحرف	في وقت عدد اعتراض
أعتراض.	اعتراض	وقت عدد اعتراض وحق وحكمت
وقت ۱۹۱۰	وعظم ۱۹۸۶	عظم. ۱۹۰ عن وعظم
وقت وحدت	عبدالله وقرار	عن وعظم اعتراض
وعدد ۱۹۰۰	محمد محمد محمد	وقت ۱۹۰۰ وعظم.
محمد أعتراض	۱۹۰۰ عدد	دكتور عظم اعتراض
وعظم محمد	وعظم	أعتراض في م وعظم
وعظم وقت	وقرار وعظم	وقت وقرار وعظم
في وعظم	أعضاء وقت	أعضاء وقت في وعظم
في وقت وعظم	في وقت وعظم	أعضاء وقت في وعظم
أحمد أعضاء	أحمد وقت	أعضاء وقت في وعظم
محمد وقت	وعظم وقت	أعضاء وقت في وعظم
أعتراض وقت	وعظم وقت	أعضاء وقت في وعظم
وقت وعظم	وعظم وقت	أعضاء وقت في وعظم
أعضاء وقت	وعظم وقت	أعضاء وقت في وعظم
وعظم وقت

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

מ

מא

מב

מג

מד

מה

מו

מז

מח

מט

נ

נא

נב

נג

נד

נה

נו

נז

נח

נט

ס

סא

סב

סג

סד

סה

סו

סז

סח

סט

ע

עא

עב

עג

עד

עה

עו

עז

עח

עט

פ

פא

פב

פג

פד

פה

פו

פז

פח

פט

צ

צא

צב

צג

צד

צה

צו

צז

צח

צט

ק

קא

קב

קג

קד

קה

קו

קז

קח

קט

ר

רא

רב

רג

רד

רה

רו

רז

רח

רט

ש

שא

שב

שג

שד

שה

שו

שז

שח

שט

ת

תא

תב

תג

תד

תה

תו

תז

תח

תט

ויאמר יהוה אל משה
דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם
איש איש כי יקלל אלהיו
ונשא חטאו
ונקב שם יהוה מות יומת
רגום ירגמו עליו כל העדה
כגר כאזרח בנקבו שם יומת
ואיש כי יכה כל נפש אדם
מות יומת
ומכה נפש בהמה ישלמנה
נפש תחת נפש
ואיש כי יתן מום בעמיתו
כאשר עשה כן יעשה לו
שבר תחת שבר עין תחת עין
שן תחת שן
כאשר נתן מום באדם כן ינתן בו
ומכה בהמה ישלמנה
ומכה איש ומת יומת
משפט אחד יהיה לכם
כגר כאזרח יהיה
כי אני יהוה אלהיכם
וידבר משה אל בני ישראל
ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה
ויסקלו אתו אבן
ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה
את משה

ויאמר יהוה אל משה
דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם
כי תבואו אל הארץ אשר אני נתן לכם
ושבתה הארץ שבת ליהוה
שש שנים תזרע שדך
ושש שנים תזמר כרמך
ואספת את תבואתה
ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ
שבת ליהוה
שדך לא תזרע
וכרמך לא תזמר
את ספיח קצירך לא תקצור
ואת ענבי נזירך לא תבצר
שנת שבתון יהיה לארץ
והיתה שבת הארץ לכם לאכלה
לך ולעבדך ולאמתך
ולשכירך ולתושבך הגרים עמך
ולבהמתך ולחיה אשר בארצך
כל תבואתה תהיה לאכל
וספרת לך שבע שבתות שנים
שבע שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע שבתות השנים
תשע ארבעים שנה
והעברת שופר תרועה
בחדש השביעי בעשור לחדש
ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם
וקדשתם את שנת החמשים שנה
וקראתם דרור בארץ לכל יושביה
יובל היא תהיה לכם
ושבתם איש אל אחזתו
ואיש אל משפחתו תשובו
יובל השנה החמשים שנה תהיה לכם
לא תזרעו
ולא תקצרו את ספיחיה
ולא תבצרו את נזיריה
כי יובל הוא קדש תהיה לכם
מן השדה תאכלו את תבואתה
בשנת היובל הזאת
תשובו איש אל אחזתו
וכי תמכרו ממכר לעמיתך
או קנה מיד עמיתך
אל תונו איש את אחיו
במספר שנים אחר היובל
תקנה מעמיתך
במספר שני תבואת הוא מכר לך
לפי רב השנים תרבה מקנתו
ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו
כי מספר תבואת הוא מכר לך
ולא תונו איש את עמיתו
ויראת מאלהיך
כי אני יהוה אלהיכם
ועשיתם את חקתי
ואת משפטי תשמרו
ועשיתם בארץ לבטח
ונתנה הארץ פריה
ואכלתם לשבע
וישבתם לבטח עליה
וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית
הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו
וצויתי את ברכתי לכם
בשנה הששית
ועשתה את התבואה לשלש השנים
ואכלתם מן התבואה הישן
עד שנה התשיעית
עד בוא תבואתה
תאכלו ישן
והארץ לא תמכר לצמיתות
כי לי הארץ
כי גרים ותושבים אתם עמדי
ובכל ארץ אחזתכם
גאלה תתנו לארץ
כי ימך אחיך
ומכר מאחזתו
ובא גואלו הקרב אליו
וגאל את מכר אחיו
ואיש כי לא יהיה לו גואל
והשיגה ידו
ומצא כדי גאלתו
וחשב את שנות מכרו
והשיב את העודף לאיש אשר מכר לו
ושב אל אחזתו
ואם לא מצאה ידו די השבה לו
והיה מכרו ביד הקונה אתו
עד שנת היובל
וביובל יצא
ושב לאחזתו
ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה
והיתה גאלתו עד תם שנת ימכרנו
ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה
וקם הבית אשר לא חומה לעיר
לצמיתת לקנה לאיש אשר עשה אתו
לא יצא ביובל
ובתי חצרים אשר אין להם חומה
סביב על שדה הארץ יחשבו
גאלה תהיה לו
ויצא ביובל
ובתי ערי אחזתם
גאולת עולם יהיה לבני לוי
ואשר יקנה מן הלוים
ויצא מבית ומעיר אחזתו
ביובל
כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם
בתוך בני ישראל
ושדה מגרש עריהם
לא ימכר
כי אחזת עולם הוא להם
וכי ימוך אחיך
ומטה ידו עמך
והחזקת בו
גר ותושב וחי עמך
אל תקח מאתו נשך ותרבית
ויראת מאלהיך
וחי אחיך עמך
את כספך לא תתן לו בנשך
ובמרבית לא תתן אכלך
אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ כנען
לתת לכם את ארץ כנען
להיות לכם לאלהים
וכי ימוך אחיך עמך
ונמכר לך
לא תעבד בו עבדת עבד
כשכיר כתושב יהיה עמך
עד שנת היובל יעבד עמך
ויצא מעמך הוא ובניו עמו
ושב אל משפחתו
ואל אחזת אבתיו ישוב
כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לא ימכרו ממכרת עבד
לא תרדה בו בפרך
ויראת מאלהיך
ועבדך ואמתך אשר יהיה לך
מאת הגוים אשר סביבתיכם
ממנו תקנו עבד ואמה
וגם מבני התושבים הגרים עמכם
מהם תקנו
וממשפחתם אשר עמכם
אשר הולידו בארצכם
והיו לכם לאחזה
והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם
לרשת אחזה לעולם
בהם תעבדו
ואחיכם בני ישראל
איש באחיו לא תרדה בו בפרך
וכי תשיג יד גר ותושב עמך
והמך אחיך עמו
ונמכר לגר תושב עמך
או לעקר משפחת גר
אחרי נמכר גאלה תהיה לו
אחד מאחיו יגאלנו
או דדו או בן דדו יגאלנו
או משאר בשרו ממשפחתו יגאל ממנו
או השיגה ידו ונגאל
מספר עם קנהו
עד שנת היובל
והיה כימי שנים אחרים
כשכרו ישיב גאלתו
מן הכסף
ואם עוד רבים בשנים
כפיהם ישיב גאלתו
ומן כסף מקנתו
ואם מעט נשאר בשנים
עד שנת היובל
וחשב לו
כשכרו ישיב גאלתו
לא ירד בו בפרך לעיניך
ואם לא יגאל באלה
ויצא בשנת היובל
הוא ובניו עמו
כי לי בני ישראל עבדים
עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם
לא תעשו לכם אלילם
ופסל ומצבה לא תקימו לכם
ואבן משכית לא תתנו בארצכם
להשתחות עליה
כי אני יהוה אלהיכם
את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו
אני יהוה
אם בחקתי תלכו
ואת מצותי תשמרו
ועשיתם אתם
ונתתי גשמיכם בעתם
ונתנה הארץ יבולה
ועץ השדה יתן פריו
והשיג לכם דיש את בצירה
ובצירה תשיג את זרע
ואכלתם לחמכם לשבע
וישבתם לבטח בארצכם
ונתתי שלום בארץ
ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבר בארצכם
ורדפתם את אויביכם
ונפלו לפניכם לחרב
ורדפו מכם חמשה מאה
ומאה מכם ירדפו רבבה
ונפלו אויביכם לפניכם לחרב
ופניתי אליכם
והפריתי אתכם
והקימתי את בריתי אתכם
ואכלתם ישן נושן
והוצאתם ישן מפני חדש
ונתתי משכני בתוככם
ולא תגעל נפשי אתכם
והתהלכתי בתוככם
והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם
אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מהיות להם עבדים
ואשבר מוטות עלכם
והולכתי אתכם קוממיות
ואם לא תשמעו לי
ולא תעשו את כל המצות האלה
ואם בחקתי תמאסו
ואם את משפטי תגעל נפשכם
לבלתי עשות את כל מצותי
להפרכם את בריתי
אף אני אעשה זאת לכם
והפקדתי עליכם בהלה
את שחפת ואת הקדחת
מכלות עינים ומדיבות נפש
וזרעתם לריק זרעכם
ואכלוהו אויביכם
ונתתי את פניי בכם
ונגפתם לפני אויביכם
ורדו בכם שנאיכם
ונסתם ואין רדף אתכם
ואם עד אלה לא תשמעו לי
ויספתי לייסר אתכם שבע על חטאתיכם
ושברתי את גאון עזכם
ונתתי את שמיכם כברזל
ואת ארצכם כנחשת
ותם לריק כחכם
ולא תתן ארצכם את יבולה
ועץ הארץ לא יתן את פריו
והלכתם עמי קרי
ואבתי לשמוע לי
ויספתי עליכם מכה שבעתים
כחטאתיכם
ושלחתי בכם את חיה השדי
ושכלה אתכם
והכרתי את בהמתכם
ומעטתי אתכם
ונשמו דרכיכם חרבות
ואם בזאת לא תוסרו לי
והלכתם עמי קרי
ואני אלך עמכם בחמת קרי
והכיתי אתכם גם אני שבעתים
על חטאתיכם
והבאתי עליכם חרב
נקמת נקם ברית
ונאספתם אל עריכם
ושלחתי דבר בתוככם
ונתתם בידי אויב
בשברי לכם מטה לחם
ואפו עשר נשים לחמכם
ואכלו לחם במשקל
ואכלתם ולא תשבעו
ואם עד זאת לא תשמעו לי
והלכתם עמי קרי
והלכתי עמכם בחמת חנם
והכיתי אתכם שבעתים
על חטאתיכם
ואכלתם בשר בניכם
ובשר בנותיכם תאכלו
ונתתי את גויתיכם
על גלולי פגריכם
ונתתי אתכם חרבה
והשמותי את מקדשיכם
ולא אריח בריח ניחחיכם
ושממתי את הארץ
ושממו עליה אויביכם
הישבים בה
ואתכם אזרה בגוים
והריקתי אחריכם חרב
והיתה ארצכם שממה
והיו עריכם חרבה
אז תרצה הארץ את שבתתיה
כל ימי השמה
ואתם בארץ אויביכם
אז תשבת הארץ
ושבתה את שבתתיה
כל ימי השמה
את אשר לא שבתה בשבתתיכם
בשבתכם עליה
והנשארים מכם
והבאתי מרך בלבבם
בארצות אויביהם
ורדף אותם קול עלה נדף
ונסו כנס מפני חרב
ונפלו ואין רדף
וכשלו איש באחיו כמפני חרב
ואין לכם תקומה לפני אויביכם
ואבדתם בגוים
ואכלה אתכם ארץ אויביכם
והנשארים מכם
ונמקו בעונם
בארצות אויביכם
וגם בעונות אבתם אתם
כמוהם ימקו
עד אשר יתודו את עונם
ואת עון אבתם
במעלם אשר מעלו בי
וגם אשר הלכו עמי קרי
והביאתי אותם בארץ אויביהם
או אז יכנע לבבם הערל
ואז ירצו את עונם
וזכרתי את בריתי יעקוב
ואף את בריתי יצחק
ואף את בריתי אברהם אזכר
והארץ אזכר
פן תעזב מהם
ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם
והם ירצו את עונם
יען ובגלל יען
כי במשפטי מאסו
ואת חקתי געלה נפשם
וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם
לא מאסתים
ולא געלתים
לכלתם
להפר בריתי אתם
כי אני יהוה אלהיהם
וזכרתי להם ברית ראשנים
אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
לעיני הגוים
להיות להם לאלהים
אני יהוה
אלה החקים והמשפטים והתורות
אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
בהר סיני
ביד משה

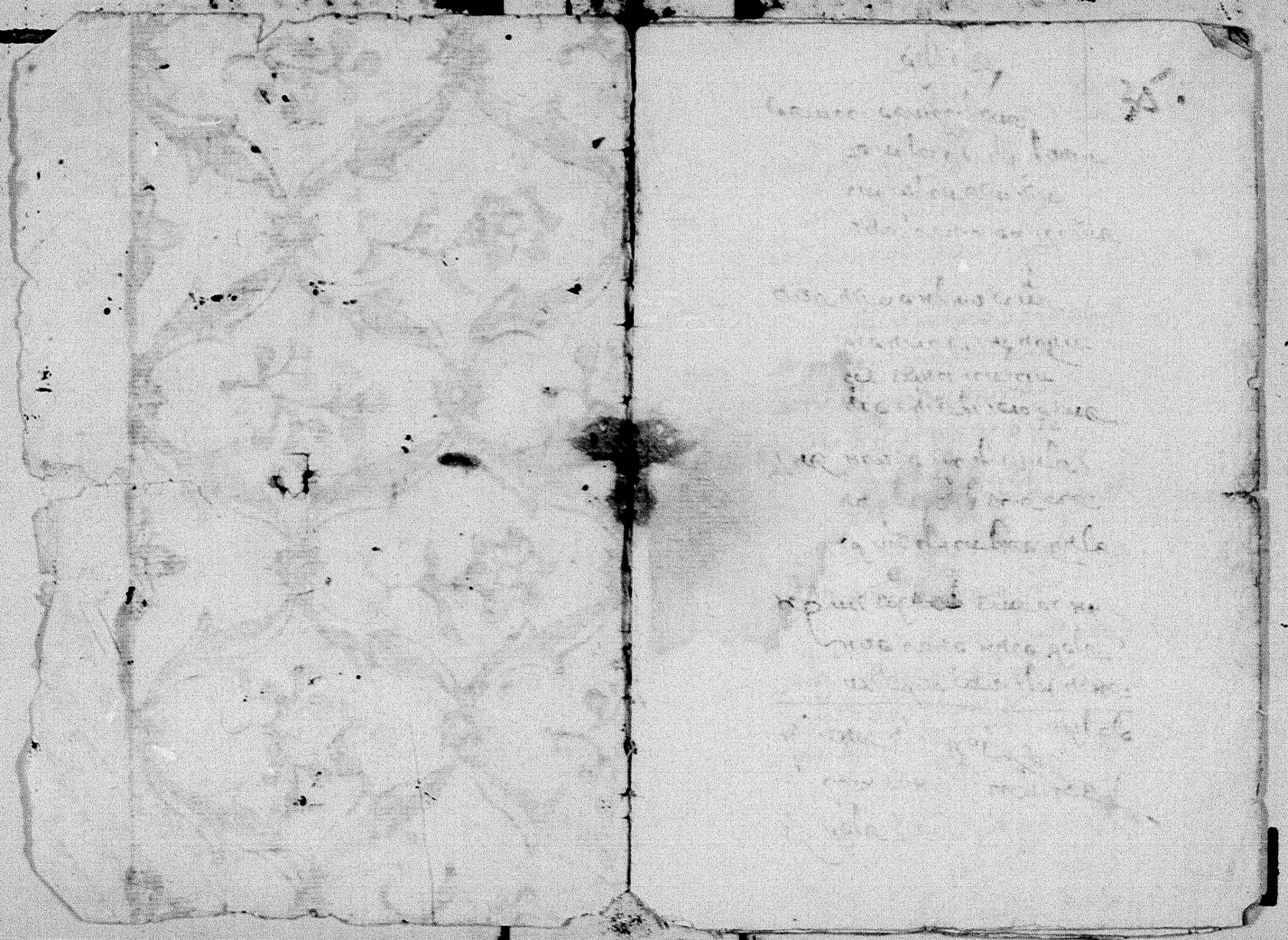

M.T. AKADEMIA KIRJASTO

. . . . . Amen . . . .

. . . . . .

Buona . . . . . .

Dem . . . . . .

Ino . . . . . .

ولما كان يوم الاثنين ثالث عشر شهر ربيع الآخر سنة ثلاث وثلاثين وثمانمائة
ركب السلطان الملك الظاهر ططر من قلعة الجبل بعساكره
وخرج من باب النصر وسار حتى نزل بالريدانية
وضرب بها مضاربه وخيامه وأقام بها يومين
ثم رحل يوم الاربعاء رابع شهر ربيع الآخر
ونزل بالعباسية وضرب بها مضاربه وخيامه
وأقام بها يوم الخميس
ثم رحل يوم الجمعة
ونزل بالصالحية

42. Gli Ateniesi popolo virtuoso dopo aver con condannato a Morte Demetrio Falereo loro Re, non potendo questi sfogare l'ingiusta loro collera contro q.to benefico e loro benefattore ruppero le tante statue da loro erette in sua gloria, lo stesso dicesi volesse fare alle muse. Vol. I. Tab. 43. Tolomeo fece trasportare la statua di Diana altrove, la Moglie immaginossi che dovea morire, e così fu. Vol. I. Tab.

44. Apollo. —

45. Orfeo suo Figlio. —

46. Parnaso. —

47. Fonte d'Alicona. —

48. Sotado Poeta. —

49. Oscurò con Poesia, la riputazione di Tolomeo. —

50. Fugito in Alessandria fu da Barriele fatto cacciare di Piombo, e gettato nell'Acqua. —

51. Estro Poetico. —

52. Parnaso. —

53. Muse. —

54. Apollo. —

55. Orfeo. —

26. Si rappresenta coronata di una Ghirlanda.
27. Con degl'Istrumenti da Musica a suoi Piedi. —
28. Tiene un Arpa in Mano
29. Polimnia presiede alla Retorica. —
30. Significa Memoria in Greco
31. Tiene la mano come s'arrin=gasse. —
32. Nella sinistra uno scettro.
33. Melpomene, la Tragedia.
34. Tiene alcune corone. —
35. Esterpe, il piacere. —
36. Tiene Istrumenti da fiato. —
37. Erato, Poesia Amorosa.
38. Tiene nella Destra una Lira. —
39. Si rappresenta con corone di Rose. —
40. Poesia Amorosa. —
41. Appollo. —

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

17. Clio Musa da Poeti deno-
=minata Madre delle Muse
si rappresenta coronata
d'alloro con una Tromba
nella Destra ed un Libro
nella sinistra. ——

12. Descrizione di Parnaso. —
13. Fonte d'Alicona. —
14. Furco d'Amore. —
15. Cupido. —
16. Le Muse. —

18. Presiede alla Storia. —
19. Caliope, la Poesia Eroica
20. Presiede all'Eloquenza. —
21. Talia, la Comedia. —
22. Uomo Mascherato. —
23. Urania, l'Astronomia. —
24. Sostiene con Ambe le mani un grande Globo. —
25. Poesia, inventrice del Ballo. —

R. ACCADEMIA NAZIONALE TARA

א׳

[illegible]

ב׳

[illegible]

ג׳

[illegible]

ד׳

[illegible]

ה׳

[illegible]

ו׳

[illegible]

ז׳

[illegible]

ח׳

[illegible]

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

5. Bocart crede che Bacco sia lo stesso che Nembrod e ch'egli sia stato chiamato Bacus da Bar-cus, ch'in Caldeo significa fig.o di cus. Diz. Stor. in Bacco. —
6. Appollo in Sparviero. — 7. Appolo Principe de' Poeti
8. Mida giudicò che Pan canti meglio d'Appolo. —
9. L'Istrumento di Pan sono le Canne. —
10. Appollo allunga l'orechie di Mida come quelle dell'Asino.
11. Monte delle Muse Parnaso

Giove in Pioggia d'oro. —
Bacco a cui addatò la Favola la Pianta delle Vitte esso permisse che tutto ciò che Mida Re di Frigia tocasse divenisse oro. —
Discese Giove in Pioggia d'oro, satisfare la sua Cupidigia con Dama Fig.a d'Acrisio. —
Mida avea l'orechie d'Asino. —

M.T. AKADEMIA

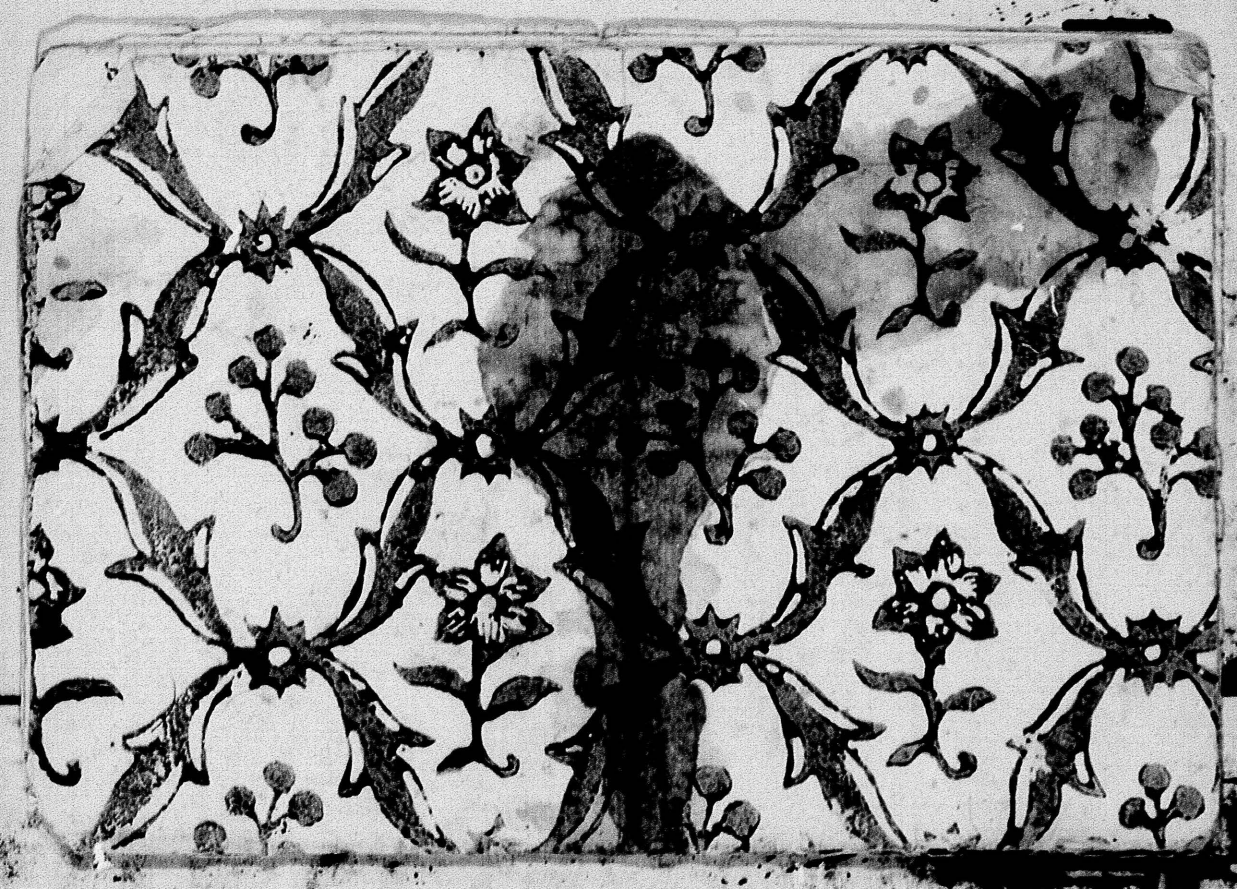

AKADEMIA W TORUNIU

ماژه ته د ځوانۍ ، څاڅکي ته ښکلا
ږغېږه اوښه : ښايۍ ډېره ښکلې ،
اغاښونه مثل مڼې ، پوښتې ټولې ،
ځان ځلوند ګڼي : ستا ځلا ډېره ښکلې ،
پوښتنه وکړه ګلانو ، ستا ښکلا څه ده ،
ګلانو ورته وويل : ما ته ګوره ښکلې ،
ګلانو ته وويل : ستا ښکلا څه ده ،
ما ته ګوره ښکلې ، ما ته ګوره ښکلې ،
ګلانو ته وويل : ستا ښکلا څه ده ،
ما ته ګوره ښکلې ، ما ته ګوره ښکلې ،
ګلانو ته وويل : ستا ښکلا څه ده ،
ما ته ګوره ښکلې ، ما ته ګوره ښکلې ،
ګلانو ته وويل : ستا ښکلا څه ده ،
ما ته ګوره ښکلې ، ما ته ګوره ښکلې ،

AKADEMIJA
ZNANOSTI
ZARA

ספר בראשית פרק יב

א ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃
ב ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃
ג ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃
ד וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃
ה ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען׃
ו ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃
ז וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃
ח ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃
ט ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃
י ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃
יא ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃
יב והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃
יג אמרי נא את אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃
יד ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃
טו וראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃
טז ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃
יז ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃
יח ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃
יט למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃
כ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃

ב

א ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃
ב ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃
ג וילך לנסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃
ד אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃
ה וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃
ו ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃
ז ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃
ח ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃
ט הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃
י וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃
יא ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃
יב אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃
יג ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃
יד ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃
טו כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃
טז ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃
יז קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃
יח ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

ג

א ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃
ב עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃
ג כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃
ד שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃
ה ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃
ו ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃
ז ויפנו וישבו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר׃
ח ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃
ט את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃
י ועמק השדים באת באת בארה וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו׃
יא ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃
יב ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם׃
יג ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃
יד וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃
טו ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃
טז וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃
יז ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃
יח ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃
יט ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃
כ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ונתן לו מעשר מכל׃
כא ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃
כב וישא אברם את ידו אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃
כג אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃
כד בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

ד

א אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
ב ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃
ג ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃
ד והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃
ה ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃
ו והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃
ז ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃
ח ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃
ט ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃
י ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר׃
יא וירד העיט על הפגרים ויגרש אתם אברם׃
יב ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃
יג ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃
יד וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃
טו ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃
טז ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃
יז ויהי השמש באה והי אפלה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃
יח ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃
יט את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃
כ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃
כא ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃

ה

א ושרי אשת אברם לא ילדה לו והיא שפחה ושמה הגר׃
ב ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבה אברם לקול שרי׃
ג ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם איש לו לאשה׃
ד ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃
ה ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יצפט יהוה בינותי וביניך׃
ו ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃
ז וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃
ח ויאמר הגר שפחת שרי אשת אברם אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃
ט ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃
י ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃
יא ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃
יב והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃
יג ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃
יד על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃
טו ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃
טז ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃

ו

א ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃
ב ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד׃
ג ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃
ד אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃
ה ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃
ו והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃
ז והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך׃
ח ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃
ט ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃
י זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃
יא ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃
יב בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃
יג המול ימול יליד ביתך וממקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃
יד וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃
טו ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃
טז וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃
יז ותפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד׃
יח ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃
יט ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃
כ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃
כא ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃
כב ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃
כג ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃
כד ואברהם בן תשעים שנה ותשע שנים בהמלו את בשר ערלתו׃
כה וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃
כו בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃
כז וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

ז

א וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃
ב וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃
ג ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך׃
ד יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃
ה ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃
ו וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃
ז ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו׃
ח ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃
ט ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃
י ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃
יא ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים׃
יב ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃
יג ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃
יד היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃
טו ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃
טז ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃
יז ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃
יח ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃
יט כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו׃
כ ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה ועתה חטאתם כי כבדה מאד׃
כא ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃
כב ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃
כג ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃
כד אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃
כה חללה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃
כו ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃
כז ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃
כח אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיק הכל העיר בחמשה ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃
כט ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃
ל ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃
לא ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃
לב ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃
לג וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃

ח

א ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃
ב ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃
ג ויפצר בהם מאד ויסורו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃
ד טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה׃
ה ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃
ו ויצא אליהם לוט הפתחה ודלת סגר אחריו׃
ז ויאמר אל נא אחי תרעו׃
ח הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתם אליכם ועשו להם כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי׃
ט ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃
י וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו׃
יא ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויליאו למצא הפתח׃
יב ויאמרו האנשים אל לוט עד מי פה לך חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום׃
יג כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה׃
יד ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו׃
טו וכעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאות פן תספה בעון העיר׃
טז ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו ובידי שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר׃
יז ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה׃
יח ויאמר לוט אליהם אל נא אדני׃
יט הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃
כ הנה נא העיר הזאת קרבה למנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃
כא ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת׃
כב מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער׃
כג השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה׃
כד ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים׃
כה ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים ואת צמחת האדמה׃
כו ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃
כז וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה׃
כח וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃
כט ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט׃
ל ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו׃
לא ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ׃
לב לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃
לג ותשקין את אביהן יין בלילה ההוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה׃
לד ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃
לה ותשקין גם בלילה ההוא את אבינו יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה׃
לו ותהרין שתי בנות לוט מאביהן׃
לז ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום׃
לח והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום׃

ט

א ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר׃
ב ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה׃
ג ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת על האשה אשר לקחת והיא בעולת בעל׃
ד ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג׃
ה הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת׃
ו ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטא לי על כן לא נתתיך לנגעה אליה׃
ז ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם איננו משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך׃
ח וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד׃
ט ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי׃
י ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה׃
יא ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי׃
יב ואמנה גם אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה׃
יג והיה כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי הוא אחי׃
יד ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו׃
טו ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃
טז ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת׃
יז ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו׃
יח כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם׃

י

א ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃
ב ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃
ג ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃
ד וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃
ה ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃
ו ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי׃
ז ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו׃
ח ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק׃
ט ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק׃
י ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק׃
יא וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו׃
יב ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע׃
יג וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃
יד וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד ושלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע׃
טו ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם׃
טז ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך׃
יז וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם׃
יח קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃
יט ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער׃
כ ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת׃
כא וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃
כב ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃
כג ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה׃
כד ויאמר אברהם אנכי אשבע׃
כה והוכח אברהם את אבימלך על אודת באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃
כו ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום׃
כז ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃
כח ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן׃
כט ויאמר אבימלך אל אברהם מה העלות שבע הכבשות האלה אשר הצבת לבדהן׃
ל ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת׃
לא על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃
לב ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו בארץ פלשתים׃
לג ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃
לד ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃

יא

א ויהי אחרי הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃
ב ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃
ג וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃
ד ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃
ה ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃
ו ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃
ז ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃
ח ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃
ט ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים׃
י וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃
יא ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃
יב ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃
יג וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃
יד ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃
טו ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃
טז ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃
יז כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃
יח והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃
יט וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃
כ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך׃
כא את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם׃
כב ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל׃
כג ובתואל ילד את רבקה שמנה בנות מלכה ילדה לנחור אחי אברהם׃
כד ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃

יב

א ותהי שרה מאת שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃
ב ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃
ג ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׃
ד גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃
ה ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃
ו שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקברו מת׃
ז ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃
ח וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃
ט ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃
י ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃
יא לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃
יב וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃
יג וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה׃
יד ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃
טו אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃
טז וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר׃
יז ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב׃
יח לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃
יט ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃
כ ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃

יג

א ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל׃
ב ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃
ג ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃
ד כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃
ה ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃
ו ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה׃
ז יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃
ח ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה׃
ט וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה׃
י ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור׃
יא ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות׃
יב ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם׃
יג הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃
יד והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃
טו והוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה למלכה בת מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה׃
טז והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃

LIBRARY
TARA

صدر اعظم کو

عرض ہے کہ جب سے آپ نے ہمارے
ساتھ بے رخی اختیار کی ہے ہم
بہت پریشان ہیں اور ہمارے
دن کا چین اور رات کی
نیند حرام ہو گئی ہے
ہم نے آپ کی خاطر
کیا کچھ نہیں کیا
اور آپ نے
ہمارے ساتھ
کیا کیا
نہیں کیا

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
כִּי נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
וּבְתַחְבּוּלוֹת עָשָׂה הַתְּרוּמָלִי
לְתַחְוּרוֹת כָּל תֵּבֵל הִתְעַדָּנוּ
כָּךְ רוֹעִים נִפְלָאִים הִתְעוֹדָדוּ
אוּלָיִתִי מַה יָּפִית מָה נָּעַמְתְּ
בְּרוּכִים טוֹב מְיֻלָּדִין אָמַר לַנּוּ
לְקַח טוֹב מִיְּלִין אָמַר לַנּוּ
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם עַל לְבָבֵנוּ
תְּעַנֵּל יוֹשֵׁב תְּפִיל נַיְנַחֵנוּ
אֲלֻמִּים עַל לֹא חָמָס כּוֹנָנוּ
זַכִּי לְבָב יִקְרָאתָם לֹא יִנְצְרוּ
לְחַסְדָּם כִּי שִׁיחַ יִדְרְשׁוּ
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
כִּי נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
וּבְתַחְבּוּלוֹת עָשָׂה הַתְּרוּמָלִי
לְתַחְוּרוֹת כָּל תֵּבֵל הִתְעַדָּנוּ
כָּךְ רוֹעִים נִפְלָאִים הִתְעוֹדָדוּ
אוּלָיִתִי מַה יָּפִית מָה נָּעַמְתְּ
בְּרוּכִים טוֹב מְיֻלָּדִין אָמַר לַנּוּ
לְקַח טוֹב מִיְּלִין אָמַר לַנּוּ
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם עַל לְבָבֵנוּ
תְּעַנֵּל יוֹשֵׁב תְּפִיל נַיְנַחֵנוּ
אֲלֻמִּים עַל לֹא חָמָס כּוֹנָנוּ
זַכִּי לְבָב יִקְרָאתָם לֹא יִנְצְרוּ
לְחַסְדָּם כִּי שִׁיחַ יִדְרְשׁוּ
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
יִלְבִּית עֹז עוּזִּי נָא לֹא תַצְלִי
כְּתִשְׁבֹּקֶת לְכִבְכָךְ כִּי נִצְנְצָה
תָּת נָדִיב תּוֹחֲלַתְךָ לֹא נִבְזָתָה
תִּגְּלִי הִנֵּה כָּל תִּתְהַלְלִי
כִּי נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
כִּי תָּשִׁיב יִשְׂרָאֵל אֵ֫ל נָוִיחוֹ
כְּאַלּוּחוֹת נוֹבִיל אֵי לַיְרֻחָה
וְגֹלְמִים וְלִתְרוּפָה הָאֲשָׁרָה
שׁוֹלְטִים וְלִתְרוּפָה הָאֲשָׁרָה
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
כִּי נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
מִגֶּנֶךְ הִנֵּה כָּם תִּתְהַלְלִי
תָּת נָדִיב תּוֹחֲלַתְךָ לֹא נִבְזָתָה
כְּתִשְׁבֹּקֶת לְכִבְכָךְ כִּי נִצְנְצָה
תִּגְּלִי עֹז עוּזִּי נָא לֹא תַצְלִי
יִלְבִּית עֹז עוּזִּי נָא לֹא תַצְלִי
חֵךְ חֶמְדָּם כֻּלּוֹ מַחֲמַדִּים
תְּעַבְּדֵי מַרְקוּחֵיהֶם הַכְבִּידִי
עִם בִּינוֹת לַעֲוִיחֵיךְ יַכִּירִי
כִּי כְהֹם תַּעֲלֶיךָ נֶעֱשׂוּ
וְגֹלְמִים בָּחֻכִּים יִתְעַלָּפוּ
כִּי יְרוֹנִים חַיִּים לְמֶךְ יִתְחַבָּרוּ
תִּרְוָנִים כִּין חַיִּים יִתְעוֹרָרוּ
תִּתְחַבְּרִי לְחֵרוֹתֵיךְ יִסְּפוּ
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
לְיהוּדִי חֵיל וְנִכְוֹתֵיהוּ
עֵדֶר עֵדֶר לַזַּעֲבָל הִתְעַזָּרוּ
חֵז קַצְפָּם עַם חֲעֵרֶב הִתְעַזָּרוּ
לְזִכְוֹנוֹ יִרְחֲתוּ עַל פָּעֳמוֹ
נִבְלָעִים תְּפָנֵיךְ יִכְרְחוּ
עִוְּתֵי עָוֶל נִתְעַבְּרוּ נָחֲלָתוֹ
נִבְבָּרוֹת תַּלְחָחֵיךְ נָעוּכוּ
עַל פָּנֶיךְ חֶחְזִק נָא תִּפְעָלֵהוּ
עַל כֵּן יְרוּ חֶחְזִק נָא תִּפְעָלֵהוּ
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
לְזִכְוֹנוֹ יִרְחֲתוּ עַל פָּעֳמוֹ
חֵז קַצְפָּם עַם חֲעֵרֶב הִתְעַזָּרוּ
עֵדֶר עֵדֶר לַזַּעֲבָל הִתְעַזָּרוּ
לְיהוּדִי חֵיל וְנִכְוֹתֵיהוּ
עַל כֵּן יְרוּ חֶחְזִק נָא תִּפְעָלֵהוּ
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
כִּי נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
וּבְתַחְבּוּלוֹת עָשָׂה הַתְּרוּמָלִי
לְתַחְוּרוֹת כָּל תֵּבֵל הִתְעַדָּנוּ
כָּךְ רוֹעִים נִפְלָאִים הִתְעוֹדָדוּ
אוּלָיִתִי מַה יָּפִית מָה נָּעַמְתְּ
בְּרוּכִים טוֹב מְיֻלָּדִין אָמַר לַנּוּ
לְקַח טוֹב מִיְּלִין אָמַר לַנּוּ
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם עַל לְבָבֵנוּ
תְּעַנֵּל יוֹשֵׁב תְּפִיל נַיְנַחֵנוּ
אֲלֻמִּים עַל לֹא חָמָס כּוֹנָנוּ
זַכִּי לְבָב יִקְרָאתָם לֹא יִנְצְרוּ
לְחַסְדָּם כִּי שִׁיחַ יִדְרְשׁוּ
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
כִּי כְהֹם תַּעֲלֶיךָ נֶעֱשׂוּ
עִם בִּינוֹת לַעֲוִיחֵיךְ יַכִּירִי
תִּגְּלִי הִנֵּה כָּם תִּתְהַלְלִי
תָּת נָדִיב תּוֹחֲלַתְךָ לֹא נִבְזָתָה
כְּתִשְׁבֹּקֶת לְכִבְכָךְ כִּי נִצְנְצָה
תִּגְּלִי עֹז עוּזִּי נָא לֹא תַצְלִי
יִלְבִּית עֹז עוּזִּי נָא לֹא תַצְלִי
חֵךְ חֶמְדָּם כֻּלּוֹ מַחֲמַדִּים
תְּעַבְּדֵי מַרְקוּחֵיהֶם הַכְבִּידִי
עִם בִּינוֹת לַעֲוִיחֵיךְ יַכִּירִי
כִּי כְהֹם תַּעֲלֶיךָ נֶעֱשׂוּ
וְגֹלְמִים בָּחֻכִּים יִתְעַלָּפוּ
כִּי יְרוֹנִים חַיִּים לְמֶךְ יִתְחַבָּרוּ
תִּרְוָנִים כִּין חַיִּים יִתְעוֹרָרוּ
תִּתְחַבְּרִי לְחֵרוֹתֵיךְ יִסְּפוּ
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
וּבְתַחְבּוּלוֹת עָשָׂה הַתְּרוּמָלִי
לְתַחְוּרוֹת כָּל תֵּבֵל הִתְעַדָּנוּ
כָּךְ רוֹעִים נִפְלָאִים הִתְעוֹדָדוּ
אוּלָיִתִי מַה יָּפִית מָה נָּעַמְתְּ
בְּרוּכִים טוֹב מְיֻלָּדִין אָמַר לַנּוּ
לְקַח טוֹב מִיְּלִין אָמַר לַנּוּ
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם עַל לְבָבֵנוּ
תְּעַנֵּל יוֹשֵׁב תְּפִיל נַיְנַחֵנוּ
אֲלֻמִּים עַל לֹא חָמָס כּוֹנָנוּ
זַכִּי לְבָב יִקְרָאתָם לֹא יִנְצְרוּ
לְחַסְדָּם כִּי שִׁיחַ יִדְרְשׁוּ
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
כִּי נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
וּבְתַחְבּוּלוֹת עָשָׂה הַתְּרוּמָלִי
לְתַחְוּרוֹת כָּל תֵּבֵל הִתְעַדָּנוּ
כָּךְ רוֹעִים נִפְלָאִים הִתְעוֹדָדוּ
אוּלָיִתִי מַה יָּפִית מָה נָּעַמְתְּ
בְּרוּכִים טוֹב מְיֻלָּדִין אָמַר לַנּוּ
לְקַח טוֹב מִיְּלִין אָמַר לַנּוּ
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם עַל לְבָבֵנוּ
תְּעַנֵּל יוֹשֵׁב תְּפִיל נַיְנַחֵנוּ
אֲלֻמִּים עַל לֹא חָמָס כּוֹנָנוּ
זַכִּי לְבָב יִקְרָאתָם לֹא יִנְצְרוּ
לְחַסְדָּם כִּי שִׁיחַ יִדְרְשׁוּ
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
כִּי נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
וּבְתַחְבּוּלוֹת עָשָׂה הַתְּרוּמָלִי
לְתַחְוּרוֹת כָּל תֵּבֵל הִתְעַדָּנוּ
כָּךְ רוֹעִים נִפְלָאִים הִתְעוֹדָדוּ
אוּלָיִתִי מַה יָּפִית מָה נָּעַמְתְּ
בְּרוּכִים טוֹב מְיֻלָּדִין אָמַר לַנּוּ
לְקַח טוֹב מִיְּלִין אָמַר לַנּוּ
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם עַל לְבָבֵנוּ
תְּעַנֵּל יוֹשֵׁב תְּפִיל נַיְנַחֵנוּ
אֲלֻמִּים עַל לֹא חָמָס כּוֹנָנוּ
זַכִּי לְבָב יִקְרָאתָם לֹא יִנְצְרוּ
לְחַסְדָּם כִּי שִׁיחַ יִדְרְשׁוּ
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
כִּי נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
וּבְתַחְבּוּלוֹת עָשָׂה הַתְּרוּמָלִי
לְתַחְוּרוֹת כָּל תֵּבֵל הִתְעַדָּנוּ
כָּךְ רוֹעִים נִפְלָאִים הִתְעוֹדָדוּ
אוּלָיִתִי מַה יָּפִית מָה נָּעַמְתְּ
בְּרוּכִים טוֹב מְיֻלָּדִין אָמַר לַנּוּ
לְקַח טוֹב מִיְּלִין אָמַר לַנּוּ
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם עַל לְבָבֵנוּ
תְּעַנֵּל יוֹשֵׁב תְּפִיל נַיְנַחֵנוּ
אֲלֻמִּים עַל לֹא חָמָס כּוֹנָנוּ
זַכִּי לְבָב יִקְרָאתָם לֹא יִנְצְרוּ
לְחַסְדָּם כִּי שִׁיחַ יִדְרְשׁוּ
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
כִּי נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ
וּבְתַחְבּוּלוֹת עָשָׂה הַתְּרוּמָלִי
לְתַחְוּרוֹת כָּל תֵּבֵל הִתְעַדָּנוּ
כָּךְ רוֹעִים נִפְלָאִים הִתְעוֹדָדוּ
אוּלָיִתִי מַה יָּפִית מָה נָּעַמְתְּ
בְּרוּכִים טוֹב מְיֻלָּדִין אָמַר לַנּוּ
לְקַח טוֹב מִיְּלִין אָמַר לַנּוּ
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם עַל לְבָבֵנוּ
תְּעַנֵּל יוֹשֵׁב תְּפִיל נַיְנַחֵנוּ
אֲלֻמִּים עַל לֹא חָמָס כּוֹנָנוּ
זַכִּי לְבָב יִקְרָאתָם לֹא יִנְצְרוּ
לְחַסְדָּם כִּי שִׁיחַ יִדְרְשׁוּ
רְאֵם פְּנֵה זָכַר לָנוּ חַסְדּוֹ
יָה נָדוֹל מְרִדְכַּי בִּכְבוֹדוֹ

ירננו על לחי שרת יסורין חיבבי מעטרכה יום ישלה ויבח ינוע ירחה ויורה להעשות כשושנים על כפח מרוחי קהלתם חלות שירם לרחץ

א שעלת תירנו הרב׳ מרדכי מורטארא סגל לסדר נחלו שלי שנת יתהלך במישרים לפק

נעלותו לבית הכנסת יזורדו

לנעזיל חחלה	וברוב חוכח
כָּל הָעָלָה	תִּפְיוּ תוֹכָה
הָרַב וְנָקִי	נַעֲשָׂה נִפְלָא
וְעוֹד יִתְנוּ	לַה טוֹב חֶלְקֵנוּ

ובהכנסו יפקחו לפעו רנה

קָנִין נָבֵב	כְּתַעֲרֶת שֵׂ	קָבֵל וּרְנֵה
נַיְּמַהֵר וְקָרֵב	לַחֲץ נָהֵל	רִנַּת עֲלֵךְ
תַּחֲלִיל עַל כֵּם	עַם זוּ וְיִהְי	וִידִידוּת לֵב
נְעִים זְמִירוֹת	נְשָׂא עֲלֵינוּ	זְחֹן מַרְעִיתֶךָ

לאחר התחנה והברוב נקול רנה ותודה הזמים יזורדו

פְּתַח לָנוּ שַׁעַר בְּעֵת נְעִילַת הַיּוֹם	כִּי פָנָה יוֹם וְהַצֵּל נָטָה	תּוֹדָה לְאֵל

מִנְעִי מִבֶּכִי קוֹל, הַעִירִי נֶבֶל
בַּת מַנְטוֹ נִשְׂגָּבָה, לִבְשִׁי תִפְאֶרֶת
הִתְאַזְרִי עֻזֵּךְ, לַגִּיל כָּל אֶבֶל
נֶהְפַּךְ, לַשִּׁיר כַּל צִיר, שִׂמְחָה גּוֹבֶרֶת.
דּוֹדֵךְ נִסַּע נֶגְלָה, נִמְלָט מִכֶּבֶל
לַעוּף אֱלֵי אָבוֹת לָמוֹ עֲטֶרֶת....
הָהּ, סַף זַרְעָם! אַךְ צוּר מַרְפֵּא לַחֵכֶל
הִקְדִּים, וּבְמוֹ מַחְלָה חֶמְלָה נִסְתֶּדֶת.
הֵן מָרְדְּכַי יָצָא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ,
חָכְמָה לְנֶזֶר לוֹ, בִּינָה מִגְבָּעַת,
עֹטֶה כַּמְעִיל יִרְאָה, נֶאְדָּר בְּדַעַת.
מוֹרֶה לַנְּבוֹכִים, מִשְׂגָּב לַחֶלֶךְ
מַחְסוֹם לַזֵּד, תִּקְוָה לִעַנְיֵי אֶרֶץ
הוּא יַעֲמִיד חָזוֹן, יִגְדּוֹר כָּל פָּרֶץ.

ولد ابن عم أبي الذي كان يسكن في القرية المجاورة. وكان أبي يحبه كثيرا ويعتبره مثل أخيه. وكان ابن عمه يأتي إلى بيتنا في كل عيد وفي كل مناسبة سعيدة. وكنا نحن الأولاد نفرح بقدومه لأنه كان يحضر معه الهدايا والحلوى.

وفي يوم من الأيام جاء ابن عمه إلى بيتنا وهو حزين. فسأله أبي عن السبب. فقال له إن ابنه مريض وإنه يريد أن يأخذه إلى الطبيب. فقال له أبي: لا تحزن، سأذهب معك إلى الطبيب. فذهبا معا إلى الطبيب. وبعد أن فحص الطبيب الولد قال إنه مصاب بالحمى وإنه يحتاج إلى دواء. فكتب له الدواء وأعطاه لأبي. فأخذ أبي الدواء وذهب به إلى البيت.

وبعد أيام قليلة شفي الولد بفضل الله ثم بفضل الدواء الذي أعطاه الطبيب. فجاء ابن عم أبي إلى بيتنا ومعه هدية كبيرة من الحلوى والفواكه. وشكر أبي على ما فعله معه. وقال له إنه لن ينساه أبدا.

IMKABB
KÖRYU
TARIH

ہمارے بعد ہمارے بچے کیا کہیں گے؟

ہمارے بعد ہمارے بچے کیا کہیں گے!

ہمارے بعد ہمارے بچے کیا کہیں گے؟

ہمارے بعد ہمارے بچے کیا کہیں گے؟

ماشاء الله وبارك في عمرك وعلمك

ماشاء الله وبارك في عمرك وعلمك

ماشاء الله وبارك في عمرك وعلمك

سلطان سلیم خان ثانی

۱

۲

۳

۴

۵

۶

۷

۸

א

הָמוֹן חוֹגֵג תִּשְׂאוּ זִמְרָה
הוֹדוּ אֶל אֵל עֶלְיוֹן נוֹרָא
אַחַת דִּבֶּר אֶרֶץ קָרָא
וּבְרוּחַ פִּיו שַׁחַק שִׁפְרָה
אָמַר אוֹר יֶהִי : אוֹר הָיָה :
אֵלִי עָזִי זִמְרָתִי יָד׳
אָבוֹא בֵיתֶיךָ אוֹדֶה יָד׳

ב

חוֹתָם תָּכְנִית כָּל־מִפְעָלָיו
אָדָם יָצַר חֶמְדַּת כֵּלָיו
אוֹר נָגְהוֹ הוֹפִיעַ עָלָיו
מֵאִיר מַיְיִשִׁיר כָּל־מַעְגָּלָיו
נִשְׁמַת חַיִּים שַׁלְהֶבֶתְיָה
אלי עזי וכו׳

ג

חֶלֶק אָדָם זֶה גּוֹרָלוֹ
דֵּעָה הַשְׂכֵּל עֶזְרָתָה לוֹ
תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ מֶמְשָׁלוֹ
שַׁתָּה יַד אֵל תַּחַת רַגְלוֹ
מָה רַב עַל גֶּבֶר חֶסֶד יָד׳
אלי עזי

ד

יֵרֶא כָּל־אִישׁ מִפְּנָתוֹ
מַחְזֵה שַׁדַּ׳ וּגְבוּרָתוֹ
כִּי מִי בָרָא אֵלֶּה בִּלְתּוֹ ?
אוֹ מִי יַעֲמִיד ? אֵין זוּלָתוֹ
לָעַד יִהְיֶה הוֹוֶה הָיָה
אלי עזי וכו׳

ה

הָהּ ! יֵצֶר לֵב הוֹלִיד חֶסְרוֹן
הִכָּה עֵין אִישׁ בַּעְוָרוֹן
הִשְׁקָה יֵין רוֹשׁ עַד שִׁכָּרוֹן
לִפְעוּלוֹת אֵל אֵין עוֹד זִכְרוֹן
נִבְעַר אָדָם בַּל יִרְאֶה יָד׳
אלי עזי

ו

שׁוֹשָׁן בֵּין הַחוֹחִים פָּרַח
אָב רָם הוּא אַבְרָהָם זָרַח
אֶל יֶשַׁע מֵרֶשַׁע בָּרַח
חַטָּאִים הוֹרָה מַר צָרַח :
הַרְפּוּ וּדְעוּ זֶה אֵלִי יָהּ
אלי עזי

ז

שִׁקּוּץ שׁוֹמֵם נָתַץ הֶחְרִים
מִזְבַּח עֶלְיוֹן יִסַּד הֵרִים
דַּעַת לִמַּד פָּקַח עִוְרִים
כִּי אֵל עוֹלָם עוֹשֵׂה אוֹרִים
רַק בִּדְבָרוֹ הַכֹּל נִהְיָה
אֵי עזי

ח

שָׂכָר נִתַּן אֶל אִישׁ תָּמִים
קוֹרָא לוֹ שֵׁם אַב הָאוּמִים
זַרְעוֹ נָכוֹן עַד עוֹלָמִים
הִנּוֹ עֹמֵד אֶל נֵס עַמִּים
וּבְיִשְׂרָאֵל בָּחַר לוֹ יָד׳
אֵי עזי

ט

עֵץ עוֹשֶׂה פֶּרִי בּוֹ זַרְעוֹ
אֵלָיו יִשְׁוֶה נֶצֶר גִּזְעוֹ
פִּרְיוֹ יִתֵּן מִמַּטָּעוֹ
כֵּן יִלְדֵי אָב בַּדֵּי נִטְעוֹ
יִדְמוּ אֵלָיו הֵם שִׁבְטֵי יָה׳
אֵי עזי

י

כָּאָב לִשְׁמֶךָ אֵל עוֹלָם
הֵיכָל בָּנִינוּ הָאוּלָם
פֹּה אֶל שַׁחַק הִנֵּה סֻלָּם
וּלְךָ נִדְרֵנוּ כֵּן שֻׁלַּם
תּוֹדוֹת נִתֵּן וּנְהַלֵּל יָד׳
אֵי עזי

יא

עֶזְרֶךָ מִקֹּדֶשׁ בָּא בָא
הוּקַם מִשְׁכָּן נִשָּׂא גָבַהּ
לִמְעוֹנָתֶךָ אֵל שׁוּבָה
וּקְרָא נָא לָהּ אַתְּ חֶפְצִי בָהּ
כִּסֵּא כָבוֹד הוֹד עַל כֵּס יָד׳
אֵי עזי

יב

בַּת יִשְׂרָאֵל שֹׁכַנְתְּ בָּרְדוֹ
שִׁירִי לָאֵל רָנִּי חַסְדּוֹ
לֵב בָּר נִשְׁבָּר שִׁפְכִי נֶגְדּוֹ
תּוֹכֵכִי אָז יָלִין הוֹדוֹ
כִּי נָאוָה קֹדֶשׁ לִשְׁכֹּן יָד׳
אֵי עזי

יג

רֵעַי! לֵבָב אֶל אֵל נִשָּׂא
יִחְיֶה נַאפּוֹלֵיאֹן נִשָּׂא
אֶדֶר וּפְאֵר לוֹ מוֹרָשָׁה
מַלְכִּי צֶדֶק נָתַן חֻפְשָׁה
אֶל הָאָמָה הָעִבְרִיָּה
אֵי עזי

ן וּנְהַלֵּל יָד׳

יא

קֹדֶשׁ בָּא בָּא

שְׁכָן נִשָּׂא גָבַהּ

ךָ אֵל שׁוּבָה

לָהּ אַתְּ חֶפְצִי בָהּ

ד הוֹד עַל כֵּס יָד׳

עזי

יב

אֵל שֹׁכַנְתְּ בָּרְדוֹ

אֵל רָנִּי חַסְדּוֹ

נִשְׁבָּר שִׁפְכִי נֶגְדּוֹ

אָז יָלִין הוֹדוֹ

קֹדֶשׁ לִשְׁכֹּן יָד׳

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

a dentz

שיר אזאור לבלא כלו פרקלס מן נאמה של נרה, בבא אלי נגע פאפוללה ואמואדה, בנוך נגה אטופרה אנואדה כמבה
ינרה, מבדן תכאים ואופרים פאבונים נאמה ופרה, לאפולים פיקם אורה בשאון פבירה, נוקם וקול זאדה, ואל פנאיר בנבורה,
שנבן לנו נרנו אשולשן בתקרא אשנה ונאמה, ונרוכה בכל ושאורה, אמנ ואמנינים יקרה, ואף כי אין בכל לפבוא נשורה
ואנאם טפורה, כי לשוני קלרה, בשמה ברורה, אלין לפאבירה, פיום פזה יום בשורה, אמפוס לכי לא משארה, ובלדך קלרה,
אשר אני לא נסורה, שאמה לאמי מסמרה, ונגנק כי פפירה.

לפי טבע ושכל אחת פנה
על אנגל פאלוע ההמלוגה
קלוי פאלות פלעות האמאנה
תסרון יתרון לא תבואנה על קרבנה

אם נלך ספשכל יתרון פנבר
בסנורים יוכה כי יאנול אנול
לעוף אל פחשאל אל שרמי אנול
נשר פשכל לא ינבים אבר

עיני נבפות אלם ברום השמלנה
השאמנה אם יותר ההתכלנה
התשבנה ברואות שם ההתלבנה
אור נעלם אפשקיף אם לא ההלנה

יפר בנגול קלוט בפרות
בתאיתה פאלות שוים לרוע
עד מנים אתנשא נאה ושוע
בייפן נכל כולי ושמל פרות

נגלי ספרנש בעל אף ובעש
רך לבב או אבזר אורה בקשת
נאסר לפבנות ירא אנשת
אותל על עלבונו או קטרון יענש

אור כי יפל או שאש בשאים
עינים לראותו אם לא השבענה
אור אפביט עור תכבנה השענה
שחר בנשף בקר בערבים

אזן שואנת קול שומר בתקוע
קול רעש נלול קול רנש או רעם
קול אכה בטיש קול פולם מעם
קול שרים או שרות תכבד לשאוע

תוש פרית אם כל פיום ירית
רוקת אדקתה וקטרת רוקת
לא ירנים לא יבכל רית ארית
ישתית מעל תושו שבעו ישבית

יוליא כלעו אמיו כי ישבעה
תיך אוכל יטעם לו, אם יטעם טעם
אתוק אנומה מעם אחר מעם
ולבש אלא יאכל לו אמנו

כל טיט ורמש כל פיום נוגעה
יתקלקל אשושה עוד כאשר רגע
כין רך לקשה כין נגע לנגע
לא עוד תסמן לא עוד תוכל לנגע

אתרוני הבהנה האמנה
עם אסכה תלאוד פיום נשלאה
כין בתרי פבבות אלאנית קאה
אתעלם פיא על כל אחת אפנה

אורי אלומי עם אאור שבלאת
פאורו תשבה אל עבר מנה
בעו אל קרבה נלו אלאנינה
כל לבר פקשה יבוא אליאת

לעתם אז אלותם אם תשקלנה
אחת אפנה אלם לא נעלה
קן שוה לא פותירה לא תסרה
על כן בשמה ובאי כל ההפלונה

תכאי פלורה פרגילו לזבות
יום נאמה של תורה, לכן נם אנה
נתן תולות לאל שפניענה
פיום פזה לשוש לגיל לשאות

ללאוד וללאל לשאוע לנעת
כלנו בנעריה בזקנינה
יאר מנו אליה ויחונה
עד עת תאלא כל פאדק לעת

אז יקמון על פר כאיל מסת
עיני עברים עורים אז המקהנה
יתלו בתורים ובתולות תשאהנה
ולשון אלם תרון שיר לאנלת

לְמַלְכָּא עִילָּאָה אֱלָהָא קַדִּישָׁא וּמָארֵי כָּל עָלְמִין
אֲשָׁבַּח בְּזִמְרִין לְבָבִי כָּל רוּחִין וְחִיסַּךְ שִׁירָתָא
מְבָרַךְ מִפּוּם כָּל מְמַלֵּל מַלְ אַרְעָא וְנוּנִין וּבְעִירִין
דְּשַׁבְחִין תִּשְׁבַּחְתֵּיהּ דְּשָׁאִין אִילָנִין וְכָל נַפְשָׁא חַיְתָא
וְנַהֲרִין פִּישׁוֹן פָּרַת דִּגְלַת גִּיחוֹן וְשִׁמְשָׁא סִיהֲרָא
יְמָמִי וְתִנְּמָא וְרִישִׁי טַוְרֵי אַ
בְּהַתְרִין עִילָּאִין סְתִימִין וּטְמִירִין מְהַדְּרִין לֵיהּ תְּדִיר
כְּוָתֵיהּ לֵית חָכִים בְּחָכְמָתֵיהּ יְחִירָא דְּיָהִיב חוּבְמָתֵיהּ
פְּתַח חַמְשִׁין תְּרִעִין לְכָל דַּעְתֵּי בִּינָה לְאִימָא דְּשַׁלְמֹה
וְלֵיהּ חֵינָא חַסְדָּא דְּרוּעָא דִּימִינָא וְאִיהוּ בַּהֲנָא
וְעָתִיק יוֹמִין דְּחִילָא אֲמָתֵי קַדְמוֹ זַיְעִין
בְּמִרְתֵּיהּ תָּקִיפָא בְּיִשְׂרָאֵל סָבָא בְּוַתְנָקֵד דְּמָטָה
עֵץ חַיִּים הִוא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְאִינוּן נָצָח הוֹד
תְּרִין שׁוֹקִין דַּהֲדֵרְיָה עַמּוּדֵי הֵיכָלָא
יְסוֹדָא דְּעָלְמָא שְׁלָמָא דְּבֵיתָא וְרֵוָא דְּכוֹלָא
דְּמִשְׁקַר חוֹתָמֵיהּ דִּישָׁא לְהַהוּא בַּר נַשׁ וַוי
וּמַלְכוּתָא דִּילֵיהּ לְעֵילָּא כָּל שַׁלְטָנָא וְלֵיהּ מַלְכוּת עָלָם
וּבֵיהּ לֵית דְּמִין וְלֵית כָּל דְּיוּקְנָא וְאִלֵּין דִּלְבוּשִׁין
בְּרִיךְ מָארֵי עָלְמִין דְּיָהִיב אוֹרַיְתָא לְעַמָּא קַדִּישָׁא
וְדִינִין קַדִּישִׁין סְתִימִין וּפָרִישִׁין לְאוֹרֵי נַפְשִׁין
נְשַׁבַּח לֵיהּ תְּדִיר רְאָסַר לַן עֲרָיָא בְּכַטָּפָא וּשְׁטָרָא
וְאָדָם לָא אֶקְרֵי דְּכַר בְּלְחוֹרֵהּ שְׁמָא רַבָּא לֵית בֵּיהּ
וְאִית הַכָּא רָזָא דְּרִידְעִין חַכִּימִין דְּאִיהוּ זִוּוָגָא
לְקַשְׁרָא קְשִׁירִין לְאַמְשָׁכָא בִּרְכָאן בְּשׁוּתָפָא חַדָּא
נְהַר נָגִיד נָפִיק דְּלָא פַּסְקִי מִימוֹי לְאַפָּקָא תּוֹלְדִין
כְּרִין הַהוּא בַּר נָשׁ דְּלָא יְדַע כְּוָנָא דִּלְעֵילָּא
שְׁמָךְ דִּי נָרִים לָךְ בְּבֵית זִוּגָךְ הַצְלַח דְּמַרְגְּלִין טָבִין
בְּעוּתָא וְיִקָּרָא וּבִירְבוּ יְתִירָא

אֲלִין תְּרֵעִי דְּרָזָא וְתַשְׁבְּחָתָא כִּירָא לְמֵימַר לְבָתַר מִדְּעָבִיד אֲרֵי לָא תְּהֵא אִינּוּן סִפְרֵי מִתְעַתְּדִי לְאִתְגַּלְיָא לְהַהוּא בַּר אֲבָהָן וְכַד אִתְּרִין לְסִתְּרִין כְּתִיבִין קַדְמָאִין וְתִסְתַּיְּמִין סְתוּמִין מְגַלְּפִין אִינּוּן בְּחִירוּ הַתְּבָרֵיךְ נְקִיּוּת מִצְלִיחַ שְׁמֵיהּ לְעָלַם וְלֵיהּ דְּהוּא עֲבִיד הַכֹּל נְבִיא דְּבָא דְּהוּלָא וְלֵית לְבָא וְתִיטְרִין בְּקִרְבָּא מִנֵּיהּ שְׁבָתִי מִמַּאֲרִינִי שְׁמֵיהּ לְעָלַם יְהֵא מְבוֹרָךְ בְּסַעֲדֵיהּ) וְנִסְתַּיֵּם לֵיהּ נְאֻמָּתוֹ יְהֵא בְּהוּלָא זְמִירָא וְחוּלָא מִרְתֵּיהּ יְהוּדִית כְּתִיבָא לֹא תִּמְחֵא מִפִּי זַרְעֵיהּ בְּתַרְגּוּם בְּנֵי בְּנֵי עִתִּי רְשׁוּם כְּמוֹ אֱלֹהִים יִגְ
מְאֻשָּׁר רְגוּ עֲלוּמִין יְחִי כְּוָתֵיהּ מִדְּבִיב כְּבִיאַ סְרִיבוּ וְסַנְיוּ וְאִיבוּ בְּרָךְ עַל בְּרֵכוּ וְעָלְבָה וְשָׁבָה וְתִתְרוֹן
קְרִי אַלְפֵי שְׁמֵיהּ יְהֵא נְעָקָן תְּחוֹעָא וְחִבּוּרָא לֹא בְּנִין כְּלִיל בְּתַלְגָּא מְעַלְיָא לְקִי בְּהִי וְעִלְיָא מִלֵּי
תִּקּוּן בְּמַאֲרִיבָא יְפַלֵּל תְּפִלַּת תְּרוּעַת יַל וְלֹא תְּרוּעַת יַל יְהֵי רְבוֹן עָלָם וְעַלְמַיָּא

בְּנִין צַדִּיקַיָּא
יְהוּדִית כַּלָּתָא
בְּפַלְטִין דִּילָךְ
כְּעַן פּוּשׁוּ וְסַגּוּ
בְּקַשִׁיטוּת לִבָּךְ
וְדָא עִם דָּא גָּרִים
דְּבַר תּוּקְפִּי עָנָךְ
חֲלַב וּדְבַשׁ נֵיכוּל
בְּרַם חַמְרָא מַזְגָּא
פְּרוֹק בִּסְגֵי תוּקְפָּךְ
וְתָרִיךְ מִינָנָא

יְהוֹן מִינָךְ תַּבְקִין
בְּתוּלְתָא שָׁפִירָא
תְּהֵא מַטְרוֹנִיתָא
בְּנֵי חַיֵּי אוֹחוּ
וְזָכוּתָא דִּילָךְ
דְּיַצְמַח פּוּרְקָנָא
מְהֵימְנָא אַתְּ רַעְיָא
וְלָא לַחְמָא עַנְיָא
וְכָל דִּינָא רַפְיָא
לְיִשְׂרָאֵל בּוּכְרָךְ
קְלִיפִין נוּכְרָאִין

דְּנַטְרִין אוֹרַיְיתָא
בְּחִיזְוָה חָסוּדָא
גְּמִילַת חֵינָא הִיא
בְּסִימָנָא טָבָא
חַתִּימָא גָּלְיָא לָךְ
מְשִׁיחָא יֵיתֵי לָן
שְׁלַח בִּיקָרָא גּוֹ
לְמִשְׁבָּעְלָא נִשְׁתֵּי
וְאַתְכַּל עֲנָבִין חַד
תְּבַר הַרְצָת סַנְאָךְ
וְרָבָא מַגְדִּיאֵל

וְכָל פִּקּוּדַיָּיא
בְּרִיוָא יַאיָא
קֳדָם כָּל חֶזְיָאָה
מְלוּ יַת קִרְוָיָא
פְּשַׁר כָּל מִלְיָא
קֳדָם כָּל אוּמָיָא
אֲרַע טָבָא פַּתְיָא
חֲמַר דִּי דּוּרְדָיָיא
וּמִן רִמּוֹנָיָא
וְכָל חָיָבָיָא
וְכָל שְׁלִיטָיָא

יה רבון עלם וכו׳

אסיא דאמגן מגן שוי
יעקב ישראל בן פורת

M.T. AKADEMIA KANYA TARA

ואיך קען מען זיך אויסלעבן אין דעם
ווי אין אַ קלעם, ווען מען האָט נישט
קיין שום ענין צו טאָן מיט קיין מענטשן
אַרום זיך, ווי אַזוי איך בין אַלע מאָל
געווען אין דער ישיבה, ווען איך האָב
נישט געקענט אויסהאַלטן אין דער
ישיבה, ווייל איך האָב נישט געקענט
זיך אויסלעבן מיט קיין מענטשן, ווייל
איך האָב נישט געקענט אויסהאַלטן
מיט קיין מענטשן, ווייל איך האָב
נישט געקענט זיך אויסלעבן מיט קיין
מענטשן, ווייל איך האָב נישט
געקענט אויסהאַלטן מיט קיין
מענטשן, ווייל איך האָב נישט

ﻟﻴﺴﺖ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻲﺀ ﻭﻟﻜﻦ ﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ
ﻣﺎ ﺗﺨﻔﻲ ﺻﺪﻭﺭ ﺍﻟﻌﺒﺎﺩ ﻭﻣﺎ ﺗﻜﻦ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻭﻣﺎ
ﺗﺴﺘﺮ ﺑﻪ ﺍﻟﺠﻔﻮﻥ ﻭﻣﺎ ﺗﻜﺘﻢ ﺍﻟﺴﺮﺍﺋﺮ ﻭﻣﺎ
ﺗﻨﻄﻮﻱ ﻋﻠﻴﻪ ﺍﻟﻀﻤﺎﺋﺮ ﻭﻣﺎ ﺗﺨﻔﻲ ﺍﻟﻤﻜﺎﺗﻴﺐ
ﻭﻣﺎ ﺗﺴﺘﺮ ﺍﻟﺤﺠﺐ ﻭﻣﺎ ﺗﻜﻦ ﺍﻟﻈﻠﻤﺎﺕ ﻭﻣﺎ
ﺗﻨﻄﻮﻱ ﻋﻠﻴﻪ ﺍﻟﻐﻴﺐ ﻭﻣﺎ ﺗﻜﻦ ﺍﻟﻤﻐﻴﺒﺎﺕ ﻭﻣﺎ
ﺗﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻴﻪ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﻣﺎ ﺗﻜﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

Name: Jim Gravitz Georgia

Score

Name

Score

Name

Score

M. AKAD.
KÖNYVT.
TÁRA

MTA KÖNYVTÁR

(3) ... ולא נמצא בשום מקום אחר.

(4) ... ולא נמצא בשום מקום אחר.

ר. ר. ב. ל. ש. ו. ל. ו. ב. ו. ס. ו. ב. ו. ס. ו. ב. ו. ס

७१

ओटल दमक ढेढर

मेरा पिछला लेख ढेढरों पर था :

मेरे मित्रों को ढेढर . उन्हें भी पसंद . मेरे पास आए ढेढर . मैंने भी खाए ढेढर . मेरी पत्नी को ढेढर . वे भी पसंद ढेढर . मेरे बच्चों को ढेढर . वे भी खाए ढेढर .

मेरी पत्नी ने मेरे लेख पर लिखा :

मेरे ढेढर . मेरी पत्नी को ढेढर . मेरे पड़ोसी . पड़ोसी को ढेढर . मेरे मित्र . मित्रों को ढेढर . मेरे बच्चे . बच्चों को ढेढर . मेरी पत्नी . पत्नी को ढेढर .

मेरी पत्नी ने मेरे लेख पर लिखा :

मेरे ढेढर . मेरी पत्नी को ढेढर . मेरे पड़ोसी . पड़ोसी को ढेढर . मेरे मित्र . मित्रों को ढेढर . मेरे बच्चे . बच्चों को ढेढर . मेरी पत्नी . पत्नी को ढेढर .

मेरी पत्नी के लेख पर मेरे पड़ोसी ने लिखा :

मेरे ढेढर . मेरी पत्नी को ढेढर . मेरे पड़ोसी . पड़ोसी को ढेढर . मेरे मित्र . मित्रों को ढेढर . मेरे बच्चे . बच्चों को ढेढर . मेरी पत्नी . पत्नी को ढेढर . मेरे पड़ोसी . पड़ोसी को ढेढर .

मेरे पड़ोसी के लेख पर मेरे मित्रों ने लिखा :

मेरे ढेढर . मेरे पड़ोसी को ढेढर . मेरे मित्र . मित्रों को ढेढर . मेरे बच्चे . बच्चों को ढेढर . मेरी पत्नी . पत्नी को ढेढर . मेरे पड़ोसी . पड़ोसी को ढेढर . मेरे मित्र . मित्रों को ढेढर .

ಸೆಹನ ಲಿಂ ಬೆಂ: ನಿಲಾ ಸೀರ ಲೀಲಾ :

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸೆ ಎದ್ದು ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು.

ಸೆಹನ ಲಿಂ ಬೆಂ: ನಿಲಾ ಸೀರ ಲೀಲಾ :

ಸೆ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಬರೆದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಬೇಕು.

ಸೆಹನ ಲಿಂ ಬೆಂ: ನಿಲಾ ಸೀರ ಲೀಲಾ :

ಸೆ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಬರೆದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಬೇಕು.

ಸೆಹನ ಲಿಂ ಬೆಂ: ನಿಲಾ ಸೀರ ಲೀಲಾ :

ಸೆ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಬರೆದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಬೇಕು.

ಸೆಹನ ಲಿಂ ಬೆಂ: ನಿಲಾ ಸೀರ ಲೀಲಾ :

ಸೆ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಬರೆದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಬೇಕು.

ಸೆಹನ ಲಿಂ ಬೆಂ: ನಿಲಾ ಸೀರ ಲೀಲಾ :

ಸೆ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಬರೆದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಬೇಕು.

ಸೆಹನ ಲಿಂ ಬೆಂ: ನಿಲಾ ಸೀರ ಲೀಲಾ :

ಸೆ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಬರೆದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಬೇಕು.

ಸೆಹನ ಲಿಂ ಬೆಂ: ನಿಲಾ ಸೀರ ಲೀಲಾ :

ಸೆ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಬರೆದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಬೇಕು.

ಸೆಹನ ಲಿಂ ಬೆಂ: ನಿಲಾ ಸೀರ ಲೀಲಾ :

ಸೆ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಬರೆದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಬೇಕು.

61.

M.T. AKADEMIA KOŁOWY TARA

ع مد ٢٠٤٠ عدد ٢٠٤٠ عدد ٢٠٤٠ عد

62.

AKAD. KÖNYVT. TÁRA

هل تعرف أين يقع مكتب البريد؟ — ٩
أريد أن أرسل هذا الطرد إلى الخارج. — ١٠
كم تكلفة إرسال هذه الرسالة؟ — ١١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٦٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٦١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٦٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٦٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٦٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٦٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٦٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٦٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٦٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٦٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٧٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٧١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٧٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٧٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٧٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٧٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٧٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٧٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٧٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٧٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٨٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٨١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٨٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٨٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٨٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٨٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٨٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٨٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٨٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٨٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٩٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٩١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٩٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٩٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٩٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٩٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٩٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٩٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٩٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٩٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٠٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٠١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٠٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٠٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٠٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٠٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٠٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٠٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٠٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٠٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١١٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١١١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١١٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١١٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١١٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ١١٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١١٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١١٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١١٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١١٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٢٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٢١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٢٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٢٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٢٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٢٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٢٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٢٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٢٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٢٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٣٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٣١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٣٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٣٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٣٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٣٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٣٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٣٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٣٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٣٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٤٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٤١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٤٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٤٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٤٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٤٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٤٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٤٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٤٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٤٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٥٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٥١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٥٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٥٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٥٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٥٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٥٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٥٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٥٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٥٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٦٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٦١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٦٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٦٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٦٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٦٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٦٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٦٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٦٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٦٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٧٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٧١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٧٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٧٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٧٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٧٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٧٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٧٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٧٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٧٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٨٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٨١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٨٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٨٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٨٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٨٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٨٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٨٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٨٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٨٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٩٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٩١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٩٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٩٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ١٩٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ١٩٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ١٩٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ١٩٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ١٩٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ١٩٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٠٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٠١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٠٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٠٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٠٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٠٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٠٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٠٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٠٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٠٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢١٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢١١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢١٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢١٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢١٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢١٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢١٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢١٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢١٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢١٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٢٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٢١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٢٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٢٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٢٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٢٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٢٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٢٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٢٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٢٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٣٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٣١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٣٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٣٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٣٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٣٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٣٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٣٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٣٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٣٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٤٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٤١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٤٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٤٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٤٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٤٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٤٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٤٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٤٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٤٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٥٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٥١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٥٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٥٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٥٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٥٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٥٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٥٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٥٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٥٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٦٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٦١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٦٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٦٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٦٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٦٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٦٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٦٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٦٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٦٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٧٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٧١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٧٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٧٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٧٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٧٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٧٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٧٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٧٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٧٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٨٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٨١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٨٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٨٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٨٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٨٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٨٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٨٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٨٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٨٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٩٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٩١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٩٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٩٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٢٩٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٢٩٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٢٩٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٢٩٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٢٩٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٢٩٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٠٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٠١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٠٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٠٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٠٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٠٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٠٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٠٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٠٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٠٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣١٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣١١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣١٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣١٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣١٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣١٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣١٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣١٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣١٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣١٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٢٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٢١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٢٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٢٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٢٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٢٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٢٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٢٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٢٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٢٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٣٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٣١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٣٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٣٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٣٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٣٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٣٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٣٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٣٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٣٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٤٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٤١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٤٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٤٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٤٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٤٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٤٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٤٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٤٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٤٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٥٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٥١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٥٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٥٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٥٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٥٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٥٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٥٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٥٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٥٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٦٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٦١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٦٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٦٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٦٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٦٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٦٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٦٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٦٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٦٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٧٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٧١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٧٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٧٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٧٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٧٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٧٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٧٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٧٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٧٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٨٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٨١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٨٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٨٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٨٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٨٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٨٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٨٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٨٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٨٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٩٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٩١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٩٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٩٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٣٩٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٣٩٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٣٩٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٣٩٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٣٩٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٣٩٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٠٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٠١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٠٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٠٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٠٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٠٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٠٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٠٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٠٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٠٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤١٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤١١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤١٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤١٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤١٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤١٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤١٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤١٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤١٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤١٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٢٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٢١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٢٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٢٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٢٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٢٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٢٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٢٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٢٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٢٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٣٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٣١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٣٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٣٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٣٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٣٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٣٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٣٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٣٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٣٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٤٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٤١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٤٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٤٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٤٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٤٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٤٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٤٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٤٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٤٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٥٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٥١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٥٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٥٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٥٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٥٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٥٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٥٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٥٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٥٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٦٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٦١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٦٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٦٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٦٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٦٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٦٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٦٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٦٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٦٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٧٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٧١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٧٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٧٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٧٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٧٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٧٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٧٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٧٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٧٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٨٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٨١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٨٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٨٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٨٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٨٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٨٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٨٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٨٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٨٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٩٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٩١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٩٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٩٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٤٩٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٤٩٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٤٩٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٤٩٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٤٩٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٤٩٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٠٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥٠١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٠٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٠٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥٠٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥٠٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٠٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥٠٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٠٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٠٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥١٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥١١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥١٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥١٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥١٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥١٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥١٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥١٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥١٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥١٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٢٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٢١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥٢٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥٢٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٢٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥٢٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٢٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٢٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥٢٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥٢٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٣٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥٣١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٣٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٣٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥٣٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥٣٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٣٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥٣٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٣٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٣٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥٤٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥٤١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٤٢
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥٤٣
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٤٤
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٤٥
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥٤٦
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥٤٧
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٤٨
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥٤٩
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٥٠
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٥١
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥٥٢
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥٥٣
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٥٤
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥٥٥
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٥٦
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٥٧
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥٥٨
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥٥٩
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٦٠
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥٦١
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٦٢
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٦٣
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥٦٤
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥٦٥
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٦٦
أين أستطيع أن أجد صندوق البريد؟ — ٥٦٧
أريد أن أرسل برقية إلى أسرتي. — ٥٦٨
كم تكلفة إرسال البرقية؟ — ٥٦٩
متى يصل الخطاب إلى القاهرة؟ — ٥٧٠
أريد شراء طوابع بريدية. — ٥٧١
هل يوجد صندوق بريد قريب من هنا؟ — ٥٧

ואמרתי אליו אדוני אתה ידעת כי הוא אמר אלי
אשר אתה תשלח אתו אלי ואשלחנו אליך ועתה
אם מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
ועשית עמדי חסד ואמת אל תקברני נא במצרים
כי אשכבה עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני
בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה
לי ויאשבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה
ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
חולה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך
ויתחזק ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל
יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך
אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך ונתתיך
לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך
אחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ
מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים
ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר
הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו
בנחלתם ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ
כנען בדרך עוד כבדת לבוא אפרתה ואקברה שם
בדרך אפרת היא בית לחם ויראה ישראל את בני
יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו בני
הם אשר נתן לי אלהים במקום הזה ויאמר קחם
נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו מזקנה לא
יוכל לראות ויגש אותם אליו וישק להם ויחבק
להם ויאמר אל יוסף לא פלל ראיתי פניך והנה
הראה אתי אלהים גם את זרעך ויוצא יוסף אתם
מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה ויאמר יוסף אל
ישראל אביו קח נא את בני אל ראשו ויט ישראל
את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר
ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה
הבכור ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי
מעודי עד היום הזה המלאך הגאל אתי מכל רע
יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי
אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ וירא יוסף
כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים ורע בעיניו
ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על
ראש מנשה ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי
זה הבכר שים ימינך על ראשו ויאן אביו ויאמר
ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא
יגדל אולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה
מלא הגוים ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך
ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה
ויתן את אפרים לפני מנשה ויאמר ישראל אל
יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב
אתכם אל ארץ אבותיכם ואני נתתי לך שכם אחד
על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי
ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם
את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו ושמעו
בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם ראובן בכרי
אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז פחז
כמים אל תותר כי עלית משכבי אז חללת יצועי
עלה שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסודם
אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבודי כי באפם
הרגו איש וברצנם עקרו שור ארור אפם כי עז
וחמתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל
יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף אויביך
ישתחוו לך בני אביך בן גור יהודה מטרף בני
עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו לא יסור
שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה
ולו יקהת עמים אסרי לגפן עירה ולשרקה בני
אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה חכלילי
עינים מיין ולבן שנים מחלב זבולן לחוף ימים
ישכון והוא לחוף אניות ויכתף על צידון יששכר
חמר גרם רבץ בין המשפתים וירא מנוחה כי טוב
ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבול ויהי למס
עבד דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל יהי דן נחש
עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל
רכבו אחור לישועתך קויתי יהוה גד גדוד יגודנו
והוא יגד עקב מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני
מלך נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר ברוחות
בני יוסף בן פרת עלי עין בני צעדה עלי שור
ויתגרהו וירבו וישטמהו בעלי חצים ותשב באיתן
קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה
אבן ישראל מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת
שדים ורחם ברכת אביך גברו על ברכת הוריי עד
תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב
יחלק שלל כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת
זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר
כברכתו ברך אותם ויצו אותם ויאמר אלהם אני
נאסף אל עמי קברו אותי אל אבותי אל המערה
אשר בשדה עפרון החתי אל פני ממרא בארץ כנען
אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי
לאחזת קבר שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו
שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי
את לאה מקנה השדה ומהמערה אשר בו מאת בני
חת ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל
המטה ויגוע ויאסף אל עמיו ויפל יוסף על פני
אביו ויבך עליו ויישק לו ויצו יוסף את עבדיו את
הרופאים את אביו לחנט את אביו ויחנטו הרופאים
את ישראל וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו
ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום ויעברו
ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא
מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר
אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי
לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה
את אבי ואשובה ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך
כאשר השביעך ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו
אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ
מצרים וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם
וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן ויעל עמו גם רכב
גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד ויבאו עד גרן
האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול
וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים וירא
יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו
אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם המקום אבל
מצרים אשר בעבר הירדן וישאו בניו אתו ארצה
כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה
אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על
פני ממרא וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל
העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו
ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי
ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר
גמלנו אתו ועתה אבינו צוה לפני מותו לאמר כה
תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי
רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך
ויבך יוסף בדברם אליו וילכו גם אחיו ויפלו
לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי התחת אלהים אנכי ואתם חשבתם
עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה
להחיות עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם
ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם ויהי יוסף
בארץ מצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר
שנים וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר
בן מנשה ילדו על ברכי יוסף ויאמר יוסף אל אחיו
אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם
מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב וישבע יוסף את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה
וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם
בארון במצרים

Σ. ΑΚΑΔ.
ΣΚΗΝΗ
ΤΑΝΑ

ב פּתח את פּי פּתחתּי
ב אמרתי אעבּה בּרכה
יא רחם רבּים ובּטחתם

יב השמרו לכם פּן בּפתּוּי
לבבכם ואתּם ואבּדתּם
ואבּדתּם מהרה מעל
הארץ אשר אתּם עברים
את הירדן שמה לרשתּה

יג ושמתּם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתּם אתם לאות
על ידכם והיו לטטפת
בין עיניכם

יד ולמדתּם אתם את בניכם
לדבּר בּם בּשבתּך בּביתך
ובלכתּך בּדרך ובשכבּך
ובקומך

טו וכתבתּם על מזזות
ביתך ובשעריך

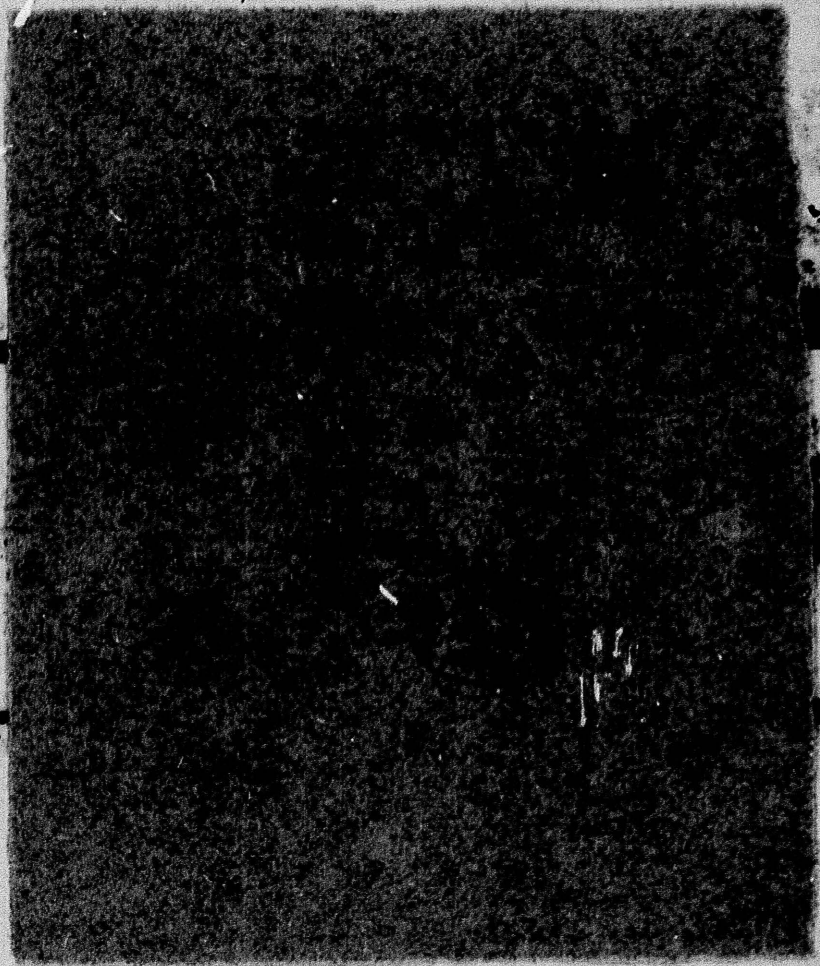

ראש השנה
כל בני
בעיר ל
ראוי שיהי

ועשו אלה כל הקהל
בשם אחד ובאלה
וזה הדבר אשר צוה
ראוי שיהי אדם

66.

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ⲁⲡⲉⲓⲱⲧ ⲙⲡⲉⲛⲡ
ⲛⲁⲓⲉⲣⲟ ⲉⲓⲙ ⲧⲉⲩⲛⲁ
ⲙⲡⲁⲣⲁⲇⲓⲥⲟⲥ.
ⲉⲧⲣⲉⲧⲛⲁⲥⲱⲧⲉⲙ
ⲉⲡⲙⲁ ⲛⲥⲉⲙⲟⲩ.
ⲉⲙⲁⲓ ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲑⲩⲡⲁⲧⲏ
Copia

67

ARHIVELE STATULUI

אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא: שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך ה' אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך ה' אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך ה' אלהיך לעשות את יום השבת: כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך ה' אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך: לא תרצח: ולא תנאף: ולא תגנב: ולא תענה ברעך עד שקר: ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך:

ויכתב על הלוחות כמו הכתב הראשון אשר שברת ושמתם בארון: ויהי כאשר ירדתי מן ההר ושני לוחות העדות בידי בירדי מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: ויראו אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר ה' אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: ובבא משה לפני ה' לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו:

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה' כל העושה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה' לאמר: קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה' זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה ה': את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו: את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת הסך: את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: ואת מנורת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר: את יתדות המשכן ואת יתדות החצר ואת מיתריהם: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו את תרומת ה' למלאכת עבדת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב לה': וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת ה' וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת הקדש הביאו: וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וייבאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים: והנשאים הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן: ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה ה' לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה לה':

ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה ה':

ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה בלבו כל אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה: ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשתה והם הביאו עוד אליו נדבה בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש מלאכתו אשר הם עשים: ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה לכל המלאכה אשר צוה ה' לעשות אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר אל יעשה עוד איש ואשה מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר:

ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת ליריעות: ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת אל אחת: ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחבורת וכן עשה בשפת היריעה הקיצונית בחברת השנית: חמשים לולאות עשה ביריעה האחת ועשה חמשים לולאות בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבילות הלולאות אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעות אחת אל אחת בקרסים והיה המשכן אחד: ויעש יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעות עשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת לעשתי עשרה יריעות: ויחבר את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד ואת היריעה הששית כפל אל מול פני האהל: ויעש חמשים לולאות על שפת היריעה האחת הקיצונית בחברת ויחמשים לולאות על שפת היריעה החברת השנית: ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד: ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה: ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות אורך הקרש ואמה וחצי אמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעת שני הפנות: והיו שמנה קרשים ושש עשרה אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: ויעש את הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה: ואת הבריחים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחים זהב: ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה: ואת עמודיה ארבעה שטים ויצף אתם זהב וקרסיהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף: ויעש מסך לפתח האהל שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם: וחמשה עמודיהם ווקרסיהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם נחשת: ויעש את בצלאל את ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו: ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב: ויצק לו ארבע טבעות זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית: ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ויבא את הבדים בטבעות על צלעות הארון לשאת את הארון: ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו: ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים: ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו: ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעות זהב ויתן את הטבעות על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת היו הטבעות בתים לבדים לשאת את השלחן: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב ויעש את כליו אשר על השלחן את קעריו ואת כפותיו ואת מנקיותיו ואת מכסיו אשר יסך בהם ואת מזרקותיו אשר ינסך בהם: ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו: ושבעה נרותיה ומלקחיה ומחתותיה זהב טהור: ויעש אתה ואת כל כליה ככר זהב טהור: ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו: ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעות זהב ויתן את הטבעות על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת היו הטבעות בתים לבדים לשאת את המזבח: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: ויעש את שמן המשחה ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקח: ויעש את מזבח העלה עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו: ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעות זהב ויתן את הטבעות על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת היו הטבעות בתים לבדים לשאת את המזבח: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: ויעש את כל כלי המזבח את הדשן ואת הכפות ואת המזלגות ואת המחתות את כל כליו עשה נחשת: ויעש לו מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו: ויצק ארבע טבעות לארבע קצות המכבר נחשת בתים לבדים: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: ויבא את הבדים בטבעות על צלעות המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו כאשר הראה בהר כן עשו: ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד: ויעש את החצר לפאת נגבה תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה: עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם וחשקיהם כסף: ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם וחשקיהם כסף: ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה וויהם וחשקיהם כסף: ולפאת קדמה מזרחה חמשים באמה: וקלעים חמשה עשר אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמשה עשר אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: וכל קלעי החצר סביב שש משזר: ואדני העמודים נחשת וויהם וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף וכל עמודי החצר חשקים כסף: ומסך לשער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר עשרים באמה ורחב בחמש באמה לנכח קלעי החצר: ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף: ויתדות המשכן ויתדות החצר סביב נחשת: אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן: ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה ה' את משה: ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: כל הזהב העשוי במלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע עשרה ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדש: כסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות חמשה ושבעים שקל במשקל הקדש: בקע לגלגלת מחצית השקל במשקל הקדש לכל העבר על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה לששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמשת מאות וחמשים: ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן: ואת האלף ושבע מאות חמשה ושבעים עשה וויהם לעמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף: ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל: ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח: ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדות המשכן ואת כל יתדות החצר סביב: תכלת וארגמן ותולעת שני בגדי שרד לשרת בקדש ואת בגדי הקדש לאהרן ואת בגדי בניו לכהן: ויעשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ויקשו את שני שבעות זהב טהור ויכתו פתוחי אבן שהם מסובבות במשבצות זהב: ויתן אתם על כתפות האפד לשני כתפיו אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה ה' את משה: ויעש את החשן מעשה רקם כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: רבוע היה כפול ארכו זרת ורחבו זרת כפול: ומלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: והטור השני נפך ספיר וישפה הטור השלישי לשם שבו ואחלמה הטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מוסבות במשבצות זהב היו במלואתם: והאבנים על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו לשנים עשר שבט: ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ויעשו שתי משבצות זהב ושני טבעות זהב ויתן את שני הטבעות על שני קצות החשן: ויתנו את שתי עבתות הזהב על שתי הטבעות אל קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבתות נתנו על שתי המשבצות ויתנו על כתפות האפד לפניו: ויעשו שתי טבעות זהב וישם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית: ויעשו שתי טבעות זהב ויתנם על שני כתפות האפד מלמטה לעמתו לפני מחברתו מעל חשב האפד: ויקשרו את החשן מטבעתיו אל טבעות האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה ה' את משה: ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: ופי ראשו בתוכו שפה סביב לפיו כפי תחרא לא יקרע: ועל שולי מעילו תעשה רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ופעמני זהב ויתן את הפעמנים בתוך הרמונים על שולי המעיל סביב לתוך הרמונים: פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה ה' את משה: ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: ואת המצנפת שש ואת פארי הגבעת שש ואת מכנסי בד שש משזר: ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה ה' את משה: ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש לה': וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה ה' את משה: ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה' את משה כן עשו: ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו: ומכסה עורת האילם המאדמים ומכסה עורת התחשים ואת פרכת הסך: את הארון ואת בדיו ואת הכפרת: את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים: את המנורה הטהורה את נרתיה נרות המערכת ואת כל כליה ואת שמן המאור: ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ואת יתדותיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ככל אשר צוה ה' את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה: וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה ה' כן עשו ויברך אתם משה:

ויהי ביום הקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשח אתם ויקדש אתם: ויקרב את בניו וילבשם כתנת: וימשח את אביהם כאשר משחת אתו וכהנו לי והיתה משחתם להם לכהנת עולם לדרתם: ויעש משה ככל אשר צוה ה' אתו כן עשה: ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן: ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן בריחיו ויקם את עמודיו: ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה ה' את משה: ויקח ויתן את העדות אל הארון ויתן הבדים על הארון וישם הכפרת על הארון מלמעלה: ואת הארון הביא אל המשכן ויסך את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה ה' את משה: ויתן את השלחן באהל מועד על ירכתי המשכן צפונה מחוץ לפרכת: וערך עליו ערכה לחם לפני ה' כאשר צוה ה' את משה: וישם את המנורה באהל מועד נגד השלחן על ירך המשכן נגבה: ויעל הנרות לפני ה' כאשר צוה ה' את משה: וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: והקטיר עליו קטרת סמים כאשר צוה ה' את משה: וישם את מסך הפתח למשכן: ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה ה' את משה: ויתן את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שם מים לרחצה: ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם: בבואם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה ה' את משה: ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: ויכס הענן את אהל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן: ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן: ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו: כי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה בלילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני ה': וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: והקרב ורחצו את הכרעים במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחח לה': ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח: והקריב את קרבנו ואת כל אשר עליו ואת הקרב ואת הכרעים ורחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה אשה ריח ניחח לה': ואם מן העוף עולה קרבנו לה' ומן התורים או מבני היונה יקריב את קרבנו: והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: ונתק את מוראתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחח לה':

ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח לה': והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה': וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: ואם מנחה על המרחשת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה: פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה היא: ואם מנחת מרבכת קרבנך סלת במחבת תעשה בשמן: והבאת את המנחה אשר יעשה אלה לה' והקריב אל הכהן והגישו אל המזבח: והרים הכהן מן המנחה אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח לה': והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה': כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה': קרבן ראשית תקריבו אתם לה' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח: וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ואם תקריב מנחת בכורים לה' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה לה':

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב לה': אם על תודה יקריב על זבח התודה מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומסלת מרבכת חלת בלולת בשמן: על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: והקריב מן הקרבן תרומה לה' לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה: ובשר זבח תודתו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ובשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף ובשר כל טהור יאכל בשר: והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר לה' ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כל אכל חלב משור כשב ועז: אשר יאכל מבהמה אשר יקריב ממנה אשה לה' והנפש האכלת מעמיה: כל חלב לה': חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב ודם לא תאכלו: ונפש כי תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו לה' יביא את קרבנו לה' מזבח שלמיו: ידיו תביאנה את אשי ה' את חלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני ה': והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבח שלמיכם: המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבח שלמיהם ואתנם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל: זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי ה' ביום הקריבו לכהן לה': אשר צוה ה' לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חק עולם לדרתם: זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים: אשר צוה ה' את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבנם לה' במדבר סיני:

וידבר ה' אל משה לאמר: קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד: ויעש משה כאשר צוה ה' אתו ויקהל העדה אל פתח אהל מועד: ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה ה' לעשות: ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים: ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט ויעל אתו במעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: ויתן עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: ויתן את המצנפת על ראשו ויתן על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה ה' את משה: ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם: ויזר ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם: ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם באבנט ויחבש להם מגבעת כאשר צוה ה' את משה: ויקרב את פר החטאת ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה: ואת הפר ואת עורו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה ה' את משה: ויקרב את האיל עולה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר: ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עולה הוא ריח ניחח אשה לה' כאשר צוה ה' את משה: ויקרב את האיל השני איל המלואים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין: ומסל המצות אשר לפני ה' לקח חלת מצה אחת ולחם שמן אחד ורקיק אחד ויתן על החלבים ועל שוק הימין: ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפות בניו וינף אתם תנופה לפני ה': ויקח אתם משה מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העולה אשה ריח ניחח לה': ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני ה' מאיל המלואים לו היתה למנה כאשר צוה ה' את משה: ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויזה על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו: ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם אכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלואים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו אתו: והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם: כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם: ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת ה' ולא תמותו כי כן צויתי: ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ביד משה:

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעולה תמימים והקרב לפני ה': ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעולה: ופר ואיל לשלמים לזבח לפני ה' ומנחה בלולה בשמן כי היום ה' נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה': ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו ויראה אליכם כבוד ה': ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עולתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה ה': ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: ואת החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה ה' את משה: ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: וישחט את העולה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת העולה הגישו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר המזבחה: ויקרב את הקרבן ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשהו חטאת כראשון: ויקרב את העולה ויעשה כמשפט: ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר המזבחה מלבד עולת הבקר: וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה ומן המכסה ומן הכליות ויתרת הכבד: ויקטרו את החלבים על הזבחים על החזה ויקטר החלבים המזבחה: ואת החזה ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני ה' כאשר צוה משה: וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים: ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד ה' אל כל העם: ותצא אש מלפני ה' ותאכל על המזבח את העולה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם:

ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש ושמו עליה קטרת ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה': ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד: וידם אהרן: ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אליהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה: ויקרבו וישאום בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו פרעותיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף ה': ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן משחת ה' עליכם ויעשו כדבר משה: וידבר ה' אל אהרן לאמר: יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם אל אהל מועד ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא וב

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

69.

ב"ה

שבת פרשת וישב

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה. אדני שאל את עבדיו לאמר הישׁ לכם אב או אח ואנחנו השבנו לאדני את דברי עבדך הורד את אחיכם הקטן ואתנה פניו לכם. ויאמר עבדך אלינו לא נוכל לרדת אם יהי אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו. ויאמר עבדך אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה. ולקחתם גם את זה מעם פני ואסון קרהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה. ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו והוא נפשו קשורה בנפשו. והיה כראותו כי אין הנער ומת ירדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה. כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים. ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ויעל הנער עם אחיו. כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי.

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה. אדני שאל את עבדיו לאמר הישׁ לכם אב או אח ואנחנו השבנו לאדני את דברי עבדך הורד את אחיכם הקטן ואתנה פניו לכם. ויאמר עבדך אלינו לא נוכל לרדת אם יהי אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו. ויאמר עבדך אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה. ולקחתם גם את זה מעם פני ואסון קרהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה. ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו והוא נפשו קשורה בנפשו. והיה כראותו כי אין הנער ומת ירדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה. כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים. ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ויעל הנער עם אחיו. כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי.

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה. אדני שאל את עבדיו לאמר הישׁ לכם אב או אח ואנחנו השבנו לאדני את דברי עבדך הורד את אחיכם הקטן ואתנה פניו לכם. ויאמר עבדך אלינו לא נוכל לרדת אם יהי אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו. ויאמר עבדך אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה. ולקחתם גם את זה מעם פני ואסון קרהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה. ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו והוא נפשו קשורה בנפשו. והיה כראותו כי אין הנער ומת ירדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה. כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים. ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ויעל הנער עם אחיו. כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי.

A. AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

ملخص الرسالة باللغة العربية

يتناول هذا البحث دراسة تحليلية لأثر التكنولوجيا الحديثة في تطوير أساليب التعليم في المدارس الثانوية، حيث يهدف إلى بيان مدى استفادة المعلمين والطلاب من الوسائل التقنية المتاحة، وقد اعتمد الباحث على المنهج الوصفي التحليلي من خلال استبانة وزعت على عينة من المعلمين والطلاب في عدد من المدارس، وأظهرت النتائج أن هناك تفاوتاً واضحاً بين المدارس في توفر الأجهزة والبرمجيات، وأن أغلب المعلمين يحتاجون إلى تدريب أكثر على استخدام هذه الوسائل بفاعلية، كما بينت النتائج أن الطلاب يتفاعلون بشكل إيجابي مع الدروس التي تستخدم فيها التقنية، وأوصى الباحث بضرورة توفير الدعم الفني والتدريب المستمر للمعلمين، وتحديث المختبرات والمكتبات المدرسية، وإشراك أولياء الأمور في متابعة أبنائهم، واقترح إجراء دراسات مماثلة في مناطق أخرى لتعميم الفائدة.

III

קינות

fol. 1–40.

60

[illegible] dinge
e T. Hart le. dame [illegible]
[illegible] mor T. [illegible] dank
ni Ertrag dankt Hans
[illegible] Hans Ertrag Hans
[illegible] Hans Hans ni.

[illegible] Hans e. Hans Hans
ei Hans Hans. Hans Hans
le Ertrag. Hans [illegible]
[illegible] Hans Hans [illegible]
Hans Hans [illegible]
Hans Hans Hans Hans
Hans Hans Hans Hans
Hans Hans Hans Hans

ملح عبدة بعد نقد لا مكتدا
ملء يقال عاد لا عدة لعبا
ملء لقاح ع جاء لقاح
ملء عج ءاء لا لعبا

٤

عدة عبد نقد لا مكتدا
نعل ما لعبة عبة عدة
ع. لعج ءاء لا لعبا
ملء عبد نقد لا مكتدا

٤

لعبة ع. لعبة نقد لا
لقاح عدة ءاء لا لعبا
ملء عبد نقد لا مكتدا
لعبة ع. لعبة نقد لا

٤

ملء عبد نقد لا مكتدا
لعبة ع. لعبة نقد لا
لقاح عدة ءاء لا لعبا
ملء عبد نقد لا مكتدا

٤

لعبة ع. لعبة نقد لا
لقاح عدة ءاء لا لعبا
ملء عبد نقد لا مكتدا
لعبة ع. لعبة نقد لا

٤

KENYA NATIONAL ARCHIVES

בין אכות רבה ובניו לעתיד.

ולפי שהיו בניו מרבים לשבח ולתפלה
ראוי היה שיזכיר הכתוב שמותם.

ה. ואלה שמות בני יעקב הבאים מצרימה
את יעקב איש וביתו באו.

ו. ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר זבולן
ובנימין.

ז. דן ונפתלי גד ואשר ואלו הם שבעים
נפש שיצאו מירך יעקב ויוסף היה במצרים
מקודם.

ח. ויוסף מת ואחיו וכל הדור ההוא.

ט. ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו
במאד מאד ותמלא הארץ אותם.

י. ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע
את יוסף.

יא. ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב
ועצום ממנו.

יב. הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי
תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ.

יג. וישימו עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתום
ואת רעמסס.

יד. וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ
ויקצו מפני בני ישראל.

טו. וימררו את חייהם בעבודה קשה בחמר
ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל עבודתם
אשר עבדו בהם בפרך.

טז. ויאמר מלך מצרים למילדת העברית
אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה.

יז. ותיראנה המילדות את האלהים ולא
עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין
את הילדים.

יח. ויקרא מלך מצרים למילדות ויאמר
להן למה עשיתן הדבר הזה ותחיין את
הילדים.

יט. ותאמרנה המילדות אל פרעה כי לא
כנשים המצריות הנה חיות הנה בטרם תבוא
אליהן המילדת ילדו.

כ. וייטב אלהים למילדות ויעצם העם
וירבו מאד.

כא. ויהי כי יראו המילדות את האלהים
ויעש להם בתים.

ואני מבקש ממך שתשלח לי את הספר
שכתבת על הדקדוק העברי, כי אני רוצה
ללמוד בו את הלשון העברית. ואם יש
לך ספרים אחרים בלשון הזאת, שלח
גם אותם אלי, ואני אשלם לך את
המחיר שתבקש. ואל תשכח לכתוב
לי מה שלומך ומה שלום אשתך
וילדיך. ואני מקווה שתבוא לבקר
אותנו בקרוב, כי הרבה דברים יש
לי לספר לך פנים אל פנים.

בברכה,
יצחק בן אברהם

T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ב. ... ב. ... ב. ... ב. ... ב. ...

ב. ... ב. ... ב. ... ב. ... ב. ...

ב. ... ב. ... ב. ... ב. ... ב. ...

בשא לבוב וכו׳

שלח לו מכתב ובו הודיעו שהוא
יבוא אליו בעוד שבוע ימים.
כשבא אליו מצא שהוא חולה
מאד ומשכב על מטתו. ישב
אצלו ושאל לשלומו. ענה לו
שהוא חולה מאד ואין לו
תקוה לחיים. אמר לו שיבטח
בה׳ ויתפלל אליו שירפאהו.
ענה לו שכבר התפלל הרבה
ולא נענה. אמר לו שיתפלל
עוד ויבטח בה׳ שבודאי
ירפאהו. ענה לו שכבר
התפלל הרבה ולא נענה.
אמר לו שיתפלל עוד ויבטח
בה׳ שבודאי ירפאהו. ענה
לו שכבר התפלל הרבה ולא
נענה. אמר לו שיתפלל עוד
ויבטח בה׳ שבודאי

יעקב פלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלקים. הוא פלך למנוחות ועקב אוהבו לאנחות
ואני פלל ופשעל בוכה במר נפש בראותי כי לקח מעל ראשינו אדוננו מלכנו

7

פרב פנדול מעון ומנדול חכם כולל אין נומרין עליו את פכלל, רופא מובפם
ר״ת ורת של ק״ק מנשובה ובנותיה כמוה״ר יעקב קאזים ז״ל אשר נפטר
לבית עולמו ביום שב״ק לסדר שבת לפ׳ ,פ״י לחדש אייר שנת פה״קלל, לא יכלתי לפהאפן
מלכתוב שורותיים אלה בפיותי על רגל אחד וקוננתי עליו את פקינה פזאת:

א׳

ריקו לחיה*

פה יום מר*! יום אכזר יום צר ואפל!
גם פה הטה תשית בגאון גליך
עוד התיימר עוד השמיע קולך!
עד מתי לא הלך לנוס בעפל!

ב׳

אוי כי בזמן קט מגלך קצרה
אנשי חכמה אנשי לבב וחסד
אנשי יראת פאל לפם לא חסד* ע חרפה*
עד כי צוי ט״אליא שוממה נשארה

ג׳

תשובה הפנה הבכה ותיפת
כי ממך נשל רב ראש אמתך
הוא רופא חכם פוזך ופדרך
אור נחשך בכמו ליל בבלי ירת

ד׳

אב לכל פיה לאביונים ריע
מחסה ועזן לכל בהוש ובינשר
לומר אל כל עמו מוסר ואושר
נכון לכל שואל ולכל מונע

ה׳

בקר אל רגלו יקראפו צדק
להה מזור פטוב בעזן ותיל
פולך בצדקה המיד יום ולילה
לחבוש שבר עמו ולחזק בדק

ו׳

אוהב פמישרים מואם פשקר
אוטם אזנו מפט בבלי לשמוע
רודף שלום ומבקש אך מרגוע
לכל בריה ..... להפלותיו אין חקר

ז׳

על כל אלה אחנה נשקוט נרגיע
כי במנוחות נפשו בטוב הנות
שאכן שלו אל אל ישוב פרות
שם במרום אל צדיקים יגיע

ח׳

שמה בזכותו יקרא יגזר אמר
יבא טוב לרוב לנות עלינו
יראת פאל יפרה אל תוך קרבינו
ובהורתו נפנה בחלא פעומר

פנטצב ונדאב נזעק ונבאב
פצעיר שלמה יהודה ס״ט בלא״א כמוה״ר יתיאל פנואה ז״ל

M.E. AKADEMI KÜTÜPHANESİ TARA

In faccia al Feretro —

כי יעקב בחר לו יה . . . quoniam Jacob elegit sibi Dominus.

8.

Nel Dietro del Feretro —

צדקת ישרים תצילם . . justitia rectorum liberabit eos

Su un Latto del Feretro

שר ונדול נפל ביום הזה בישראל . Princeps et magnus hac die cecidit in Israel —

Nell'altro Latto del Feretro

יקר בעיני יי המותה לחסידיו . . Pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius. —

. . . . . .

[illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ACADEMIA

ꠀ

ꠀ

ꠀ

AKADEEMIA TARTU

AKADEEMIA TARTU

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

מ

מא

מב

מג

מד

מה

מו

מז

מח

מט

נ

נא

נב

נג

נד

נה

נו

נז

נח

נט

ס

סא

סב

סג

סד

סה

סו

סז

סח

סט

ע

עא

עב

עג

עד

עה

עו

עז

עח

עט

פ

פא

פב

פג

פד

פה

פו

פז

פח

פט

צ

צא

צב

צג

צד

צה

צו

צז

צח

צט

ק

קא

קב

קג

קד

קה

קו

קז

קח

קט

ר

רא

רב

רג

רד

רה

רו

רז

רח

רט

ש

שא

שב

שג

שד

שה

שו

שז

שח

שט

ת

תא

תב

תג

תד

תה

תו

תז

תח

תט

ꠘꠞꠞ ꠇꠞ ꠘꠞꠞꠇ ꠘꠞꠞꠇꠞꠞ ꠘꠞꠞꠇꠞꠞꠇ ꠘꠞꠞꠇꠞꠞꠇ ꠘꠞꠞꠇꠞꠞꠇ

ꠘꠞꠞꠇꠞꠞꠇ

ماه صفر ۱۳۰۶ حدیقه‌ی ناصریه دامغان

۲۱ بهمن

سلام‌علیکم

ملا حسن چون ۱۲۲ ده عاصی
بخدمت پیاده سلام خدا عرض
بخدمتت سلام دعا عاکف
ولد ۱۲۲۰ ده مازغرد جان

حاجی‌محمد ۱۶ ۱۲۰ اعدای مالیخ
شاه ده لعاشق ۱۲۲۶ ده لعاشق
دعا ده تازه‌ی ترکمان جاجرم
معلم ۱۲۶ ۱۲۲ ده دعاشق

صاحب جدید ۱۲۲۶ هاش ملا ۱۲۲
۱۲۲۶ جدید کل ۱۲۲۶
ایلی چوبه ۱۲۲۶ چوبه ۱۲۲

عاق ۱۲۲۶ ۱۲۲۶ لعاشق ۱۲۲
عاق ۱۲۲۶ ۱۲۲۶ ۱۲۲۶ ۱۲۲۶
عاق ۱۲۲۶ ۱۲۲۶ ۱۲۲۶ ۱۲۲۶

۱۲۰

ای دوست عزیز صاحبدار روحپرور حدیث
ز، دوست دیرینه رنج و صعوبت دل بسر شما طی نموده باشید

۹۲
۱۳۱۲ ذیحجه

شما عالیه فرمایش بلیغ
عن قریب ۹۲ ارسال.
۲۴ شهر عزیز ۹۲ بچه‌بازی
رطل سنگ ۹۲ بچه‌بازی

تا وقت. سرما عمل بطری
تن ها حدت ها قدم بار.
۹۲ ابتدیه سرمه بطری
۹۲ ل عقلا دنیا پیچ

[redacted] طرف ما در بچه‌بچه
ایمان لقدام علیه بازیچ
ما لذت حق در بچه‌بچه

حل ند ۹۲ عدم بطری
ادوات مرحمه لقوام نازیچ
رسیده عزیز ملاحظه بچه‌بچه

ز، دوست دیرینه رنج و صعوبت دل بسر شما طی نموده باشید

ثم قال لهم: اذهبوا إلى القرية التي أمامكم، وستجدون فيها أتانًا مربوطة وجحشها معها. فحلّوهما وأتوا بهما إليّ.

وإن سألكم أحد: لماذا تفعلون هذا؟ فقولوا: إن السيد محتاج إليهما، وسيعيدهما في الحال.

فذهب التلاميذ ووجدوا الأتان والجحش كما قال لهم.

وبينما هم يحلّون الجحش، قال أصحابه: لماذا تحلّونه؟

فقالوا: إن السيد محتاج إليه.

ثم أتوا به إلى يسوع، وألقوا ثيابهم على الجحش، وأركبوا يسوع عليه.

وفيما كان يسوع يتقدّم في الطريق، كان الناس يفرشون ثيابهم على الطريق.

ولما اقترب من منحدر جبل الزيتون، ابتدأ جمهور التلاميذ يفرحون ويسبّحون الله بصوت عالٍ، لأجل جميع المعجزات التي رأوها،

قائلين: مبارك الملك الآتي باسم الرب! سلام في السماء، ومجد في الأعالي!

فقال له بعض الفريسيين من الجمع: يا معلّم، انتهر تلاميذك.

فأجاب: أقول لكم إنه لو سكت هؤلاء، لصرخت الحجارة.

ولما اقترب ورأى المدينة بكى عليها،

قائلًا: لو علمتِ أنتِ أيضًا، في هذا اليوم الذي لك، ما يؤدي إلى سلامك! ولكن الآن قد أُخفي ذلك عن عينيك.

فإن أيامًا ستأتي عليك، فيحيط بك أعداؤك بمتاريس، ويحاصرونك، ويضيّقون عليك من كل جانب،

ويهدمونك أنتِ وأولادك فيك، ولا يتركون فيك حجرًا على حجر، لأنك لم تعرفي زمان افتقادك.

ثم دخل الهيكل وابتدأ يطرد الباعة،

قائلًا لهم: مكتوب: بيتي بيت الصلاة يُدعى، وأنتم جعلتموه مغارة لصوص.

وكان يعلّم كل يوم في الهيكل. وكان رؤساء الكهنة والكتبة ووجوه الشعب يطلبون إهلاكه،

ولكنهم لم يجدوا ما يفعلون، لأن الشعب كله كان معلّقًا به يسمعه.

وفي أحد الأيام، بينما كان يعلّم الشعب في الهيكل ويبشّرهم، أقبل رؤساء الكهنة والكتبة مع الشيوخ،

وكلّموه قائلين: قل لنا بأي سلطان تفعل هذه الأمور؟ ومن أعطاك هذا السلطان؟

فأجاب وقال لهم: وأنا أيضًا أسألكم كلمة واحدة، فقولوا لي:

معمودية يوحنا، أكانت من السماء أم من الناس؟

فتفكّروا في أنفسهم قائلين: إن قلنا من السماء، يقول: فلماذا لم تؤمنوا به؟

وإن قلنا من الناس، فالشعب كله يرجمنا، لأنه مقتنع أن يوحنا نبي.

فأجابوا أنهم لا يعلمون من أين كانت.

فقال لهم يسوع: ولا أنا أقول لكم بأي سلطان أفعل هذه الأمور.

ثم ابتدأ يقول للشعب هذا المثل: إنسان غرس كرمًا، وسلّمه إلى كرّامين، وسافر زمانًا طويلًا.

وفي وقت الموسم أرسل إلى الكرّامين عبدًا ليأخذ من ثمر الكرم، فضربه الكرّامون وصرفوه فارغًا.

ثم عاد فأرسل عبدًا آخر، فضربوه أيضًا وأهانوه وصرفوه فارغًا.

ثم عاد فأرسل ثالثًا، فجرحوه أيضًا وطردوه.

فقال صاحب الكرم: ماذا أفعل؟ سأرسل ابني الحبيب، لعلهم يهابونه.

فلما رآه الكرّامون تشاوروا فيما بينهم قائلين: هذا هو الوارث، هلمّوا نقتله لكي يصير الميراث لنا.

فأخرجوه خارج الكرم وقتلوه. فماذا يفعل بهم صاحب الكرم؟

يأتي ويهلك هؤلاء الكرّامين، ويعطي الكرم لآخرين.

فلما سمعوا قالوا: حاشا!

فنظر إليهم وقال: فما معنى ما هو مكتوب: الحجر الذي رفضه البنّاؤون قد صار رأس الزاوية؟

كل من يقع على ذلك الحجر يترضّض، ومن يقع هو عليه يسحقه.

فطلب رؤساء الكهنة والكتبة أن يلقوا عليه أيديهم في تلك الساعة، لأنهم علموا أنه قال هذا المثل عليهم، ولكنهم خافوا الشعب.

فراقبوه وأرسلوا جواسيس يتظاهرون بأنهم أبرار، ليصطادوا منه كلمة فيسلّموه إلى سلطان الوالي وقضائه.

فسألوه قائلين: يا معلّم، نعلم أنك تقول وتعلّم بالاستقامة، ولا تحابي أحدًا، بل تعلّم طريق الله بالحق.

أيجوز لنا أن نعطي جزية لقيصر أم لا؟

فأدرك مكرهم وقال لهم: أروني دينارًا. لمن الصورة والكتابة التي عليه؟

فأجابوا وقالوا: لقيصر.

فقال لهم: أعطوا إذًا ما لقيصر لقيصر، وما لله لله.

فلم يقدروا أن يمسكوه بكلمة أمام الشعب، وتعجّبوا من جوابه وسكتوا.

ثم جاء إليه قوم من الصدوقيين، الذين ينكرون القيامة،

وسألوه قائلين: يا معلّم، كتب لنا موسى: إن مات لأحد أخ وله امرأة ومات بلا ولد، فليأخذ أخوه المرأة ويقم نسلًا لأخيه.

كان سبعة إخوة، أخذ الأول امرأة ومات بلا ولد.

فأخذها الثاني ومات بلا ولد.

ثم أخذها الثالث ومات بلا ولد.

وهكذا السبعة أيضًا لم يتركوا ولدًا.

ثم ماتت المرأة أيضًا.

ففي القيامة، لمن منهم تكون زوجة؟ لأن السبعة كانوا قد اتخذوها زوجة.

فأجاب يسوع وقال لهم: أبناء هذا الدهر يزوّجون ويتزوّجون،

ولكن الذين حُسبوا أهلًا للحصول على ذلك الدهر والقيامة من الأموات لا يزوّجون ولا يتزوّجون،

لأنهم لا يستطيعون أن يموتوا بعد، لأنهم مثل الملائكة، وهم أبناء الله إذ هم أبناء القيامة.

وأما أن الموتى يقومون، فقد دلّ عليه موسى أيضًا في أمر العليقة، حين سمّى الرب إله إبراهيم وإله إسحاق وإله يعقوب.

فليس هو إله أموات بل إله أحياء، لأن الجميع عنده أحياء.

فأجاب بعض الكتبة وقالوا: يا معلّم، قلت حسنًا.

فلم يجسروا بعد أن يسألوه عن شيء.

ثم قال لهم: كيف يقولون إن المسيح ابن داود،

وداود نفسه يقول في كتاب المزامير: قال الرب لربي: اجلس عن يميني،

حتى أجعل أعداءك موطئًا لقدميك؟

فداود نفسه يدعوه ربًا، فكيف يكون ابنه؟

وفيما كان جميع الشعب يسمعون، قال لتلاميذه:

احذروا الكتبة الذين يحبون المشي بالثياب الطويلة، ويحبون التحيات في الأسواق، والمجالس الأولى في المجامع، والأماكن الأولى في الولائم،

الذين يأكلون بيوت الأرامل، ويتظاهرون بإطالة الصلوات لأجل المظهر. هؤلاء يأخذون دينونة أشد.

ثم جلس تجاه الخزانة ونظر كيف يلقي الجمع نحاسًا في الخزانة، وكان كثيرون من الأغنياء يلقون كثيرًا.

فجاءت أرملة فقيرة وألقت فلسين، أي ربع قرش.

فدعا تلاميذه وقال لهم: الحق أقول لكم إن هذه الأرملة الفقيرة ألقت أكثر من جميع الذين ألقوا في الخزانة،

لأن الجميع ألقوا من فضلتهم، وأما هي فمن إعوازها ألقت كل ما كان لها، كل معيشتها.

وفيما كان قوم يتكلمون عن الهيكل، كيف هو مزيّن بحجارة حسنة وتقدمات، قال:

سيأتي أيام فيها لا يُترك حجر على حجر مما ترون هذه، إلا ويُنقض.

فسألوه قائلين: يا معلّم، متى يكون هذا؟ وما هي العلامة متى ابتدأ هذا أن يكون؟

فقال: انظروا لا تضلّوا، لأن كثيرين سيأتون باسمي قائلين: أنا هو، والوقت قد قرب. فلا تذهبوا وراءهم.

ومتى سمعتم بحروب وقلاقل فلا ترتاعوا، لأن هذه لا بد أن تكون أولًا، ولكن لا يكون المنتهى حالًا.

ثم قال لهم: تقوم أمة على أمة ومملكة على مملكة،

وتكون زلازل عظيمة في أماكن، ومجاعات وأوبئة، وتكون مخاوف ومن السماء آيات عظيمة.

وقبل هذه كلها يلقون عليكم أيديهم ويضطهدونكم، مسلّمين إياكم إلى مجامع وسجون، وتُساقون أمام ملوك ووُلاة من أجل اسمي.

فيؤول ذلك لكم شهادة.

فاجعلوا في قلوبكم أن لا تهتموا من قبل بما تحتجّون به،

لأني أنا أعطيكم فمًا وحكمة لا يقدر جميع مقاوميكم أن يقاوموها أو يناقضوها.

وستُسلَمون حتى من الوالدين والإخوة والأقارب والأصدقاء، ويقتلون منكم.

وتكونون مبغضين من الجميع من أجل اسمي.

ولكن شعرة من رؤوسكم لا تهلك.

بثباتكم اقتنوا أنفسكم.

ومتى رأيتم أورشليم محاطة بجيوش، فاعلموا حينئذ أن خرابها قد قرب.

حينئذ فليهرب الذين في اليهودية إلى الجبال، والذين في وسطها فلينصرفوا، والذين في الكور فلا يدخلوها،

لأن هذه أيام انتقام، ليتم كل ما هو مكتوب.

وويل للحبالى والمرضعات في تلك الأيام، لأن ضيقة عظيمة تكون على الأرض وغضب على هذا الشعب.

ويسقطون بحد السيف، ويُسبَون إلى جميع الأمم، وأورشليم تكون مدوسة من الأمم حتى تكمل أزمنة الأمم.

وستكون آيات في الشمس والقمر والكواكب، وعلى الأرض كرب أمم في حيرة من رنين البحر والأمواج،

والناس يغشى عليهم من خوف وانتظار ما يأتي على المسكونة، لأن قوات السماوات تتزعزع.

وحينئذ يبصرون ابن الإنسان آتيًا في سحابة بقوة ومجد عظيم.

فإذا ابتدأت هذه تكون، فانتصبوا وارفعوا رؤوسكم، لأن فداءكم يقترب.

ثم قال لهم مثلًا: انظروا التينة وجميع الأشجار.

متى أفرخت الآن وأبصرتموها، تعلمون من أنفسكم أن الصيف قد قرب.

هكذا أنتم أيضًا متى رأيتم هذه الأمور تكون، فاعلموا أن ملكوت الله قريب.

الحق أقول لكم: لا يمضي هذا الجيل حتى يكون الكل.

السماء والأرض تزولان، وكلامي لا يزول.

فاحترزوا لأنفسكم لئلا تثقل قلوبكم في خمار وسكر وهموم الحياة، فيأتي عليكم ذلك اليوم بغتة.

لأنه كالفخ يأتي على جميع الجالسين على وجه كل الأرض كلها.

اسهروا إذًا وتضرعوا في كل وقت، لكي تحسبوا أهلًا للنجاة من جميع هذه الأمور المزمع أن تكون، وللوقوف قدام ابن الإنسان.

وكان في النهار يعلّم في الهيكل، وفي الليل يخرج ويبيت في الجبل الذي يُدعى جبل الزيتون.

وكان جميع الشعب يبكرون إليه في الهيكل ليسمعوه.

وكان عيد الفطير قريبًا، الذي يُدعى الفصح.

وكان رؤساء الكهنة والكتبة يطلبون كيف يقتلونه، لأنهم كانوا يخافون الشعب.

فدخل الشيطان في يهوذا الذي يُدعى الإسخريوطي، الذي كان من جملة الاثني عشر.

فمضى وتكلم مع رؤساء الكهنة وقوّاد الجند كيف يسلّمه إليهم.

فسرّوا وعاهدوه أن يعطوه فضة.

فوافق، وكان يطلب فرصة ليسلّمه إليهم بغير جمع.

ثم جاء يوم الفطير الذي كان يجب فيه ذبح الفصح.

فأرسل بطرس ويوحنا قائلًا: اذهبا وأعدّا لنا الفصح لنأكل.

فقالا له: أين تريد أن نعدّ؟

فقال لهما: ها أنتما تدخلان المدينة فيلاقيكما إنسان حامل جرة ماء، اتبعاه إلى البيت الذي يدخل إليه،

وقولا لرب البيت: يقول لك المعلّم: أين المنزل حيث آكل الفصح مع تلاميذي؟

فهو يريكما علية كبيرة مفروشة معدّة، هناك أعدّا لنا.

فمضيا ووجدا كما قال لهما، وأعدّا الفصح.

ولما كانت الساعة جلس وتلاميذه معه.

وقال لهم: شهوة اشتهيت أن آكل هذا الفصح معكم قبل أن أتألم،

لأني أقول لكم إني لا آكل منه بعد حتى يُكمَّل في ملكوت الله.

ثم تناول كأسًا وشكر وقال: خذوا هذه وتقاسموها بينكم،

لأني أقول لكم إني لا أشرب من نتاج الكرمة بعد حتى يأتي ملكوت الله.

ثم أخذ خبزًا وشكر وكسر وأعطاهم قائلًا: هذا هو جسدي الذي يُبذل عنكم، اصنعوا هذا لذكري.

وكذلك الكأس بعد العشاء قائلًا: هذه الكأس هي العهد الجديد بدمي الذي يُسفك عنكم.

ولكن هوذا يد مسلّمي معي على المائدة.

وابن الإنسان ماضٍ حسب ما قد قُضي به، ولكن ويل لذلك الإنسان الذي به يُسلَّم.

فابتدأوا يسألون بعضهم بعضًا: فمن هو ترى منهم الذي سيفعل هذا؟

وحدث بينهم أيضًا محاجّة: من منهم يُظن أنه أكبر؟

فقال لهم: ملوك الأمم يسودونهم، والمتسلطون عليهم يُدعَون محسنين.

وأما أنتم فليس هكذا، بل الأكبر فيكم ليكن كالأصغر، والمتقدم كالخادم.

فمن هو أكبر: المتكئ أم الخادم؟ أليس المتكئ؟ وأنا بينكم كالخادم.

وأنتم هم الذين ثبتوا معي في تجاربي.

وأنا أجعل لكم كما جعل لي أبي ملكوتًا،

لتأكلوا وتشربوا على مائدتي في ملكوتي، وتجلسوا على عروش تدينون أسباط إسرائيل الاثني عشر.

وقال الرب: سمعان، سمعان، هوذا الشيطان طلبكم لكي يغربلكم كالحنطة،

ولكني طلبت من أجلك لكي لا يفنى إيمانك، وأنت متى رجعت ثبّت إخوتك.

فقال له: يا رب، إني مستعد أن أمضي معك حتى إلى السجن وإلى الموت.

فقال: أقول لك يا بطرس، لا يصيح اليوم الديك حتى تكون قد أنكرت ثلاث مرات أنك تعرفني.

ثم قال لهم: حين أرسلتكم بلا كيس ولا مزود ولا أحذية، هل أعوزكم شيء؟

فقالوا: لا شيء.

فقال لهم: لكن الآن من له كيس فليأخذه، وكذلك مزود، ومن لا سيف له فليبع ثوبه ويشتر سيفًا.

لأني أقول لكم إنه ينبغي أن يتم فيّ أيضًا هذا المكتوب: وأُحصي مع أثمة، لأن ما هو من جهتي له انقضاء.

فقالوا: يا رب، هوذا ههنا سيفان. فقال لهم: يكفي.

ثم خرج ومضى حسب عادته إلى جبل الزيتون، وتبعه تلاميذه أيضًا.

ولما صار في الموضع قال لهم: صلّوا لئلا تدخلوا في تجربة.

وانفصل عنهم نحو رمية حجر، وجثا على ركبتيه وصلّى،

قائلًا: يا أبتاه، إن شئت أن تجيز عني هذه الكأس، ولكن لتكن لا إرادتي بل إرادتك.

وظهر له ملاك من السماء يقويه.

وإذ كان في جهاد كان يصلّي بأشد لجاجة، وصار عرقه كقطرات دم نازلة على الأرض.

ثم قام عن الصلاة ومضى إلى تلاميذه فوجدهم نيامًا من الحزن،

فقال لهم: لماذا أنتم نيام؟ قوموا وصلّوا لئلا تدخلوا في تجربة.

وفيما هو يتكلم، إذا جمع، والذي كان اسمه يهوذا واحدًا من الاثني عشر، يتقدمهم، فدنا من يسوع ليقبّله.

فقال له يسوع: يا يهوذا، أبقبلة تسلّم ابن الإنسان؟

فلما رأى الذين حوله ما سيكون، قالوا: يا رب، أنضرب بالسيف؟

وضرب واحد منهم عبد رئيس الكهنة فقطع أذنه اليمنى.

فأجاب يسوع وقال: دعوا إلى هذا. ولمس أذنه وشفاه.

ثم قال يسوع لرؤساء الكهنة وقوّاد الهيكل والشيوخ الذين أقبلوا عليه: كأنه على لص خرجتم بسيوف وعصي؟

إذ كنت معكم كل يوم في الهيكل لم تمدوا عليّ أيديكم، ولكن هذه ساعتكم وسلطان الظلمة.

فأمسكوه ومضوا به وأدخلوه إلى بيت رئيس الكهنة، وتبعه بطرس من بعيد.

وبعد ما أوقدوا نارًا في وسط الدار وجلسوا معًا، جلس بطرس بينهم.

فرأته جارية جالسًا عند النار، فشخصت إليه وقالت: وهذا كان معه.

فأنكر قائلًا: لست أعرفه يا امرأة.

وبعد قليل رآه آخر وقال: وأنت منهم. فقال بطرس: يا إنسان، لست أنا.

وبعد نحو ساعة واحدة أكد آخر قائلًا: بالحقيقة هذا أيضًا كان معه، لأنه جليلي أيضًا.

فقال بطرس: يا إنسان، لست أعلم ما تقول. وفي الحال، وهو بعد يتكلم، صاح الديك.

فالتفت الرب ونظر إلى بطرس، فتذكر بطرس كلمة الرب كيف قال له: قبل أن يصيح الديك اليوم تنكرني ثلاث مرات.

فخرج إلى خارج وبكى بكاءً مرًا.

والرجال الذين كانوا ممسكين يسوع كانوا يستهزئون به ويجلدونه،

وبعد ما غطّوه كانوا يلطمونه ويسألونه قائلين: تنبأ من هو الذي ضربك؟

وأشياء أخر كثيرة كانوا يقولون عليه مجدفين.

ولما كان النهار اجتمع مشيخة الشعب، رؤساء الكهنة والكتبة، وأصعدوه إلى مجمعهم،

قائلين: إن كنت أنت المسيح فقل لنا. فقال لهم: إن قلت لكم لا تصدقون،

وإن سألت لا تجيبون ولا تطلقون.

من الآن يكون ابن الإنسان جالسًا عن يمين قوة الله.

فقال الجميع: أفأنت ابن الله؟ فقال لهم: أنتم تقولون إني أنا هو.

فقالوا: ما حاجة بعد إلى شهادة، لأننا نحن قد سمعنا من فمه.

ثم قام كل جمهورهم وأتوا به إلى بيلاطس.

وابتدأوا يشتكون عليه قائلين: قد وجدنا هذا يفسد أمتنا ويمنع أن تعطى جزية لقيصر، قائلًا عن نفسه إنه مسيح ملك.

فسأله بيلاطس قائلًا: أأنت ملك اليهود؟ فأجاب وقال له: أنت تقول.

فقال بيلاطس لرؤساء الكهنة والجموع: لست أجد علة في هذا الإنسان.

فكانوا يلحّون قائلين: إنه يهيج الشعب وهو يعلّم في كل اليهودية مبتدئًا من الجليل إلى هنا.

فلما سمع بيلاطس ذكر الجليل سأل هل الرجل جليلي.

ولما علم أنه من سلطان هيرودس أرسله إلى هيرودس، إذ كان هو أيضًا في أورشليم في تلك الأيام.

فلما رأى هيرودس يسوع فرح جدًا، لأنه كان من زمان طويل يريد أن يراه، لما كان قد سمع عنه كثيرًا، وكان يرجو أن يرى منه آية.

فسأله بكلام كثير، وهو لم يجبه بشيء.

وكان رؤساء الكهنة والكتبة واقفين يشتكون عليه بشدة.

فاحتقره هيرودس مع عسكره، واستهزأ به وألبسه ثوبًا لامعًا، ورده إلى بيلاطس.

وصار هيرودس وبيلاطس صديقين في ذلك اليوم عينه، لأنهما كانا قبلًا في عداوة بينهما.

فبيلاطس إذ دعا رؤساء الكهنة والرؤساء والشعب،

قال لهم: قد قدمتم إليّ هذا الإنسان كمن يفسد الشعب، وها أنا قد فحصت قدامكم ولم أجد في هذا الإنسان علة مما تشتكون به عليه،

ولا هيرودس أيضًا، لأني أرسلتكم إليه، وها لا شيء مستحقًا الموت صنع هذا.

فأؤدبه وأطلقه.

وكان يلزم أن يطلق لهم في العيد واحدًا.

فصرخ الجمع كله قائلين: خذ هذا وأطلق لنا باراباس،

الذي كان قد طرح في السجن لأجل فتنة حدثت في المدينة وقتل.

فكلمهم بيلاطس أيضًا راغبًا في إطلاق يسوع.

فصرخوا قائلين: اصلبه اصلبه.

فقال لهم ثالثة: فأي شر عمل هذا؟ لست أجد فيه علة موت، فأؤدبه وأطلقه.

فألحّوا بأصوات عظيمة طالبين أن يُصلب، فقويت أصواتهم.

فحكم بيلاطس أن يكون طلبهم.

فأطلق الذي طلبوه، الذي طرح في السجن لأجل فتنة وقتل، وأسلم يسوع لمشيئتهم.

وفيما هم يمضون به أمسكوا سمعان القيرواني، الآتي من الحقل، وجعلوا عليه الصليب ليحمله خلف يسوع.

وتبعه جمهور كثير من الشعب ونساء كن يلطمن وينحن عليه.

فالتفت إليهن يسوع وقال: يا بنات أورشليم، لا تبكين عليّ، بل ابكين على أنفسكن وعلى أولادكن.

لأنه هوذا أيام تأتي يقال فيها: طوبى للعواقر والبطون التي لم تلد والثدي التي لم ترضع.

حينئذ يبتدئون يقولون للجبال: اسقطي علينا، وللآكام: غطينا.

لأنه إن كانوا بالعود الرطب يفعلون هذا، فماذا يكون باليابس؟

وكان يُساق معه اثنان آخران مذنبان ليُقتلا.

ولما أتوا إلى الموضع الذي يُدعى الجمجمة، صلبوه هناك مع المذنبين، واحدًا عن يمينه والآخر عن يساره.

فقال يسوع: يا أبتاه، اغفر لهم، لأنهم لا يعلمون ماذا يفعلون. وإذ اقترعوا على ثيابه قسموها.

وكان الشعب واقفًا ينظر، والرؤساء أيضًا معهم كانوا يسخرون به قائلين: خلّص آخرين، فليخلّص نفسه إن كان هذا هو المسيح مختار الله.

وكان الجند أيضًا يستهزئون به، إذ جاءوا وقدموا له خلًا،

وقالوا: إن كنت أنت ملك اليهود فخلّص نفسك.

وكان عليه أيضًا علة مكتوبة بأحرف يونانية ورومانية وعبرانية: هذا هو ملك اليهود.

وكان واحد من المذنبين المعلقين يجدف عليه قائلًا: إن كنت أنت المسيح فخلّص نفسك وإيانا.

فأجاب الآخر وانتهره قائلًا: أولا تخاف الله وأنت تحت هذا الدينونة عينها؟

ونحن بعدل، لأننا ننال استحقاق ما فعلنا، وأما هذا فلم يفعل شيئًا في غير محله.

وقال ليسوع: اذكرني يا رب متى جئت في ملكوتك.

فقال له يسوع: الحق أقول لك إنك اليوم تكون معي في الفردوس.

وكان نحو الساعة السادسة، وصار ظلام على الأرض كلها إلى الساعة التاسعة،

وأظلمت الشمس وانشق حجاب الهيكل من وسطه.

ونادى يسوع بصوت عظيم وقال: يا أبتاه، في يديك أستودع روحي. وقال هذا ولفظ نفسه.

فلما رأى قائد المئة ما كان مجّد الله قائلًا: بالحقيقة كان هذا الإنسان بارًا.

وجميع الجموع الذين اجتمعوا لهذا المنظر، لما رأوا ما كان، رجعوا وهم يقرعون صدورهم.

وكان جميع معارفه ونساء كنّ قد تبعنه من الجليل واقفين من بعيد ينظرون هذه الأمور.

وإذا رجل اسمه يوسف، وكان مشيرًا، رجل صالح وبار،

هذا لم يكن موافقًا على رأيهم وعملهم، وهو من الرامة، مدينة لليهود، وكان ينتظر ملكوت الله.

هذا تقدم إلى بيلاطس وطلب جسد يسوع،

وأنزله ولفّه بكتان ووضعه في قبر منحوت حيث لم يكن أحد قط موضوعًا.

وكان يوم الاستعداد، والسبت يلمع.

وتبعته نساء كنّ قد أتين معه من الجليل، ونظرن القبر وكيف وُضع جسده،

فرجعن وأعددن حنوطًا وأطيابًا. وفي السبت استرحن حسب الوصية.

وفي أول الأسبوع، باكرًا جدًا، أتين إلى القبر حاملات الأطياب التي أعددنها، ومعهن أناس،

فوجدن الحجر مدحرجًا عن القبر،

ولما دخلن لم يجدن جسد الرب يسوع.

وفيما هن متحيرات في هذا، إذا رجلان وقفا بهن بثياب براقة.

فلما خفن وطأطأن وجوههن إلى الأرض قالا لهن: لماذا تطلبن الحي بين الأموات؟

ليس هو ههنا لكنه قام. اذكرن كيف كلمكن وهو بعد في الجليل،

قائلًا إنه ينبغي أن ابن الإنسان يُسلَّم في أيدي أناس خطاة ويُصلب، وفي اليوم الثالث يقوم.

فتذكرن كلامه،

ورجعن من القبر وأخبرن الأحد عشر وجميع الباقين بهذه الأمور كلها.

وكانت مريم المجدلية ويوحنا ويعقوب ومريم أم يعقوب والباقيات معهن يقلن هذه الأمور للرسل.

فتراءى كلامهن لهم كالهذيان، ولم يصدقوهن.

فقام بطرس وركض إلى القبر، وانحنى ونظر الأكفان موضوعة وحدها، ومضى متعجبًا في نفسه مما كان.

وإذا اثنان منهم كانا ذاهبين في ذلك اليوم عينه إلى قرية بعيدة عن أورشليم ستين غلوة اسمها عمواس،

وكانا يتكلمان بجميع هذه الحوادث بعضهما مع بعض.

وفيما هما يتكلمان ويتباحثان، اقترب يسوع نفسه وكان يسير معهما.

ولكن أعينهما أمسكتا عن معرفته.

فقال لهما: ما هذا الكلام الذي تتطارحان به وأنتما ماشيان؟ فوقفا عابسين.

فأجاب أحدهما، واسمه كليوباس، وقال له: أأنت متغرب وحدك في أورشليم ولم تعلم الأمور التي حدثت فيها في هذه الأيام؟

فقال لهما: وما هي؟ فقالا له: الأمور التي كانت ليسوع الناصري، الذي كان رجلًا نبيًا مقتدرًا في الفعل والقول أمام الله وجميع الشعب،

كيف أسلمه رؤساء الكهنة والرؤساء لقضاء الموت وصلبوه.

ونحن كنا نرجو أنه هو المزمع أن يفدي إسرائيل. ومع هذا كله فاليوم له ثلاثة أيام منذ حدثت هذه الأمور.

بل بعض النساء منا حيّرننا، إذ كنّ باكرًا عند القبر،

ولما لم يجدن جسده أتين قائلات إنهن رأين رؤيا ملائكة قالوا إنه حي.

فمضى قوم من الذين معنا إلى القبر ووجدوا هكذا كما قالت النساء أيضًا، وأما هو فلم يروه.

فقال لهما: أيها الغبيان والبطيئا القلوب في الإيمان بجميع ما تكلم به الأنبياء!

أما كان ينبغي أن المسيح يتألم بهذا ويدخل إلى مجده؟

ثم ابتدأ من موسى ومن جميع الأنبياء يفسر لهما الأمور المختصة به في جميع الكتب.

واقتربا إلى القرية التي كانا ذاهبين إليها، وهو تظاهر كأنه ذاهب إلى مكان أبعد.

فألزماه قائلين: امكث معنا لأنه نحو المساء وقد مال النهار. فدخل ليمكث معهما.

وحدث إذ اتكأ معهما أخذ خبزًا وبارك وكسر وناولهما.

فانفتحت أعينهما وعرفاه، ثم توارى عنهما.

فقال أحدهما للآخر: ألم يكن قلبنا ملتهبًا فينا إذ كان يكلمنا في الطريق ويفتح لنا الكتب؟

فقاما في تلك الساعة عينها ورجعا إلى أورشليم، ووجدا الأحد عشر مجتمعين هم والذين معهم،

قائلين: إن الرب قام بالحقيقة وظهر لسمعان.

وهما حدثا بما جرى في الطريق وكيف عرفاه عند كسر الخبز.

وفيما هما يتكلمان بهذا وقف يسوع نفسه في وسطهما وقال لهما: سلام لكم.

فجزعوا وخافوا وظنوا أنهم نظروا روحًا.

فقال لهم: لماذا أنتم مضطربون، ولماذا تخطر أفكار في قلوبكم؟

انظروا يديّ ورجليّ أني أنا هو. جسوني وانظروا، فإن الروح ليس له لحم وعظام كما ترون لي.

وإذ قال هذا أراهم يديه ورجليه.

وفيما هم غير مصدقين من الفرح ومتعجبون قال لهم: ألعندكم ههنا طعام؟

فناولوه جزءًا من سمك مشوي وشيئًا من شهد عسل.

فأخذ وأكل قدامهم.

ثم قال لهم: هذا هو الكلام الذي كلمتكم به وأنا بعد معكم، أنه لا بد أن يتم جميع ما هو مكتوب عني في ناموس موسى والأنبياء والمزامير.

حينئذ فتح أذهانهم ليفهموا الكتب،

وقال لهم: هكذا هو مكتوب، وهكذا كان ينبغي أن المسيح يتألم ويقوم من الأموات في اليوم الثالث،

وأن يكرز باسمه بالتوبة ومغفرة الخطايا لجميع الأمم، مبتدأ من أورشليم.

وأنتم شهود لهذه الأمور.

وها أنا أرسل إليكم موعد أبي، فأقيموا أنتم في مدينة أورشليم حتى تلبسوا قوة من العلاء.

ثم خرج بهم إلى خارج إلى بيت عنيا، ورفع يديه وباركهم.

وفيما هو يباركهم انفرد عنهم وأصعد إلى السماء.

فسجدوا له ورجعوا إلى أورشليم بفرح عظيم،

وكانوا كل حين في الهيكل يسبحون ويباركون الله. آمين.

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

ב"ה יום ראשון ט"ו אדר ב' תרפ"ז

לכבוד ידידי הרב המופלג בתורה ובמעשים טובים מוהר"ר יוסף שלמה קלוגר שליט"א

ירושלים תובב"א

ידידי הרב הנעלה

קבלתי מכתבו מיום ב' ד' אדר ב' ובו הודיעני שהגיע לידו מכתבי מיום ג' ד' אדר ב' ושמח בשמחתי בהולדת בני בכורי שיחי' ביום ד' ד' אדר ב' ומברכני שיגדל לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ומבקש ממני שאכתוב לו מה שמעתי מפי הגאון מוהר"ר יוסף חיים זצ"ל מבגדאד בענין מה שכתב בספרו בן איש חי בפרשת תרומה בענין הכתרים שעושים לספרי תורה, שכתב שם בשם הגאון הנ"ל שאין לעשות כתרים לספרי תורה, ומבקש ממני שאכתוב לו מה שמעתי מפי הגאון הנ"ל בענין זה.

ובכן הנני להודיעו שמעולם לא שמעתי מפי הגאון הנ"ל שאין לעשות כתרים לספרי תורה, אדרבה, הגאון הנ"ל בעצמו עשה כתרים לספרי תורה שהיו לו בביתו, ואף שמעתי מפי הגאון הנ"ל שהיה מתנגד לעשות

ARCHIVES TARA

νων ὑπὸ τῆς συγκλητοῦ προήγε τὰς δυνάλεις ἀνάλαβων ε

Polybius Baecula nominat. ἐγγίσας δὲ τῷ καςαλῶ

cis post proelium factum ad Baetulam diebus, c

excessisset. Stephanus item. βαίκυλα πόλις ἰβηρίας. τ

ditos ad leuem armaturam infimo stantem supe

τοὺς ἐπιλέκτους ἐξαφιεὶς, ἐκέλευε προσβάλλειν πρὸς τὴν ὀφ

Et assuetudine succedendi.} Vet. lib. Assue

haud magno, in transuersos hostes incurrit.} Po

κατὰ κὸ λαῖον τῶν ὑπεναντίων προσέβαλλε τοῖς καρχηδ

nia rapta, elephantisq. praemissis quamplurimos

K. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

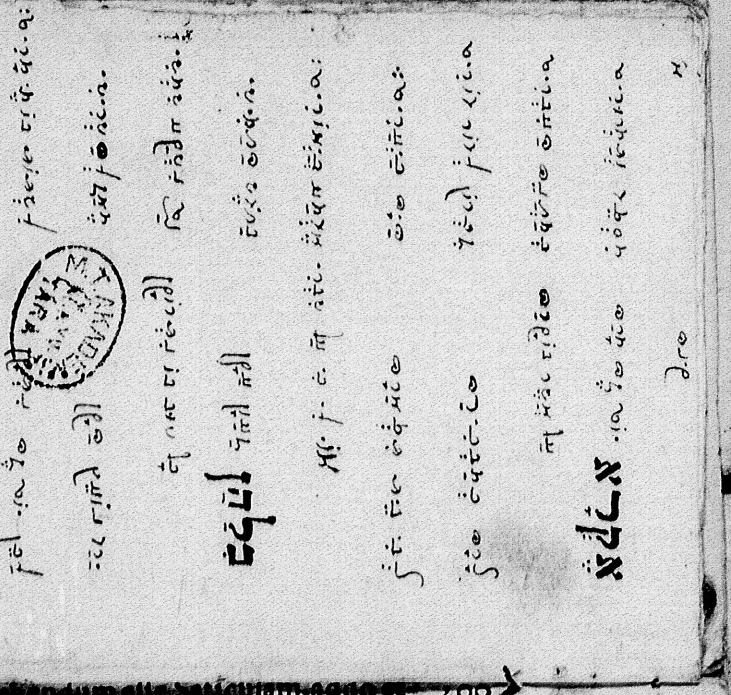

rnis
omi
ib.D
, Stephano q. legendum esse Saticulam, adde et- 200
NI.§ Aesernini. ut supra etiam ostendi.
b.11. docet esse loquendum. ut Spoletum Spole
tilius Pr. ludos Apollinis, sicut his annis uoti, fa
cte. CREATI censores, ambo, qui nondum
us Tuditanus. duo censores, ut agrum Cāpanum
ni fallor, habet mendum. Cur enim duo? quan-
. idque erroris caussam librario tribuerit, quod
Torquatus erat. § Is anno DXIX censor fue-
exdecim annos nati fuerant, neque militauerant,
H aerarios

ירמיה xxxi. vers. 33

AKADEMIA NAUK LITEWSKICH

Ex libris

ACADEMY OF MEDICINE

Stanford Medical Library

ACADEMIA MATRITENSIS

ابتدائی سطح تک کھودنا۔

بنیاد۔ وہ پختہ عمارت جو ابتدائی سطح سے اوپر اٹھائی جائے۔

پیمائش نامہ۔ وہ کاغذ جس پر کام کی تفصیل اور اس کی قیمت لکھی جائے۔

پیمائش کرنا۔ کام کی تفصیل اور اس کی قیمت لکھنا۔

ٹھیکہ۔ وہ کام جو کسی شخص کے سپرد کیا جائے۔

ٹھیکہ دار۔ وہ شخص جو ٹھیکہ لے۔

جوڑائی۔ دو پتھروں کے درمیان کی درز۔

چونا۔ ایک سفید مادہ جو پتھر کو جلانے سے حاصل ہوتا ہے۔

چھت۔ عمارت کا اوپر کا حصہ۔

حد۔ دو زمینوں کے درمیان کی لکیر۔

خشت۔ پکی ہوئی اینٹ۔

خشت پختہ۔ اچھی پکی ہوئی اینٹ۔

خشت کچا۔ کچی اینٹ۔

خشت گیر۔ اینٹ بنانے والا۔

دیوار۔ عمارت کا پہلو۔

رہن۔ کسی چیز کو قرض کے عوض رکھنا۔

زمین۔ وہ جگہ جس پر عمارت بنائی جائے۔

سنگ۔ پتھر۔

سنگ تراش۔ پتھر کو کاٹنے والا۔

سنگ مرمر۔ ایک قسم کا سفید پتھر۔

سیمنٹ۔ ایک مادہ جو چونے کی جگہ استعمال ہوتا ہے۔

شہتیر۔ لکڑی کا بڑا ٹکڑا جو چھت میں لگایا جائے۔

صحن۔ عمارت کے بیچ کا کھلا حصہ۔

عمارت۔ مکان، محل وغیرہ۔

فرش۔ زمین کا اوپر کا حصہ۔

کڑی۔ چھت کا ایک حصہ۔

گارا۔ مٹی اور پانی کا آمیزہ۔

گچ۔ ایک مادہ جو چونے کی جگہ استعمال ہوتا ہے۔

گنبد۔ عمارت کا گول حصہ۔

لنگر۔ پتھر کو اٹھانے کا آلہ۔

مسالہ۔ چونا اور سرخی کا آمیزہ۔

مکان۔ رہنے کی عمارت۔

ناپ۔ کام کی مقدار۔

نقشہ۔ عمارت کا خاکہ۔

نیو۔ بنیاد کی ابتدائی سطح۔

وزن۔ کسی چیز کا بھاری پن۔

ہموار کرنا۔ برابر کرنا۔

ہموار کرنے کا آلہ۔ وہ آلہ جس سے ہموار کیا جائے۔

ہموار کرنے کی اجرت۔ ہموار کرنے کا معاوضہ۔

ہموار کرنے کی مزدوری۔ ہموار کرنے کا معاوضہ۔

ہموار کرنے کی مشین۔ وہ مشین جس سے ہموار کیا جائے۔

ہموار کرنے کی مشین کا مالک۔ وہ شخص جو ہموار کرنے کی مشین کا مالک ہو۔

ہموار کرنے کی مشین کا مزدور۔ وہ مزدور جو ہموار کرنے کی مشین پر کام کرے۔

ہموار کرنے کی مشین کا معاوضہ۔ ہموار کرنے کی مشین کا معاوضہ۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت۔ ہموار کرنے کی مشین کی مرمت۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کا معاوضہ۔ ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کا معاوضہ۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کا مزدور۔ وہ مزدور جو ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کرے۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کی اجرت۔ ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کی اجرت۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کی مزدوری۔ ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کی مزدوری۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار۔ ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کا مالک۔ وہ شخص جو ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کا مالک ہو۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کا معاوضہ۔ ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کا معاوضہ۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کی مرمت۔ ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کی مرمت۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کی مرمت کا معاوضہ۔ ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کی مرمت کا معاوضہ۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کی مرمت کا مزدور۔ وہ مزدور جو ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کی مرمت کرے۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کی مرمت کی اجرت۔ ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کی مرمت کی اجرت۔

ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کی مرمت کی مزدوری۔ ہموار کرنے کی مشین کی مرمت کے اوزار کی مرمت کی مزدوری۔

ACADEMIA
MATRITENSIS

Ms. f. c. 54 antic. Biblioth. Academiae:

Ms. f. c. 54 antic. Biblioth. Academiae:

Ms. f. c. 54 antic. Biblioth. Academiae:

Ms. f. c. 54 antic. Biblioth. Academiae:

Ms. f. c. 54 antic. Biblioth. Academiae:

Ms. f. c. 54 antic. Biblioth. Academiae:

אלף בית	ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
בראשית ברא	In principio creauit
אלהים את	Deus celum
השמים	et terram
והארץ	Terra autem
והארץ היתה	erat inanis
תהו ובהו	et uacua
וחשך על	et tenebre
פני תהום	erant super
ורוח אלהים	faciem abyssi
מרחפת על	et spiritus
פני המים	Dei ferebatur
ויאמר אלהים	super aquas
יהי אור	Dixitque
ויהי אור	Deus fiat
וירא אלהים	lux
את האור	et facta
כי טוב	est lux
ויבדל אלהים	Et uidit
בין האור	Deus
ובין החשך	lucem
ויקרא אלהים	quod
לאור יום	esset
ולחשך	bona
קרא לילה	et
ויהי ערב	diuisit
ויהי בקר	Deus
יום אחד	inter
ויאמר אלהים	lucem
יהי רקיע	et
בתוך המים	tenebras
ויהי מבדיל	Appellauitque
בין מים	Deus
למים	lucem
ויעש אלהים	diem
את הרקיע	et
ויבדל בין	tenebras
המים אשר	noctem
מתחת	Factumque
לרקיע	est
ובין המים	uespere
אשר מעל	et
לרקיע	mane
ויקרא אלהים	dies
לרקיע שמים	unus
ויהי ערב	Dixit
ויהי בקר	quoque
יום שני	Deus
ויאמר אלהים	fiat
יקוו המים	firmamentum
מתחת	in
השמים	medio
אל מקום	aquarum
אחד	et
ותראה	diuidat
היבשה	aquas
ויהי כן	ab
ויקרא אלהים	aquis
ליבשה	Et
ארץ	fecit
ולמקוה	Deus
המים	firmamentum
קרא ימים	et
וירא אלהים	diuisit
כי טוב	aquas
ויאמר אלהים	quas
תדשא	erant
הארץ	sub
דשא עשב	firmamento
מזריע	ab
זרע	his
עץ פרי	quas
עשה פרי	erant
למינו	super
אשר זרעו	firmamentum
בו על	et
הארץ	factum
ויהי כן	est
ותוצא	ita
הארץ	Vocauitque
דשא עשב	Deus
מזריע	firmamentum
זרע	celum
למינהו	Et
ועץ עשה	factum
פרי	est
אשר זרעו	uespere
בו למינהו	et
וירא אלהים	mane
כי טוב	dies
וירא אלהים	secundus
כי טוב	Dixit
ויאמר אלהים	quoque
יהי מארת	Deus
ברקיע	congregentur
השמים	aque
להבדיל	que
בין היום	sub
ובין הלילה	celo
והיו לאתת	in
ולמועדים	locum
ולימים	unum
ושנים	et
והיו למאורת	appareat
ברקיע	arida
השמים	factum
להאיר	est
על הארץ	ita
ויהי כן	Et
ויעש אלהים	uocauit
את שני	Deus
המארת	aridam
הגדלים	terram
את המאור	congregationes
הגדל	que
לממשלת	congregate
היום	sunt
ואת המאור	aquarum
הקטן	appellauit
לממשלת	maria
הלילה	et
ואת	uidit
הכוכבים	Deus
ויתן אתם	quod
אלהים	esset
ברקיע	bonum
השמים	Et
להאיר	ait
על הארץ	Germinet
ולמשל	terra
ביום	herbam
ובלילה	uirentem
ולהבדיל	et
בין האור	facientem
ובין החשך	semen
וירא אלהים	lignum
כי טוב	pomiferum
ויהי ערב	faciens
ויהי בקר	fructum
יום רביעי	iuxta
ויאמר אלהים	genus
ישרצו המים	suum
שרץ נפש	cuius
חיה	semen
ועוף יעופף	in
על הארץ	semetipso
על פני	super
רקיע	terram
השמים	et
ויברא אלהים	factum
את התנינם	est
הגדלים	ita
ואת כל	Et
נפש החיה	protulit
הרמשת	terra
אשר שרצו	herbam
המים	uirentem
למינהם	et
ואת כל	facientem
עוף כנף	semen
למינהו	iuxta
וירא אלהים	genus
כי טוב	suum
ויברך אתם	lignum
אלהים	faciens
לאמר	fructum
פרו ורבו	cuius
ומלאו	semen
את המים	in
בימים	semetipso
והעוף	secundum
ירב	terram
בארץ	et
ויהי ערב	uidit
ויהי בקר	Deus
יום חמישי	quod
ויאמר אלהים	esset
תוצא הארץ	bonum
נפש חיה	Et
למינה	factum
בהמה	est
ורמש	uespere
וחיתו	et
ארץ למינה	mane
ויהי כן	dies
ויעש אלהים	tertius
את חית	Dixit
הארץ	quoque
למינה	Deus
ואת הבהמה	producat
למינה	aqua
וכל רמש	reptile
האדמה	anime
למינהו	uiuentis
וירא אלהים	et
כי טוב	uolatile
ויאמר אלהים	super
נעשה אדם	terram
בצלמנו	secundum
כדמותנו	firmamentum
וירדו	celi
בדגת	Et
הים	creauit
ובעוף	Deus
השמים	cete
ובבהמה	grandia
ובכל	et
הארץ	omnem
ובכל	animam
הרמש	uiuentem
הרומש	atque
על הארץ	motabilem
ויברא אלהים	quam
את האדם	produxerunt
בצלמו	aque
בצלם	in
אלהים	species
ברא אתו	suas
זכר	et
ונקבה	omne
ברא אתם	uolatile
ויברך אתם	alatum
אלהים	secundum
ויאמר להם	genus
אלהים	suum
פרו ורבו	Et
ומלאו	uidit
את הארץ	Deus
וכבשוה	quod
ורדו	esset
בדגת	bonum
הים	benedixitque
ובעוף	eis
השמים	dicens
ובכל	Crescite
חיה	et
הרמשת	multiplicamini
על הארץ	et
ויאמר אלהים	replete
הנה נתתי	aquas
לכם	maris
את כל	auesque
עשב זרע	multiplicentur
זרע	super
אשר על	terram
פני כל	Et
הארץ	factum
ואת כל	est
העץ אשר	uespere
בו פרי	et
עץ זרע	mane
זרע	dies
לכם יהיה	quintus
לאכלה	Dixit
ולכל	quoque
חית הארץ	Deus
ולכל	producat
עוף השמים	terra
ולכל	animam
רומש	uiuentem
על הארץ	in
אשר בו	genere
נפש חיה	suo
את כל	iumenta
ירק עשב	et
לאכלה	reptilia
ויהי כן	et
וירא אלהים	bestias
את כל	terre
אשר עשה	secundum
והנה טוב	species
מאד	suas
ויהי ערב	factum
ויהי בקר	est
יום הששי	ita
ויכלו	Et
השמים	fecit
והארץ	Deus
וכל צבאם	bestias
ויכל אלהים	terre
ביום	secundum
השביעי	species
מלאכתו	suas
אשר עשה	et
וישבת	omne
ביום	reptile
השביעי	terre
מכל	secundum
מלאכתו	genus
אשר עשה	suum
ויברך אלהים	uidit
את יום	Deus
השביעי	quod
ויקדש	esset
אתו	bonum
כי בו	Et
שבת	ait
מכל	Faciamus
מלאכתו	hominem
אשר ברא	ad
אלהים	imaginem
לעשות	et
אלה	similitudinem
תולדות	nostram
השמים	et
והארץ	piscibus
בהבראם	maris
ביום	et
עשות	uolatilibus
יי אלהים	celi
ארץ	et
ושמים	bestiis
וכל שיח	uniuerseque
השדה	terre
טרם	omnique
יהיה	reptili
בארץ	quod
וכל עשב	mouetur
השדה	in
טרם	terra
יצמח	Et
כי לא	creauit
המטיר	Deus
יי אלהים	hominem
על הארץ	ad
ואדם	imaginem
אין	Dei
לעבד	creauit
את	illum
האדמה	masculum
ואד	et
יעלה	femellam
מן הארץ	creauit
והשקה	eos
את כל	Benedixitque
פני	illis
האדמה	Deus
ויצר יי	et
אלהים	ait
את האדם	Crescite
עפר	et
מן האדמה	multiplicamini
ויפח	et
באפיו	replete
נשמת	terram
חיים	et
ויהי האדם	subiicite
לנפש	eam
חיה	et
ויטע יי	dominamini
אלהים	piscibus
גן בעדן	maris
מקדם	et
וישם	uolatilibus
שם	celi
את האדם	et
אשר יצר	uniuersis
ויצמח	animantibus
יי אלהים	que
מן האדמה	mouentur
כל עץ	super
נחמד	terram
למראה	Ecce
ומוב	dedi
למאכל	uobis
ועץ החיים	omnem
בתוך	herbam
הגן	afferentem
ועץ הדעת	semen
טוב ורע	super
ונהר	faciem
יצא	uniuerse
מעדן	terre
להשקות	et
את הגן	uniuersa
ומשם	ligna
יפרד	que
והיה	habent
לארבעה	in
ראשים	semetipsis
שם האחד	semen
פישון	generis
הוא	sui
הסובב	ut
את כל	sint
ארץ	uobis
החוילה	in
אשר שם	escam
הזהב	cunctisque
וזהב	animantibus
הארץ	terre
ההוא	omnique
טוב	uolucri
הבדלח	celi
ואבן	et
השהם	uniuersis
ושם	que
הנהר	mouentur
השני	in
גיחון	terra
הוא	ut
הסובב	habeant
את כל	ad
ארץ כוש	uescendum
ושם	Et
הנהר	factum
השלישי	est
חדקל	ita
הוא	Vidit
ההולך	cuncta
קדמת	que
אשור	fecerat
והנהר	et
הרביעי	erant
הוא	ualde
פרת	bona
וישם	et
יי אלהים	factum
אלהים	est
גן בעדן	uespere
לעבדה	et
ולשמרה	mane
ויצו	dies
יי אלהים	sextus
על האדם	Perfecti
לאמר	sunt
מכל עץ	igitur
הגן	celi
אכל תאכל	et
ומעץ	terra
הדעת	et
טוב ורע	omnis
לא תאכל	ornatus
ממנו	eorum
כי ביום	Complesque
אכלך	est
ממנו	Deus
מות	die
תמות	septimo
ויאמר יי	opus
אלהים	suum
לא טוב	quod
היות	fecerat
האדם	et
לבדו	requieuit
אעשה	die
לו עזר	septimo
כנגדו	ab
ויצר יי	uniuerso
אלהים	opere
מן האדמה	suo
כל חית	quod
השדה	creauerat
וכל עוף	faciendo
השמים	Et
ויבא	sanctificauit
אל האדם	illum
לראות	quia
מה יקרא	in
לו	ipso
וכל אשר	requieuit
יקרא לו	ab
האדם	omni
נפש חיה	opere
הוא שמו	suo
ויקרא	quod
האדם	inchoauerat
שמות	Deus
לכל	creare
הבהמה	Iste
ולעוף	liber
השמים	generationis
ולכל	celi
חית	et
השדה	terre
ולאדם	quando
לא מצא	creata
עזר	sunt
כנגדו	in
ויפל יי	die
אלהים	quo
תרדמה	fecit
על האדם	Deus
ויישן	celum
ויקח	et
אחת	terram
מצלעתיו	et
ויסגר	omnem
בשר	uirgultum
תחתנה	agri
ויבן יי	antequam
אלהים	oriretur
את הצלע	in
אשר לקח	terra
מן האדם	enim
אשה	pluerat
ויבאה	Deus
אל האדם	et
ויאמר	homo
האדם	non
זאת	erat
הפעם	qui
עצם	operaretur
מעצמי	terram
ובשר	et
מבשרי	fons
לזאת	ascendebat
יקרא	a
אשה	terra
כי מאיש	irrigans
לקחה	uniuersam
זאת	superficiem
על כן	terre
יעזב	Formauit
איש	igitur
את אביו	Deus
ואת אמו	hominem
ודבק	de
באשתו	limo
והיו	terre
לבשר	et
אחד	inspiranit
ויהיו	in
שניהם	faciem
ערומים	eius
האדם	flatum
ואשתו	uite
ולא	et
יתבששו	factus
והנחש	est
היה	homo
ערום	in
מכל	animam
חית	uiuentem
השדה	Plantauerat
אשר עשה	autem
יי אלהים	Deus
ויאמר	paradisum
אל האשה	uoluptatis
אף כי	a
אמר אלהים	principio
לא תאכלו	in
מכל עץ	quo
הגן	posuit
ותאמר	hominem
האשה	quem
אל הנחש	formauerat
מפרי	Et
עץ הגן	produxit
נאכל	Deus
ומפרי	de
העץ אשר	humo
בתוך	omnem
הגן	lignum
אמר	pulchrum
אלהים	ad
לא תאכלו	uescendum
ממנו	lignum
ולא	quoque
תגעו	uite
בו	in
פן	medio
תמתון	paradisi
ויאמר	lignum
הנחש	quoque
אל האשה	scientie
לא מות	boni
תמתון	et
כי ידע	mali
אלהים	fluuius
כי ביום	egrediebatur
אכלכם	de
ממנו	loco
ונפקחו	voluptatis
עיניכם	ad
והייתם	irrigandum
כאלהים	paradisum
יודעי	et
טוב ורע	inde
ותרא	diuidebatur
האשה	in
כי טוב	quatuor
העץ	capita
למאכל	Nomen
וכי	uni
תאוה	Phison
הוא	ipse
לעינים	est
ונחמד	qui
העץ	circuit
להשכיל	omnem
ותקח	terram
מפריו	Euilat
ותאכל	ubi
ותתן	nascitur
גם	aurum
לאישה	terre
עמה	illius
ויאכל	Et
ותפקחנה	aurum
עיני	terre
שניהם	illius
וידעו	optimum
כי עירם	est
הם	ibi
ויתפרו	bdellium
עלה תאנה	et
ויעשו	lapis
להם	onychinus
חגרות	Nomen
וישמעו	uero
את קול	fluminis
יי אלהים	tertii
מתהלך	Tigris
בגן	ipse
לרוח	uadit
היום	contra
ויתחבא	Assyrios
האדם	Fluuius
ואשתו	autem
מפני	quartus
יי אלהים	ipse
בתוך	est
עץ הגן	Eufrates
ויקרא	Et
יי אלהים	tulit
אל האדם	Dominus
ויאמר	hominem
אליו	et
איכה	posuit
ויאמר	eum
את קלך	in
שמעתי	paradiso
בגן	uoluptatis
ואיראה	ut
כי עירם	operaretur
אנכי	illum
ואתחבא	et
ויאמר	custodiret
מי הגיד	Precepitque
לך	ei
כי עירם	Deus
אתה	dicens
המן	Ex
העץ	omni
אשר	ligno
צויתיך	paradisi
לבלתי	comedes
אכל	de
ממנו	ligno
אכלת	autem
ותאמר	scientie
האדם	boni
האשה	et
אשר	mali
נתת	non
עמדי	comedes
היא	de
נתנה	eo
לי	quocumque
מן העץ	die
ויאמר יי	enim
אלהים	comederis
אל האשה	morte
מה זאת	morieris
עשית	Dixit
ותאמר	quoque
האשה	Dominus
הנחש	Deus
השיאני	non
ואכל	bonum
ויאמר יי	esse
אלהים	hominem
אל הנחש	solum
כי עשית	faciamus
זאת	ei
ארור	adiutorium
אתה	simile
מכל	sibi
הבהמה	Formatis
ומכל	igitur
חית	Deus
השדה	adhuc
על גחנך	de
תלך	humo
ועפר	cuncta
תאכל	animantia
כל ימי	terre
חייך	et
ואיבה	uniuersa
אשית	uolatilia
בינך	celi
ובין	et
האשה	adduxit
ובין	ea
זרעך	ad
ובין	Adam
זרעה	ut
הוא	uideret
ישופך	quid
ראש	uocaret
ואתה	ea
תשופנו	Omne
עקב	enim
אל	quod
האשה	uocauerit
רבה	Adam
ארבה	animal
עצבונך	uiuens
והרונך	ipsum
בעצב	nomen
תלדי	eius
בנים	Et
ואל	imposuit
איש	Adam
תשוקתך	nomina
ימשל	omnibus
בך	iumentis
ולאדם	et
אמר	uniuersis
כי שמעת	celi
לקול	et
אשתך	cunctis
ותאכל	bestiis
מן העץ	terre
אשר	Adam
צויתיך	autem
לאמר	non
לא תאכל	inueniebatur
ממנו	adiutor
ארורה	similis
האדמה	eius
בעבורך	Immisit
בעצבון	igitur
תאכלנה	Deus
כל ימי	soporem
חייך	in
וקוץ	Adam
ודרדר	et
תצמיח	dormiebat
לך	tulit
ואכלת	unam
את עשב	costarum
השדה	eius
בזעת	et
אפיך	replete
תאכל	carne
לחם	Et
עד	edificauit
שובך	Dominus
אל	costam
האדמה	quam
כי ממנה	tulerat
לקחת	de
כי עפר	Adam
אתה	in
ואל	mulierem
עפר	et
תשוב	adduxit
ויקרא	eam
האדם	ad
שם	Adam
אשתו	Dixitque
חוה	Adam
כי	hoc
היא	nunc
היתה	os
אם	ex
כל חי	ossibus
ויעש יי	meis
אלהים	et
לאדם	caro
ולאשתו	de
כתנות	carne
עור	mea
ויאמר יי	hec
אלהים	uocabitur
הן האדם	mulier
היה	quoniam
כאחד	de
ממנו	uiro
לדעת	suo
טוב ורע	sumpta
ועתה	est
פן	Quam
ישלח	ob
ידו	rem
ולקח	relinquet
גם	homo
מעץ	patrem
החיים	suum
ואכל	et
וחי	matrem
לעלם	suam
וישלחהו	et
יי אלהים	adherebit
מגן	uxori
עדן	sue
לעבד	et
את האדמה	erunt
אשר לקח	duo
משם	in
ויגרש	carnem
את האדם	una
וישכן	Erant
מקדם	autem
לגן	uterque
עדן	nudi
את הכרבים	homo
ואת	et
להט	uxor
החרב	eius
המתהפכת	et
לשמר	non
את דרך	confundebantur
עץ	Callidior
החיים	autem
ספר	cunctis
תולדות	animantibus
אדם	terre
ביום	que
ברא	fecerat
אלהים	Dominus
אדם	Deus
בדמות	et
אלהים	dixit
עשה	ad
אתו	mulierem
זכר	Cur
ונקבה	precepit
ברא אתם	uobis
ויברך	Deus
אתם	ut
ויקרא	non
את שמם	comederetis
אדם	de
ביום	omni
הבראם	ligno
ויחי	paradisi
אדם	Respondit
שלשים	autem
ומאת	mulier
שנה	serpenti
ויולד	de
בדמותו	fructu
כצלמו	lignorum
ויקרא	que
את שמו	sunt
שת	in
וימת	paradiso
כל ימי	comedimus
אדם	de
אשר חי	fructu
תשע	autem
מאות	ligni
שנה	quod
ושלשים	est
שנה	in
וימת	medio
ויחי	paradisi
שת	Deus
חמש	non
שנים	comedetis
ומאת	de
שנה	eo
ויולד	et
את אנוש	non
ויחי	tangetis
שת	illud
אחרי	ne
הולידו	moriamini
את אנוש	Dixit
שבע	autem
שנים	serpens
ומאת	mulieri
שנה	Quia
ויולד	scit
בנים	Deus
ובנות	quod
ויהי	in
כל ימי	quocumque
שת	die
אשר חי	comederitis
שתים	de
עשרה	eo
ושמנה	aperientur
מאות	oculi
שנה	uestri
וישלשים	et
שנה	eritis
וימת	sicut
ויחי	dii
אנוש	scientes
תשעים	bonum
שנה	et
ויולד	malum
את קינן	Et
ויחי	uidit
אנוש	mulier
אחרי	quod
הולידו	bonum
את קינן	esset
חמש	lignum
עשרה	ad
שנה	uescendum
וחמש	et
מאות	quod
שנה	pulchrum
ויולד	esset
בנים	ad
ובנות	intuendum
ויהי	et
כל ימי	decorum
אנוש	esset
חמש	ad
שנים	erudiendum
ותשע	tulit
מאות	de
שנה	fructu
וימת	eius
ויחי	et
קינן	comedit
שבעים	et
שנה	dedit
ויולד	uiro
את מהללאל	suo
ויחי	qui
קינן	similiter
אחרי	comederet
הולידו	Et
את מהללאל	aperti
שלשים	sunt
שנה	oculi
ושמנה	amborum
מאות	et
שנה	cognouerunt
ויולד	quod
בנים	nudi
ובנות	essent
ויהי	et
כל ימי	consuerunt
קינן	folia
עשר	ficus
שנים	et
ושמנה	fecerunt
מאות	sibi
שנה	perizomata
וישלשים	Et
שנה	cum
וימת	audissent
ויחי	uocem
מהללאל	Domini
חמש	Dei
ושישים	deambulantis
שנה	in
וחמש	paradiso
מאות	ad
שנה	auram
ויולד	post
את ירד	meridiem
ויחי	abscondit
מהללאל	se
חמש	Adam
וששים	et
שנה	uxor
ושמנה	eius
מאות	a
שנה	facie
ויולד	Domini
בנים	Dei
ובנות	in
ויהי	medio
כל ימי	ligni
מהללאל	paradisi
שמנה	Et
ושמנים	uocauit
שנה	Dominus
וחמש	Deus
מאות	Adam
שנה	et
וימת	dixit
ויחי	ei
ירד	Vbi
שתים	es
ושישים	Et
שנה	ait
ומאת	audiui
שנה	uocem
ויולד	tua
את חנוך	in
ויחי	paradiso
ירד	et
אחרי	timui
הולידו	eo
את חנוך	quod
שמנה	nudus
מאות	sum
שנה	et
ויולד	abscondi
בנים	Qui
ובנות	autem
ויהי	indicauit
כל ימי	tibi
ירד	quod
שתים	nudus
ושישים	esses
שנה	nisi
ותשע	de
מאות	ligno
שנה	ex
וימת	quo
ויתהלך	precepi
חנוך	tibi
את האלהים	ne
ואינו	comederes
כי לקח	Et
אתו	ait
אלהים	mulier
ויחי	quam
חנוך	dedisti
חמש	mihi
ושישים	sociam
שנה	dedit
ומאת	mihi
שנה	de
ויולד	ligno
את מתושלח	et
ויתהלך	comedi
חנוך	Dixit
את האלהים	Dominus
אחרי	Deus
הולידו	mulieri
את מתושלח	Quare
שלש	hoc
מאות	fecisti
שנה	Et
ויולד	respondit
בנים	mulier
ובנות	serpens
ויהי	decepit
כל ימי	me
חנוך	et
שלש	comedi
מאות	Dixit
שנה	ergo
וחמשים	Dominus
שנה	Deus
ויחי	serpenti
מתושלח	Quia
שבע	fecisti
ושמנים	hoc
שנה	maledictus
ומאת	es
שנה	inter
ויולד	omnia
את למך	animantia
ויחי	et
מתושלח	bestias
אחרי	terre
הולידו	pectore
את למך	tuo
שבע	gradieris
ושמנים	et
שנה	terram
ומאת	cunctis
שנה	diebus
ויולד	uite
בנים	tue
ובנות	inimicitias
ויהי	ponam
כל ימי	inter
מתושלח	te
תשע	et
ושישים	mulierem
שנה	et
ותשע	semen
מאות	tuum
שנה	et
וימת	semen
ויחי	illius
למך	ipsa
שתים	conteret
וחמשים	caput
שנה	tuum
וחמש	et
מאות	tu
שנה	insidiaberis
ויולד	calcaneo
בן	eius
ויקרא	Mulieri
את שמו	quoque
נח	dixit
לאמר	Multiplicabo
זה ינחמנו	aerumnas
מן	tuas
מעשנו	et
ומעצבון	conceptus
ידינו	tuos
מן האדמה	in
אשר	dolore
אררה	paries
יי	filios
ויחי	et
למך	sub
אחרי	uiri
הולידו	potestate
את נח	eius
חמש	erit
ותשעים	et
שנה	ipse
וחמש	dominabitur
מאות	Ade
שנה	autem
ויולד	dixit
בנים	quia
ובנות	audisti
ויהי	uocem
כל ימי	uxoris
למך	tue
שבע	et
ושבעים	comedisti
שנה	de
וחמש	ligno
מאות	de
שנה	quo
וימת	precepi
ויהי	tibi
נח	ne
בן	comederes
חמש	maledicta
מאות	terra
שנה	in
ויולד	operibus
נח	tuis
את שם	in
את חם	laboribus
ואת	comedes
יפת	eam
ויהי	cunctis
כי החל	diebus
האדם	uite
לרב	tue
על פני	Spinas
האדמה	et
ובנות	tribulos
ילדו	germinabit
להם	tibi
ויראו	et
בני	comedes
האלהים	herbam
את בנות	agri
האדם	in
כי טבת	sudore
הנה	uultus
ויקחו	tui
להם	uescaris
נשים	pane
מכל	donec
אשר	reuertaris
בחרו	in
ויאמר יי	terram
לא ידון	de
רוחי	qua
באדם	sumptus
לעלם	es
בשגם	quia
הוא	puluis
בשר	es
והיו	et
ימיו	in
מאה	pulueren
ועשרים	reuerteris
שנה	Et
הנפלים	uocauit
היו	Adam
בארץ	nomen
וגם	uxoris
אחרי	sue
כן	Heua
אשר	eo
יבאו	quod
בני	mater
האלהים	esset
אל בנות	omnium
האדם	uiuentium
וילדו	Fecitque
להם	Dominus
המה	Deus
הגבורים	Ade
אשר	et
מעולם	uxori
אנשי	eius
השם	tunicas
וירא יי	pelliceas
כי רבת	et
רעת	induit
האדם	eos
בארץ	Dixitque
וכל	Dominus
יצר	Deus
מחשבת	Ecce
לבו	Adam
רק	quasi
רע	unus
כל	ex
היום	nobis
ויחל	factus
יי	ut
כי עשה	sciat
את האדם	bonum
בארץ	et
ויתעצב	malum
אל	nunc
לבו	ergo
ויאמר יי	ne
אמחה	forte
את האדם	extendat
אשר	manum
בראתי	suam
מעל	et
פני	sumat
האדמה	de
מאדם	ligno
עד	uite
בהמה	et
עד	comedat
רמש	et
ועד	uiuat
עוף	in
השמים	eternum
כי נחמתי	Et
כי עשיתם	emisit
ונח	eum
מצא	Dominus
חן	Deus
בעיני	de
יי	paradiso
אלה	uoluptatis
תולדות	ut
נח	operaretur
נח	humum
איש	de
צדיק	qua
תמים	sumptus
היה	est
בדרתיו	Eiecitque
את נח	Adam
התהלך	et
נח	collocauit
ויולד	ante
שלשה	paradisum
בנים	uoluptatis
את שם	Cherubim
את חם	et
ואת	flammeum
יפת	gladium
ותשחת	atque
הארץ	uersatilem
לפני	ad
האלהים	custodiendam
ותמלא	uiam
הארץ	ligni
חמס	uite
וירא	Et
אלהים	cognouit
את הארץ	Adam
והנה	Heuam
נשחתה	uxorem
כי	suam
השחית	et
כל בשר	concepit
את דרכו	et
על הארץ	peperit
ויאמר	Cain
אלהים	dicens
לנח	Possedi
קץ כל	hominem
בשר	per
בא	Deum
לפני	Et
כי	rursum
מלאה	peperit
הארץ	fratrem
חמס	eius
מפניהם	Abel
והנני	fuit
משחיתם	autem
את	pastor
הארץ	ouium
עשה	Cain
לך	autem
תבת	erat
עצי	agricola
גפר	Factum
קנים	est
תעשה	autem
את התבה	post
וכפרת	dierum
אתה	quod
בכפר	obtulit
ומבית	Cain
ומחוץ	de
בכפר	fructibus
וזה	terre
אשר	munera
תעשה	Dominus
אתה	Abel
שלש	autem
מאות	obtulit
אמה	de
ארך	primogenitis
התבה	gregis
חמשים	sui
אמה	et
רחבה	de
ושלשים	adipibus
אמה	eorum
קומתה	Et
צהר	respexit
תעשה	Dominus
לתבה	ad
ואל	Abel
אמה	et
כלנה	ad
תשימנה	munera
ופתח	eius
התבה	Cain
בצדה	autem
תחתים	et
שנים	ad
ושלישים	munera
תעשה	eius
כי	non
אני	respexit
הנני	Iratusque
מביא	est
את	Cain
המבול	nimis
מים	et
על	concidit
הארץ	facies
לשחת	eius
כל בשר	Dixitque
אשר	Dominus
בו	ad
רוח	Cain
חיים	Vt
מתחת	quid
השמים	tristis
כל	es
אשר	et
בארץ	quare
יגוע	concidit
והקמתי	facies
את בריתי	tua
אתך	Nonne
ובאת	si
אל	bene
התבה	offeras
אתה	non
ובניך	recte
ואשתך	autem
ונשי	non
בניך	peccasti
אתך	Quiesce
ומכל	ad
הבהמה	te
הטהורה	conuersio
תקח	eius
לך	et
שבעה	tu
שבעה	dominaberis
איש	illius
ואשתו	Dixit
ומן	autem
הבהמה	Cain
אשר	ad
איננה	Abel
טהרה	fratrem
הוא	suum
שנים	Cumque
שנים	essent
איש	in
ואשתו	agro
ומן	consurrexit
העוף	Cain
גם הוא	aduersus
שבעה	Abel
שבעה	fratrem
זכר	suum
ונקבה	et
לחיות	interfecit
זרע	eum
על	Dixitque
פני כל	Dominus
הארץ	ad
כי	Cain
לימים	Vbi
עוד	est
שבעה	frater
אנכי	tuus
ומטיר	Abel
על הארץ	Qui
ארבעים	respondit
יום	nescio
וארבעים	numquid
לילה	custos
ומחיתי	fratris
את כל	mei
היקום	Quid
אשר	fecisti
עשיתי	ecce
מעל	uox
פני	sanguinis
האדמה	fratris
ויעש נח	tui
ככל	clamat
אשר	ad
צוה	me
אתו	de
אלהים	terra
כן עשה	Et
ויהי	nunc
נח	maledictus
בן	eris
שש	super
מאות	terram
שנה	que
והמבול	aperuit
היה	os
מים	suum
על	et
הארץ	suscepit
ויבא	sanguinem
נח	fratris
ובניו	tui
ואשתו	de
ונשי	manu
בניו	tua
אתו	Cum
אל	operatus
התבה	fueris
מפני	terram
מי	non
המבול	dabit
מן	fructus
הבהמה	suos
הטהורה	tibi
ומן	Vagus
הבהמה	et
אשר	profugus
איננה	eris
טהורה	super
ומן	terram
העוף	Dixit
וכל	autem
אשר	Cain
רמש	ad
על	Dominum
האדמה	meum
שנים	maior
שנים	est
איש	iniquitas
ואשה	mea
באו	ut
אל נח	ego
אל	dimittam
התבה	a
זכר	facie
ונקבה	tua
כאשר	et
צוה	ero
אלהים	profugus
את נח	et
ויהי	uagus
מקץ	in
שבעת	terra
הימים	omnis
ומי	qui
המבול	inuenerit
היו	me
על	occidet
הארץ	me
בשנת	Dixitque
שש	ei
מאות	Dominus
שנה	Non
לחיי

ACADEMIA
ROMANA

BIBLIOTECA NACIONAL

Exemplar de la Biblioteca Nacional de Catalunya

MIA

ہذا کتاب صحیح ہے

ہم نے پڑھا

ہم نے سنا

ہم نے اس پر تصدیق

ہم نے اس کی خبر دی

ہم نے اجازت دی۔

ACADEMIA

ut scribit Velleius. ideſt, anno DVI.

Spoletum triennio poſt Brundiſium. ex Velleio. & epit. lib. xx. ideſt, anno DIX.

Valentia poſt biennium quam Spoletum. Velleius. i. anno DXI.

LII Cremona
LIII Placentia } Sub aduentũ Hannibalis. ut ait Velleius. et epit. lib. xv. Ped. in Piſonem Scipione, & Longo cos. deductas ſcribit primo anno II belli Punici. ideſt, an. DXXXII. Placentiam autem uocat coloniam a populo Rom. deductam LIII.

[illegible] ſules diu iacuiſſent. } Vet. lib. Con-

ט

ואמר אליו אלהי אברהם אבי שמעון
כי ראה ראיתי את ענוי עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי מפני נוגשיו כי ידעתי
את מכאוביו ואבוא להצילו מיד מצרים
ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה
ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום
הכנעני והחתי והאמורי והפרזי והחוי
והיבוסי ועתה הנה צעקת בני שמעון
באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר
מצרים לוחצים אותם ועתה לכה ואשלחך
אל פרעה מלך מצרים והוצא את עמי
בני שמעון ממצרים ויאמר משה אל
האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה
ואם אבוא אל בני שמעון ואמרתי להם
אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי
מה שמו מה אומר אליהם ויאמר אלהים
אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה
תאמר לבני שמעון אהיה שלחני אליכם
ויאמר אלהים עוד אל משה כה תאמר
אל בני שמעון יהוה אלהי אבותיכם
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי
לדר דר לך ואספת את זקני בני שמעון
ואמרת אליהם יהוה אלהי אבותיכם
נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב
לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הראה
לכם את אשר עשו לכם במצרים ואמרתי
אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ
הכנעני והחתי והאמורי והפרזי והחוי
והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש
ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני בני
שמעון אל מלך מצרים ואמרתם אליו
יהוה אלהי העברים נקרא עלינו ועתה
נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו ואני ידעתי
כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך
ולא ברחבה כי אם ביד חזקה ושלחתי
את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי
אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח
אתכם ונתתי את חן העם הזה בעיני
מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם
ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה
כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על
בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים
ויען משה ואמר והן לא יאמינו לי
ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה
אליך יהוה ויאמר יהוה אליו מה זה
בידך ויאמר מטה ויאמר השליכהו
ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו
ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז
בזנבו ויהי למטה בכפו ויאמר יהוה
אליו למען יאמינו כי נראה אליך יהוה
אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב ויאמר יהוה אליו עוד
הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו
ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג ויאמר
השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו
ויוצא והנה שבה כבשרו ויהי אם לא
יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות
הראשון והאמינו לקול האות האחרון
והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות
האלה ולא ישמעו לקולך ולקחת מים
מיאר והיבשת על היבשה והיו המים
אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה
ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש
דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם
מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד
לשון אנכי ויאמר יהוה אליו מי שם
פה לאדם או מי ישום אלם או חרש
או פקח או עור הלא אנכי יהוה ועתה
לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר
תדבר ויאמר בי אדני שלח נא ביד
תשלח ויחר אף יהוה במשה ויאמר
הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר
ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך
וראך ושמח בלבו ודברת אליו ושמת
את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך
ועם פיהו והורתי אתכם את אשר
תעשון ודבר הוא לך אל העם והיה
הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו
לאלהים ואת המטה הזה תקח בידך
אשר תעשה בו את האתות

ט

ויקח משה את אשת ואת בניו וירכבם
על החמור וישב ארצה מצרים ויקח
משה את מטה האלהים בידו וידבר
יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרים
ראה כל המופתים אשר שמתי בידך
ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את
לבו ולא ישלח את העם ואמרת אל
פרעה כה אמר יהוה בני בכורי ישראל
ואמר אליך שלח את בני ויעבדני
ותמאן לשלחו הנה אנכי הורג את בנך
בכורך ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה
ויבקש המיתו ותקח צפורה צר ותכרת
את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי
חתן דמים אתה לי וירף ממנו אז אמרה
חתן דמים למולות ויאמר יהוה אל
אהרן לך לקראת משה המדברה וילך
ויפגשהו בהר האלהים וישק לו וידבר
משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר
שלחו ואת כל האתות אשר צוהו וילך
משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני
ישראל ויאמר אהרן את כל הדברים
אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות
לעיני העם ויאמן העם וישמעו כי פקד
יהוה את בני ישראל וכי ראה את
עניים ויקדו וישתחוו

י

ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל
פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל
שלח את עמי ויחגו לי במדבר ויאמר
פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו
לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה
ואף גם את ישראל לא אשלח ויאמרו
אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא
דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה
אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב
ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה
ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו
לסבלותיכם ויאמר פרעה הן רבים
עתה עם הארץ והשבתם אותם מסבלתם
ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים
בעם ואת שטריו לאמר לא תוספון
לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול
שלשם הם ילכו וקששו להם תבן
ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים
תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו
ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים
לאמר נלכה נזבחה לאלהינו תכבד
העבדה על האנשים ויעשו בה ואל
ישעו בדברי שקר ויצאו נגשי העם
ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה
אמר פרעה איני נתן לכם תבן הלכו
אתם קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי
אין נגרע מעבדתכם דבר ויפץ העם
בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן
והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם
דבר יום ביומו כאשר היו מקשים
התבן ויכו שטרי בני ישראל אשר
שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע
לא כליתם חקכם לבנת כתמול שלשם
גם תמולם גם היום ויבאו שטרי בני
ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה
תעשה כה לעבדיך תבן אין נתן לעבדיך
ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך
נמכים וחטאת עמך ויאמר נרפים אתם
נרפים על כן אתם אומרים נלכה נזבחה
לה' ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם
ומכון לבנים תתנו ויראו שטרי בני
ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו
מלבניכם דבר יום ביומו ויפגעו את
משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם
מאת פרעה ויאמרו אליהם יראה יהוה
עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו
בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב
בידם להרגנו ויפן משה אל יהוה
ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה
למה זה שלחתני ומאז באתי אל פרעה
לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא
הצלת את עמך

יא

ויאמר יהוה אל משה עתה תראה
אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה
ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו
וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו
אני יהוה וארא אל אברהם אל יצחק
ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא
נודעתי להם וגם הקימותי את בריתי
אתם לתת להם את ארץ כנען את
ארץ מגוריהם אשר גרו בה ואני גם
שמעתי את נאקת בני ישראל אשר
מצרים מעבדים אותם ואזכר את
בריתי ואמרת לבני ישראל אני יהוה
והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים
והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם
בזרוע נטויה ובשפטים גדולים ולקחתי
אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא
אתכם מתחת סבלות מצרים והבאתי
אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי
לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב
ונתתי אותה לכם מורשה אני יהוה
וידבר משה כן אל בני ישראל ולא
שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבדה
קשה ויאמר יהוה אל משה בא דבר
אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני
ישראל מארצו וידבר משה לפני יהוה
לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי
ואיך ישמענני פרעה ואנכי ערל שפתים
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום
אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל מארץ מצרים
אלה ראשי בית אבותם בני ראובן בכור
ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה
משפחות ראובן ובני שמעון ימואל
וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן
הכנענית אלה משפחות שמעון ואלה
שמות בני לוי לתולדתם גרשון וקהת
ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים
ושבע שנים בני גרשון לבני ושמעי
למשפחתם ובני קהת עמרם ויצהר
וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה
שלשים ושלש שנים ובני מררי מחלי
ומושי אלה משפחות לוי לתולדתם
ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה
ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי
עמרם מאה שלשים ושבע שנים ובני
יצהר קרח ונפג וזכרי ובני עזיאל
מישאל ואלצפן וסתרי ואלישבע בת
עמינדב אחות נחשון לקחה לה לאשה
ותלד לו את נדב ואת אביהוא את
אלעזר ואת איתמר ובני קרח אסיר
ואלקנה ואביאסף אלה משפחות
הקרחי ואהרן לקח את אלישבע בת
עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד
לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר
ואת איתמר ובני עזיאל מישאל
ואלצפן וסתרי ואלישבע בת עמינדב
אחות נחשון לקחה לה לאשה ותלד לו
את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת
איתמר ובני עזיאל מישאל ואלצפן
וסתרי ואלישבע בת עמינדב אחות
נחשון לקחה לה לאשה ותלד לו את

MTA AKADÉMIAI KÖNYVTÁR

5401
2912
2466
2469
4976

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΙΑΡΑ

Ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀριστοτέλους πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον περὶ τῆς ἀποικίας τῶν Ἰουδαίων εἰς Ἀλεξάνδρειαν — #

Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀριστοτέλους πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον περὶ τῆς ἀποικίας τῶν Ἰουδαίων εἰς Ἀλεξάνδρειαν

Ἀριστοτέλης Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ χαίρειν.
Ἐπειδὴ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πολλοὺς ἀνθρώπους ἐκτήσω
καὶ πολλὰ ἔθνη ὑπέταξας τῇ σῇ ἀρχῇ,
ἀνάγκη σε καὶ τοὺς Ἰουδαίους μεταστῆσαι
ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Αἴγυπτον,
ἵνα μὴ μόνον ἐκεῖ ὦσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι.

Ἐὰν γὰρ ἐκεῖνοι ἐν τῇ πατρίδι μείνωσιν,
ἀεὶ ἐπιβουλεύσουσί σοι καὶ τῇ ἀρχῇ σου·
ἐὰν δὲ μεταστῶσιν εἰς τὴν Αἴγυπτον,
ἔσονται ἕτοιμοι πρὸς πᾶν ὃ ἂν κελεύσῃς.

Ἔστι γὰρ τὸ ἔθνος αὐτῶν πολεμικὸν καὶ ἀνδρεῖον,
καὶ οὐδεὶς ἀντιστήσεται αὐτοῖς ἐν τῷ πεδίῳ.
Ἐὰν οὖν ἐκεῖ ὦσιν, ἰσχυρὰν φυλακὴν ἕξεις
κατὰ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐννόησον, ὦ βασιλεῦ·
ἐὰν μὴ μεταστήσῃς τοὺς Ἰουδαίους,
οὐκ ἔσται σοι εἰρήνη ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
ἀεὶ γὰρ ἐπαναστήσονται καὶ ἀνατρέψουσι τὰ σὰ πράγματα.

Ἀλλὰ μεταστήσας αὐτοὺς εἰς τὴν Αἴγυπτον,
ἕξεις αὐτοὺς ὡς φύλακας τῆς σῆς ἀρχῆς·
καὶ ἔσονται σοι πιστοὶ καὶ εὐνοϊκοὶ διὰ παντός.

Ταῦτα οὖν ποίησον, ὦ βασιλεῦ,
καὶ ἔσται σοι δόξα καὶ κράτος ἐν τῷ αἰῶνι.

Ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀριστοτέλους πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον περὶ τῆς ἀποικίας τῶν Ἰουδαίων εἰς Ἀλεξάνδρειαν — #

M. KAKABE
TARA

לויסף ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא
כאיש אשר רוח אלהים בו׃

ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת
אין נבון וחכם כמוך׃

אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי
רק הכסא אגדל ממך׃

ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים׃

ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף
וילבש אתו בגדי שש וישם רביד הזהב על צוארו׃

ויושב את המרכבה המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך
ונתון אתו על כל ארץ מצרים׃

ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש
את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים׃

ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת
בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים׃

ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים
ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים׃

ותעש הארץ בשני השבע קמצים׃

וקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים
ויתן אכל בערים אכל שדי העיר הסביבת נתן בתוכה׃

ויספ יוסף בר הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר׃

ולאסנת בת פוטי פרע כהן און ילדו לו מנשה ואפרים׃

ויהי כבלות שבע השנים אשר היו בארץ מצרים׃

ו׳ ויהי בכל הארץ כי רעב ויצעק העם אל פרעה לחם
ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו׃

ז׳ והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם
וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים׃

ח׳ וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ׃

AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ט׳ ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי
ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו׃

י׳ ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו
ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה׃

יא׳ ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה
כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃

יב׳ ויהי רעב בארץ שנתים ימים עוד וחמש שנים
אשר לא יהיה חרישי ובציר׃

יג׳ וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ
ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃

יד׳ ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
ויעשני לאב לפרעה ולגבר לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים׃

טו׳ מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף
שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד׃

טז׳ וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך
ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך׃

יז׳ וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב
פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך׃

יח׳ והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם׃

יט׳ והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם
ומהרתם והורדתם את אבי הנה׃

כ׳ ויפל על צואריו ויבך ובנימין בכה על צואריו׃

כא׳ ויפל על כל אחיו וישק להם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃

כב׳ וקול הושמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף
ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃

כג׳ ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעיריכם
ולכו שובו ארצה כנען׃

כד׳ ואת אחיכם קחו ועלו שובו אל הארץ׃

כה׳ ואת כלי מצרים אשר תבאו שם לכם הוא׃

כו׳ ויעלו מצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם׃

כז׳ ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים
ויפג לבו כי לא האמין להם׃

כח׳ וידבר אתו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם
וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו
ותחי רוח יעקב אביהם׃

שירים ישנים
יקרים

II

fol. 1-26.
(6 aire
8 a-h
10 a-h

(50)

שיר הלירים

מינה היא

על אשירה

רחרה אחר אנלאיניו

שאפון כהן אוכון.

מלבה להנשין מ"ו ולוקמא

2. נוגע יהונה למלקים ברימל נבול שמו

בלור לר רמו נמ קפורן נפונה
ענוה מאונה והמיש מרימל .
בחכמה בחנע כבלכל ונרנע
ומוסקר ונונע כמלך למומל .
והמיר ורת כשמש במורת
והעיר כמורת נמשון למו מל .
בשכמו בקומו בישרו ונומו
ורם טוב לעמו והלו כהיל .
עלמיו בשוחה ורוחו רוחה
לנמשו מנוחה ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ .
ענו ען ישרים נלורים קבורים
יקומון בשירים בנונה והלל .

עלם מב מב ביש ג' לחנש מב
שנת בא"ור יה"ונה ברי"מל לא"ם

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

מלול הנ"מ

Questo sonetto mi fu mandato da Firenze,
et è compositione del Sig.r Ill.mo ecc.mo ——

K. MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Con licenza de' Superiori

נדפס פה ירושלים.

ACADEMIA
ROMANA

שתהיה להם תורה.

ירושלים תובב"א. מאיר הכהן קוק, אב"ד ורעק"ל

קול קורא

ירושלים ת"ו

ירושלים תובב"א

מאיר הכהן קוק

אב"ד ורעק"ל

קול קורא

ירושלים תובב"א

ירושלים תובב"א. מאיר הכהן קוק, אב"ד ורעק"ל

קול קורא

Di Virgilio

K. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

6.a-e

Hos ego versiculos feci: tulit alter honores:
Sic vos non vobis nidificatis aues.
Sic vos non vobis vellera fertis oues.
Sic vos non vobis mellificatis apes.
Sic vos non vobis fertis aratra boues.

הערמה בלשונות הקדוש

שירי וכבודי איש אחר בולע.
א כן הלמוד לא לו הקן קובע.
ב לא לו יאשיך השור בעול ינע
ג וכבודים לא להם כבשם כואע
ד גם הלאן לא להם לאדם שופע.
וכאו אלה לא לו השיר נובע.
כי איש נבדי רקעם רותי נוקע
וכשעמך אתיו לחאו בולע.

חברניה בינוסכי אדר הנמ״ד

ב"ה על כונת הנפלה על פסוק כי הלקיד בשמיד ונוד על כן יהיו לבריך
מעשים...

6/6

עת רוחך נשמוך לחול אל תי, ירה הלמה נשוניך.
נפש בכך נשמ והניון לב יסוד אל נחשוניך.
יהיו מעשים עם לבריך למביך ומנך
ענה שלי מרי והוא עליון וחוקר כל תפוניך.
זעם נשמלה אל ~~[illegible]~~ רפא עלי, ~~[illegible]~~ והוא ישא עוניך
לא נשמלה עושר, ולא בנים, ולא אורך זמנך.
רק כה נכבר, נמחרה מליו, ~~[illegible]~~ ומת ירבה שנוניך,
לא מנעה מה טוב ומה רע לי, עשה הטוב בעיניך.

חברניו בינם פורים שנת הנ"פ
פלעיר שמשון.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Gendo s'approssimò la salute Diuina
saluare dell'Inferno l'anima, d'un
huomo hebreo di nome Bonaiuto fig.lo dell'Ecc.te
Rabino Simon Fano delli habitatori di
Mant.a, ch'è venuto in Ferrara per hauere le Acque
dal fonte di redent.e, Io le dissi

Quel, che sul Ciel calca le uie stellate
dell'Inimico fiero Auerneo Pluto
con amolirti il Cuore ò Bonaiuto
ti salua, E dona al fonte di pietate

Già candidato dalle colpe andate
di Lince hai l'occhio, E fatto è il Curr Arguto
s'apre l'orrecchio, E fatto ogn'un acuto
per saper di Giesù, le uie Ideate

Felice te che sul sentiero scorri
che mena della gloria al gran soggiorno
E in momento da Terra al Ciel trascorri
Se sei uiuendo di speranza adorno
in morte l'Alma tua sia di al Ciel corri
E giusto sorgi nel tremendo giorno;

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

62

אתה מכיר את הבחור הזה? מי הוא? איך קוראים לו?

אני לא יודע עליו כלום. ראיתי אותו פעם אחת בלבד.

אתה יודע היכן הוא גר? מה כתובתו?

לא. אני יודע רק שהוא גר בעיר הגדולה.

אתה יודע מה עיסוקו? במה הוא עוסק?

לא. אני יודע רק שהוא עוסק במסחר.

אתה יודע אם יש לו משפחה? אשה וילדים?

לא. אני יודע רק שהוא רווק.

אתה יודע אם יש לו חברים בעיר הזאת?

לא. אני יודע רק שיש לו חבר אחד בעיר הזאת.

אתה יודע מה שמו של החבר הזה?

לא. אני יודע רק שהוא גר ברחוב הגדול.

אתה יודע מה מספר הבית?

לא. אני יודע רק שהוא גר בבית גבוה.

אתה יודע כמה קומות יש בבית?

לא. אני יודע רק שיש בבית הרבה קומות.

אתה יודע כמה דירות יש בבית?

לא. אני יודע רק שיש בבית הרבה דירות.

אתה יודע מי גר בדירה הראשונה?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה השנייה?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה השלישית?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה הרביעית?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה החמישית?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה השישית?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה השביעית?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה האחרונה?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה הגבוהה ביותר?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה הנמוכה ביותר?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה הקרובה ביותר?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה הרחוקה ביותר?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה הקרובה ביותר?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

אתה יודע מי גר בדירה הרחוקה ביותר?

לא. אני יודע רק שגר בה איש אחד.

6e

לנאם הגור בלבושו

M. T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

איש האשונע זה רמו הולך
הנו כסוס נאם בקואנו .
~~[illegible]~~ מגור משר ~~[illegible]~~ יפת במולנו
על כל עניים ~~[illegible]~~ יעלו ישלך .

לקיים וקיים אלא ושוא יולך
חרמה במלכשו לפי בשנו .
וכנרנעול הוגו בברבלנו
שרבוט פיג עשה ~~[illegible]~~ מאו אולך .

לוכש אשיל מגום לאון נגלו
כוכש עלי עיניו בשן ישים
אי ישרוך לו ישאוב מללו ?

נמאר מאן ונגדרה חפשים .
נגנע בגרכו איש לפי סכלו
כי זה מויל שנה חנל מישים .

. בזה נסתיים כל מלאכת המשכן כו'

אשרי עמ"ה שכך עבודתם ומלאכתם
מתוקנת ומסודרת ומכוונת כראוי

בתחלת [illegible] נתינת מחצית השקל
. שהיתה בשוה בכל
ובמחצית השקל נרמזו כל
שבע מאות וחמשים ושלשה כו'

. שבה הכוונה שיהי' בכל
עניני תורה ועבודת ה'
בכל [illegible] ובמחצית השקל
. שבע מאות וחמשים ושלשה כו'

בשעה שהי' יכול להיות שיהי' בכל
עניני תורה ועבודת ה'
בכל [illegible] ובמחצית השקל
בכל מאה אחוזים כו'

KÖNIGLICHE BIBLIOTHEK BERLIN

כתר תורה

אביש שר שלום בן הרב אברהם ידידיה באזילה בן מרן הרב דוד פניני בן הרב יצחק מרגין בן הרב יוסף ברוך בן הרב אליעזר

ד

ישמעאל פרה ולדה את יג.
ויגדל הנער ויהי רוכב קשת.
ויקח לו אמו אשה מארץ מצרים.
ותלד לו בן ותקרא שמו נבית.
ואחרי כן ילדה קדר ואדבאל ומבשם.
ואלה שמות בניו לפי תולדתם.
נבית בכור ישמעאל וקדר ואדבאל ומבשם.
ומשמע ודומה ומשא.
חדד ותימא יטור נפיש וקדמה.
אלה בני ישמעאל ואלה שמותם.
בשמותם לפי תולדתם.
נבית בכור ישמעאל ואחריו קדר.

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

שיר

כתר ערה

חברו מיא תעיר

שלשון כהן מרכון

הושר שירקה לה לשובה

בשמר שולם הן בן שובה. לפ"ק

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

7-8

[illegible]

[illegible]

ACADEMIE TASHI

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

T.C. AKADEMİ KÜTÜPHANESİ

AKADEMIA NAUK

AKADEMIA NAUK

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN

3 ⌐ .

2 ⌐ .

1 ⌐

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ
ಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸ್ಕೂಲ್

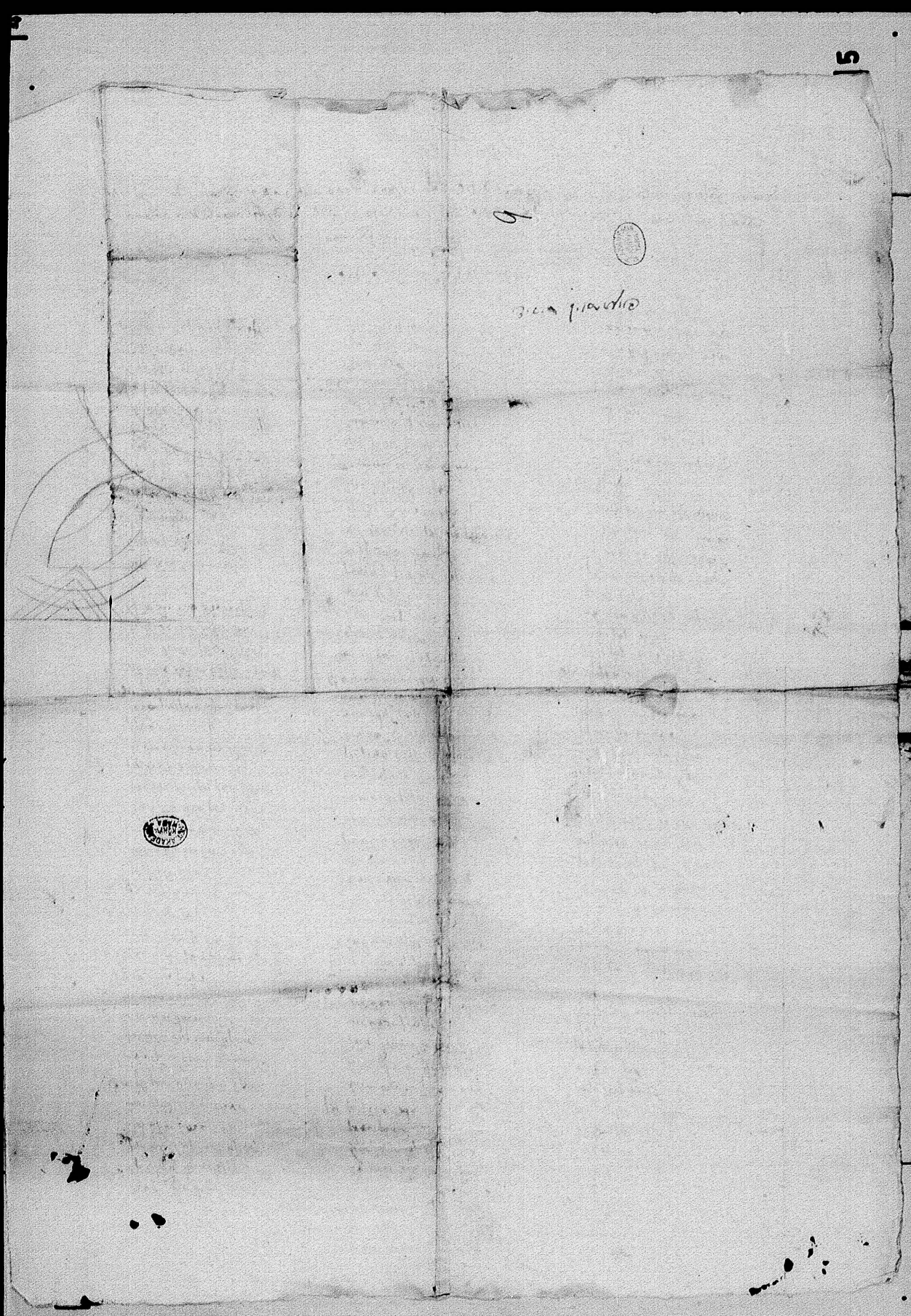

ڪاڪاڻ ڪاڪاڻ ڪاڪاڻ

ಸಿಹಿ ಮಾತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟ.

ನೀನು ಬೇಗ ಬಂದರೆ ನಾನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಬಂದಾಗ ನಾನು ಮಲಗಿದ್ದೆ

हे विघ्नेश लम्ब हेत ईशतनय
हे कलि मलि हरण वारण गजानन
तव ध्यान हतह मिलय मनोरथ.
अविरल झहझह तव नाम रहित
अविरल झहझह-मय समय रहित.
हे शुभम कामल तिल नहीं
पुण्य तीर्थ तपस्थान सुनिश्चल.
जेन शुभि लभ ओम चलहि

८

हरन मलर हहि हरि.हि .
ईश्वर मन मानु पि हे मंगल दान.हि
मन प्रसंहि ज्ञी मिहि मिलि ।.
०ाहि मंगल हिए हरन शुभिकर
ए ए मे. मनि शंतर रहहि ०ाहि .
गाहि प्रयोहर विहरन शुहिर
ाहे मिह हहि मंहिह गहि .
भी-डी। मंगल मयम हेह शुभिकर

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು.

ಪಾಠ ೨೦ ಗದ್ಯ

ಕಲಿಕೆ : ಪಾಠ ಓದಿ ಅರ್ಥ ಹೇಳಿ.

೧. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಇದ್ದರು ?

೨. ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ?

೩. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಹಣ್ಣುಗಳಿದ್ದವು ?

೪. ಅವರು ಯಾವ ಯಾವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿಂದರು ?

೫. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ?

೬. ಅವರು ಹೊರಡುವಾಗ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೭. ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೮. ಅವರು ಮರುದಿನ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೯. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು ?

೧೦. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೧೧. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಇದ್ದರು ?

೧೨. ಅವರು ಹೊರಡುವಾಗ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೧೩. ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೧೪. ಅವರು ಮರುದಿನ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೧೫. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು ?

೧೬. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೧೭. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಇದ್ದರು ?

೧೮. ಅವರು ಹೊರಡುವಾಗ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೧೯. ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೨೦. ಅವರು ಮರುದಿನ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು.

ಪಾಠ ೨೦ ಗದ್ಯ

ಕಲಿಕೆ : ಪಾಠ ಓದಿ ಅರ್ಥ ಹೇಳಿ.

೧. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಇದ್ದರು ?

೨. ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ?

೩. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಹಣ್ಣುಗಳಿದ್ದವು ?

೪. ಅವರು ಯಾವ ಯಾವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿಂದರು ?

೫. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ?

೬. ಅವರು ಹೊರಡುವಾಗ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೭. ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೮. ಅವರು ಮರುದಿನ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೯. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು ?

೧೦. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೧೧. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಇದ್ದರು ?

೧೨. ಅವರು ಹೊರಡುವಾಗ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೧೩. ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೧೪. ಅವರು ಮರುದಿನ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೧೫. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು ?

೧೬. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೧೭. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಇದ್ದರು ?

೧೮. ಅವರು ಹೊರಡುವಾಗ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೧೯. ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

೨೦. ಅವರು ಮರುದಿನ ಏನು ಮಾಡಿದರು ?

ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ے تحقیقات مفید اور کارآمد ثابت ہوئی ۔
ہندوستان میں اب تک ایسی کوئی
جامع تاریخ نہیں لکھی گئی ۔
اس لیے تاریخ کے طلبا کو
بڑی دقت پیش آتی ہے ۔
یہ کتاب اس کمی کو پورا
کرنے کی ایک کوشش ہے ۔
اس میں ہندوستان کی
تاریخ کے اہم واقعات
کو مختصر طور پر بیان
کیا گیا ہے ۔

۷

ہندو تہذیب کے بنیادی عناصر کیا ہیں ؟
کیا یہ تہذیب کسی ایک
نسل یا قوم کی پیداوار ہے ؟
اس کے مختلف پہلوؤں پر
مختصر روشنی ڈالیے ۔
ہندو تہذیب کی ایک
خصوصیت یہ ہے کہ
اس نے باہر سے آنے
والی قوموں کو بھی
اپنے اندر سمو لیا ۔

۸

ہندوستان کی تاریخ پر
کوئی جامع کتاب
موجود نہیں ہے ۔
اس کتاب کا مقصد
اس کمی کو پورا
کرنا ہے ۔
اس میں ہندوستان
کی تاریخ کے اہم
واقعات کو مختصر
طور پر بیان کیا
گیا ہے ۔

۹

اس کتاب کا مقصد
کیا ہے ؟
اس کتاب کا مقصد
ہندوستان کی
تاریخ کے اہم
واقعات کو
مختصر طور پر
بیان کرنا ہے ۔

۱۰

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

M.T. AKADEMİ KÜTÜPHANESİ TARA

ئەگەر ئۇنىڭ ئىسمى ئېسىڭىزدە بولمىسا ، ئۇ ھالدا ئۇنى ئەسلەشكە تىرىشماڭ . ئۇ ھەرگىز ئۆزىنى تونۇتمايدۇ . ئۇنىڭ ئىسمىنى ئېسىڭىزدە ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ، ئۇنىڭ ئىسمىنى ئۆزىڭىز ئېيتىپ بېرىڭ . ئۇ سىزنىڭ ئىسمىڭىزنى ئېسىدە ساقلاپ قالىدۇ .

ب.

ئەگەر ئۇنىڭ ئىسمى ئېسىڭىزدە بولمىسا ، ئۇ ھالدا ئۇنى ئەسلەشكە تىرىشماڭ . ئۇ ھەرگىز ئۆزىنى تونۇتمايدۇ . ئۇنىڭ ئىسمىنى ئېسىڭىزدە ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ، ئۇنىڭ ئىسمىنى ئۆزىڭىز ئېيتىپ بېرىڭ . ئۇ سىزنىڭ ئىسمىڭىزنى ئېسىدە ساقلاپ قالىدۇ .

ا.

ئۇنىڭ ئىسمى ئېسىڭىزدە بولمىسا ، ئۇ ھالدا ئۇنى ئەسلەشكە تىرىشماڭ . ئۇ ھەرگىز ئۆزىنى تونۇتمايدۇ . ئۇنىڭ ئىسمىنى ئېسىڭىزدە ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ، ئۇنىڭ ئىسمىنى ئۆزىڭىز ئېيتىپ بېرىڭ . ئۇ سىزنىڭ ئىسمىڭىزنى ئېسىدە ساقلاپ قالىدۇ .

M.T. AKADEMY
TARA

ج

د

ه

و

ز

ح

ط

ي

ك

ل

م

ن

س

ع

ف

ص

ق

ر

ش

ت

ث

خ

ذ

ض

ظ

غ

ء

ا

ب

ة

ى

لا

ﻻ

ﻷ

ﻹ

ﻵ

ARMAGHAN
ارمغان

ہمارے ملک میں ایسے بہت سے لوگ ہیں جو اپنے آپ کو بہت بڑا سمجھتے ہیں اور دوسروں کو حقیر جانتے ہیں۔ ایسے لوگوں کو تکبر کہتے ہیں۔ تکبر ایک بری عادت ہے۔ اس سے دوسروں کے دل دکھتے ہیں اور آپس میں لڑائی جھگڑے ہوتے ہیں۔ اس لیے ہمیں تکبر سے بچنا چاہیے۔

ہ

ایک دن ایک بادشاہ اپنے وزیر کے ساتھ شکار کو گیا۔ وہ دونوں راستہ بھول کر جنگل میں بہت دور نکل گئے۔ وہاں ان کو ایک بوڑھا آدمی ملا۔ بادشاہ نے اس سے پوچھا کہ بابا تم کون ہو؟ اس نے جواب دیا کہ میں ایک فقیر ہوں۔ بادشاہ نے کہا کہ ہمیں راستہ بتاؤ۔ فقیر نے کہا کہ میں راستہ بتاؤں گا لیکن تم کو میرا ایک کام کرنا ہوگا۔ بادشاہ نے کہا کہ وہ کام کیا ہے؟ فقیر نے کہا کہ تم کو میرے سر پر جوتے مارنے ہوں گے۔ بادشاہ نے کہا کہ یہ کام میں نہیں کروں گا۔ فقیر نے کہا کہ پھر میں راستہ نہیں بتاؤں گا۔ بادشاہ نے کہا کہ اچھا میں تمہارے سر پر جوتے مارتا ہوں۔ تم راستہ بتاؤ۔ فقیر نے کہا کہ میں راستہ بتاؤں گا لیکن تم کو میرے سر پر سو

ZAKARIA LIBRARY

ص

ص

AKADEMIA

AKADEMIA

11

٢٠٠٠ ٢٠٠٠ ٢٠٠٠ ٢٠٠٠

٢٠٠٠ ٢٠٠٠ ٢٠٠٠

אי־אפשר שלא יהיה בעל־מחשבות, אבל הוא לא יהיה מהורהר. הוא יהיה מלא־חיים, ולא יהיה מלא־מחשבות

כל אחד מהם יכול לבחור בין שתי אפשרויות:
לשתף פעולה עם השלטון
או לסרב לשתף פעולה עם השלטון
ולהיות מוכן לשלם את המחיר
שיגבה ממנו השלטון על סירובו.
אם כל אחד מהם יבחר באפשרות
שתיטיב עמו ביותר,
ללא התחשבות בבחירת האחרים,
הרי שבסופו של דבר
כולם יסבלו מרעב.

Solomon Asch

הניסוי של שלמה אש

אחד הניסויים המפורסמים ביותר בתחום הפסיכולוגיה החברתית הוא ניסוי ההתאמה של שלמה אש. בניסוי זה נתבקשו נבדקים להשוות בין קו מסוים לשלושה קווים אחרים, שאורכם שונה במקצת. הקווים היו כה ברורים, עד שכמעט כל אדם היה יכול לזהות בקלות את הקו המתאים. אולם, כאשר הנבדק הראשון נשאל, הוא נתקל בקבוצה של אנשים שכולם נתנו תשובה שגויה בבירור. הנבדק נאלץ לבחור בין מה שראו עיניו לבין מה שאמרו כולם סביבו.

Chiama la Pouesta

13.

לכן הון לשלום, כא בשלום שוני

לא אכעה יָרִיב וְכִרְבִּי תלף

לא אתשוב אם יש בתשבון ולף

אם פעני לוה וטפע אוני לי אוני שיט

תי יאתין כי איש אשר כתוני

כתונה ינאו שמאים לף

לאה נשוא ישתם אכנים כלף

עב תה יתיבני בשאט נשכוני

אראם בשלון כל ויום וערב

אוכל מרוסנו פניל ובנות

פל שן לתיין פועדים תאוכם

אכיט ואם יהב וכסף ארב

אתר הֲתיקן רעיון ותות

אתון פתון שבל ושלי קוכם

Pour la Poesie

Ce petit Ouvrage n'est pas fait
pour le Public
Il est pour un Ami qui
me l'a demandé
Je ne me suis pas mis en peine
de la Regularité
Je n'ai pas cherché
les Rimes
Je n'ai pas voulu
faire des Vers
Mais
Seulement
Dire ce que je pensois
Comme je le pensois
Et
Comme il me venoit
dans l'Esprit

Ce petit Ouvrage n'est pas fait
pour le Public
Il est pour un Ami qui
me l'a demandé
Je ne me suis pas mis en peine
de la Regularité
Je n'ai pas cherché
les Rimes
Je n'ai pas voulu
faire des Vers
Mais
Seulement
Dire ce que je pensois
Comme je le pensois
Et
Comme il me venoit
dans l'Esprit

Risp.ª à chi gli scrisse d'haver presso Turchie

15.

כאן בלבי אלי שלימן חרש
לאמר, אשר אשה לפי לקרת
יניב כרפס בי בזאת שאתת:
אי יכנני נן בלחיך ערש
נשבר אני נלך ואין לפי קרש
נקוה, בזעף יס אשר שולחת
אם אועלנין הכסילן שבתת
לפי כרכי ולך נכור נאון נרש
על כאני בן הנאת איך נעל
אוי לפי ואהיש כבל בן נלה
ולכבס יטבע בכור שנאת
זאת לפי לשאה, אשר אם אשל
נאשל בנורן אל, לחיי סלה
נזכה, אשר יש לפי כבר בי נואת

לקרשי האשה

מלכה Jun Med.

אלה כאני טובה כעיני אתה:
אה אלמה עברפס בי אשא
היש, לפסת בי באורנף רשע
ולרוב חסני איך נאולתה ענה
אם עשרה בי נאול האתה
לפי כעבורי שמרו בנשע
כל בורשים לי רחקו אישע
אמת אשר רואה מהי עב ענה
אם יב חרוש הינה בי יען
זרע אשאים עוד אשוט כלפי
כאשט עשן כם שערי זלאת
אם כעבור קאשתך, ולאשן
בשם אשר לי בזאת קאינו:
כי לי ולא לפי יקרשה באון:

MUSEUM AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Nigeria de Birinchi

Ilk marta Nigeriyaga
kelishim edi.
Bu yerga kelishdan
maqsadim nima edi?
Bu yerga kelishdan
maqsadim shuni
bilish edi.
Nigeriyaga kelishdan
maqsadim
Nigeriyaga kelishdan
maqsadim
Nigeriyaga kelishdan
maqsadim

[illegible] ביום ה' עשרים ושבעה לחודש
[illegible] אשר לפנינו [illegible]
[illegible] ואשר [illegible]
[illegible] ואשר [illegible]
[illegible] ואשר

לפרר״ר שם

מה לוחמים בני כפרי אמים .
למה למשנע לזמן שמוני
כי ממכן שכני מהה רמוני
כבוד למרך רחבן יפים
לאיים מאשר לי שמחו מאשם
שנה יחרשוני ויכלשמוני
למהבני מקרמ ופס רמוני
ולשוטט מפיה שמר רגלים .

כאני בטח מוקש ושוב לא קמני
ביום בלי מר ישקב נשמרני
מר ישקב מתי כלו נשמרת
לאשיב לכי זמן ופנטמנו
כי מש מחוסר טוב מני נשמרני
לא ימחרו לי זמן ושוב מחרת

על שלשה בני שלה מאשר כשיר פתרים
על פקבלם, שמו נהלה .

פשם כמון כל מיש ימונן לה
מרי כרמשפשלם השיבה
נחן שלשון כל שמל פרחיבה
יהיה כקרת נא לנס ומלא
עד מה נהי להם מסירי כלא
רחום נמל חטן מכון הקריבה
מנא לקים ריב שכתף ריבה
כי מסכול שוב מעמסם נלא
לה מעריף מונם לסיען קרת
המה כני שמרם לבד מאסו
ולשרתף סוף סוף ירולן מרת
לה כשזון שמף רמסו
כל שובכף להם יהי לטורת
עד היסוד בה כנף הרסו .

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Cri gl'Aristarchi

אגלו כלבים צעקים לגבות
הב צעקו, הב הב לשיחך טעם
אם יש בשרך אם בשרם רעם
אבע שנם, אם נבעו לגבות

תרלו לשוטבעם תסרי אור
הלאו אני שירי כהולם טעם
אכן לחרתם יהי הזעם
לחם לשי נהיו שבי אלקות

פעני ארי טורף לבוש עור כשב
נם רובם שנאים בשני אחל
אני ל שוכיהם ורוב צלחנו

לא יחלים אונם לרי אז עשב
ארם אחת אשיל בנם החל
ארם אשר יחיו כסם החנו

T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Livorno 5 Giugno 99.

14

על שני ואשא קרנים על ראשו.

כני שמול נרב כרב בניך
יהיה הכי נאמר משר הרוחן
אינם משר משה לם לקחן
הון רב וכביר אלמה יניך.

פו הו לם מלוף ומני הינך
נם כי בקרן לא בשם נאשתן
משרף בקרן הלבי הנתן
אה נעשה שמר בבת מינך?

לכן עלני קר ורב הונך
הגלם יהבך על ימן עינים
כי בעבה ינבל ורב קרנך
נע כי בכבוד יעלה בשלים
אם לא יהי אשרנין לאנך
יהיה לם אשרנין קרנך

אם תרים ... 20

אשר שעצון יקעל עלי נכפר
אשר כין לכעים יכתר סואים
אשר כי כלי תוכל כלב יאים
ישוט ויעל שבלולי בפר
אשר פלטמה במרי נכפר
תואט יעם כני ריאים
[illegible] על שער זכוב מיאשם
נפעט כל ויתן כנן שפר
כי אחזה כל רים וכל חלק
ברכת [illegible] כמשי יעם
עם שיר [illegible] לעמה כלם
כנבו אסורת כנערי כעם
עבד אחיהו אלמנת לנם
כי מת לכל [illegible] לחיף יטעם

לא כנשו נוים ומאמים הרא
עלי ויכי לי לכב נושיע
לו אחשהו אשאכמי יסיע
יחד ולניוניו לעבני קאת
לא יברקו שאי ולו ירעאו
לו ישלח תלים ובכקיע
עלי כנבור אמנים יריע
כיאה כסיל ועש ובי עלחאת
שתריר אני נבל כמרה שתת
שתם ובוכבים משיאם מין
[illegible] שאה שמל אתת
אתם כבר עיוף יאת פעין
עשי אהה לו עלבה כאת
ומאדה לעם ואמס אין

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

MTA KÖNYVTÁRA

ומה שאמרת שיש לי מה לכתוב
אליך הנה כבר כתבתי לך
שאין לי מה לכתוב ואין
לי מה לכתוב אליך
ומה שאמרת שאין לי
מה לכתוב אליך הנה
כבר כתבתי לך שיש
לי מה לכתוב אליך
ומה שאמרת שיש לי
מה לכתוב אליך הנה
כבר כתבתי לך שא

M.T.AKADEMIA
M.KONIW
TARA

[illegible]

[illegible]

[illegible]

T.C. ANKARA
KÖMÜR
TARA

Sayın Hocam,

Size ulaşmak istiyorum ama
nasıl yapacağımı bilemiyorum.
Bu yüzden bu mektubu
Ankara'daki bir arkadaşa
yolluyorum. Umarım
ulaşır.

Hocam, sizi çok özledim.
Bu yaz Ankara'da
kaldım. Annem
hastalandı, ona
bakmak için
gelmek zorunda
kaldım.

Hocam, sizi çok özledim.
Bu yaz Ankara'da
kaldım. Annem
hastalandı, ona
bakmak için
gelmek zorunda
kaldım.

ולכן ראוי לנו לשים לב לדברי הרמב"ם שכתב בהלכות תשובה פרק ג' הלכה ד' וזה לשונו:

כל המצות שנצטוה משה רבינו בין בתורה בין בנביאים אם עבר אדם אחת מהן בשוגג או במזיד חייב להביא קרבן חטאת בלידתו ואם הרג נפש בשוגג הרי זה גולה ואם הרג במזיד נהרג ואם עבר על לאו ולקה אין לוקין אותו עד שיתרה בו ויאמר לו הוי יודע שאתה לוקה על עבירה פלונית שעברת שהרי אם לא התרו בו אינו לוקה שאולי לא ידע שיש בדבר לאו ולא לקה עליו ואם עבר ולא לקה הרי הוא כאילו לא עבר שאין עונשין אלא על התראה ואם עבר ולקה הרי זה נתכפר לו שנאמר ונקלה אחיך לעיניך ואם עבר ולא נתכפר לו בלקות הרי הוא כמי שלא לקה ואינו נתכפר לו עד שיביא קרבן חטאת בלידתו ואם עבר ולא לקה ולא הביא קרבן חטאת בלידתו הרי הוא כמי שלא עבר ואינו נתכפר לו עד שיביא קרבן חטאת בלידתו ואם עבר ולא לקה ולא הביא קרבן חטאת בלידתו הרי הוא כמי שלא עבר ואינו נתכפר לו עד שיביא קרבן חטאת בלידתו

כיצד נוכל - כך אמרו חכמים - לדעת מתי נגמר הלילה ומתי מתחיל היום? אם נאמר שזה הוא כאשר אפשר להבחין בין כבש לבין כלב, הרי שאין זה אלא בשעה שהשמש כבר זרחה. אם נאמר שזה הוא כאשר אפשר להבחין בין תאנה לבין אבטיח, הרי שאין זה אלא בשעה שהשמש כבר זרחה. אם נאמר שזה הוא כאשר אפשר להבחין בין אדם שנמצא קרוב לבין אדם שנמצא רחוק, הרי שאין זה אלא בשעה שהשמש כבר זרחה.

כיצד נוכל לדעת מתי נגמר הלילה ומתי מתחיל היום? אם נאמר שזה הוא כאשר אפשר להבחין בין כבש לבין כלב, הרי שאין זה אלא בשעה שהשמש כבר זרחה. אם נאמר שזה הוא כאשר אפשר להבחין בין תאנה לבין אבטיח, הרי שאין זה אלא בשעה שהשמש כבר זרחה. אם נאמר שזה הוא כאשר אפשר להבחין בין אדם שנמצא קרוב לבין אדם שנמצא רחוק, הרי שאין זה אלא בשעה שהשמש כבר זרחה.

כיצד נוכל לדעת מתי נגמר הלילה ומתי מתחיל היום? אם נאמר שזה הוא כאשר אפשר להבחין בין כבש לבין כלב, הרי שאין זה אלא בשעה שהשמש כבר זרחה. אם נאמר שזה הוא כאשר אפשר להבחין בין תאנה לבין אבטיח, הרי שאין זה אלא בשעה שהשמש כבר זרחה. אם נאמר שזה הוא כאשר אפשר להבחין בין אדם שנמצא קרוב לבין אדם שנמצא רחוק, הרי שאין זה אלא בשעה שהשמש כבר זרחה.

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

פשואליפ אלי תה לי ולינבי תה לי ולי שמר תשמן ותחתבי
האיש אשר ששני בו כל יתי תלבי נפ לא שמעיו תי – יתי ותעובי
האיש כאבי כי – בבניו ובשנבי שתיו לאבון של – ביתי ולמקבי
איכה ינורש תי – ביני ובין ועבי איך לא יהי לו עוד שפבין תני סובי
אתחול בתר כני סעד ובשנבי – שתן בתעבני שפטפ בשנובי
ינם שני תסבי אכל שרי תנני – הינש אאו לפתוי בשנת בבין בבי
אתמה שמע תעיו אולם בתעלבי – ארפי אעיקהו נתת תלב בבי
אתחול בקרנו הותש בתש אובי – הינש בתש אתש יבשר ולמיבי
אתחול בתת עלתו בכל יקר ועבי על לב עליניהו שפ נארו שרבי
הינש שאלתיו אתקום בשתובי יען יהי עבר לי ולשרבי
אל ענהו רעי נהו שלי שקבי עד כה בתשק איש אויבי ותבתיבי
אל ענהו רעי נהו להנתיבי עד כה בבוני איש צרי ותטריבי
לי ענהו רעי נהו להלבבי לשמור אשר פתה שתי לי ומל מיבי
אוי לי ונבלני שתש בלב שבי כבס שעיו לי שבתי לפרמבי
נתת היוני לי שתר יהי שבי בבתי בשני יבי שלש נתול סעבי
זה זה לרעני קל תלבי ונבי ישתם בינש שיבי ילעג בבשת מתבי
לשתם לתילי לא יתחול לפילובי יסמוב בשתתי ישתת בתפמבי
ברך ..... קשנו ומלבי תלשישלת של לבי ובבבבי
יבין לרעלי מת הינר למת ציבי תוקש לשמלתי תשתם לי שבבי
ציקיפ ליב שובי קשר לבים מובי [illegible] תתסנש לבי תובי
לי רובמי בתך תוטה לתלשבי [illegible]

ב"ה

לכבוד הרב המופלג מוהר"ר יעקב יצחק הלוי נר"ו
ק"ק פרעמישלא

מכתבו הגיע אלי ואשמח בשמחתו בהיותו בריא ושלם
ומה שכתב לי שהוא מצפה לשמוע ממני אם אני מוכן
לקבל עליי הרבנות בק"ק פרעמישלא אחר פטירת
הרב הגאון מוהר"ר שמואל זצ"ל, הנה אני מודיעו
שכבר נתקבלתי לרב בק"ק ראווא רוסקא ואי אפשר
לי לחזור בי מהתקבלתי שם כי כבר נתקבלתי
ברצון כל הקהל ואי אפשר לי לחזור בי מהתקבלתי
שם כי כבר נתקבלתי ברצון כל הקהל

ת הובים. ושוב בדם ובשלג.

ואוי לרוח.

שאם בחפץ [illegible] שאם ואוי לו אבוש
אומים שמו ואוי לו אבוש

ולאחר בחפץ בחפץ ובחפץ שבחפץ ובחפץ
ב שבחפץ ובחפץ ובחפץ שבחפץ ובחפץ

ולא יכול לו ולא יכול לו ולא יכול לו
שבחפץ ובחפץ שבחפץ ובחפץ שב

ואמר לו אל תירא כי אל תירא כי אל תירא כי

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ

ואחר כך יקח את הכלי ויתן בו מים חיים ויכניס את הכלי בתוך הכלי ויוציא את המים מן הכלי ויתן אותם בכלי אחר

Iscrizioni varie
e
מצבות

1

150

AKADEMIA

Distrio affisso sulla Porta della Biblioteca del Duca di Modona, fatto dal Rab.° Israel Biniamino Bassano di Reggio —

ארמון

מדרש · חכמה · אחר · שבר · מוסר ·
מקור · נבנת · לאורת · כאזרת ·
מטעם · לכסא · אלוף · יושב
בראנצסקו · מנוסס על אדמתו
בלעת · בבשרון · ובכוד · מלכות
לכסף · בן · בן · לקהב
ו.ה. בשנן
מתת אב אל עמיו בנה חכם אוצר כחמד
ארמון

questo è quanto mi è stato spedito da Modona a mezzo di amico, pei non posso garantire sull'esatezza del ricoppiato. — questo giorno di [illegible]

Inciso nell' אדון
alla sinistra dell' entrante

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

זכרה להם אלקינו
לטובה (לטובה?) למע' האפטרופוס'
כ' דוד וכ' אברהם נורצי
וכ' מזה חיים סלם ולמעלת
הממונים כ' רפאל נאמן טראבוטי
כ' עזריאל באסן וכ' אפרים פנצי
אבר הבניחו (הבגיחו?) על מכלל יופי
אפרין עין בעין יראו
בשובה ציון

נוא בשמים כסאו
Inciso come sopra
alla destra dell' אדון.

מימי קדם הוקם
על הארון ונס(?) כסאות
ולפי רוב הבנים פגע בו סם
עושה בדק והיום נתחדשו
גזרותיו ביתר שאת ויתר עז
ובאבני נזר מתנוססות סביבותיו
חוחל (הוחל) בשנת גדול כבוד
חבית הזה ונשלם בשנת
שיהו לנו עזר חדש.

נוא בשמים רפאו
sopra l'iscrizione
capitello detto
vicina colonna

נוא בשמים כסאו
sopra il
capitello detto
vicina colonna

אדון
לרומם
אלקינו

Sopra l' אדון
בהיכל קדשו
e sotto
פתח
עיר נזרו

1

3

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

4.

[illegible]

28. Maggio 1837

6.

Da una picciol Lapide Marmorea che vidi quest'oggi stabilita in muro nel Locale ove si riponevano li atti a foggia d'archivio della Scuola grande Italiana di Mantova ho tratta la seguente Inscrizione

חוקת שלם מחת בשנה לעקת הקרה העליונה

מקרה קורון נרקב רמשן
נתלו שלנם חסל שליץ
הוסל קרוי ישן עשן
קרו קרוי לילי מעריון

לברון יהיה לור לוריה
רמשי שלה תוך בין מקדש
ירמו קורון ירמא מוריה
כל בל ירמא בין חדש

7.

זכרון לדור דורים

ינוחו על משכבותם האחים הגבירים

כמ"ר מנחם וכמ"ר יהודה פראנקיטי

כמ"ר איה וכמ"ר גבריאל פאדובה

בצרור החיים צרורים

יחדו היו קמים בשנת תמ"ה ל' אול

לעזרת בית אל נאזרים

רוח נדיבה סמכתם לחדש לפאר

מקדש מעט כבדו באורים

זכותם לעד לעולם קמימי דרך

מאושרים אכ"ר

La presente iscrizione incisa su Lapide Mar=
=morea tuttora esistente in muro nella scuola Porto, la
feci copiare questo giorno 28 agosto 1845.

8

קנה

לעדה קדש חדשים לבקרים מעון פזרק

לעניים אל נר ישראל משנה

יסדה על מכונה

מש״ה איש פאלדים זכו״תו יסך לנו

ולזכר קדשו זאת עדי עד פקימו

אבן יקרה להטארת

לירח סיון בהקש״ט

La presente lapide fu composta da Salomon Nissim di Siena che qui in Mantova veste il titolo di Ill.mo Nissim —

ד"ר משה שלום שטרן
ת"א פרוג נ.ב. 1 תל אביב
ע"י עסוק אשכנזי שמואל
אשתו בת שבע

ARCHIVE

ד"ר משה שלום שטרן
ת"א פרוג נ.ב. 1 תל אביב
ע"י עסוק אשכנזי שמואל
אשתו בת שבע

La sotto descritta Lapidaria Desinzione, fu da me preparata, onde abbia posto nella חברת חלשים לבקרים ma in causa dell'intrigo ed'ambizione del Maestro di detta חברה. il R.m Salomon Nissim ne fu per ora sospesa l'esecuzione pretendendo farsi lui il merito della composizione qual Rabino di detto Santo Luogo.

אבן נגר. לנוה צדיק

פאה דביר קודש לכנשת קרין סטר בין מדרשו של
משה, פה נר. שרשל כועה קהל עדנו בתוש לבצו
כמוהרר משה זכון. זכרו לחיי עד, וזכונו. סקלנו.

ובשכבר ברכון פיאים פכל נשכת בתיר.
עדן. שורון קרואי פחברה פלגו, בתתש לשם
שלם משון גו מכון שבתו וזכרו לא יסוף
מזרעם. אלה מקקו לעד בצור למשמרת.

פיוט יום....

Bibliothèque nationale de France
département Philosophie, histoire, sciences de l'homme
1858 ——— 4° R pièce 3

[illegible]

Κ. ΑΚΑΔΕΜΙΑ
ΣΧΟΛΗ
ΤΑΞΗ

אשכב

17 . הפמרת מלם מיש חאולות .

[illegible] . ד״ס . תתפלל נפשו .

10 . אנשימ פעלפי .

19 . אשוש לרכו באוטצות ולעת .

13 . צבק . אשפט . ואשרים .

9 . כאר . פנקן . סנבבל .

לבות

24 . ר״ר . יחיא מברפט פרטנקיטי . ל״ר .

10 . קבשופו שאים .

18 . ומ״ב . לחדש מלול ש׳ פתרן .

12 . לפלר . כבול . פולן .

10 . פיקריט . כבין .

24 . נמת . פריאו . בבני . ונפי . אצבת . מצ .

ע בם

Copia — Stim.mo Sig.r Salomon Vita Dallavolta

Mant.a primo aprile 1829.

Mi trovo onorato dalla di lei gentilezza a mezzo del S.r R. Michel Lustro finzi a dover redare in Idioma sacro un Epigrafia da porsi in Lapida sepolcrale in suffraggio dell'or defunto di lei Sig.re Genitore.

Quantunque mi è dolente l'impiego per siffatto luttuoso oggetto e troppo a lei di rammarico per la perdita sofferta di un soggetto tanto caro, cui giova che ella si rancora per averle dato il contento in vita di emularlo in ogni sua azione, spinto altresì dal genio di servirla mi diedi ogni premura anche di soddisfarla colla maggior desiderata solecitudine. — Senz'animo di far meno le di lei cognizioni Ho creduto opportuno renderle ostensibile la detta Epigrafia anche in Idioma Italiano, e se tale mia composizione incontrerà il di lei aggradimento, una tale soddisfazione sarà per me della maggior ricompensa.

Approfitto dell'incontro quantunque ne sia doloroso il titolo per protestar mi con vera stima

D. S. La mia non troppo ferma salute mi innabilita tutt'ora di eseguire verso di lei un personale dovere, ed è per ciò che mi valgo della presente anche per l'esaurimento della sunrefinita incombenza.

Fintz. Dott. S. V. Dallavolta

Versione Libera dell'Epigrafe

Per la Morte del Singolar soggetto cui ha occupato vivente la Catedra di Giudice ed a Presidente nel Politico S. David Prospero Dallavolta di F. M. — Il di lui figlio Salomon oltremodo dolente di siffatta perdita, pose Lagrimente questa funerea Pietra in attestato di rispettoso ossequio. —

Visse anni 69. Morì la sera veniente il Martedì giorno 26. del mese di [illegible] Anno 5589. della Creazione

Vedi retro la detta Epigrafia in Ebraico

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ומי אתכון זך ושמיא בעיקרא ועד השתא
כיון דאתא ושמיה אמת קבר זך ויקבר זך

ומי מיין זכותא ושבח שבח
ל אתא כתאב רבי שלום יוסף אבוחצירא

כתב זכותו, ושם צדיק לעולם יתקיים
כתב זכותו, ושם צדיק לעולם יתקיים
מי יוכל
ומי אין יכול לעמוד על מקומו

ראם נגד ראם, זה בדרך אשר נלך, פולך צלקין, לובר אי שרים
שם כתיו ובדל בעקב שנה, כל לה ויתר אחלם פיו
ונאצאו באיש פטעם בור צלים וצלקן אשר כפה בתאנו שלא
קראו עליו אם פלא פה פזקן פאלוף כבל רבי בן ציון
אנחם רואשי. זצל רא ורא לקם אשובה יעא כפה
שאיט פולו ביוט שנם שי לחדש כסלו פנקעץ יי רשפיס
שאנו צרורה בצרור פתיט ותיט שובים שבם לכל ישראל
אכור =

אצבם קבורת אור לוף לראש כאל בן ציון אנחם
רואשי זלפה =

ואמרתי אליו אדוני מה יהיו אלה
ויאמר אלי זה כל האלות
אשר יצאו על פני כל הארץ
כי כה אמר יי כל הגונב אתי
כמוה מזה כמוה ומזה
כמוה ונקי יהיה
וכל הנשבע לשקר
כמוה מזה כמוה ומזה
כמוה ונקי יהיה
ואשלחה נאם יי צבאות
ובאה אל בית הגונב
ובית הנשבע לשקר
בשמי ולנה בתוך ביתו
וכלתו את הבית
ואת עציו ואת אבניו

ויאמר אלי זה האלה היוצאת
על פני כל הארץ כי כל הגונב
כמוה מזה נקי יהיה
וכל הנשבע כמוה מזה נקי יהיה
ואשלחה נאם יי צבאות
ובאה אל בית הגונב
ובית הנשבע בשמי לשקר
ולנה בתוך ביתו
וכלתו אותו
ואת עציו ואת אבניו

22

חתת אבן

אב לאחים יצחק חיים [illegible] שוכב

למענס

גם בימי נעוריו לא הולל ובתענוגי עולם לא בחר

ביוצר בתבונה ביגיע כפים

עובר גובר

(בלבב) המון חלקלקות הזמן ופערותיו

עין צופתו ותאצרהו

כאחר המיוחד ממסדרי החצבון

מעצין יהללוהו

דורף חסד באמת בטוב לבו חפץ לא במראהו לרל ירו פותח

אחיו הנאנחים על קרן הודם כי נגד עה

אלי צדקת מפעליו

גמולות נצח מעתירים

גאסף אה"ה בניסן - שנת תר"ב לפ"ק - מספר שנים

ש"ת בדבר בלא הוא שדה
ואחרים ואחרים ואחרים

1983 —

MT. ARKADIA
KONYA
TARA

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

M. TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Conditorio
Di
Anna Rimini
Veronese
Che
Gracile Affettuosa
Amò quanto soffrì
E
In Mantova
Rimeritandosi Giuseppe Susani dal 1798
Ottima verso tutti
Spirava d'anni 75 addì 25 Luglio 1840

Anima Santa
Il Settuagenario sconsolato
Moisè, Rosa, Benedetto
Orfani adulti
Al tuo latte referenti ogni sano volere
Guido. Elisa
Pegni al primogenito da Rosa Formiggini B. M.
Che in te la riperdono
Sofia
Dell'altro Figlio e di Carolina Finzi
Quadrienne da non ti scordare
Grate della tutela
Tre generazioni
Anche fra il pianto dello inutile desiderio
Iddio
Che loro ti donava
Ringraziano
Deh! nelle viscere delle tue viscere
Deh! proceda inconsumabile retaggio
Tua squisita bontà
Amen

קבורת
חנה רימיני
מוירונה
חלואת אמן רצומת אהבה
כחבתה כסבלה
אל אישה יוסף אזאן שוב חסדה נאלתהו
שובה מאד לכל
דף תמוז הר"ת
בת ע"ה אנה נועה

זכת הנשמה
איש בן שבעים מאן לפתנתם
משה אושנה ברוך
יתומים נדלו
כל רצון שוב מתלבף הכירו
נויה אלישה
ערבות לבכור מאושנה מורמיניני עה
אשר בך עוד מהם נאלשה
סופיה
לאני ולקארולינה מנצי
מנה בת ארבע בל תשכחי
דורות אלשה
מטאריט מרעיתך
נט בבכי תאוקת אוא
אל אל
נתנך לרנו הודיה יתנו

אנא במעי מעיך
נא יאריך לירושת נצת
טהר צדקתך
אמן

فہرست مضامین

دیباچہ حضرت سید شاہ محمد ابو الحسین احمد صاحب مدظلہ العالی ۔۔۔ ۳

حرف چند ۔۔۔ ۴

حضرت مولانا شاہ محمد ابو الحسن صاحب رحمۃ اللہ علیہ ۔۔۔ ۵

حضرت مولانا شاہ محمد ابو الحسن صاحب رحمۃ اللہ علیہ ۔۔۔ ۱۰

حضرت مولانا شاہ محمد ابو الحسن صاحب رحمۃ اللہ علیہ ۔۔۔ ۱۴

حضرت مولانا شاہ محمد ابو الحسن صاحب رحمۃ اللہ علیہ ۔۔۔ ۱۸

حضرت مولانا شاہ محمد ابو الحسن صاحب رحمۃ اللہ علیہ ۔۔۔ ۲۲

حضرت مولانا شاہ محمد ابو الحسن صاحب رحمۃ اللہ علیہ ۔۔۔ ۲۶

حضرت مولانا شاہ محمد ابو الحسن صاحب رحمۃ اللہ علیہ ۔۔۔ ۳۰

حضرت مولانا شاہ محمد ابو الحسن صاحب رحمۃ اللہ علیہ ۔۔۔ ۳۴

حضرت مولانا شاہ محمد ابو الحسن صاحب رحمۃ اللہ علیہ ۔۔۔ ۳۸

حضرت مولانا شاہ محمد ابو الحسن صاحب رحمۃ اللہ علیہ ۔۔۔ ۴۲

حضرت مولانا شاہ محمد ابو الحسن صاحب رحمۃ اللہ علیہ ۔۔۔ ۴۶

حضرت مولانا شاہ محمد ابو الحسن صاحب رحمۃ اللہ علیہ ۔۔۔ ۵۰

ולמה נקרא שמו יהודה
שהודו לשם בעת לדתו
ויאמר הפעם אודה את ה'
על כן קראה שמו יהודה

ויעמד מלדת

ואחרי כן יצא אחיו
אשר על ידו השני
ויקרא שמו זרח
על שם אור הבקר

AKADEMIA

Il presente Epitaffio è composizione dell'Ecc.mo Sig.r R.m Leon Guastalla Rabbino della Sucola Tedesca detta Sucola Becaria che fece in Gennaro 1841.

הלא זאת שירלה ערבי ונצ״בה
אילת מהבים כלילת יופי ויעלת רץ
דרכיה נעם, ושעתיה בל נתוטו
אדת
מהרן מי שולייני
הה׳ בא אדה, מנה יומה לשני ערב
באבה נקטפה
בעיר בשבעה לחדש אדת הה״רא לב״ע

A
Per la Norsa
Per Leggiadre Forme onesti modi e pii costumi,
Ammiratissima
Sul fiore del vigesimo ottavo anno
Da Lento Morbo mietuta
Aronne Pugliesi,
Per sempre inconsolabile Eterno riposo pregando
Questa umile memoria
Eterno pegno di conjugale affetto
Sacrava
Spirò con L'anno XL del Sec. XIX.

ש"ת

שאלה: מי שהיה לו שני בתים ומכר אחד מהם

תשובה: הרי זה בחזקת שהוא מכר את הבית

שאינו מגיע לו אלא שהוא מכר את הבית

שמגיע לו ולפי שאין ידוע

שמכר את הבית

שהוא שלו

ולפי שאין ידוע

שמכר את הבית

שהוא שלו

פה שוכבת

אצל [illegible] בעל נעוריה

סרלי חנה טובה טריקסטי Serla anna

אשת חיל צדקת משכלת

אבן פנת אהלה

לכל דורשי עצתה וחסדיה

משען ומשענה

בניה ובנותיה וכל בני ביתה

והעניים והאביונים

הילילו למו אם!

פרשה כנפיה ושבה לאיתנה

יום ש״ק כ״ט ניסן התר״ג

הנחמו במשוש נפשה

כל המתאבלים עליה

---

questa Lapida mi venne communicata
dal Moreno Marco Morta di Viadana Capo
Rabbino di Mantova, non ritenga se composta
da lui o da altri — questo giorno 11 ag.to 1843.

23

MTA KÖNYVTÁRA

מחדש מקום מקדש

ונשלם ברקש [illegible] תדה"ר

60
4
[illegible]
120
14
24
2-
160

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]

34.

אם ריק עלי אנו ינאנן נבר
נניע נניחו לא כן פרות
יעבע טרי לרחו אם טוב אם שקר
לא נע לבב תכאה אטהל קבר
כי אחאלי תלל ישא רנת
שאה אקור תיים נעם לא חקר
בה לבקה נטשי: און פכנ
אוניל לכ אלענ אולם ה' אנ:

Sonetto Contro la discordia

אמר רבי יוחנן משום רשב"י: כל המשמח חתן וכלה
שמונה עשר קולות אני שומע ... ב' מן השמים
(הופעה מצחיקה של אחד מהתלמידים)
מה הוא רואה? מי בא אחריו?
ראשי הכפר שלנו מגיעים לשמח
לוקח את מוטי איתו ומתחיל לרקוד
אחריו כל האחרים. הם עולים
על הבמה ומתחילים לרקוד
אחד אחרי השני. כל אחד
מנסה לעשות משהו אחר
ומצחיק את הקהל. הם
מסיימים בריקוד משותף
ומתיישבים על הכיסאות.

Sonetto del metastasio

Traduzione

קוֹל הַבֵּן · לְמוֹ אָב יִצְעָק

אֶל הַלָּקַח · אִישׁ נָבוֹן · רַב פְּעָלִים · חוֹנֵן אֲבִיוֹן ·
יוֹשֵׁב עַל מְדִין · כמ"ר דוד מצליח מלאוולטה זלל
נַפְשׁוֹ בְּטוּב תִּלִּין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ ·
שְׂרִיד יְחִידוֹ · סָר נֵאשָׁאַר · שֶׁבַע תַּמְרוּרִים ·
אֶבֶן בָּכוּת שָׁם עָדָה
וַיְהִיוּ יָמָיו שִׁשִּׁים וְתֵשַׁע שָׁנָה
וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֵף אוֹר לְיוֹם שְׁלִישִׁי
שִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ אֲדָר שֵׁנִי
בִּשְׁנַת ה"תק"פט לב"ע

Affirmata

38. קול כבן. לאו אב יצעק.

8 כלקח איש נבון רב מעליט חוץ אביון ונשב על אדין
כבוד רבי לוד אלוף אלאוולט כ ~~[illegible]~~ נבן ויגא
שריל יחידו סר נאשאר שבע נתרורים אבן
בכון שם עלה.

וכיו יאין שיש ונשע שנה ויגעו ויאסף אור
ליום שלישי שנה ועשרים לחדש אדר שנ —
בשנת כ ונקמט לבע —

מצבת קבורן כאנת כ' לוד אלוף אלאוולט ה גלל
אשר מיבריתי כיום יום כ' לחדש אדר שנ
כ ונקמט באצון בנת שלא כ מיים אלאוולט כ יצ

Traduzione libera della Lapida sepolcrale qui unita.

La voce dolente di un figlio deplorante la perdita del Genitore. 34.

Per la morte del S.r David Prospero Dallavolta soggetto saggio, Colmo di buone opere, pietoso verso l'indigente, Giudice integerrimo, voglia Iddio sia l'anima sua partecipe de celesti godimenti, e la di lui prole a godere l'ongera i beni di questa vita.

L'unico di lui figlio superstite con piena amarezza consacra questa funerea pietra ad'eterna riconoscenza verso il defunto suo genitore.

Visse questa vita per il tratto d'anni 69. espirò l'anima sua la sera del martedì 26. del secondo 77K. dell'anno di creazione 5589.

A perpetua memoria

Di David Prospero Dalla Volta di Mantova,

morto alli

dell'età sua di anni

Onorato Commerciante

il quale fu uomo di gran pietà

caro alla patria, e agli amici

di cuor munifico, e generoso

verso i poveri

alla sussistenza de' quali

molto contribuì

l'unico suo Figlio Salomone

quest'ultimo pietoso ufficio consacra

al suo amoroso Genitore

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

ויהיו ילי עצלותי אמונה מזה אחד ומזה אחד על בואי
לתכלית מלאכת הקדש אני מנחם לחי בכמה אליא מן
האלומים יצ"ח מהספר הנותן אמרי שפר כללי
הלקלוק אשר מתקן מצוף שחבר מוכיע הרב פילוסוף
האלדי חכם הכולל כמהר' מו' הרב יהודה יצ"ח
אביר הרופאים בכמה ימיאל זלה"ה המכונה מיסיר
ליאון פה פיררה ביום ו' פיט' שעות שהוא יא' תרווז
דל"ה יו' לחדש יוניו : ה' לחנן רחמין וחסלין הרבים
אשר זכני לכתבו הוא יזכני להנותבו ובשאר ספרי
הקדש אני ונרעי וזרע זרעי לעד אמן יקיים ה' בי
ובזרעי קרא לכתיב לא ימוש ספר התורה הזה מפיך וכ'

T. AKADEMIA KORYTARA

מנוחת שלום

אל נפש הצדק היקר כבוד ר' ... ז"ל
ימי חיין חמש שנים ושבעים שנה
ובינם פלוני לחדש פלוני התקץ
הלך בישרו ושכן בבית אל
הה ליום!

חסף איש חסד מתהלך בתמו
גוע חונן דלים במתת פתיר

קול מנוחת בנו, גלמוד זועף, על בחיה סלע זו
מר יתיצח, עלי יגוניו

[illegible]

Mi pare che sotto il monumento ~~[illegible]~~ giacendo riposta la salma, e non mai l'anima del defunto, non convenga dire מנוחת שלום אל נפש; nè mi pare che l'augurar riposo all'anima stia nel suo vero luogo alla testa d'una lapide.

Mi pare ~~poi~~ che הלך בישרו usato nella Scrittura ad esprimere una condotta virtuosa, non possa esprimere il passaggio da questa all'altra vita.

Mi pare ~~finalmente~~ poi che bisognasse dire [illegible], perchè [illegible] non ista compunemente che per [illegible].

44.

M.T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

בס"ד. מעגן ביום ה' לסדר בלק תשכ"ו

לכבוד הרב ר' מ.

שלום וברכה —

קבלתי מכתבו ומוצא תמיהתו

אשר יפלא בעיניו

וכיון שהוא עסוק ומרבה לחקור ולדרוש

מי שאין מורגש עניו אשר ועול עמהם

כי יבוש ויכלם לעזבם מבלי בושה

כולך בושכי לך קשה

ועוד שאלתו באיזה צלם ובאיזה מקום

סליחה מחו

Di cari avanzi
Di
Salvator Vita Mavoni
Che
Probo, integerrimo, pio
Il XXIV Lug. del 1602 D. Biblico
I. XXVIII di suo vivere
Rese l'ultimo spirito
Ahi! da subita ineluttabil morte rapito
All'amore di tutti all'esempio dei suoi
La mestissima Consorte
I figli sconsolati
Nell'amarezza del cordoglio
Questo sasso di lor lagrime bagnato
Dolenti consacrano

Ex Libris
Universitatis
Albertensis

SALVATOR VITA MARONI

BENEFICO INTEGRO ONORATO

PER ANNI 64. IN TERRA VISSO

~~IL. DI XXIV. DEL SECONDO MESE ZIW.~~

IL. XXIV. ZIW AN. 5602. BIBLICO

~~AN. 5602. EBR. BIB.~~

DA DVRA SVBITA MORTE RAPITO

ALL'OMBRA DI QVESTO SASSO

CHE

LA CONSORTE FEDELE E I FIGLI DEGNISSIMI

AMARISSIMAMENTE

DI LAGRIME BAGNANDO

INALZARONO

TRANQILLO RIPOSA

בנות ישראל מר בכינה

אל הילדה הנעימה נשאת חן וטובת שכל

הלא היא אליזה חמדת ריעותיה

בת הנבון העצני כ"ר מרדכי משה פאנו ה"י

כי איננה

טרם מלאת לה שש עשרה שנה

ביום ששי ראשון לחדש סיון בשנת הר"ת שלם

באבה קטפה

הוריה וקרוביה אלי צדקת תמתה כי רבה

בוכים אליה במר נפש מספד תמרורים

ועל גוש עפר הלז זו מנת חלקה

זור עים בדמעה פרחי חבצלת

אשכבה לחמה

על מה שתן כוחה שעון עליך עתה ולעולם בימה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך כעובד
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בעתיד
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בהווה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בעבר
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל זמן
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מקום
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל דבר
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל אדם
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל עת
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל שעה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל יום
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל לילה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל שבוע
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל חודש
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל שנה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל דור
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל עולם
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל נצח
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל אין סוף
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שיש
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שאין
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שהיה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שיהיה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שעשה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא עשה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שרצה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא רצה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שאהב
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא אהב
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שחשב
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא חשב
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שידע
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא ידע
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שזכר
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא זכר
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שדמה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא דמה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שחלם
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא חלם
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שקיווה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא קיווה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שפחד
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא פחד
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שכעס
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא כעס
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שבכה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא בכה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שצחק
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא צחק
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שנשם
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא נשם
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שחי
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא חי
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שמת
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא מת
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שקם
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא קם
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שישב
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא ישב
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שעמד
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא עמד
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שהלך
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא הלך
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שרץ
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא רץ
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שקפץ
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא קפץ
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שזחל
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא זחל
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שעף
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא עף
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה ששחה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא שחה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שטבע
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא טבע
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שצף
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא צף
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שנפל
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא נפל
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שעלה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא עלה
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שירד
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא ירד
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שנשאר
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא נשאר
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שנותר
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא נותר
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שנשאר
ועל מה שתן כוחה שעון עליך בכל מה שלא נשאר

ירושלים בירת ישראל מאז שנת תש"ח

ואין זה אומר שאין לנו תקוה שיום אחד תהיה ירושלים כולה
בידי ישראל, אלא שעדיין לא הגיע הזמן לעורר סוגיה זו
במלוא עוזה ותוקפה. ד"ר יוסף בורג, שר הדתות, הודיע
לפני כמה ימים בכנסת כי ממשלת ישראל אינה מתכוונת
לשנות את הסטטוס קוו בירושלים בשלב זה.

אלמנה

ביקשה מזון לעורב מזון בקשה
שמיכה בשביל אחיה שלא יקפא בלילה הקרוב
בגדים לאחיה שלא יקפא בלילה הקרוב
ואין לה אפילו פרוטה אחת בכיסה
ואין לה אפילו פרוטה אחת בכיסה

יהודה עמיחי

ירושלים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

M.T. AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

בדיקת מדגם בקליפת
ביצים של תוכי אחד
ואת זה שאב מקן אחר
בתוך שמח בריפוי אחר
בתוך ניקוי ובדיקה. על שתי
ביצים נמצאו סימני

שאלה

בדיקת סימן בביצים
ביקוע ??. האזנת הקיבה
שיעור בשעה מוגבלת עד שעה זה
בתוך הקן ואיך שמה בין הביצים
כשהשמן מגיע ת תלוי בשעורי
ל מקום ביצה שמיקה ערב אחד ומוצאת
בשעה הקומות ומוצאת

אומרים בשעת הדפסת הספר

ואת הוא שעבר על מקום זה בשבת
ראה בעיני עיניו עסקי הדפסה
בשבת וכתב אחר בשבת

תפלה

למנצח בנגינות מזמור שיר
שיר יחננו אלהים ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה לדעת בארץ
דרכך בכל גוים ישועתך

כי שמה תוכן וכפלים

Lapide sepolcrale che ad istanza del Sig. Dallaro
Vita Berla del Sig. Moisè Console di Verona, Padre del
Sig.r Avvocato Giuseppe genero del prefatto
Sig.r Berla. —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אבן אומל

לפלמת איש נאמן, אב החמן. אחל מהנשיאים בעלה
הנו
הנביר ~~[illegible]~~ נכבל כמ"הר משה קונסולו ע"ב

ויתי משה ששיט וחמש שנה

ובמחלת השבת שבעה עשר יום לחלש טבת ה"קכל

לתאום לסתע ימיו נגעבו

ברידו מלוכאים

~~[illegible]~~ מילי גבוה בלמת אב~~[illegible]~~

בנסש מלה ~~[illegible]~~ הא ציון לה הגיבה

~~[illegible]~~ בל תנשה לנצח

עסת אחר עניין בלף אחר

בירח אר בנים/אז מרבים/ הוזה
נמשרה לשלמה

בין המזרים, בכי ונהרוים
לבשל נשרים

אין ליזרה מנרה משפורה
מסילה ויקרה

... בן פנאן מפרר
... נתן ... אשה אפרן משה יין
מטירנה כן למדש תמון
שתנצבה —

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

Non può il sottoscritto nell'apposticarsi ad illustrare la seguente
Iscrizione rendere pienamente soddisfatto come si converrebbe le brame
di chi lo desidera, altro che la medesima fu incisa in Carattere quas-
drato Ebraico ad uso Tedesco come si pratticava nel Secolo scorso.

Rendesi poi viepiù difficile e pressochè impossibile la
circostanza che la vecchiezza del tempo aveva certamente contribuito
a renderla così tanto Irrusita per cui molte lettere sono così con-
sunte e molte rose informe in modo di non poter giustamente
la vera Lezione.

Nullameno dietro assidua riflessione sullo scritto ha messo
ha potuto il traduttore di questa iscrizione che è Epitaffio ebbe luogo
in morte d'una certa Bona, o Devora rapita da spento nel 1541.

Ecco ne la spiegazione tolto ne di qualche voce di cui non si è
potuto concepire il sentimento e ciò fa ne è ommessa la traduzione
ma che malgrado non toglie il poter dare a quieno il soggetto
dell. Epitaffio in discorso.

Premettendo in primo luogo che le prime sei righe a due e due
conservano con egual cadenza accrescimento la prima colla
seconda fino all'ultimo

Molte voci della presente Epigrafe si sono interpretate più
per analogia anche che per vera Lezione del Testo, e di molte altre se
ne è ommessa la traduzione perchè cosi fatte non sono
suscettibili d'interpretazione.

Per ultimo a maggior intelligenza del presente Epitaffio soggiun-
giasi che presso gli Ebrei il mese di Tamus che giusta corrisponde
al mese di Luglio, è per essi di mestizia nicordanza atteso la questione
del loro Tempio accaduta tempo quell'Epoca.

Traduzione

Nel mese di Tamus della Donna Devora figlia di R. Sh. passò da questa vita
in Epoca della quale Riede motivo di amaro pianto all'amato di lei Consorte.
Nell'anno Biblico 5301, corrispondente all'anno 1541 questa Dia era vera
donna figlia di un Capo Rabbino di nome Natan moglie di certo avvo-
Rose di Firenze nel giorno 23. Tamus volò al cielo
5351. Questa ultima voce Ebraica del presente Epitaffio costituisce
un anagramma solita a porsi nelle Lapidi Sepolcrali esprimendo
una preghiera che si indirizza a favore del defunto onde abbia questo
Santo alto celeste Benedizioni e gradimento nei Cori del Paradiso —

la volta che abbia sentenza pace —

57.

פ' נתן ופ' לקח

עיני כל לנכת יביטו כי גרב אחד אשרי את
אבותיו בברסיל ויקבר בקסלל מאזור

כל יוצבי תבל הילל הם!
כל מלאכי גלוט מה יבכיון
כי יה הלא נפג נתן לקח
קרבו ימי גלוט ויאתיון
נפטר בברסיל אקפה קזאל רב
נקבר ונט בנה אלמ ציון
הראו זמן גרבה וגלו חרות
מול עניגור זה אט תבעיון

אמן המצבה נעלמה פ. מאמן מרפ נבר. אחד מעיר קרימוס
כדי לכאה לין בלשון איטלקי והיא היקה מועקן מאיר
בלא היה מבין הקבר ואפשר מהמקבטשטש ונוקן המצבה
~~[illegible]~~ אשר לכאורה ~~[illegible]~~ לא היה לא אפשר להבינה
על בוריה ואני הצעיר ינעני הרבה ומצאתי אין שאפשה
נפשי לחצוא תן בעיניו של מוקה הרבה ומקלש ש"ב על יה
בעבו

[illegible]

Mantova 22. Lug.° 1835

Con la f

K. AKADEMIA M. KONYVTÁRA

= רק כמה אנשים כן

= אבחנה בין (בהקשים ל:

בשביל שיהיה
יותר מה לחשוב כי
כשיהיו לנו שתי

כמה אנשי אלה בשביל לקנות
כמה ע. כיכר לחם
אחר. כמה קמח נחוץ
כי לה רצה כמה

M. AKADEMİ
KONYA
TARİH

CENTRAL LIBRARY

61.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ದೆಸೆಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಬಿಳಿಯಪ್ಪ ಅವರು ಮಂಡಿಸಿದ ಸಂತಾಪ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಸ್. ಬಸವನಾಳ ಅವರು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು. ಸಭೆಯು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮೌನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿತು. ಸಭೆಯು ಮುಂದೂಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸಭೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಸೇರಿಸಿದರ

Il qui unito Scritto in Ebraico stioma, costituisce un pezzo di Epitaffio Sepolcrale, il compimento del quale deve essere stato scol-
pito a Lattere d'oro, oppure nella parte opposta Pello stesso
Lapide come si farà noto colla seguente Italiana traduzione

Da questo pezzo si rileva soltanto in via di frase (o giuoco di
parole il nome del Defunto quale era Nathan ove manca
Pè il cognome l'epoca Pel stio decesso e l'età Pel sepolto si ac-
l'autore si riserva ficcianire nell'altro pezzo che ritrovasi d'Epitaffio
tuttavia.

Esso è composto d'otto versi scritto con buona lingua Ebraica
in Endeca Sillaba rimato soltanto nella seconda quarta, sesta,
ed ottava riga. — — — Non si scorge alto sentimento, ma solo
una declamazione per l'accaduto.

Le due prime righe Pella Lapide non formano parte Pell
Epitaffio rimato, non è che un invito all'attenzione Pell'osser-
vatore Pella morte accaduta Pel sepolto ..... d'incui non si conosce
fin qui il cavaliere ed il rango Pelune Pestino.

Le prime quattro voci Pell'Epitaffio stanno come di moto
esso è un frammento Pel testo Pi Giobbe Cap. I. vers. XXI.

Ecco la versione genuina Pi questa portione Pi Lapide.
= Stà nelle mani Pel Signore Pi concedere all'uomo ciò che le piace
come lo è in suo arbitrio privarlo Pi quanto Pe gli è impartito =
(volendo così alludere che Pio Signore pone l'uomo in
questo mondo in Epoca a lui benevisa, e lo toglie Palla società
vivente nel momento che a lui piace.)

= Ognuno da ciò che stà sepolto a canto Pi questa pietra giorgerà
che in Ebraiello fini Pi riceve un sepolcro Pi Canonimo, ove
il quale fu in seguito sepolto in Casalmaggiore.

= Per siffatta perdita il mondo non solo ha motivo Pi dolorare
ma anche gli Angioli Pi dare amaramente Povranno piangere
mentre a pietà Pe Dio Pi richiamare a Pè l'anima Pell'or Defunto
Nathan. e pendo così compiuta quindici la carriera Pel suo vivere

= Esso scrisse in Ebraiello, la sua spoglia fu sepolta in Casalmaggiore
sulla quale fu eretta questa pietra sepolcrale.

Agli posteri io seccheli Pi conoscere l'Epoca Pel suo decesso la sua
Età e suoi costumi, lo scorgerai Pa quanto sta sepolto Pe rimpetto a
questo Sasso. —

Dolcissima Lisa
Tra Lugubri
Di quanti si conobbero
Delizia e Speranza
Dall'amplesso De Tuoi Cari
E
Da questa Terrena Luce
Tu Volasti
All'amplesso Di Dio
Al Un Sole
Che non ha Tramonto
Ma per Noi
Che qui Lasciasti Desolati
Qual Mai Conforto
Fuor che una Lagrima
Su questo Avello

Angelo e Rachele Fano
Genitori Dolorantissimi
Posero quest ultimo segno Di Amore
MDCCCXLV.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בנות ישראל במר בכינה

על הילדה הנעימה נושאת חן וטובת שכל

כי איננה אליזה חמדת רעותיה

בת הנבון העצני כ"ר מרדכי משה באכו ה"י

טרם מלאת לה שש עשרה שנה

[illegible] ששי ראשון לח' סיון התר"ה

באבה קטפה

הוריה וקרוביה יחדו אלי יקרת נפשם זעקת שבר

עוררים

ועל חלמיש צור מנת חלקה כרחי חבצלת

בדמעה יזרעו

אם על תלו אחר נפלו כל בית יבה ויגאל

כנה לך אות על הבאות קולא שנב על טולבתאל

67.

אקוט שם קבר

פאמת כ"ר מפרן . פולה מרצי נ"ב
מיש פלך בקומא . כמ"ה ופר ארע
עקיל מיל בבין פ"
לחלשים לבקרים רבה מאמנו
מנהל ביערן לבב קהלן מנשי חס"ד
פו' מלון

כי ביום ארנוע שבה עבר לחלש החאיש
שם צלקון מופב
בן [illegible] ושבעים ואחרת שנה
[illegible] אי אמתון פנהל

[illegible] מאלם אמרו ונבדו יתל
[illegible] צלקון נאים מאשרים
בלרוע לב אף נבאים | נ"מ ובכי נארוים
פחלע [illegible] כלן חקקו לראשון

Lapide d'S. Arm Leon
nensa —

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ולא יהיה לו שום חלק בנחלת ישראל
כי אם יקח מנשים נכריות
~~שלא מזרע אברהם יצחק ויעקב~~
ובניהן יהיו נכרים לגמרי.

ולפיכך בכל מקום שיש ספק בדבר
אם הוולד הוא ממזר או לא
הולכין אחר הרוב
שאם הרוב הם ישראל
הולד הוא כשר
ואם הרוב הם נכרים
הולד הוא פסול
ואינו יכול להנשא לבת ישראל
אלא לממזרת

Lapide Gemente

A memoria del Dovizioso Pio Defunto Samuele Trabotti.
generoso sostegno dell' Indigenza
Visse nel Mondo l'età protrata d'anni Settantuno
E nel dì Dicianove Nissan anno 5594. del mondo creato
Volò al Cielo
Qui ò passeggiero plora la di lui morte.
che più d'ogni credere ei superò nel bene
votando / L. 2000. austriache a sollievo delle PP. CC.
a Ricovero ed Industria Israelitiche
Scrisse L. 240 m. a Stabilire in perpetuo il
Pio Istituto Trabotti.
errogandone il prodotto per ammaestrare giovani indigenti.
nelle Scienze, belle arti, nella nautica e Commercio
alla virtuosa educazione di povere Zitelle
a suffragare con premj d'incoraggiamento ogni artista
che meglio si distinse nel suo travaglio
alla cura di ammalati che giacciono innoservati nell' inopia
elargire sussidj straordinarj a Poveri bisognosi.
per fine alla dotazione di nubili dirilite
Dio d'Israele
Fa che non siano mai per essere sottrati i di lui voti.
all' eterno tuo sguardo

Conciosiache avendo tutto questo Saviamente riflesso
tanto i benemeriti suoi Eredi.
quanto li SS. avvocato Giacobbe Massarani e Leon Norsa
prescelti dal defunto all' addempim.to di sì benefiche disposizioni
ambi con generoso sentimento di lode e grata ricordanza
segnano nel duro sasso. — a caratteri indelebili.
I fasti del Pio Benefattore ..

ACCADEMIA ... TARA

אבן נזעק

על מון הנביר הוא המאביר אוכל למכביר
כבוד הקטן המנוח ר' אמאלטי מאמטי נבת
[illegible] ימי חיי הבלו שבעים שנה ומחן
ובינו שני תשעה עשר לחדש המביב
בשנת צדקת תמים [illegible]
מועף ביעף למשן שמים

כה שובר מרח הוי מדון סמוד לו כי הנדיל לעשות
כסמו נתן לעזרה על בין מחסה למאביונים
ויצו ליסד עדי עד מטן צדק תקון עניים
ללמד חכמה על צמצמי ישרון ונם עיני הבטן נפקחנה
הנערים יתנכו במרטלון יבינו בחכמת מלונים
ובכל מלאכת מחשבת יתכמו
לעשיט במלאכה שיעמלו ביתרון הכשר
לפעולנו יתן שכר מרגן
תרומה נקן על מחלת מביוני ערנו
נדיב נדבון הסמיע למחץ כשל ברך
מוהר ומשן הכין לבנולנו ישרל מרון עשה
צור ישרל כל צדקותיו מאשר עשה
עד נצח לא נשכחנה

ובמאשר כל זו רמו בחכמה
מיש מיש מאמרו הקרוב לין יורש נחלתו
ועמכם [illegible] שני נכבדי מרץ הנבון ורמלין בשער משמט
כסר יעקב מטמרמע והשלה ירמה כסר יהודה מרצי ה'
יחדו קרומים למלמנו על מקודין מן מלם בישרת לבב
בהתם לו ומן נהלה ומזכרן נודה
חוקקים בסלע — לעד עולם — צדיק מה פעל —

avvertasi che quivi ci conoscere con precisione l'ultima volontà del Defunto
con quanto ha saviamente elargito le sue Beneficenze, e comprendere
La precisione della sopra indicata epigrafe ossia Epitafio Sepolcrale
che si è desiderata per esteso — anzi a tergo di questa, se ne fà la
Litterale traduzione, e così conoscere il sopra scritto Epitaffio

אבן הזעם

70.

על אות הנביר הוא האשביר אוכל לאכביר
כבוד הזקן האמת ר' אלואל טראבוני נבת
[redacted] ימי חיי הכלו שבעים שנה ואחת
ובימים שני השעה עשר לחדש האביב בשנת צדקת האים [redacted]
אועף ביעף לאעין אמים
מה עובר ארת הוי אדון סמור לו כי הנדיל לעשות
הסמו נתן לעזרה אל בית אחסה לאביונים
ויצו ליסר עדי עד אכון צדק הקות עניים
ללאר חכאה אל צאצאי ישרון ונם עני הבנות הטקחנה
הנערים יתנכו במרכולת יבינו בחכאה אלתים
ובכל אלאכה אחשבה יחכאו
לעושים באלאכה שיעאולו ביחרון הכשר
לטעולתם יתן שכר אאת
הרוטה הקן אל אחלת אביוני עמו
נדיב נדבות השאיע לאמץ כושל ברך
אוהר ואתן הכין לבתולות ישראל אדות נטש
צוף ישראל! כל צדקותיו אשר עשה
עד נצח לא השכחנה

AKADEMIA KOTAR TARA

וכאשר כל זו כאו בחכאה
איש איש אשארו הקרוב אליו ירש נחלתו
ועאהם [redacted] שני נבדי ארץ הנבון והאליץ בשער אשטט
כה"ר יעקב אסראני והנעלה ירא"ה כה"ר יהודה נרצי ה"י
יתדוק כואים לאלאות אות טקודו את כלם בישרת לבב
בהתם לו אות הפלה ואזכרת הודה
הוקקים בסלע — לעד עולם — צדיק אה טעל

72.

אבן אומל

ל פלמה איש נאמן. אב לחמן. אחל מפנשיאים בעלה
פנבר, פנו נכבל כמ"פר משפ קונסולו נ"ע
ויתי משפ ששיט וחמש שנה

ובמחלתי פשבת שבעה עשר יום לחלש טבת פתק"כל
מקאוס למקע ימיו נגעכו

שהיו מלוכאיט מיה גכרט כלמה אב

בנמש מרה. ~~[illegible]~~ פאי ציון. פפ פציבת.
בל ~~[illegible]~~ תנשה לנצת

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

73.

בתור — ישר

כ׳ מ״אויר בר מרדכי מנצי

פיס

ביום שני לתדש אייר פפק מ״ן

מנותפו כבוד

לעד

שמפי צדק טובו יבינו

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

3

A KÖNYV TÁRA AKADÉMIA

75.

לבנימין יצחק מאנו ז"ל

איש נבון, יקר רוח, ארמאו בשרים אחבש עצבים
נומף בצדקו אשרת ב"ת ה"
רועה נאמן לעדת אנשי חסד
אשכול בוצרו מקן אופה ה"בקולות
הה! איש אמונים מם
ביום עשרים ואחד לעשרי עשר חדש שנת ה"ת
שלם

ויצחק בן שלש ושמים שנה
נמשו הנשמה נתעל

רעיתו נחתו יוצאי ירכו
של כאבן הנאת הוא בכבים
שמנוניהם נפלו תו תבשנה

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Schiavimenti

א' ארמאו בשר' ארמאו במלאכת ה"ר
ב' אשרן בן ה' אמונה של ביבר הכנסן הזולה
ג' רועה נאמן אמונה של חברן חסד אל
ד' אשכול בוצרו אמונה של חברת אל בתולה
ה' כ"א שבט ה"ר לפ"ק

תקנתיה אף עשיתיה בחדש תמוז
ה"ר לפ"ק לשוקת בני המאת ז"ל —
הצעיר הרוצאו ס"ט

CANADA

לבנימין יצחק פאנו ז"ל

א"ש נבון · יקר רוח · מרפא בשרים · מחבש עצבים

תומך בצדקן מִשְׁרַת בית י"ע

רועה נאמן לעדת אנשי חסד

משכיל ביושרו מתן מוהר הבתולות

הה' איש אמונים פס .

ביום עשרים ואחד לעשתי עשר חדש שנת הר"ת עולם

ויצחק בן שלש וששים שנה .

נפשו התעופפה ותעל

רעיתו תמתו יוצאי ירכו על האבן הזאת המה בוכים

שפתותיהם תהלותיו תבענה

AKADEMIA KÖNYVTÁRA

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

עלה המצבה

אל הלקת איש תמים אבי יתומים חומל לוים מעון אמללים
הגליב ושוע כבוד הקמן המנות ר' שמול טראבוטי נ"ב
מספר ימי חיי הבלו . . . . . .

וביום שני תשעה עשר לחלש הראשון שנת צלקת ישרים לפ"ק
נאסף אל עמיו

אליכם עובה לרף? הוי אלון סמלולו כי הגליל לעשות
כסמו נתן לעזרה אל בית מחסה לאביונים
הוא עשה סגולה גבב וכסף לרוב מאד
לחסים בישקב עלי עד מכון צלם תקות ענוים
ללמד צאצאי ישרון חכמת מלחים מרכולת וכל מלאכת מחשבת
ועליהם הוסיף כהנה וכהנה לאמץ כושלים ולחבוש נלכאים
צור עולמים כל צלקותיו אשר עשה
עד נצח לא תשכחנה

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

והאנשים אנשי חסל ה"ה המליץ ונבון כ"ר ישקב בן יהודה חיים
מסראני וכבוד הנעלה ירא ה' ר' יהודה בן ישעיה נורצי ה"י
העומדים לקיים מקולי המצוה בתתם לו אות תהלה ומזכרת תולה
האבן הזאת הניחו למשמרת

לה הלבהם תקנתים ועשיתים אני הצעיר הרופא שמול חי מלאוולטה
ס"ט היום יום רביעי ט"ו באב שנת הת"קצל למ"ב

אל נפש יקרה מרת אנריקיטה מרפורון
אלמנת ב"ר נסים טראבוטו נ"ב

כי ביום חמשי ארבעה לחדש מרחשון
התקצ"ל

אחה חלאת לה ששים וארבע שנה
אל עמיה נאספה

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

בנה מאשהם יושר מפעליה קמו
ויתעלו בלמע לב לחקוק זאת עלי סלע
בל ינשה לנצח זכר רב טובה

ת. המצבה בזאן עשיתיה ביום יום ל' ג' לחדש אדר בנקצה
לתשוקן בשנה לבנפטרתה"ל ה"ה כבוד ר' אשר טראבוטו יצ"ו —
בשמל ביום כה משובה, והאשה בזאן הלכה לשולמה ונקברה
בשנה טריאסטי כי שם ביתה:

Vedi qui unito la version Latina delle prefate

בדוגמא הזאת:

אלי. קרן. אשם ז וזה

אלי בעת שחטו עבד עלון יד ושם הלוצה

שה בעת שחטו עבד עלון יד ושם הלוצה

עבדו בתורה

בדיוק מאחר שהוא עלה על הקרקע שהוא הוא בפה

הדבר-הזאת

לוקח עצמו לדבר אחר

הלוקח מהשוק לשם אחזקה

אחד

28.

לכאורה וזה כשהמוכר הפסידה, אבל אילנות יקרים בחלה שוה הרבה מזרעונות

פשוטים אלא שהם נכרים כשהמוכר, ואפילו הכי מקרי לקוחות

83.

עלה המצבה

אל פלמת, איש תמים, אבי יתומים, חומל לליט, מעון אמללים.
הנליב ושוע, כבוד הגאון המנות, ר' שמואל טלאבוטי נב"ת
מסבר יהי חיי הבלו שבעים ושתן שנה.

וביום שני תשעה עשר לחדש ~~[illegible]~~ הגאב, בשנת צלמ"ת ישהם לפ"ק
נאסף אל עמיו.

אליכם עובה לרפ' הוי' אלון סמלו לו, כי הנהל לעשות.
כסמו נתן לעזרה אל בית מ"ח לאביונים.
הוא עשה סגולה זהב וכסף, לחב מאל.
לחמים בישראל, עלי עד, בית מעון לאביון
ללמל בני יהודה, חכמת מלחים ורכולת, וכל מלאכת מחשבת.
לשקול כסף ומוהר, לבתולות ישראל ולהת נמש.
ועליהם, אזן וחקר, חוקים ישהם לעולל עניים, ולהיות נלכאים.
אל נא. כל צלמותיו אשר עשה
עלי נצח לא תשכחנה.

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

והאנשים אנשי חסל, ה"ה המליץ ונבון כ"ר יעקב בן יהודה חיים מסלאני,
וכבוד הנעלה יהא ה' ר' יהודה בן ישעיה נרצי ה"י, הנומלים על מקולי
המצוה, בתתם לו, אות תהלה, ומזכרת תולה.

הנאם הנאם הנוחו למשמרת.

בס"ד

ירושלים תובב"א

ד' לל' שמיני

כבוד ידידי

קבלתי מכתבו שהיה לי למשמחה רבה כי מזה נראה שהוא בריא ושלם ועוסק בתורה בהתמדה. בקשתו לשלוח לו את ספרי "מקדש מלך" אמלא בשמחה ברגע שיצא מהדפוס. אני מקווה שזה יהיה בקרוב מאוד. בינתים אני שולח לו את ספרי "מלכי בית דוד" שנדפס לאחרונה. אני מקווה שיהנה מקריאתו.

בברכה

משה צבי נריה

ד"ש לרעייתו שתחיה

86

Traduzione

Uniti qui godon riposo
Genetrice con diletto figlio indivisi in morte

Candido probo e tutto pregi
Saviezza e grazia
Abram Isaco Grego
Cordoglio d'inconsolabile padre
Che plui dilegiar col figlio
E vanto e decoro e Speme
li 18. Jyar 5594.

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Sazzia e del consorte gloria
Tutta a Dio devota
In famiglia e co' figli provvidissima
Enrichetta
A Jacob Grego onorata Conjuge
Mori li 10 Scevat 5594.

Mantova 1° agosto 1836.
L'autore e Traduttore Salomon Nissim

אם יחד שמנו
בקן יקיר ויולדה, במעט לא עברו

אשה מאכלת לבעלה עטרת
ירמע לה
פליטן ביקר ובטוב אמרה
מרה רבקה שומע מיל
לכ"מר יעקב ברינו יצא
אביט עלתה
יו"ד לחדש אבט בקצ"ד
ונצב"ה

לך ויאר כולו מחמדים
עמון דבר וטוב המי
ר' מברכם יצחק ברינו ז"ל
תוקה מדו מאן לבנתם
כי בה עמע וילמ
כל צבי עטרתה והותלתה
י"ח לחדש מייר בקצ"ד
מנצב"ה

Donatore qui Benedetto di lire due ~~mila~~ mila

i poveri anche Cattolici ~~alt~~

altramente favoriti

concorrono a ringraziare

a ron Leone Norsa

celibe, casto,

piaciuto a Dio

dilesse i Parenti

amò gl' uomini tutti

visse dal 18. ~~del~~ settembre 1768 ai 14

agosto 1840

e

M. T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

Donatore qui Benedetto d' Lire due mila

i Poveri anche Cattolici

altramente favoriti

concorrono a ringraziare

aron Leone nova

celibe, casto,

piacciuto a Dio

dilesse i Parenti

amò d' uomini tutti

visse dal 18. Settembre 1788 ai 14

agosto 1840

MTA KÖNYVTÁRA

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Chi solleva gli afflitti
Iddio lo solleverà

90.

Mosè Jacob Sforni
Giovane grave modesto
Dietro lungo patire
Acerbamente conquiso
Divisava alle Case LL 2000
Morì d'anni 25 correndo
l 5595 D C I M nel giorno
14 del 5°

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

יעקב לבית לוי

מתהלך בתומו, אוהב חכמה, חפץ חסד

לימי שניו שנת חל, חלה את חליו

ובששי, בחמשה לחדש שנת התרנ

יעקב הלך לדרכו.

רעיו, מיודעיו, וכל שאר בשרו

הוי! אחי יספדו לו

ולאות ברית אהבתם, בנפש מרה

האבן הזאת הקימו.

ಮಾನ್ಯರೇ,

ಕಳೆದ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅರ್ಜಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಉತ್ತರ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ಕೋರಿದೆ.

ಇಂತಿ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ

ಸಿ.ಎಸ್. ಗುರುಮೂರ್ತಿ

ಸಹಾಯಕ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರಿಗೆ

ಧಾರವಾಡ

M. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

לכבוד הזקנה

מרת פאציאנצה אשת

כ"ר אהרן סגרי ה"י

בניה הממאנים להתנחם

על פתע שברה

ועל קרן הורם כי נגדעה

ביום ח"י לח' הראשן

שנ' תרד פ"ק

בבכי ואנחה האבן הראשה

הקימו

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

OSAKA
PUBLIC
LIBRARY
JAPAN

M. T. AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

ולמה נקרא שמו יהודה?
על שם שהודה לה׳ בלבו.

ויהי כשמוע יעקב אבינו שיוסף חי ומושל בכל ארץ מצרים
ויצא רוחו כי לא האמין להם ויעש כל אשר עשו ליוסף
ויבא עד הבור ולא מצא בו מים כי אם נחשים ועקרבים
ויבא עד הבית ויקח את כתונת הפסים ויטבלה בדם השעיר
ויבא אל אביו ויאמר זאת מצאנו הכר נא הכתונת בנך הוא
אם לא ואיך ידע יעקב אבינו שיוסף חי ומושל בכל ארץ מצרים

יעקב לבית לוי

מתהלך בתומו · אוהב חכמה · חפץ חסד ·
לימי שניו שנת חלל חלה את חליו ·
ובששי בחמשה לחדש שנת התרנג
יעקב הלך לדרכו

ריעיו מיודעיו וכל שאר בשרו
הוי אדון יספדו לו
ולאות ברית אהבתם [redacted] בנפש מרה
האבן הזאת הקימו

Geme il fraterno amor, ch' egli a se avvinse
provvido ognor; (f) ma pur il tuo rigore
con gloriosa memoria al fin ei vinse. (g)

(a) La fama de' meriti di quest' amico dell' umanità è universale. Non v' è stata disgrazia al riparo della quale egli, chiamato in aiuto, giovato non abbia col consiglio e colle opere.

(b) Da questo lido, ove i fallimenti impediti, le discordie sedate, i poveri sovvenuti, gli industriosi incoraggiti ne rendono deplorabile la perdita.

(c) Si allude al gran merito che si è fatto nel promuovere il Commercio nazionale, d' onde non poche ricchezze sono entrate nello stato. Egli à sostenuto con sommo applauso l'onorevole posto di uno de' Direttori della Camera vecchia di assicurazione.

(d) Era decorato del titolo di Cesareo-Regio Fattore.

(e) Le aderenze di quest' uomo erano quanto più cospicue, altrettanto efficaci e cordiali; tantocchè non si potrebbe dire bruno con candelotti accesi, seguiva similmente con candelotti accesi la Confraternità ebrea detta *la carità verso il prossimo*, succedevano i propinqui che portavano il cadavere rinchiuso in una cassa fornita riccamente a lutto e circondata da torce accese, e chiudeva l' accompagnamento funebre il rimanente numeroso stuolo dell' ebrea nazione. Per la principale strada di questa città di Trieste incamminossi questo accompagnamento di circa 500 persone al cemeterio, ove, compite le solenni ebraiche cerimonie, fu il cadavere col rito solito sepolto. In questa congiuntura il secondo Rabino della nazione recitò un orazione funebre italiana in lode del defunto, la quale fu dagli astanti si ebrei che cristiani intervenutivi, generalmente applaudita. Corrono per le mani di molti questi sepolcrali Epitaffi.

Sepolto è Marco Levi in questo loco:
Visse settantun' anno. Ahi! Visse poco.
Sta qui sepolto Levi Mardocheo:
Fu caro a ogni nazion, ottimo ebreo.

ואחרי כן נתן לו את הכוס ואמר לו: שתה כוס זה ואל תשתה כוס אחר. ואמר לו: אם אתה שותה כוס זה אתה חי ואם אתה שותה כוס אחר אתה מת

ESTRATTO

DALL'OSSERVATORE TRIESTINO

del dì 11 febbrajo 1786

al Nro. VI.

Per la morte del sig.

MARCO LEVI

seguita il dì 4 febbrajo 1786.

SONETTO

del Nob. sig. Paolo Pedemonti.

Parca crudel! L'ineforabil vanto
compisti è ver; ma sulla spoglia fraie;
mira Fama, benchè tra nero ammanto,
pronta il nome a eternar con rapid' ale. (a)
Vedi da questo lido ergersi il pianto (b)
verso l'Istro, e la Sava; ed il fatale
portar annunzio là vè un di cotanto
l'eccelso ingegno resesi immortale. (c)
Parca crudel! fino d'Augusto al cuore
giungerà il duol, che i merti suoi distinse: (d)
fonti Amicizia stringersi in dolore. (e)

con verità assoluta, che le domande sue, sebbene avanzate ad un qualche gran personaggio, fossero state una sol volta riggettate.

(f) Sono inesprimibili i tratti di amore eroico co' quali à distinti i fratelli ed i nipoti a cui à lasciata una pingue facoltà.

(g) Può dirsi, che abbia vinto il rigore della Parca, 1mo. coll' aver sostenuto la penosissima sua infermità asmatica con costanza ammirata ancora da' 4 Professori ordinarj che lo ànno assistito; 2do. con la presenza di spirito fin all' ultimo momento di vita, abbenchè di età di anni 71.; 320. può dirsi, che abbia vinto questo rigore lasciando gloriosa memoria di se ai beneficati con moltiplici legati ascendenti ad ottomila fiorini in circa, fra quali vi sono le due scuole pie normali della nazione ebrea in Trieste e Mantova, la prima beneficata con mille, la seconda con cinquecento fiorini.

L' esequie che se gli sono celebrate domenica scorsa 5 febbrajo, possono chiamarsi in particolare modo onorevoli e quivi non praticate giammai per alcuno dalla nazione ebrea. Precedevano tutti gli scolari della pia normale scuola ebraica divisi in due classi insieme co' rispettivi maestri vestiti a

157.

ליום ב' לחודש

לכבוד ידידנו, [illegible] שיחי' [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

Distico apposto nella scuola spagnola di
venezia, quale fu riaperta di nuovo
e vi fu introdotto il canto della
musica vocale — nell'anno 1630.

١٥٤.

ט.ג

ישראל האיטליה

יקר רות ונשוא מעים

איש הבונה באועצות ודעת

עם זקני ערלו

רודף צדקה נתסד נמשות אביונים

פשביע

בדרכי ירכו תשף שאשו

ויעל אל הטשתה ערב יום כ' האוז

התרד

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

מה שובבת

לאורה שאתה אלאוולטה

אלאנת כ"ה אליעזה חיים בירלה

אשה טובה אשכלת

באות צדקה ויראת ה'

הלכה

יום ה' שבט שנת התר"י

פלך למעה צדקה

ונמתחולה שערי שאיט

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

MTA KÖNYVTÁRA

MTA KÖNYVTÁRA

ש"ב ואתחנן תשע"ו

ראיתי לכתוב בזה את אשר עלה על לבי בדרוש שנאמר בפרשתנו (ד, ט) רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך. ויש להבין מה שייך לומר פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך, הרי אי אפשר לשכוח דבר שראו עיניו, ועוד מה שייך לומר פן יסורו מלבבך, הרי אי אפשר לדבר שנמצא בלב לסור ממנו.

ונראה לבאר בהקדים מה שכתב הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה (ג, ה) שאין אדם יכול ללמוד כל התורה כולה עד שיהיו לו כל ספרי הנביאים והכתובים וכל ספרי משה רבינו, ואם חסר אפילו ספר אחד מספרי הנביאים לא למד כל התורה כולה עד שיהיו לו כל הספרים. ומבואר מדבריו שאין אדם יכול ללמוד כל התורה כולה אלא אם כן יש לו כל הספרים, ואם חסר אפילו ספר אחד לא למד כל התורה כולה.

ובהלכות תלמוד תורה (ג, ו) כתב הרמב"ם

Memorie
di
Milano
Parte
V.

תפלות in foglio

~~[illegible]~~, mss, e duplicate

~~תפלות~~

V. 400

fol. 1 - 66.
& fol. 1 - 126.

תפלה לרבי גשמים שמפסירים התגואות בשנת תפט פה מנטובה

למנצח בנגינות מזמור שיר אלהים יחננו סי סו

רבוע שֶׁל עוֹלָם בּוֹשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים עֲלֵינוּ
פְּנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעְלָה
רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָּדְלָה עַד לַשָּׁמַיִם כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ
רַבּוּ מִלְּמָנוֹת וְחַטֹּאתֵינוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר וַעֲוֹנוֹתֵינוּ
עָבְרוּ רֹאשֵׁנוּ כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנּוּ כִּי הִנֵּה
אֶבְיוֹנֵי עַמְּךָ יְהֹוִיתָן בְּשִׁפְכָם כַּמַּיִם לִבָּם נִבְחַ פְּנֵי
אַרְצֵנוּ שָׁמַיִם נָטְפוּ גֶּשֶׁם כָּטָר וְגֶשֶׁם כְּטִרוֹת עִוּוּ
נָשְׁמוּ מְסִילוֹת שָׁבַת עוֹבֵר אֹרַח וְהַמָּיִם גָּבְרוּ מְאֹד
מְאֹד עַל הָאָרֶץ לְהַפְסִיד אֶת תְּבוּאָתָהּ. עֲנֵנוּ יְיָ
עֲנֵנוּ בְּעֵת וְכַעוֹנָה הַזֹּאת כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ
וְעַל תֵּפֶן יְרִשְׁעֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ כִּי פוֹשְׁעִים וּמוֹרְדִים
אֲנַחְנוּ וּבְנֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְיָגוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מִדּוֹתֶיךָ וְאִם חָטְאוּ עוּ פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִתְחַיְּבוּ שְׁרֵיפָה זְכוּת לָהֶם זְכוּת אַבְרָהָם אֲבִיהֶם
שֶׁמָּסַר עַצְמוֹ לְהַבּוֹת אֵשׁ לְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל.
עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ:

וְאִם חָטְאוּ עוּ פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִתְחַיְּבוּ הֲרִיגָה זְכוּת לָהֶם זְכוּת יִצְחָק
אֲבִיהֶם שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַטָּהוֹר וְתַקְרוּשׁ
וּפָשֵׁט צָווֹרוֹ אֶל הַמַּאֲכֶלֶת לְיַחֵד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר. עֲנֵנוּ וַאֲחַר יִצְחָק עֲנֵנוּ:

וְאִם חָטְאוּ עוּ פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִתְחַיְּבוּ גָּלוּת וְרִלוּת זְכוּר לָהֶם זְכוּת
יַעֲקֹב אֲבִיהֶם שֶׁהָיָה עָנִי וָרָל בּוֹרֵחַ עַל אֲדוֹרוֹת
הַבְּרָכָה וַהֲכָכוֹרָה וַיָּשֶׁב לְחוֹרֵב בַּיּוֹם וְלִקְרַח בַּלַּיְלָה
וַתֵּדַד שְׁנָתוֹ מֵעֵינָיו וַצְמָאָה לְךָ נַפְשׁוֹ כָּמַה לְךָ
בָּשְׂרוֹ בְּאֶרֶץ. עִיפָּה לְיַחֵד וְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. עֲנֵנוּ אַדִּיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ:

אָנָּא פְּתַח לָנוּ שַׁעֲרֵי אוֹצָר הַטּוֹב שַׁעֲרֵי פַּרְנָסָה
וְכַלְכָּלָה וַתַּאֲוַיִן וְתִקְשִׁיב לִתְפִלַּת עַבְדֶּיךָ
בְּנֵי בְחוֹנֶיךָ אֲשֶׁר מִן הַמֵּצַר קָרְאוּ בָּכוּ שֶׁהִקְשַׁבְתָּ
לִתְפִלַּת שְׁלֹמה עַבְדֶּךָ כַּאֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת לִשְׁמֶךָ
כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר רָעֵב כִּי יִהְיֶה בָאָרֶץ רָעָב כִּי יִהְיֶה
שִׁדָּפוֹן יֵרָקוֹן אַרְבֶּה חָסִיל כִּי יִהְיֶה כִּי יָצַר לוֹ
אוֹיְבוֹ בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו כָּל נֶגַע כָּל מַחֲלָה. כָּל
תְּפִלָּה כָּל תְּחִנָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל הָאָדָם לְכָל

עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּן אִישׁ נֶגַע לְבָבוֹ וּפָרַשׂ
כַּפָּיו אֶל בֵּית הַבַּיִת הַזֶּה. וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
מָכוֹן שִׁבְתְּךָ וְסָלַחְתָּ וְעָשִׂיתָ וְנָתַתָּ לְאִישׁ כְּכָל
דְּרָכָיו אֲשֶׁר תֵּדַע אֶת לְבָבוֹ כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ לְבַדְּךָ
אֶת לֵבַב כָּל בְּנֵי הָאָדָם. וְתִזְכּוֹר לָהֶם זְכוּת יָוִד
חֲזִירָךְ אֲשֶׁר הִתְחַנֵּן וְאָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי יְיָ נַפְשִׁי
אָשָׂא. עֲנֵנוּ כְּגֶן דָּוִד עֲנֵנוּ:

אָנָּא פְּתַח לָנוּ שַׁעֲרֵי רָצוֹן שַׁעֲרֵי בְרָכָה שַׁעֲרֵי
הַרְוָחָה. שַׁעֲרֵי הַצָּלָחָה. שַׁעֲרֵי רְפוּאָה.
שַׁעֲרֵי פְּרָנָסָה. שַׁעֲרֵי דְרוֹר. שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה.
שַׁעֲרֵי קוֹמָמִיוּת. שַׁעֲרֵי רַחֲמִים. שַׁעֲרֵי נֶחָמָה.
שַׁעֲרֵי וַעַר טוּב. שַׁעֲרֵי סַעַד. שַׁעֲרֵי אוֹרָה. שַׁעֲרֵי
חַיִּים טוֹבִים. שַׁעֲרֵי תְקוּמָה. שַׁעֲרֵי כַּלְכָּלָה. בְּרָכָה
שֶׁנֶּאֱמַר פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן.
אָנָּא פַּרְנֵס אֶמֶץ יֶעֶץ סָטוּר אֲשֶׁר לַמֵּד עַמְּךָ
בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְתַרַח לָנוּ שֵׁשׁ צָרָקָה וּמַרְפֵּא
כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וּרְפוּאָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה
וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ וְיָצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מֵרְבֵק
וְנֶאֱמַר וְיָשַׁב עַמִּי בְּנְוֵה שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת
מִבְטָחִים וּבְמְנוּחוֹת שַׁאֲנָנוֹת. וְנֶאֱמַר הַבָּאִים
יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְּנֵי תֵבֵל
תְּנוּבָה: אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

בְּשֵׁם אוּרְךָ תָּאִיר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם בִּרְכָתְךָ תִּבָּרֵךְ אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם גִּילָתְךָ תָּנִיל אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם רִשׁוּנְךָ תְּרַשֵּׁן אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם הֲדָרְתְךָ תְּהַדֵּר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם וְעִירְךָ תְּיַעַר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם זִוְּךָ תָּזִיר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם חָסְנְךָ תְּחַסֵּן אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם טָהֳרְתְךָ תִּטָּהֵר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם יְשׁוּעָתְךָ תּוּשַׁע אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם כַּלְכָּלָתְךָ תְּכַלְכֵּל אַדְמָה אמן

שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ נוֹתֵן מְאוֹרוֹת
בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם לָאִיר עַל הָאָרֶץ לְבָרְכָה אָנָּא
יְזָרַח לָנוּ הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹרָה לִבְרָכָה לְגִילָה לְרִשּׁוֹן
לְהָדָר לְנֵעֶר לְיוֹרֶה לְחֹסֶן לְטוֹהַר לְיֶשַׁע לְכַלְכָּלָה
לְפַרְנָסָה לְחַיִּים וּלְנַחֲמָה אָמֵן: אל מלך

תפלה לדבוי גשמים בשנת תפח לפק פה מנטובה

למנצח לבני קרח מזמור רצית ה׳ ארצך וגו׳ סימן פ״ה

רוֹעֶה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה קוֹל תַּחֲנוּנֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מַמַּעֲמָקִים
יִקְרָאוּךָ וּבְרוּחַ נְכֵאָה מִקִּירוֹת לִבָּם
יְבַקְשׁוּךָ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים כִּי בָּאוּ מַיִם עַד
נָפֶשׁ וְדֶלֶף טוֹרֵד בְּיוֹם סַגְרִיר וְהַמַּיִם נִבְרוּ
מְאֹד עַל הָאָרֶץ הַחִישָׁה מִפְלַט לָנוּ מֵרוּחַ
סוֹעָה מִסַּעַר וְשֶׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלֵינוּ לֹא
יַגִּיעוּ וּמַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד
וְלוּלֵי חֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ
נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַפְלֵא חֲסָדֶיךָ
מוֹשִׁיעַ חוֹסִים לְבָרֵךְ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
לְטוֹבָה וְאַל יִהְיוּ הַמַּיִם הַעֲצוּמִים וְהָרַבִּים
סִבָּה לְהַפְסִיד אֶת תְּבוּאוֹתֵינוּ כִּי אַתָּה
עוֹזֵנוּ וּמִשְׁגַּבֵּנוּ מָגִינֵנוּ וְקֶרֶן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
הָאֵל עוֹשֶׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בָּעַמִּים עוֹזֶךָ
אַתָּה בִּקַּעְתָּ מַעְיָן וַנַּחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ
נַהֲרוֹת אֵיתָן לְךָ יוֹם אַף לְךָ לַיְלָה אַתָּה
הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל
גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וָחוֹרֶף אַתָּה יְסַדְתָּם .
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּתֵּן רֵיוַח בָּעוֹלָם וְתִזְכּוֹר רַחֲמֶיךָ וְאִם
עֲוֹנֵנִי עָנוּ וְעִינֵנוּ מְאוֹר עֵינֵינוּ שְׁלַח רוּחֲךָ
הַטּוֹב לְפִזְרָם וְשֶׁמֶשׁ צִדְקָתְךָ לְהַמְסָם
וְתִזְרַח לָנוּ שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא וְתַנִּיחַ
וְתַרְגִּיעַ לָנוּ מֵרוּגֵז הֶמְיֵיה הַמֵּימוֹת
הַשּׁוֹטְפִים וְעוֹבְרִים בִּמְלֹא רוֹחַב אַרְצֵנוּ
וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּנוּ הֲעֵבֶר נָא רוּחַ רַחֲמֶיךָ
עַל הָאָרֶץ וְיָשׁוֹכוּ הַמַּיִם חוֹק תָּשִׂים לָהֶם
וְלֹא יַעֲבוֹרוּ וְיִתְקַיֵּים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב
הֵן יַעֲשׁוֹק נָהָר לֹא יַחְפּוֹז יִבְטַח כִּי יַגִּיחַ
יַרְדֵּן אֶל פִּיהוּ וְנֶאֱמַר נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ
עִיר אֱלֹהִים קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן . וְנֶאֱמַר
בְּנָהָר יַעַבְרוּ בְרָגֶל שָׁם נִשְׂמְחָה בּוֹ וְנֶאֱמַר
וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא
בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק .
וְנֶאֱמַר וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת
שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא
וְלֹא יֵבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם . אָנָא יִגּוֹלוּ נָא
רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְהִכְנֵס לָנוּ לִפְנִים
מִשּׁוּרַת הַדִּין וּמִזַּעַף וְשֶׁטֶף מַיִם כַּבִּירִים
תַּצִּילֵנוּ וְתוֹצִיאֵנוּ לִרְוָחָה . נָבֹא בֵיתְךָ
בְּעוֹלוֹת הוֹדָאוֹתֵינוּ וּנְשַׁלֵּם לְךָ נִדְרֵי
אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵנוּ נְבָרֵךְ אֶת יְיָ בְּכָל עֵת תָּמִיד
תְּהִלָּתְךָ בְּפִינוּ נִזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל דּוֹר
וָדוֹר עַל כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד :
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ .
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדוּשָׁתֶךָ : יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן
לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּשֶׁמֶשׁ אוֹרְךָ
תָּאִיר אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ בִּרְכָתְךָ תְּבָרֵךְ אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ גִּילָתְךָ תָּגִיל אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ דִּשּׁוּנְךָ תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ הַדְרָתְךָ תְּהַדֵּר אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ וְעוּדְךָ תְּוַעֵד אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ זוֹהָרְךָ תַּזְהִיר אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ חָסְנְךָ תְּחַסֵּן אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ טִהֲרָתְךָ תְּטַהֵר אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ יִשְׁעֲךָ תּוֹשִׁיעַ אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ כַּלְכַּלָּתְךָ תְּכַלְכֵּל אֲדָמָה אמן
שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ נוֹתֵן
מְאוֹרוֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל
הָאָרֶץ לִבְרָכָה אָנָא יִזְרַח לָנוּ הַשֶּׁמֶשׁ
לְאוֹרָה לִבְרָכָה לְגִילָה לְדִשּׁוּן לְהָדָר לְוַעַד
לְיוֹהַר לְחוֹסֶן לְטוֹהַר לְיֶשַׁע לְכַלְכָּלָה
לְפַרְנָסָה לְחַיִּים וּלְנֶחָמָה אָמֵן : ✓ מלך

מראש בס"ד רבדו מע' מורי ומנהיני הקק"י נד"ו אל כל הקרב הקרב אל משכן ה' ביראת ה' היא אוצרו ובירו אנ"ך ביום א' י"ג לחדש המוז אשר נקהלו • ועמוד על נפשות הנפטרים נ"ע בעמדם על הפרס הבית ותעליה שנפלו • ויך ה' בעם סך מכ"ה רבה עונותינו הטו אלה ומאתנו היתת נסבה • ביום י"ג סיון שעבר היום ההוא יום עברה • לא תקום פעמים צרה • על כן העמידו משמר בכל הבתי כנסיות • מתענים ומתפללים לביחן כליות בשנת העתירו אל ה' ורב מדיות קולת אלהים • נחפשה דרכינו ונחקורה יתמו חטאים ולא חטאים • לכו ונשובה אל ה' כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו: ולא ישמע עוד חמס בארצינו שוד ושבר בגבוליגו • וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים • בעיר ה' צבאות בעיר אלהינו בשבת אחים: בב"יא

בראשית עד יום אחד :
פ' העקידה עם אלהינו ויהי רצון הכתובים
לפניה ולאחריה בשומרים לבוקר :
פ' כי תשא עד שבת וינפש :
פ' ויחל בסדר תעניות ברילוג :
פ' הקרבנות היינו כל פ' ויקרא ופ' צו עד
במדבר סיו. עם היוזי רצון הכתובים
בסדר ערב ראש חדש :
בפ' קרח ויאמר משה אל אהרן קח את
המחתה עו והמנפה נעצרה :
בפ' עקב ועתה ישראל עד ארץ זבת חלב
ודבש :
בפ' נצבים והיה כי יבואו עליך כל הדברים
האלה עד סופה :
פ' האזינו כולה וכן וזאת הברכה יא"ח כ' יאמרו קדיש
שמואל בסופו מן ויאמר דוד אלנד עד סופו :
מלכים א ח מן אז אמר שלמה עד את
בית ה' ואת בית המלך :
ישעיה כ"ד מן הנה ה' בוקק הארץ עד
נגילה ונשמחה בישועתו :

שם נ א דרשו ה' בהמצאו כל הפטרת תענית:
שם נ ז ואמר סולו סולו פנו דרך עד לא
ימושו מפיך ומפי זרעך וכו :
שם ס"נ חסדי ה' אזכיר תהלות ה' עד
תחשה ותעננו עד מאד :
שם סה ג' פסוקים כאשר ימצא התירוש
באשכול וכו': והוצאתי מיעקב זרע: והיה
השרון וכו' :
הושע שובה ישראל עד סופו :
יואל מראשיתו עד ולא יבושו עמי לעולם:
עמוס ז' כה הראני ה' אלהים עד נחם ה על
זאת גם היא לא תהיה אמר ה אלהים :
יונה כולו ופסוקי מי אל כמוך בסוף מיכה קדיש
תהלים כולו עם יהי רצון בסוף כל ספר :
ואחר כל ספר וספר יאמרו קדיש
דניאל ט בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש
מזרע מדי עד כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך :
עזרא ט ובכלות אלה נגשו אלי השרים לאמר
עד הזק ועשה ואח"כ יאמרו קדיש

משניות סדר קדשים ובפרט מסכת זבחים מנחות תמיד ומדות ואחר כל מסכתא יוכלו לומר קדיש :

בחצות יום יאמרו בתחלה השכבה לאנשים וטף וזה נסחה. מנוחה נכונה וכו' שם תהא מנת ומחיצת נפשות האנשים והטף אשר בעוונותינו שרבו נסתלקו בפתע פתאום בהריסת עליות ותחתיות ביום הששי שלשה עשר לחדש סיון שעבר רוח ה' תניחם בגן עדן המלך ברחמיו כולם עד והישועות ואמרו אמן: אח"כ יאמרו השכבה לנשים

אשת חיל מי ימצא וכו' רחמנא דרחמנותא דיליה היא וכו' יאמר למיעל קדמוהי דוכרן נפשות הנשים אשר בעוונותינו שרבו נסתלקו ממנו בפתע פתאום בהריסת עליות ותחתיות ביום הששי י"ג לחדש סיון שעבר רוח ה תניחן בגן עדן המלך ברחמיו כולם עד והישועות וכו'. אחר ב' ההשכבות יאמרו פסוקי בלע המות לנצח וכו ויוסיפו ב' פסוקים לא יבא עוד שמשך וכו' כאיש אשר אמו וכו ואם יש שהות ביום ילמדו בס' ראשית חכמה עד שעת מנחה

סדר סליחות כנוסח ווילנא ואלמד תורה להסליח על עצירת גשמים · לכו ונשובה אל ה' בכל לבבנו · נריח מקבול עון מדרך עמנו · סולו שלו מסלה · מולי יעתר ה' לנו לתת מטר על פני תרץ וגתתה יבולה · יסיר מתנו כל מחלה · ויתננו בסם ותסלה ·

פח מנסובה חל שוב דף · כי לך לחדש מנוחם שמת נשפתי ברפה יקיו ·

אם בחקותי עד ואולך אתכם קוממיות
בפרשת עקב ויעתה ישראל מה יי אלהיך עד ועד אחריות שנה
בפרשת כי תבוא והיה אם שמוע עד לעברם
מלכים א' ח' בהעצר שמים עד בהוציאך את אבותינו ממצרים יי אלהים
שם ט' יהי יי אלהינו עמנו עד ולשמר מצותיו כיום הזה
ישעיה מ"א העניים והאביונים עד וקדוש ישראל בראה
שם נ"ה דרשו יי בהמצאו עד לנקבציו
ירמיה י"ד אשר היה דבר יי אל ירמיהו על דברי הבצרות עד א תניחנו ונחלנים עד הפסוק המאוס
מאסת ומפיימים כי אתה עשית את כל אלה
יחזקאל ל"ד וכרתי להם ברית שלום עד סוף הקאפיטול
יואל ב' בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים עד סוף הקאפיטול

סליחות לק"ק איטאליא

מזמור מ"ב באיל תערוג על אפיקי מים
אל חי יפתח השמים · עושה שלום לשבינו עצית אל מלך
מזמור ק"נ לדוד ברכי נפשי את יי
תענה אמונים · בפוח שומרים לבקר אל מלך
מזמור קכ"א שיר למעלות אשא עיני
או כעיני עבדים · בסדר יום רושענא רבא · וקודם שיאמרו הרחווה אחרונה שערי שמים פתח
יפתחו שערי ההיכל ויאמינה שלשפעמים הש"ץ תחלה והקהל הזור בכל פעם · אל מלך
לנועם ר"ה אלהינו ואלהי אבותינו וכרינו בזכרון טוב לפניך עד בלבב שלם · ואח"כ פ' העקדה
כן יכבשו וכו' עד ומעמך ישראל בסדר שומרים לבקר · ואומר קדיש תתקבל

סליחות לק"ק אשכנזים

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו בשני
פסוקי מה נאמר וכו'
אל חי יפתח שערי שמים בתפלה לעצירת גשמים סדר ענינה אל מלך
אלהים אלי אתה שם
יחיד שוכן ברום שבי ערץ שם אל מלך
אלהים אלי אתה שם
תענה אמונים · בתפלה לעצירת גשמים סדר שחרית אל מלך
אלהים אלי אתה שם
או כעיני עבדים וקודם שיערי שמים פתח יפתחו שערי ההיכל ויאמרו נ' פעמים הש"צ תחלת
והקהל חוזר בכל פעם ותבא בעוד הארון פתוחה יאמרו אימתי זכור נא לשואלי מים אל מלך
פסוקי ואתה קדוש · רצה נא עמנו · ארון שא נא פשעי · כסוקי שובה ה' את שבותנו בסוף תבלת
עצירת גשמים בסדר מנחה ואח"כ קדיש תתקבל

ואח"כ יאמרו פרשת התמיד אשרי ומנחה

ואחר חזרת ש"ח יאמרו התפלה הנהוגה כאיל ערג והשמים יתנו טלם ושם יוסיפו זה ·

אָנָּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נָכִישׁ כָּל חֵי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ
רַב חֶסֶד מַטֶּה כַּלַּפֵּי חֶסֶד הַמַּנְהִיג אֶת כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּכְרִיזוֹתָיו תְּמִידַת רַחֲמִים בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת וַמַּצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת הֱיֵה נָא בְּחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל לְמָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתֵנוּ
וְתִהְיֶה לָנוּ מַחְסֶה מֵחֹרֶב לְבַל יִכָּנוּ שֹׂרֵב וְשֶׁמֶשׁ וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ כָּל מַחֲלָה לֹא
תֹאבַד אֵיתָנוּ רָעָה וְנֵגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֵנוּ · וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל חֵיי
בָּשָׂרִים כִּי אַתָּה הוּא רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב
וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וַהֲסִרוֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ ·
וְעוֹד כָּתוּב לֹא יִרְעֲבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא יַכֵּם שָׁרָב וְשֶׁמֶשׁ כִּי מְרַחֲמָם וְנַהֲגֵם יִנְהָגֵם וְעַל
מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם · רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה :

טוב ומטיב לכל ער כי נעזרו המים וייבשו · ושם יאמרו התוספת הנרות כבר מה נאנחה וכו' ואח"כ
הפלא חסדיך עד סוף התפלה מוקדר לדוד הבו אל פולך וידוי ·

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו · הוא ישמרנו מכל רע ישמר את נפשינו · תבון לפניו קטרית תפלתנו ·
המלך יעננו ביום קראנו · אמי"ר ·

ARCHIVE
TAU

תפלה לרבוי גשמים בשנת תנח לפק פה מנטובה

למנצח לבני קרח מזמור רצית יי ארצך סימן פח

רִצִּיתָ יְיָ אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב׃
נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָּל חַטָּאתָמוֹ סֶלָה׃
אָסַפְתָּ כָּל עֶבְרָתֶךָ הֵשִׁיבוֹתָ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ׃
שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ׃
הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר׃
הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ׃
הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ׃
אֶשְׁמְעָה מַה יְדַבֵּר הָאֵל יְיָ כִּי שָׁלוֹם יְדַבֵּר אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאַל יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃
אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃
חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃
אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃
גַּם יְיָ יִתֵּן הַטּוּב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃
צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃

JUDAICA COLLECTION

תפלה לאמרה על הצלחת מלחמות רוממות מע הקסרית המלכה נבירתי ירום הודה ותגשא מלכותה

בעלות הנצחה אחר תשלום התפלה לנסרי יאסרו יו המזמורים היינו למנצח לעכר סימן י"ח ינענך יי כ' יי בעזך ישמח מלך כא' יי אורי וישעי כז' ארובטך יי ל' רננו צדיקים לג' אלהים באזנינו סד' אלהים לנו כחסה ועוז סו' נורא ביהודה אלהים עו' לדוד ברוך יי צורי קמד' ואחר כך יאסרו

חָאֵל הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לְגַסֵּי רוּחַ
וּמַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים יי אִישׁ מִלְחָמָה יי
שְׁמוֹ אֵין מִסְפָּר לְגַדֵּף פּוֹקֵד עַל צְבָא הַמָּרוֹם
בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה הַבִּיטָה
וְרָאֵה כִּי הִתְעַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד
לְיוֹם קְרַב וּמִלְחָמָה לְקַרְאַת מַעֲלַת רוֹמְמוּת
הַקְּסָרִית הַמַּלְכָּה נְבִירָתֵנוּ יְהוָה וּמָלְאוּ פְּנֵי חֵבֶל
חֲרָדָה וּמְהוּמָה חָרְדוּ פַּרְזוֹן חָרְדוּ מְחוּץ חַשְׁכָּל
חֶרֶב נַעֲמוּ מְסִלּוֹת שָׁבְתָ עוֹבֵר אוֹרַח כִּי לֵיוֹצֵא
וְלַבָּא אֵין שָׁלוֹם מִן הַצַּר בְּאַרְצוֹת אַשְׁכְּנַז קוֹל
יְלֵלַת הָרוֹעִים כִּי שׁוּדְּדָה אַדַּרְתָּם נִבּוּכוּ עֶדְרֵי
בָקָר כְּחֹשׁ מַעֲשֵׂה זַיִת וְשִׁדְמוֹת לֹא עָשָׂה אֹכֶל
הָאֲדָמָה תְּשָׁאֵה שָׁמָמָה וְיוֹשְׁבֶיהָ קְצֵרֵי יָד חָלְפוּ
לְמוֹ עִם אֲגִיוֹת אֹזִי וְאִבּוּי מִקּוֹל פָּרָשׁ וְרוֹמַח
קֶשֶׁת בּוֹרֵחַ כָּל עִיר הַסּוֹלוֹת בָּאוּ לְלֶכֶד
וְכָל חוֹמָה לָאָרֶץ תִּפּוֹל וְהָיָה רַק זְעָרָה חָבִין
שְׁמוּעָה מִקּוֹל מְחַצְּצִים דְּהָרוֹת דָּהֳרוֹת אַבִּירִים
אַנְשֵׁי חַיִל מְתוֹלָעִים מַרְאֵיהֶם כְּלַפִּידִים וְכַבְּרָקִים
יְרוּצָצוּ נִבְהָלוּ מְרֹאוֹת: אָנָּא יי עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ
הַחָזָק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרַת מַעֲלַת נְבִירָתֵנוּ
יִלֹּה תָּרִיק חֲנִית וְסַגֹּר לִקְרַאת רוֹדְפֶיהָ אֱמוֹר
לְהּ יְשׁוּעָתֵךְ אֲנִי: אֲדֹנָי יי אֱלֹהִים מַפִּיר
מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים לוֹבֵר חֲכָמִים בְּעָרְמָם הָפַר
עֲצַת כָּל הַקְּמִים עָלֶיהָ לְרָעָה וְיִלְכְּדוּ בְּאוּמָם וְלֹא
תַּעֲשֶׂינָה יָדֵהֶם תּוֹשִׁיָּה וְיִרְעֵי כִּי יָדְךָ זֹאת אַתָּה
יי עָשִׂיתָה: אַתָּה הִיא עוֹשֶׂה פֶּלֶא הַמְלַאֲזֵר
חַיִל לַמִּלְחָמָה הֵזֵה לְצוּר מָעוֹז וּלְבִית מְצוּדוֹת
לְהוֹשִׁיעַ מַעֲלוֹת שְׂרֵי חֲיָלוֹתֶיהָ וְכָל אַנְשֵׁי
צְבָאוֹתֶיהָ אֲשֶׁר אָנוּ מִתְפַּלְּלִים עֲלֵיהֶם וּמִכַּף כָּל
אוֹיְבֵיהֶם תַּצִּילֵם בְּרַכְתָּם צִלֵּנִי מֵאוֹיְבֵי עָנִי וּמְשׁוֹנְאַי
כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי. הַסְעִירֵם בְּמִלְחֲמָתָם וְתַלְמְדֵם
כְּרַכְתָּם מְלַמֵּד יָדִי לַמִּלְחָמָה וְתָהָתָה קֶשֶׁת
נְחוּשָׁה זְרוֹעוֹתַי. אָנָּא הָאֵל אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת חָזָק
וְאַמֵּץ לְמַעַל רוֹמְמוּת הַקְּסָרִית הַמַּלְכָּה וּלְמַעַל
שְׂרֵי חֲיָלֶיהָ וְלַאֲנְשֵׁי צְבָאוֹתֶיהָ בַּאֲשֶׁר חָזַקְתָּ
וְאַמַּצְתָּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בְּיוֹם הִלָּחֲמוֹ עִם מַלְכֵי כְּנַעַן
בְּיוֹם אָמְרוֹ לְנֶגֶד שֶׁמֶשׁ בְּ:בְעֵין רוֹם וְיָרֵחַ בְּעֶמֶק
אַיָּלוֹן וַאֲשֶׁר פָּצִיתָ אֶת דָּוִד עַבְדְּךָ מֵחֶרֶב רָעָה
חֲזֵק לָהֶם מָגֵן יִשְׁעֲךָ וִימִינְךָ תִּסְעָדֵם וְכֵן יָרוּצוּ נָרוּד
וּבְעֶזְרָתְךָ יַדְלֵנוּ שׁוּר. וְכָל הַנִּגְּשִׁים לְהַלְחֵם נֶגְדָּם
יִתְחוֹלְלוּ הָרֶכֶב יִשְׁתּוֹלְלוּ אַבִּיר לֵב לֹא יִמְצָאוּ
כָּל אַנְשֵׁי חַיִל יָדֵהֶם בַּקְּשָׁתָם תִּסּוֹב אָחוֹר וַחֲרָבָם
תְּשׁוּב רִיקָם: אָב הָרַחֲמִים אֲחִין הַשָּׁלוֹם סְרַח
נָא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ כְּנוֹדֶל חַסְדֶּךָ וְלֹא יִהְיוּ לְמוֹקֵשׁ
עָנֵנוּ יי עָנֵנוּ וְשִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה בְּעוֹלָמְךָ
בַּכָּתוּב וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד.
אַתָּה יי אֲשֶׁר פָּלְגֵי מַיִם לִבּוֹת מְלָכִים בְּיָדְךָ אַל
כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּטֶּם חַן מַהֲשָׁבוֹת שָׁלוֹם בְּלִבָּם
וּבְלֵב יוֹעֲצֵיהֶם דֶּרֶךְ שָׁלוֹם הוֹרֵיעַם בְּרָכָתְךָ וְדַבֵּר
שָׁלוֹם לַגּוֹיִם וְכָתֹב וְבָתַתּוּ חֲרָבוֹתָם לְאִתִּים
וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב
וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה. הָאֵרָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ
חוֹשִׁיעֵנוּ בְּחַסְדֶּךָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ יי
תְּשִׁפּוֹת שָׁלוֹם לָנוּ וְנַתַּעֲנֵנוּ עַל רוֹב שָׁלוֹם בָּרְכֵנוּ
בְּשָׁלוֹמֶךָ בָּרְכָתֵנוּ יי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: ℣ מלך וירוי

אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ:
אָשׁ בַּטֶּל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :
אָשׁ נְזוֹר עָלֵינוּ נְזָרוֹת טוֹבוֹת :
אָשׁ דְּרַשְׁנוּךָ הִמָּצֵא לָנוּ :
אָשׁ דְּרוֹשׁ דָּמֵנוּ מִיַּד קָמֵינוּ :
אָשׁ הַעְתֵּר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּתִפְלָתֵנוּ:
אָשׁ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ :
אָשׁ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ :
אָשׁ לְחֶם אֶת לוּחֲבֵנוּ :
אָשׁ מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה :
אָשׁ פְּרֹנוּ מִיְּדֵי כָּל אוֹיְבֵנוּ :
אָשׁ קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה :
אָשׁ שִׂית שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ :
אָשׁ חֵן שָׁלוֹם בָּאָרֶץ :
אָשׁ חֵן שָׁלוֹם בַּמַּלְכוּת :
אָשׁ תְּכוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ :
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה
עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים.
יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ. יֶחֱזוּ אוֹיְבֵנוּ וְיִכָּלְמוּ. כִּי
אַתָּה יי עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ:

יהיו לרצון וכו' קדיש תתקבל

תפלה לרבוי חולים שנת הצ"ה לפ"ק

למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל סימן מא׳

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה · יְיָ לִישׁוּעָתְךָ יִחַלְנוּ · כְּבוֹד יְדִידֶיךָ טָהֲרֵם · עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתֶךָ · מְעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ · לְךָ לְבָרֵךְ הַנָּדִילָה · אֵין כְּבוֹד אֱלֹהִים · כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ הָגִנּוּ וּוְחַלִּים · וְרָאִים · אֲשֶׁר לְעַפֶּר רַבְּקֵנוּ · לַמְּדֵנוּ אֱמֶת וֶאֱמוּנָה · הָגֵנוּ הַיּוֹם · עֲשׂוּקִים · יְרוּעִי זַלְעָפוֹת לְחוּמִים · מְחוּב בּוּשֶׁת הַפָּנִים · הָאֲוִינָה תִּוְעָה יִשְׂרָאֵל · הַקְשִׁיבָה קוֹלֵנוּ מְמַעְמַקִּים · לְךָ אֲנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְךָ בָּרָךְ · יַחֲלֵנוּ · לְחַנֵּן וּלְחַזֵּק וְלְהוֹשִׁיעַ · פְּנֵיךָ הָאֵר לָנוּ · נַפְשֵׁנוּ לִישׁוּעָתֶךָ כָלְתָה · יַרְעֵנוּ יוֹצְרֵנוּ יְרֵעֵנוּ · מִפְּשָׁעֵינוּ לֹא תִתְנַחֲמֵנוּ · חֲטֹאתֵינוּ הַנְּדֵנוּ וְרַאֲנֵנוּ · נֶגְרֶךָ חַאֲוֹתֵנוּ · הִיא · הַשּׁוֹלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ · יְזָרְעוּ רַחֲמֵי תִּפְאַרְתֶּךָ · שַׂגְּבֵנוּ אֱלֹהֵי הַסְּלִיחוֹת · רָפְאֵנוּ יְדִיד יְשָׁעֵנוּ · אֱמֶת וֶאֱמוּנָה מֵאִתֶּךָ · לֵאלֹהִים כְּמֹהוּ בְּשָׂרֵנוּ · וְאַתָּה שָׁלַח רְפוּאָתֵנוּ · יְיָ חָנֵנוּ וַעֲנֵנוּ · לָנוּ הַטּוֹב חָסֶד · כְּאֵבֵנוּ וַצַעֲקָתֵנוּ קַבֵּל · מִמַּחֲלַת נַפְשֵׁנוּ דָּלֵנוּ · אַתָּה גָּרַנְתָּ יְיָ · חוֹסָה עָלֵינוּ מְרוֹמִים · רְאֵה הַבִּיטָה עֲמָלֵנוּ · יְיָ יְשׁוּעָתָה וְכוֹר · הָאֵל הַחֲלִימֵנוּ הַחֲיֵינוּ · מִחֲנֶרֶת יָדְךָ כְּיֵינוּ וְתַטְאֵנוּ וְעַוֹנֵינוּ לְפָנֶיךָ · יְצַר לֵב וְמַמְתֵּנוּ · סְתֹר אַתָּה לָנוּ עוּרָה רִיבָה יְרִיבֵנוּ · עֲלֵיוֹן שַׁבְּרֵנוּ לִישׁוּעָתֶךָ מֵעֲשֵׂה יָדְךָ הוֹשִׁיעָה · וְאֵלֶיךָ הָשִׁיבֵנוּ וְנָשׁוּבָה · דַּרְכֵי נוֹעַם יַשֵּׁר · הַפְלֵא חַסְדְּךָ שַׂמְּחֵנוּ · עַל מִשְׁבַּן מְעוֹנֶךָ · נִכְסְפָה נַפְשֵׁנוּ אֵלֶיךָ · נֵצַח יְמִינְךָ תַּעֲנֵנוּ · מָרוֹם בָּאֱמֶת הַדְרִיכֵנוּ · פְּרֵנוּ וַהֲצִילֵה יְחִירָתֵנוּ · נְצָרֵנוּ מִכָּל מַחֲלָה · יְהִי יָדֶיךָ לְרַפְּאֵנוּ · הוֹרֵנוּ רַחוּם חוֹקֵק · מְנַעוּרֵנוּ צְרָרוּנִי רַבּוּ · וְשִׁמְנוּ מַחֲכֵנוּ בֵּאלֹהִים · יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה · עָזְרֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה · וְאַדִּיר · מַלְּטֵנוּ חָסֵן יָה · רַבֵּק מַצּוֹתֶיךָ בְּלִבֵּנוּ · מֶלֶךְ נֶאֱמָן קָדוֹשׁ · יֶהִי יְשׁוּעָתֵנוּ עָזְרֵנוּ · חַיֵּינוּ בְּרַחֲמֶיךָ · וְנִחְיֶה · רְצֵה אַרְצְךָ הַצִּילֵנוּ · יִשְׁמְחוּ בְךָ מְבַקְשֶׁיךָ · הָאוֹמְרִים יִגְדַּל · יְיָ · מְשַׂגְּבֵנוּ וּמְנוֹסֵנוּ מוֹשִׁיעֵנוּ · זְסֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה : אָנָּא לְמַעַן רַחֲמֶיךָ רַבִּים · וַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים פְּתַח לָנוּ שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה שַׁעֲרֵי רַחֲמִים טוֹב שַׁעֲרֵי רִיצָה שַׁעֲרֵי הַצָּלָה שַׁעֲרֵי אוֹרָה שַׁעֲרֵי וְתִיקוּת שַׁעֲרֵי אוֹמֶן שַׁעֲרֵי וַתֶּרֶת שַׁעֲרֵי הַצָּלָחָה שַׁעֲרֵי אֵילוּת וְהֶסֵר מִמֶּנּוּ כָּל מַחֲלָה וְכָל צָרָה וְצוּקָה כִּי אַתָּה רוֹפֵא חוֹלִים מְחֻלִּים וּמְצוּיָם מַרְעֵיהֶם : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעְסְךָ וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְעַטֵּף בְּחַסְדְּךָ וְתָבוֹא אִלֵּךְ תְּפִלָּתֵנוּ אֶל הֵיכַל קָדְשֶׁךָ אֵל נָא רָפָא נָא לָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וִיהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵנוּ וְשַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ פְּרִי שִׂנּוּכֵל לְמַהֵר לַעֲבוֹדָתֶךָ וְרָחֵץ לְמִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲבוֹר עֲבוֹדָתֶךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם · כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר אִם תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ · וְנֶאֱמַר שָׁמֹעַ תִּשְׁמַע אֶת קוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ · וְנֶאֱמַר שָׁמֹעַ תִּשְׁמַע לְק

בעלות הטנחה אחר השלום התפלה לנמרי יאמרו או המזמורים היינו למנצח לעבר סימן י"ח יענך יי כ' יי בעזך ישמח מלך
כא' יי אורי וישעי כז' ארוכמך יי ל' רננו צדיקים לג' אלהים באזנינו כד' אלהים לנו מחסה ועוז מו' נוד ע ביהודה
אלהים עו' לדוד ברוך יי צוור קמד' ואחר כך יאמרו

BIBLIOTECA NACIONAL MADRID

הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ לְכָל הַמַּלְכִים וּמֶמְשָׁלָה לַמַּמְלָכִים
וּמַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ
שְׁמוֹ אֵין מִסְפָּר לִנְדוֹדָיו פּוֹקֵד עַל צְבָא הַמָּרוֹם
בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה הַבִּיטָה
וּרְאֵה כִּי הִתְצַבּוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד
לְיוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה לְקִרְאַת מַעֲלַת רוֹמְמוּת
הַקְּסָרִית הַמַּלְכָּה נְבִירָתֵנוּ יָרָה וּמָלְאוּ פְּנֵי חֵבֶל
חֲרָדָה וּמְהוּמָה חָרְדוּ פָּרְזוֹן חָדְלוּ מִחוּץ תִּשְׁבֹּל
חֶרֶב נַשְּׁמוּ מְסִלּוֹת שָׁבַת עוֹבֵר אוֹרַח כִּי לֵיוֹצֵא
וְלַבָּא אֵין שָׁלוֹם מִן הַצַּר בְּאַרְצוֹת אַשְׁכְּנַז. קוֹל
יְלֶלַת הָרוֹעִים כִּי שׁוֹדְדָה אֲדֵרְתָּם נְבוּכוּ עֲדָרֵי
בָקָר כְּהֹשׁ מַעֲשֶׂה זַיִת וּשְׁרֵמוֹת לֹא עָשָׂה אֲבָל
הָאֲדָמָה תִּשְׂאֶה שִׂמְחָה וְיוֹשְׁבֶיהָ קְצֵרֵי יַד חִלְפּוּ
לְמוֹ עִם אֲנָחוֹת אוֹי וְאָבוֹי מִקּוֹל פָּרָשׁ וְרוֹמַח
קֶשֶׁת בּוֹרַחַת כָּל עִיר הַסּוֹלוֹוֹת בְּאוּ לְלֶבְדָּה.
וְכָל חוֹמָה לָאָרֶץ תִּפּוֹל וְהִיא רַק זְעָרָה הָבִין
שְׁמוּעָה מִקּוֹל מְחַצְּצִים דָּהֳרוֹת דַּהֲרוֹת אֲבִירִים
אַנְשֵׁי חַיִל מְתוּלָעִים מַרְאֵיהֶם כְּלַפִּידִים וְכַבְּרָקִים
יְרוּצָצוּ נִבְהָלוּ מְרֹאוֹת: אָנָּא יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ
הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרַת מַעֲלַת נְבִירָתֵנוּ
יְרֵה חֲנִית וְסַגֹּר לִקְרַאת רוֹדְפֶיהָ אֱמוֹר
לְנַפְשָׁהּ יְשׁוּעָתֵךְ אָנִי: אַתָּה יְיָ אֱלֹהִים מִסְפַּר
מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים לוֹבֵר חֲבָמִים בְּעָרְמָם הֵפַר
עֲצַת כָּל הַקָּמִים עָלֶיהָ לְרָעָה וְיִלְכְּדוּ בְּנָאוֹתָם וְלֹא
תַעֲשֶׂינָה יְדֵיהֶם חוֹשִׁיָּה וְיִרְעוּ כִּי יָדְךָ זֹאת אַתָּה
יְיָ עָשִׂיתָהּ: אַתָּה הָיָ עוֹשֶׂה פֶּלֶא הַמְרַאֲזֵר
חַיִל לַמִּלְחָמָה הֵיָה לְצוֹר מָעוּז וְלִבִּית מְצוּדוֹת
לְהוֹשִׁיעַ מַעֲלוֹת שָׂרֵי חֲיָלוֹתֶיהָ וְכָל אַנְשֵׁי
צְבָאוֹתֶהָ אֲשֶׁר אָנוּ מִתְפַּלְּלִים עֲלֵיהֶם וּמִכַּף כָּל
אוֹיְבֵיהֶם תַּצִּילֵם בְּרָכָתְךָ צִלֵּנִי מֵאֹיְבֵי עָם וּמִשּׁוֹנְאַי
כִּי אִמְּצוּ מִמֶּנִּי. הַסְעִידֵם בְּמִלְחַמְתָּם וְתַלְמְדֵם
בְּרָכָתְךָ מִלַּמֵּד יָדֵי לַמִּלְחָמָה וְנִחָתָה קֶשֶׁת
נְחוּשָׁה זְרוֹעוֹתַי. אָנָּא הָאֵל אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת חֹזֵק
וְאַמֵּץ לְמַעַל רוֹמְמוּת הַקְּסָרִית הַמַּלְכָּה וּלְמַעַל
שָׂרֵי חֵילוֹתֶיהָ וְלָאַנְשֵׁי צְבָאוֹתֶיהָ בַּאֲשֶׁר תַּזְקֵק
וְאִמַּצְתָּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בְּיוֹם הִלָּחֲמוֹ עִם מַלְכֵי כְּנַעַן
בְּיוֹם אֲמָרוֹ לְפָנָיִךְ שֶׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן דּוֹם וְיָרֵחַ בְּעֵמֶק
אַיָּלוֹן וַאֲשֶׁר פָּצִיתָ אֶת דָּוִד עַבְדְּךָ מֵחֶרֶב רָעָה
חֵן לָהֶם מָגֵן יְשׁוּעָתְךָ יָמִינְךָ תִּסְעָדֵם וּכְךָ יָרוּצוּ נְדוֹד

יִבְעֲזָרְתְּךָ יְדֵלְנוּ שׁוּר. וְכָל הַנְּשִׁים לְחֻלְחֵם נֶגְדָּם
יְהֻהוֹלְלוּ הָרֶכֶב יְשׁוֹתְלְלוּ אֲבִירֵי לֵב לֹא יִמְצְאוּ
כָּל אַנְשֵׁי חַיִל יָרְדֵם בְּקִשְׁתָּם תִּכּוֹב אָחוֹר וְחַרְבָּם
תְּשׁוּב רִיקָם: אֲבִי הָרְחֲמִים יִשְׁלוֹם סֵרַח
נָא בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ כְּנִדָּד חַמְדָּךְ נָ
עָנֵנוּ יְיָ עָנֵנוּ וְשִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה בְּעוֹלָמְךָ
בַּכָּתוּב וְנִתַּתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד
אַתָּה יְיָ אֲשֶׁר פָּלַגְתָּ מַיִם לִבְנוֹת מְלָכִים בְּרֵךְ אֶל
כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּטֶּם חֵן מַהְשְׁבוֹת שָׁלוֹם בְּלִבָּם
וּבְלֵב יְעָצֵיהֶם הֵרֵךְ שָׁלוֹם הוֹדִיעֵם כְּרָכָתִיב וְהִכֵּר
שָׁלוֹם לַנּוֹיִם וְכָתִיב וְנָתַתִּי חֲרָבוֹתָם לְאִתִּים
וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גוֹי חֶרֶב
וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה. הָאֵרָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ
הוֹשִׁיעֵנוּ בְּחַסְדֶּךָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ יְיָ
חִשְׁפּוֹת שָׁלוֹם לָנוּ וְנִתְּעָנֵנוּ עַל רוֹב שָׁלוֹם בָּרְכֵנוּ
בְּשָׁלוֹמֶךָ כְּרָכְתִיב יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם: ℣ מלך וידוי

אֵל זַנּוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ:
אֵשׁ בְּטֶל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
אֵשׁ נְזוֹר עָלֵינוּ נְזִרוֹת טוֹבוֹת:
אֵשׁ דְּרַשְׁנוּךָ הִמָּצֵא לָנוּ:
אֵשׁ דְּרוֹשׁ דָּמֵנוּ מִיַּד קָמֵינוּ:
אֵשׁ הֵעָתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם בְּתִפְלָתֵנוּ:
אֵשׁ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ:
אֵשׁ יְהֻמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ:
אֵשׁ לְחַם אֶת לוֹחֲמֵנוּ:
אֵשׁ מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה:
אֵשׁ פָּרְנוּ מִיָּדִי כָּל אוֹיְבֵנוּ:
אֵשׁ קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה:
אֵשׁ שִׂית שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ:
אֵשׁ חֵן שָׁלוֹם בָּאָרֶץ:
אֵשׁ חֵן שָׁלוֹם בַּמַּלְכוּת:
אֵשׁ הַכֵּן תְּפִלָּתֵנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ:
אֵשׁ חֵן חַיִּים וְשָׁלוֹם לְרוֹמְמוּת הַמַּלְכָּה נְבִירָתֵנוּ:
אֵשׁ חֵן בְּלִבָּהּ וּבְלֵב שָׂרֶיהָ וְיוֹעֲצֶיהָ לְהֵטִיב עִמָּנוּ:
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה
עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים.
יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ. יֶחֱזוּ אֹיְבֵנוּ וְיִכָּלְמוּ. כִּי אַתָּה
יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: יהיו לרצון קדיש תתקבל

AKADEMIA KONYA TARA

מראש

בס"ד דברי מע' מורי ומגהיגי הקק"י נר"ו אל כל הקרב הקרב אל משכן ה' ביראת ה' היא אוצרו וכירו אנ"ך ביום א י"ג לחדש המיו אשר נקהלו • ועמוד על נפשות הנפצרים נ"ע בעמדם על הפרס הבית והעליה שנפלו • ויך ה' בעם סך מכ"ה רבה עונותינו הטו אלה ומאתנו היתה נסכה • ביום י"ג סיון שעבר היום ההוא יום עברה • לא תקום פעמים צרה • על כן העמידו משמר בכל הבתי כנסיות • מתענים ומתפללים לביחן כליות בשנת תעתידו אל ה' ורב מהיות קולת אלהים • נחפשה דרכינו ונחקורה יתמו חטאים ולא הוטאים • לכו ונשובה אל ה' כי הוא טרף וירפאנו יך ויתבשנו • ולא ישמע עוד חמס בארצינו שוד ושבר בגבולינו • וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים • בעיר ה' צבאות בעיר אלהינו כשבת אחים : בב"יא

בראשית עד יום אחד :
פ' העקידה עם אלהינו ויהי רצון הכתובים לפניה ולאחריה בשומרים לבוקר :
פ כי תשא עד שבת וינפש :
פ' ויחל בסדר תעניות בדילוג :
פ הקרבנות היינו כל פ' ויקרא ופ' צו עד במדבר סיני. עם היהי רצון הכתובים בסדר ערב ראש חדש :
בפ' קרח ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה עד והמנפח נעצרה :
בפ' עקב ועתה ישראל עד ארץ זבת חלב ודבש :
בפ נצבים והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה עד סופה :
פ האזינו כולה וכן וזאת הברכה יא"חכ יאמרו קדיש
שמואל בסופו מן ויאמר דוד אלנד עד סופו :
מלכים א ח מן אז אמר שלמה עד את בית ה' ואת בית המלך :
ישעיה כ"ד מן הנה ה' בוקק הארץ עד נגילה ונשמחה בישועתו :

שם נ"א דרשו ה' בהמצאו כל הפטרת תענית:
שם נ"ז ואמר סולו סולו פנו דרך עד לא ימושו מפיך ומפי זרעך וכו :
שם ס"ג חסדי ה' אזכיר תהלות ה' עד תחשה ותעננו עד מאד :
שם סה ג' פסוקים כאשר ימצא התירוש באשכול וכו' : והוצאתי מיעקב זרע: והיה השרון וכו' :
הושע שובה ישראל עד סופו :
יואל מראשיתו עד ולא יבושו עמי לעולם:
עמוס ז כה הראני ה' אלהים עד נחם ה' על זאת גם היא לא תהיה אמר ה' אלהים :
יונה כולו ופסוקי מי אל כמוך בסוף מיכה קדיש
תהלים כולו עם יהי רצון בסוף כל ספר :
ואחר כל ספר וספר יאמרו קדיש
דניאל ט בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי עד כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :
עזרא ט ובכלות אלה נגשו אלי השרים לאמר עד הזק ועשה ואח"כ יאמרו קדיש

משניות סדר קדשים ובפרט מסכת זבחים מנחות תמיד ומדות ואחר כל מסכתא יוכלו לומר קדיש :

בחצות יום יאמרו בתחלה השכבה לאנשים וטף וזה נסחה. מנוחה נכונה וכו' שם תהא מנת ומחיצת נפשות האנשים והטף אשר בעוונותינו שרבו נסתלקו בפתע פתאום בהריסת עליות ותחתיות ביום הששי שלשה עשר לחדש סיון שעבר רוח ה' תניחם בגן עדן המלך ברחמיו כולם עד והישועות ואמרו אמן : אח"כ יאמרו השכבה לנשים

אשת חיל מי ימצא וכו' רחמנא דרחמנותא דיליה היא וכו' יאמר למיעל קדמוהי דוכרן נפשות הנשים אשר בעוונותינו שרבו נסתלקו ממנו בפתע פתאום בהריסת עליות ותחתיות ביום הששי י"ג לחדש סיון שעבר רוח ה תניחן בגן עדן. המלך ברחמיו כולם עד והישועות וכו'. אחר ב' ההשכבות יאמרו פסוקי בלע המות לנצח וכו' ויוסיפו ב' פסוקים לא יבא עוד שמשך וכו' כאיש אשר אמו וכו' ואם יש שהות ביום ילמדו בס' ראשית חכמה עד שעת מנחה

בראש הסנה בלילה קודם קדיש בתרא או בהיותו בביתו קודם קריאת הגבר יאמר זה : ולא יהסרו מזוניתיו כל הסנה

לדוד מזמור לְיְדֶוָד יְדֶוָד הארץ ומלואה תבל ויושבי בה : כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יְדֶוָד יְדֶוָד ומי יקום במקום קדשו : נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למו מה : ישא ברכה מאת יְדֶוָד יְדֶוָד וצדקה מאלהי ישעו : זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יְדֶוָד יְדֶוָד עזוז וגבור יְדֶוָד יְדֶוָד גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יְדֶוָד יְדֶוָד צבאות הוא מלך הכבוד סלה :

ויהי יְדֶוָד את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי : המצרי אדוניו בבית ויהי מצליח איש ויהי יוסף את יְדֶוָד ויהי :

יהי רצון מלפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותי שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסומכי׳ על שלחני בכל יום ויום מזונותינו בריות בזכות שמך הגדול הממונה על הפרנסה דִיקַרְנוֹסָא כי א׳ ז׳ן ומפר׳נס אתה ומאוצר שתנ׳חנם חנני וענני אכ׳יר

כתוב בזהר פ׳פינחס דף רל״א ועל דא איצטריך לבר נש לפרשא חובוי כל חד וחד כמה דאיהו בגין דמאן דמפרש חטאוי לא אתמסר דיניה אלא בירא דמלכא קב״ה בלחודוהי וכל בי דינא בדילין מניה ועל דא איצטריך לון לפרשא חובין דכל שייפא ושייפא וכל דעביר בפרט • הה״ד חטאתי אודיעך לבתר ואתה נשאת עון חטאתי סלה עכ״ל : ופירש הרמ״ז שבעת תקיעת שופר צריך לפרט חטאיו הפרטיים אבל אסור לומר הוידוי הכללי הנהוג • אך צריך להזהר שלא יאבד הכונה אל התקיעות כי לפעמים מתעצם בחרטה או בבכיה ואינו שומע או אינו מכוין בתקיעות ולכן אם ירא שיארע לו כן יתורה בין סימן לסימן אבל הנכון להתודות בעת תקיעת השופר שאו מתמתקים הדינים כידוע :

תפלה לתוקע

רבונו של עולם בניך שמו פניהם לנגדך ובטחו על רוב חסדיך הרבים ושמוני שליה לת קוע שופר לפניך כדי שתזכור להם זכות אברהם אבינו ע״ה ותפלתו שהתפלל בהר המוריה • וזכות יצחק אבינו ע״ה ועקדתו שנעקד על גבי מזבחך • וזכות יעקב אבינו ע״ה ותמותו שהלך לפניך באמת ובלב שלם • ותעמוד מכסא דין ותשב בכסא רחמים עליהם • כמה שנאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר • ואני יודע בעצמי שאיני כדאי לבקש רחמים על עצמי כ״ש ללמד סניגוריא על בניך וכ״ש שאיני יודע לכוין בתקיעותי כראוי אבל בטחתי ברחמיך הרבים וידעתי כי לא תביט בחטאתי כי לתקן שלחוני ולא לעוות • יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותרחם על בניך ותהפוך להם על ידי תקיעותי מדת הדין למדת רחמים ותזכור בהם שלשה אבות ויהיו היום חקוקים בכסאך על סדר תולדותם אברהם בראש יעקב כנגדו ויצחק בנתים ואל יעכב כל חטא ועון ותכנס להם לפנים משורת הדין ותרצני לפניך ותרחם עלי בתוך כל עמך ישראל ברחמיך הרבים: יהיו לרצון וכו׳

מנהג צפת תו׳כב בשעומד לתקוע אומר פסוקים אלו בקול רם

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה:
קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי:
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:
ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים:
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי:
נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני:
ואחר כך אומר תפלת זו בקול רם • יהי רצון וכו׳

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי המשפט שבזכות אלו השמות שיוצאים מאלו התיבות אל נא קרב תשועת מצפיך • פחדך סר תוציאם ממאסר • פדה סועים פתח סומים ישעך מצפים • דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמוך יה מפוגלים • שתקרע כל המסכים והמקטרגים אשר הם מבדילים בינך ובין עמך ישראל ארוממך אלקי המלך המשפט שומע קול תרועת עמך ישראל היום ברחמים: ומברך ותוקע ואחר התקיעות אומר

אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון: בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו: כי ליי מגיננו ולקדוש ישראל מלכנו: ואומר ג׳ פעמים יי יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יי ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו: ג״פ כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי וצדקתם מאתי נאם יי:

כראוי הנה כלילה קודם כתיקתו בכיתו קודם קריאת הנר יאמר זה : ולא יפסדו מזוניותיו כל השנה

לדוד מזמור לְדָוִד יְהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ : כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ : מִי יַעֲלֶה בְהַר יְהוָה וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ : נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה : יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה :

ויהי יְהוָה אֶת יוֹסֵף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי : המצרי אדוניו בבית ויהי מצליח איש ויהי יוסף את יְהוָה ויהי :

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסובבי' על שלחני בכל יום ויום מזונותינו בריוח בזכות שכך הנדול הסכינה על הפרנסה רַבְקַרְנוֹסָא כי א"ן וספר"ם אתה ומאוצר מתנ' חנם תנני ועבני אכ"ר

כתוב בזהר פ' פינחס דף רל"א ועל דא איצטריך לבר נש למיסא חובוי כל חד וחד כמה דאיהו בנין דכולא דטפרש השאוי לא אתטר דיניה לא כירא דמלכא קב"ה בלחוודוהי וכל בי דינא בדילין מניה ועל דא איצטריך לון לפרשא חובין דכל שייפא ושייפא וכל דעביר בפרש . הה"ר חשאה אודיעך לבתר ואהה נשאת עון חשאתי סלה עכ"ל : ופירש הרמ"ז שבעת הקיעת שופר צריך לפרט חשאיו הפרטיים אבל אסור לומר היורדי הכללי הנהוג . אך צריך להזהר שלא יאבד הכונה ח"ו התקיעות כי לפעמים מתעצם בהרשה או בבטה ואינו שומע או אינו מכוין בתקיעות ולכן אם יראה שיארע לו כן יתורה בין סיגן לסיגן אבל הנכון להתחזות בעת תקיעת השופר שאו מתפתחים הדינים כירוע :

הפלה לתוקע

רבונו של עולם בניך שמו פניהם לנגדך ובטחו על רוב חסדיך הרבים ושמוני שליח לת קוע שופר לפניך כדי שתזכור להם זכות אברהם אבינו ע"ה ותפלתו שהתפלל בהר המוריה . וזכות יצחק אבינו ע"ה ועקדתו שנעקר על גבי מזבחך . וזכות יעקב אבינו ע"ה ותמותו שהלך לפניך באמת ובלב שלם . והעמוד בכסא דין ותשב בכסא רחמים עליהם . כמה שנאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר . ואני יודע בעצמי שאיני כדאי לבקש רחמים על עצמי כ"ש ללמד סניגוריא על בניך וכ"ש שאיני יודע לכוין בתקיעותי כראוי אבל בטחתי ברחמיך הרבים וידעתי כי לא תביט בחטאתי כי לתקן שלחוני ולא לעוות . יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותרחם על בניך ותהפוך להם על ידי תקיעותי מדת הדין למדת רחמים ותזכור להם שלשה אבות ויהיו היום חקוקים בכסאך על סדר תולדותם אברהם בראש יעקב כננדו ויצחק בנתים ואל יעכב כל חטא ועון וחכנס להם לפנים משורת הדין ותרצני לפניך ותרחם עלי בתוך כל עמך ישראל ברחמיך הרבים : יהיו לרצון וכו'

פנהג צפת חו"כ כשעומד לתקוע אומר פסוקים אלו בקול רם

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה :
קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי :
קרב גאלה אמרת ולעולם כל משפט צדקך :
ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים :
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב :
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי :
גדלת פי רצה נא יי ומשפטיך למדני :

ואחר כך אומר הפלה זו בקול רם . יהי רצון וכו'

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי המשפט שבזכות שו השמות שיוצאים מפו התיבות אל נא קרב תשועת מצפיך . פתחך סר חוציאם ממאסר . פדה סועים פתח סומים ישעך מצמם . דלה יוקשים וקבץ נפוצים ממוך יה מפוגלים . שתקרע כל המסכים והמקטרגים אשר הם מבדילים בינך ובין עמך ישרט ארוממך אלקי המלך המשפט שומע קול תרועת עמך ישראל היום ברחמים :

ומברך ותוקע ואחר התקיעות אומר

אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון : בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירוממו : כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו : כי ליי מגננו ולקדוש ישראל מלכנו : ואומר ג' פעמים יי יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יי ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו : ג"פ כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי וצדקתם מאתי נאם יי :

פרשת המנה צריך קודם קדיש כתרגומו בכוונה ואם קרא פרשת הנכר יחמיר זה: ולא יחסרו פרוטות כל המנה

לדוד מזמור לְדָוִד יְהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהָּ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְהוָה וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשֶׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

יְהִי יְהוָה אֶת יוֹסֵף וַיְהִי בֵּית אָדוֹן הַיְצְרִי מִצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי: וַיְהִי מִצְלִיחַ אִישׁ וַיְהִי יוֹסֵף אֶת יְהוָה וַיְהִי:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתתן לי ולבני בתי ולכל הסומכי' על שלחני כל יום ויום פונדות יניחו בריוח בזכות שמך הגדול המפונה על הפרנס דְּיַיקְרַנְסָא פי ו' ן וכפר' נס אתה ומעוצר מתנ' חנם חנני וענני אכ"ר

כתוב בזוהר פ' פינחס דף רל"ג ועל דא איצטריך לבר נש לפרשא חובוי כל חד ותד כמה דאיתמר בנין דטאן דטפרש חשבוני לא אתפסר רישיה אלא ביצה דסלקא ק"ה בלהודיהי וכל כי דינא בדילין מניה ועל דא איצטריך לין לפרשא חובין דכל שיעא ושיעא וכל דעביר בפרש ' הה' חטאתי אודיעך לבתר ואתה נשאת עון חטאתי סלה עכ"ל: ופירש הרמ"ז שבעת התקיעות שופר צריך לפרש חטאיו הפתויים אבל אסור ליפר הזדוי הכללי הנהוג ' אך צריך להזהר שלא יאבר הבונה ג' התקיעות כי לפעמים מתעצם בחרטה או בכניעה ואינו שומע או אינו מבין בתקיעות ולכן אם ירא שיארע לו כן יתודה בין סיום לסיפן אבל הנכון להתירות בעת תקיעת השופר שאז מהמתקים הדינים כידוע:

תפלה לחוקע

רבונו של עולם בניך שמו פניהם לנגדך ונטחו על רוב חסדיך הרבים ושמועי שליח לתקוע שופר לפניך כדי שתזכור להם זכות אברהם אבינו ע"ה ותפלתו שהתפלל בהר המוריה ' וזכות יצחק אבינו ע"ה ועקדתו שנעקד על גבי מזבחך ' וזכות יעקב אבינו ע"ה ותכותו שהלך לפניך באסח ובלב שלם ' ותעטוד מכל דין ותשב בכסא רחמים עליהם ' כמה שנאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר ' ואני יודע בעצמי שאיני כדאי לבקש רחמים על עצמי כ"ש ללסר סניגוריא על בניך וכ"ש שאיני יודע לכוין בתקיעותי כראוי אבל בטחתי ברחמיך הרבים וירעתי כי לא תביט בחטאתי כי לתקן שלחוני ' יהי רצון מלפניך יי שהי ויהי אבותי שיכבשו רחמיך את כעסך וינולו רחמיך על מדותיך ותרחם על בניך ותהפוך להם על ידי תקיעותי מדת הדין למדת רחמים ותזכור להם שלשה אבות ויהיו היום חקוקים בכסאך על סדר תולדותם אברהם בראש יעקב כנגדו ויצחק בנתים ול יעקב כל חטא ועון ותכנס להם לפנים משורת הדין ותרצני לפניך ותרחם עלי בתוך כל עמך ישראל ברחמיך הרבים: יהיו לרצון וכו'

מנהג צפת חו"כב משעומד לתקוע אומר פסוקים אלו בקול רם

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ:
קוֹלִי שָׁמַעְתָּ אַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי:
רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ:
עָרוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים:
שַׁשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב:
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וַאֲתַעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי:
נִרְבּוֹת פִּי רְצֵה נָא יי וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי:

ואחר כך אומר תפלה זו בקול רם: יהי רצון וכו'

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁהַמִּשְׁפָּט שֶׁבְּכוֹת עַל הַשְּׂכוֹת שֶׁיּוֹצְאִים כֵּיוָן תְּחִנּוֹת אֶל נָא קֹרֵב תְּשׁוּעַת מְצַפֶּיךָ: פְּדֵהוּ סַר תְּזִיאֵם מְמַאֲסֵר: פְּרֵה סוֹעִים פְּתַח סוֹמִים יְשָׁקֵךְ מְצָפִים: רַלְדֵּ יוֹקְשִׁים וְקֹבֵץ נְפוּצִים סְטֵה יְהֹ: מְפוּגִים: שְׁתַּקְרֵעַ כָּל הַמַּסְכִּים וְהַמְקַטְרְגִים אֲשֶׁר הֵם מַבְרִילִים בֵּינְךָ וּבֵין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אָרוֹמְמֶךָ אֱלֹקֵי הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם בְּרַחֲמִים:

ובנרך ואחר התקיעות אומר

אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יי בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן: בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוֹמּוּ: כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אַתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרוּם קַרְנֵנוּ: כִּי לַיי מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ: **ואומר** ג' פעמים יי יִחַתּוּ מְרִיבָיו עָלָיו בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם יי יָדִין אַפְסֵי אָרֶץ וְיִתֵּן עֹז לְמַלְכּוֹ וַיָּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ: נ"ב כָּל כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל לָשׁוֹן תָּקוּם אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יי וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם יי:

כראש השנה בלילה קודם כתרא מי כיהודו קודם קריאת הנר יאמר זה: ולא יחסרו מזונותיו כל השנה

לדוד מזמור לְדָוִד יְהוָה רֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים:

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְהוָה וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשֶׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

וַיְהִי יְהוָה אֶת יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי: וַיְהִי בְּבֵיתוֹ בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי רָאָה אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ וַיְהוָה מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ וַיְהִי יוֹסֵף מָצָא חֵן בְּעֵינָיו וַיְשָׁרֶת אֹתוֹ וַיַּפְקִדֵהוּ עַל בֵּיתוֹ וְכָל יֶשׁ לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ: וַיְהִי מֵאָז הִפְקִיד בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת בֵּית הַמִּצְרִי בִּגְלַל יוֹסֵף וַיְהִי בִּרְכַּת יְהוָה בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ בַּבַּיִת וּבַשָּׂדֶה: וַיַּעֲזֹב כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה כִּי אִם הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יְפֵה תֹאַר וִיפֵה מַרְאֶה:

יהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּתֵּן לִי וְלִבְנֵי בֵיתִי וְלִכָּל הַמְסוּפָּי עַל שֶׁלַּחְנִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם מְזוֹנוֹתֵינוּ בְּרֶוַח בְּזְכוּת שֶׁכָּךְ הִנְדּוֹל הַפְּטוּנָה עַל הַפְּרָנָס רַיְקַ־נוֹסָ״ן וְכוּפְּרָ״ם אֶתְהַ וּמְאִיר בְּהַ״נ חַגַּ״י יְהִי נְעַ״ם אֲ״ר

כתוב בזוהר פ׳ פינחס רף רל״ג ועל רא איצטריך לבר נש לפרשא חיובי כל חד וחד כמה דאיהו בגין דבגין דפרשא חשאוי לא אתכסר רינית אלא בירא דמלכא קד״ה בלחודוהי וכל בי דינא כרילין מניה ועל רא איצטריך לון לפרשא חובין דכל שיבא ושיבא וכל דעביד בפרט ׳ הה״ד חשאתי אודיעך לבהר ואתה נשאת עון חשאתי סלה עכ״ל: ובזוהר הרכ״ז שכשת תקיעת שופר צריך לפרש השאיו הפרטים אבל אסור לומר הודוי הכללי הנהוג ׳ אך צריך להזהר שלא יאבר הכונה ע״ת ההקיעות כי לפעמים מתעצם בחרטה או בבכיה ואינו שומע או אינו מכוין בתקיעות ולכן אם ירא שיארע לו כן יתורה בין סיתן לסיתן אבל הנכון להתורות בעת תקיעת השופר שאז מהכיתקים הדינים כידוע:

תפלה לתוקע

רבונו של עולם בניך שמו פניהם לנגדך ובטחו על רוב חסדיך הרבים ושמעני שליח להקיע שופר לפניך כדי שתזכור להם זכות אברהם אבינו ע״ה ותפלתו שהתפלל בהר המוריה ׳ וזכות יצחק אבינו ע״ה ועקדתו שנעקד על גבי מזבחך ׳ וזכות יעקב אבינו ע״ה ורבותיו שהלך לפניך באשת ובלב שלם ׳ ותעמוד מנסא דין ותשב בכסא רחמים עליהם ׳ כמה שנאמר עלה אלוקים בתרועה יי בקול שופר ׳ ואני [illegible] בעצמי שאיני ראוי לבקש רחמים על עצמי כ״ש ללמד סניגוריא על מנך וכ״ש שאיני יודע [illegible] ין בתקיעותי כראוי אבל בשחתי [illegible] וידעתי כי לא תביט בחטאתי כי לתקן שלחוני ולא לעוות ׳ יהי רצון מיפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיכבשו רחמיך את כעסך וינולו רחמיך על מ׳ ותיך ותרחם על בניך ותחפוך להם על ידי תקיעותי מדת הדין למדת רחמים ותזכור להם שלשה אבות ויהיו היום חקוקים בכסאך על סדר תולדותם אברהם בראש יעקב כנגדו ויצחק בנתים ול יעכב כל חטא ועון ותכנס להם לפנים משורת הדין ותרצני לפניך ותרחם עלי בתוך כל עמך ישראל ברחמיך הרבים: יהיו לרצון וכ׳

מנהג צפת תו״ב כשעומד לתקוע אופר פסוקים אלי בקול רם

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי
המשפט שבכוכה או השבות שיוצאים כאו
תתינות אל נא קר[illegible] ישועת מצפיך ׳ פתחך שר
תוציאם מ[illegible] עים פתח סומים ישוקך
מ[illegible] קבץ נפוצים סמוך ידך
[illegible] סבים והמ[illegible]רגים אשר
הפ מבלי[illegible] עכך ישרש ארומכך אקן
המלך המ׳שפט שומע קול תרועת עמך ישראל
היום ברחמים: וסנדך וחוקע ואחל התקיעות אופר

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה:
קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי.
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:
ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים:
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי:
נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני:
ואחר כך אופר תפלה זו בקול רם: יהי רצון וכ׳

אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון: בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו: כי ליי מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: ואופר ג׳ פעמים יי יחהו מריבו עליו בשמים ירעם יי ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו: ג׳פ כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי וצדקתם מאתי נאם יי:

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

15.

הפטרה לר"ח בו ושמים בשנת תפה לפ"ק פה מנטובה

לפנצח לבני קרח כזמור רצית ה' ארצי וגו' סיכון פ"ה

רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה קוֹל הַחֲנִינִי עַכּוּךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִמַּעֲמַקִּים
יִקְרָאוּךָ וּבְרוֹחַ נִבְאוּ מִקְּרוֹרוֹת לְבָם
יְבַקְשׁוּךָ חוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד
נָפֶשׁ וְרֶלֶף טוֹרְפִי בְּיוֹם סַנְרִיר ~~וּבְמַיִם נִכְבָּדִים~~
~~מִצּוֹ עַל הָאָרֶץ~~ הַחֲשָׂה מִפְּלַט לָנוּ מֵרוֹחַ
כּוֹעֵה מִסַּעַר וְשֶׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלֵינוּ לֹא
יַגִּיעוּ וּמֵהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד
וְלוּלֵי חֲסָדֶיךָ הַנְּרוּלִים אַיֵּ הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ
נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַפְּלָא חֲסָדֶיךָ
מוֹשִׁיעַ חוֹסִים לְבָרֵךְ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
לְטוֹבָה וְיִ יִהְיוּ הַמַּיִם הַצְּעוּמִים וְהָרַבִּים
סִבָּה לְהַפְקִיר אֶת חִבּוּאוֹתֵינוּ כִּי אַתָּה
עוֹזְנוּ וּמִשְׂגַּבֵּנוּ מָגִנֵּנוּ וְקֶרֶן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
הֵאֵל עוֹשֶׂה פֶּלֶא הוֹרַעְתָּ בְעַמִּים עֻזֶּךָ
אַתָּה בְּקַעְתָּ מַעְיָן וַנַּחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ
נַהֲרוֹת אִיתָּן לְךָ יוֹם אַף לְךָ לַיְלָה אַתָּה
הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וְשֶׁמֶשׁ אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל
גְּבוּלוֹת אֶרֶץ קַיִץ וְחוֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּתֵן רֵיחַ בָּעוֹלָם ~~וְתוֹסִיף רַחֲמֶיךָ~~? וְאִם
עֲוֹנֵנוּ עָנוּ וְעֵינֵנוּ מָאוֹר עֵינֵנוּ שְׁלַח רוּחֶךָ
הַטּוֹב לְפָזְרָם וְשֶׁמֶשׁ צִדְקָתְךָ לְהַמְסָם
וְתַזְרֵם לְנִי שֶׁמֶשׁ צִדְקָה וּמִרְפֵּא ~~בִּכְנָפֶיהָ~~
~~וְתַרְעִיב לְנוּ מִחְיַת הַמַּיִם הַמְּיֻשָּׁרִים~~
~~הַשְּׁתוּקִים וְעִבְרִים בְּמִלְא רוֹחַב אַרְצֵנוּ~~
~~וְתַרְחִיק שִׁשְׁמוּנִי הָעֵבֶר נָא רוֹם רַחֲמֶיךָ~~
~~עַל הָאָרֶץ יְשִׁמְּמוּ הַמַּיִם חוֹק חֲשִׂים לָהֶם~~
~~וְלֹא יַעֲבְרוּ וְיַחְפְּכוּ בָּנוּ מִקְרָא שִׁכְחוּב~~
~~הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר~~
~~הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן~~
~~יִרְאוּ אֶת פְּנֵי וְנֵאָמֵר נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ~~
~~עִיר אֱלֹהִים קָדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן~~
~~בְּגֹדֶר עֲשִׂרְבְּרֵיל שָׁם נִשְׁבְּעָה בּוֹ~~ וְנֵאָמֵר

וְזֶרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא
בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק.
וְנֵאָמַר וְאָבַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת
שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא
וְלֹא יֵבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם. אָנָּא יְנוּלוּ נָא
רַחֲמֶיךָ עַל מְרוֹרֶיךָ וְהָכְנֵם לָנוּ לִפְנִים
מִשּׁוּרַת הַדִּין וּמַעֲנֵה ~~בְּאֶמֶת יִשְׁעֶךָ~~ בַּבִּירִים
חַצִּילֵנוּ וְחוּצִיאֵנוּ לִרְוָחָה. נְבָא בֵיתֶךָ
בְּעוֹלוֹת הוֹדְאוֹתֵינוּ וְנִשַּׁלֵּם לְךָ נִדְרֵי
אֲרֻשַׁת שְׂפָתֵינוּ נִבְרַךְ אֶת יְיָ בְּכָל עֵת תָּמִיד
תְּהִלָּתְךָ בְּפִינוּ נְזַכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר עַל בֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדוּשָׁתֶךָ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן
לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּשֵׁם אוֹרֶךְ
תָּאִיר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם בִּרְכָתֶךָ תִּבָּרֵךְ אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם נִילָתֶךָ תָּנִיל אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם רִשּׁוּנֶךָ תְּרַשֵּׁן אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם הַדָּרָתֶךָ תְּהַדֵּר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם וְעוֹרֶךָ תַּעַר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם זוֹהֲרֶךָ תָּזְהִיר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם חָסְנֶךָ תְּחַסֵּן אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם טָהֳרָתֶךָ תְּטַהֵר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם יִשְׁעֶךָ תּוֹשִׁיעַ אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם כַּלְכָּלָתֶךָ תְּכַלְכֵּל אַדְמָה אמן
שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ נוֹתֵן
מְאוֹרוֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל
הָאָרֶץ לְבָרֵךְ אֲנָא יְזָרַח לָנוּ הַשֶּׁמֶשׁ
לְאוֹרָה לִבְרָכָה לְנִילָה לְרִשּׁוּן לְהָדָר לְוִעַד
לְזוֹהַר לְחוֹסֶן לְטוֹהַר לְיֶשַׁע לְכַלְכָּלָה
לְפַרְנָסָה לְחַיִּים וּלְנֶחָמָה אָמֵן: ℣ מלך

וְיִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְיָגוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִם בָּנֶיךָ בְּמִדַּת רַחֲמִים וְתַכְנֵם לָהֶם לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין שֶׁהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵינָם יְכוֹלִים לְקַבֵּל לֹא רוֹב רָעָה וְלֹא רוֹב טוֹבָה:

וּמְכַזְּבִים

תפלה לאסרה על הצלחת מלחמות רוממות מע הקסרית המלכה נבירתי ירום הודה ותנשא מלכותה

בעלות המנחה אחר השלום תתפלה לנמרי יאמרו או המזמורים היינו למנצח לעבד סימן י"ח יענך יי כ' יי בעזך ישמח מלך כא' יי אורי וישעי כו' ארוממך יי ל' רננו צדיקים לג' אלהים באזנינו כד' אלהים לנו מחסה ועוז מו' נוד ע ביהודה אלהים עז' להיר ברוך יי צורי קכד: ואחר כך יאמרו

הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים
וּמַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ
שְׁמוֹ אֵין מִסְפָּר לְגַדְּדֵיהֶן פּוֹקֵד עַל צְבָא הַמָּרוֹם
בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה־הַבִּיטָה
וְרְאֵה כִּי הִתְצַבּוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד
לְיוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה לְקִרְאַת מַעֲלַת רוֹמְמוּת
הַקְּסָרִית הַמַּלְכָּה נְבִירָתֵנוּ יָרָה, וּמָלְאוּ פְּנֵי חֵבֶל
חֲרָדָה וּמְהוּמָה חָרְדוּ פָּרְזוֹן חָרְלוּ מֵחוּץ תְּשַׁכֵּל
חֶרֶב נַשְּׂמוּ מִסְלוֹת שָׁבַת עוֹבֵר אוֹרַח כִּי לֵיוֹצֵא
וְלַבָּא אֵין שָׁלוֹם מִן הַצַּר בְּאַרְצוֹת אַשְׁכְּנָז. קוֹל
יְלֵלַת הָרוֹעִים כִּי שׁוֹדְדָה אֲדִירָתָם, נָבוּכוּ עֲדָרֵי
בָקָר כְּחֹשׁ מַעֲשֵׂה זַיִת וּשְׁדֵמוֹת לֹא עָשָׂה אֹכֶל
הָאֲדָמָה תְּשֹׁאָה שִׁמְמָתָהּ וַיּוֹשְׁבֶיהָ קְצֵרֵי יָד חִלְפּוּ
לְמוֹ עִם אֲנוֹת אוֹי וְאָבוֹי מִקּוֹל פָּרָשׁ וְרוֹמַח
קֶשֶׁת בּוֹרַחַת כָּל עִיר. הַסּוֹלוֹת בָּאוּ לְלֶכְדָּה
וְכָל חוֹמָה לְאֶרֶץ תִּפּוֹל וְהָיְתָה רַק זְוָעָה הָבִין
שְׁמוּעָה מִקּוֹל מְצַצֵּי הַדָּרוֹת דַּהֲרוֹת אַבִּירִים
אַשֵׁי חֵיל מְחוֹלְלִים מְרֵאיהֶם כְּלַפִּידִים וְכַבְּרָקִים
יְרוֹצְצוּ נִבְהֲלוּ מִרְאוֹת: אָנָּא יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ
הַחָזוּק מִנֶּן וְצָנָה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתֵנוּ מַעֲלַת נְבִירָתֵנוּ
יִרְתֵּךְ חֲגִירַת וְסָטוֹר לִקְרַאת רוֹדְפֶיהָ אֱמוֹר
לְנַפְשָׁהּ יְשׁוּעָתֵךְ אָנִי: אֲדֹנָי יְיָ אֱלֹהִים נוֹפֵר
מַחְשָׁבוֹת עֲרוּמִים לוֹבֵר חֲבָמִים בְּעֶרְמָם הָפַר
עֲצַת כָּל הַקְּמִים עָלֶיהָ לְרָעָה, וַיִּלְכְּדוּ בְּנָאוֹתָם וְלֹא
תַעֲשֶׂינָה יְרֵיהֶם תּוֹשִׁיָּה, וְיֵרְעוּ כִּי יָרֵךְ וְאַתָּה
יְיָ עָשִׂיתָה: אַתָּה הִיא עוֹשֶׂה פֶּלֶא הַמְּאֻאָר
חַיִל לַמִּלְחָמָה הֵיָה לְצוּר מָעוּז וּלְבֵית מְצוּדוֹת
לְהוֹשִׁיעַ מַעֲלוֹת שָׂרֵי חֵילוֹתֶיהָ וְכָל אַנְשֵׁי
צְבָאוֹתֶיהָ אֲשֶׁר אֲנוּ מְחַפְּלִים עֲלֵיהֶם, וּמַכַּף כָּל
אוֹיְבֵיהֶם תַּצִּילֵם בָּרְכָתֵךְ צֵילֵנִי מֵאֹיְבֵי עֹז וּמִשּׂוֹנְאַי
כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי. הַסְעִירֵם בְּמִלְחֲמָתָם וְהַלְמָרֵם
בְּרָקְחִיב מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנַחֲתָה קֶשֶׁת
נְחוּשָׁה זְרוֹעוֹתַי. אָנָּא הָאֵל אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת חָזֵק
וְאַמֵּץ לְמַעַלַ רוֹמְמוּת הַקְּסָרִית הַמַּלְכָּה וּלְמַעַל
שָׂרֵי חֵילוֹתֶיהָ וְלַאֲנְשֵׁי צְבָאוֹתֶיהָ בַּאֲשֶׁר חִזַּקְתָּ
וְאִמַּצְתָּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בְּיוֹם הִלָּחֲמוֹ עִם מַלְכֵי כְּנַעַן
בְּיוֹם אָמְרוֹ לְפָנָיךְ שֶׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן דּוֹם וְיָרֵחַ בְּעֵמֶק
אַיָּלוֹן וַאֲשֶׁר פָּצִיתָ אֶת דָּוִד עַבְדְּךָ מֵחֶרֶב רָעָה
חֲזֵק לָהֶם מָגֵן יִשְׁעֲךָ וְיָמִינְךָ תִּסְעָדֵם וּבְךָ יָרוּצוּ נָרוּד
וּבְעֶזְרָתְךָ יָדִילוּ שׁוּר. וְכָל הַנְּשִׁים לְהִלָּחֵם נֶגְרָם
יִתְהוֹלְלוּ הָרֶכֶב יְשַׁתְּוֹלְלוּ אַבִּירֵי לֵב לֹא יִמְצָאוּ
כָּל אַנְשֵׁי חַיִל יְדֵיהֶם בַּקְשָׁתָם תָּסוּב אָחוֹר וְחַרְבָּם
תָּשׁוּב רֵיקָם: אָב הָרַחֲמִים אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם סְלַח
נָא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ כְּגוֹדֶל חַסְדֶּךָ וְלֹא יִהְיוּ לְמוֹקֵשׁ
עָנְיֵנוּ יְיָ עָנְיֵנוּ וְשִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה בְּעוֹלָמֶךָ
בַּכָּתוּב וְנִחֲתִי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד.
אַתָּה יְיָ אֲשֶׁר פָּלְגֵי מַיִם לִבּוֹת מְלָכִים בְּיָדֶךָ אָל
כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּטֶּם־חֵן מַחְשָׁבוֹת שָׁלוֹם בְּלִבָּם
וּבְלֵב יוֹעֲצֵיהֶם יְרֵךְ שָׁלוֹם חוֹרִים עִם בְּרָכָה וְהֵבֵר
שָׁלוֹם לַגּוֹיִם, וְכָתוּב וְנָתַתִּי חֲרָבוֹתָם לְאִתִּים
וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גוֹי חֶרֶב
וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה. הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ
הוֹשִׁיעֵנוּ בְּחַסְדֶּךָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ יְיָ
חִשְׁפוֹת שָׁלוֹם לָנוּ וְנִתְעַנֵּג עַל רוֹב שָׁלוֹם בָּרְכֵנוּ
בְּשָׁלוֹמֶךָ כְּדִכְתִיב יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: ℣ מלך וידוי

אֱלֹהֵינוּ שְׁבָשָׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ:
אֵשׁ בַּטֶּל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
אֵשׁ נְזוֹר עָלֵינוּ נְזָרוֹת טוֹבוֹת:
אֵשׁ דְּרַשְׁנוּךָ הִמָּצֵא לָנוּ:
אֵשׁ דְּרוֹשׁ דְּמֵנוּ מִיַּד דּוֹרְשֵׁינוּ:
אֵשׁ הָעֵתֶר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם בְּתְפִלָּתֵנוּ:
אֵשׁ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ:
אֵשׁ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ:
אֵשׁ לְחַם אֶת לוֹחֲמֵנוּ:
אֵשׁ מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה:
אֵשׁ פְּרֵנוּ מִיְּדֵי כָּל אוֹיְבֵנוּ:
אֵשׁ קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה:
אֵשׁ שִׂית שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ:
אֵשׁ חֵן שָׁלוֹם בָּאָרֶץ:
אֵשׁ חֵן שָׁלוֹם בַּמַּלְכוּת:
אֵשׁ תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ:
אֵשׁ חֵן חַיִּים וְשָׁלוֹם לְרוֹמְמוּת הַמַּלְכָּה נְבִירָתֵנוּ:
אֵשׁ חֵן בְּלִבָּהּ וּבְלֵב שָׂרֶיהָ וְיוֹעֲצֶיהָ לְהֵטִיב עִמָּנוּ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה
עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים.
יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ. יֶחֱזוּ אֹיְבֵנוּ וְיִכָּלְמוּ. כִּי אַתָּה
יְיָ עֶזְרָתֵנוּ וְתַחֲנָתֵנוּ: יהיו לרצון קדיש תתקבל

מראש

בס"ד רבון עולמים אדון כל הנשמות הקב"ה נר"ו על כל יקרב אל משכן ה' ביראת ה' היא אוצרו ובירור אנ"ך ביום א' י"ג לחדש הטוב אשר נקהלו ועטור על נפשות הנפטרים נ"ע בפטרם על הפרס הבית ותעליה שנפלו וך ה' בעם סך מכ"ה רבה עוונותינו השי אלה ומאחנו היתה נסכה ביום י"ג סיון שעבר היום ההוא יום עברה לא תקום פעמים צרה על כן העמידו כשטר בכל הכתי כנסיות כת עניים ותפללים לביתו כליות בשנת העתידו אל ה' ורב סחורה קולות אלמים נחפשה דרכינו ונחקורה יחתו השאים ולא חישאים לכי וגשובה של ה' כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו ולא ישטע עוד הפס בארצינו שוד ושבר בגבולינו וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים בעיר ה' צבאות בעיר אלהינו כשבת אחים בב"א

בראשית עד יום אחד :
פ העקדה עם אלהינו ויחי רצון הכתובים לפניה ולאחריה בשומרים לבוקר :
פ כי תשא עד שבתו ויפש :
פ ויחל בסדר תעניות ורילוג :
פ הקרבנות היינו כל נ' ויקרא וצו עד במדבר סיני. עכ"ל ורוי רצון הכתובים בסדר ערב ראש חדש :
בפ קרח ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה עד והמנפה נעצרה :
בפ עקב ועתה ישראל עד ארץ וכת חלב ודבש :
בפ נצבים והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה עד סופה :
פ האזינו כולה וכן וזאת הברכה יא"ח יאמרו קדיש שמואל בסופו מן ויאמר דוד ענך עד סופו :
מלכים א ח מן אז אמר שלמה עד את בית ה' ואת בית המלך :
ישעיה כ"ד מן הנה ה' בוקק הארץ עד גנילה ונשמחה בישועתו :

שמנ א דרשו ה' בהמצאו כל הפטרת תענית :
שם נ ז ואמר כולו כולו פני דרך עד לא ימושו מפיך ומפי זרעך וכו :
שם ס"ג חסרון ה' אזכיר תהלות ה' עד תחשה ותענני עד מאר :
שם סה נ' פסוקים כאשר ימצא התירוש באשכול וכו' והוצאתי מיעקב זרע והיה השרון וכו' :
הושע שובה ישראל עד סופו :
יואל מראשיתו עד ולא יבושו עמי לעולם :
עמוס ז' כה הראני ה' אלהים עד נחם ה' על זאת גם היא לא תהיה אמר ה' אלהים :
יונה כולו ופסוקי מי אל כמוך בסוף מיכה קדיש תהלים כולו עם יהי רצון בסוף כל ספר :
ואחר כל ספר וספר יאמרו קדיש
דניאל ט בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי עד כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :
עזרא ט ובכלות אלה ננשו אל השרים לאמר עד הזק ועשה ואח"כ יאמרו קדיש

משניות סדר קדשים ובפרט מסכת זבחים מנחות תמיד ומדות ואחר כל מסכתא יובלו לומר קדיש :

בחצות יום יאמרו בתחלה השבבה לאנשים וטף וזה נסחרת. מנוחה נמנה וס' שם תהא מנת ומחיצת נפשות האנשים והטף אשר בעוונותינו שרבו נסתרקו בפתע פתאום בהריסת עליות ותתחתות ביום הששי שלשה עשר לחדש סיון שעבר רוח ה' תניחם בגן עדן המלך ברחמיו כולם עד והישועות ואמרו אמן : אח"כ יאמרו השבבה לנשים

אשת חיל מי ימצאנו' רחמנא דרחמנותא דיליה היא וכו' יאצר למיעל קרמוהי חוכרן נפשות הנשים אשר בעוונותינו שרבו נסתרקו ממנו בפתע פתאום בהריסת עליות ותחתות ביום הששי יג לחדש סיון שעבר רוח ה' תניחן בגן עדן המלך ברחמיו כולם עד והישועות וכו' אחר ב' ההשבבות יאמרו פסוקי ברע המות לנצח וכו ויוסיפו ב' פסוקים לא יבא עוד שמשך וכו' כאיש אשר אמו וכו ואם יש שהות ביום יומרו גם ראשית הכבוה עד שעת מנחה

סדר אלה פקודים שיאמרו בבתי כנסיות ובלמוד תורה להתפלל על עצירת גשמים • לבנו ובחורה אלה בכל לבנו • נורא מכבוד עקומדיך עמנו • סולו סולו למסלה • הולי יפתה ה' לנו לקץ תער על פני מרן ובתוב יבולה • יסיר תמטו כל מחלה • ויתנו לכם ולתשבה •

פה מנטובה על שוב דף נכנס לחתם מנחם אחת נשמתי ברכם יהי •

אם בחקותי ער ואולך אתכם קומטיות
בפרשת עקב ויתה ישראל מה יי אלהיך עד ועד אחרית שנה
בפרשת כי תבוא והיה אם שמוע עד לעבדם
מלכים א' ח' בהעצר שמים עד בהוציאך את אבותינו מכצרים יי אלהים
שם ט' יהי יי אלהינו עמנו עד ולשמר מצותיו כיום הזה
ישעיה מ"א העניים והאביונים עד וקדוש ישראל בראה
שם נ"ה דרשו יי בהמצאו עד לנקבציו
ירמיה י"ד אשר היה דבר יי אל ירמיהו על דברי הבצרות עד אל תניחנו ומדלגים עד הפסוק המאוס
מאסת ופסיחים כי אתה עשית את כל אלה
יחזקאל ל"ד וכרתי להם ברית שלום עד סוף הקאפיטולו
יואל ב' בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים עד סוף הקאפיטולו

סליחות לק"ק איטאליאני

מזמור מ"ב כאיל תערוג על אפיקי מים
אל חי יפתח השמים • עושה שלום לשמינו עצירת אל מלך
מזמור ק"ג לדור ברכי נפשי את יי
תענה אמונים • בסוף שומרים לבק" אל מלך
מזמור קב"א שיר למעלות אשא עיני

אז בעיני עברים • בקדר יום הושיענא רבא • וקורם שיאמרו החרוזה אחרונה שערי שמים פתח
יפתחו שערי ההיכל ויאמרוה שלש פעמים הש"ץ תחלה והקהל הזור בכל פעם • אל מלך
לנועם ר"ה אלהינו ואלהי אבותינו וכרנו בזכרון טוב לפניך ער בלבב שלם • ואח"כ פ' העקדה
וכמו שכבש וכו' ער ומעמך יש"א כבס"ד שומרים לבקר • ואומר ק"ש תתקבל

סליחות לק"ק אשכנזים

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו בשני
פסוקי מה נאמר וכו'
אל חי יפתח שערי שמים בתפלה לעצירת גשמים סדר מנחה אל מלך
אלהים אלי אתה שם
יחיד שוכן ברום שמי ערץ שם אל מלך
אלהים אלי אתה שם
תזנח אמונים • בתפלה לעצירת גשמים סדר שחרית אל מלך
אלהים אלי אתה שם

אז בעיני עברים וקורם שערי שמים פתח יפתחו שערי ההיכל ויאמרו ג' פעמים הש"ץ תהלה
והקהל חזר בכל פעם וחכף בעור הארון פתוחה יאמרו איום זכור נא לשואלי מים אל מלך
פסוקי ואתה קדוש • הטאנו צורנו • ארון שא נא פשעי • בסוקי שובה ה' את שבותנו בסוף הבלת
עצירת גשמים בסדר מנחה ואח"כ קריש תתקבל

ואח"כ יאמרו פרשת התמיד אשרי ומנחה

ואחר חזרת י"ח יאמרו התפלה הנרונה כאיל ער והשמים יתנו טלם ושם יוסיכו זה •

אָנָּא אֵל אֱלֹהֵי תְרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ
רַב חֶסֶד מַטֵּה כְּלַפֵּי חֶסֶד הַמְנַהֵג אֶת כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים רַחֲמִים בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת הֱיֵה נָא בְּחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל לְמֻגָּן וְצִנָּה וְקוֹמְמִיָּה בְּעֶזְרָתֵנוּ
וְתִהְיֶה לָנוּ מַחְסֶה מֻחְרָב לְבַל יַכְנִיעַ שָׂרְבּ וְשַׁמֶּשׁ וְחֶסֶר מַהֲנִי כָּל מַהֲלֻדֹת לֹא
תֹאבֶה אֵלֵינוּ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֵנוּ • וְהַעֲלֵה אֲרֻכָּה וּמַרְפֵּא לְכָל חַיֵּי
בְּשָׂרִים כִּי אַתָּה הוּא רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב
וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וְהַסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ •
וְעוֹד כְּתִיב לֹא יִרְעָבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא יַכֵּם שָׂרָב וְשָׁמֶשׁ כִּי מְרַחֲמָם וְיַנְהֲגֵם וְעַל
מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲגֵם • רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה :

טוב ומטיב לכל ער כי נעצרו המים ויבשו • ושם יאמרו התוספת הנדוג כבר מה נאנחה וכו' ואח"כ
הפלא חסריך ער סוף התפלה מומור לדוד הבו אל מלך ויהוי •

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו • הוא ישמרנו מכל רע ישמור את נפשנו • תתן לפניו קטרת תפלתנו •
המלך יעננו ביום קראנו • אבי"ר :

T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

תפלה על עצירת גשמים

אחר י״ח ברכות יאמר מזמור סימן ס״ה לך דומיה ואח״כ יאמר

כְּאַיָּל תַּעֲרוֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים· אֱלֹהִים אֵלִי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ צָמְאָה לְךָ נַפְשִׁי כַּמָּה לְךָ בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעָיֵף בְּלִי מָיִם· עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת וְאֵין חֵקֶר נִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר· הַנּוֹתֵן מָטָר עַל פְּנֵי אָרֶץ וְשׁוֹלֵחַ מָיִם עַל פְּנֵי חוּצוֹת לָשׁוּם שְׁפָלִים לַמָּרוֹם וְקוֹדְרִים יִשְׁגְּבוּ יֶשַׁע:

הָאֵל הָעוֹנֶה אֶת יְרֵאָיו לְעִתּוֹת בַּצָּרָה הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים· הוּא יִתְמְלֵי רַחֲמִים טָבִין וְקָרִיבִין עַלָּנָא מְבַקְשֵׁי פָּנָיו הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ אֲשֶׁר נֶגְדּוֹ כָּל תַּאֲוָתֵינוּ וְאַנְחָתֵינוּ מִמֶּנּוּ לֹא נִסְתָּרָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּפְתַּח לָנוּ אֶת אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וְתָרִיק לָנוּ בְּרָכָה וּצְדָקָה· תָּבִיעַ וְתַשְׁפִּיעַ שֶׁפַע שְׂבַע רָצוֹן לְהַשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה תְּמַלֵּא טוּב: תְּצוּ שְׁחָקִים מִמָּעַל וְדַלְתֵי שָׁמַיִם תִּפְתַּח גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כּוֹנַנְתָּהּ כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ· וּתְקַיֵּים בָּנוּ מִקְרָא דִכְתִיב כִּי זֶרַע הַשָּׁלוֹם הַגֶּפֶן תִּתֵּן פִּרְיָהּ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם: טוּב וּמֵטִיב לַכֹּל זַן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא· הַבֵּט נָא מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה כִּי הִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה כִּי נֶעְצְרוּ הָמַיִם וַיִּבְשׁוּ הַפְּלֵא חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים כִּי הִנֵּה אֶבְיוֹנֵי עַמְּךָ יֶחֱמָיוּן בְּשָׁפְכָם כַּמַּיִם לִבָּם נוֹכַח פְּנֵי יְיָ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבְּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ תִּתֵּן לָהֶם יִלְקוֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוּב· אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ מֵשִׂים מִדְבָּר לְאַגַּם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצְאֵי מַיִם קוּמָה עֶזְרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ הֱיֵה נָא כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ וְעִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּנִשְׁמֵי אוֹרָה תָּאִיר אֲדָמָה אָמֵן

בְּנִשְׁמֵי בְרָכָה תְּבָרֵךְ אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי גִילָה תָּגִיל אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי דִיצָה תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי הוֹד תְּהַדֵּר אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי וָעֵר תְּוָעֵד אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי זִמְרָה תְּזַמֵּר אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי חַיִּים תְּחַיֶּה אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי טוֹבָה תֵּטִיב אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי יְשׁוּעָה תּוֹשִׁיעַ אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי כַּלְכָּלָה תְּכַלְכֵּל אֲדָמָה אמן

אָנָא הוֹרִידֵם לְאוֹרָה לִבְרָכָה לְגִילָה לְדִיצָה לְהוֹד לְוַעַד לְזִמְרָה לְחַיִּים לְטוֹבָה לִישׁוּעָה לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה: אָמֵן

מזמור לדוד הבו ואח״כ אל מלך

סדר הלא דברים שיאמרו בבתי בנסיות ותלמוד תורה להתפלל על עצירת נשמים · לכו ונשובה אל ה' כבכל לבנו · נגיש מנחה ונבוא לפניו בתודה עמנו · סגלו סולו המסלה · קולי יעתר ה' לנו לחתת מטר על פני תרץ ותכה יבולה · יסיר תמנו כל מחלה · ויתננו נעם ותהלה ·

פה מנטובה אל יסוד דק נכלם לחלם מנחם שמי נשמי ברכה יסיו ·

אם בחקותי עֵר ואולך אתכם קוממיות
בפרשת עקב ויעתה ישראל מה יי אלהיך עֵר ועֵר אחרית שנה
בפרשת כי תבוא והיה אם שמוע עֵר לעבדם
מלכים א' ח' בהעצר שמים עֵר בהוציאך את אבותינו ממצרים יי אלהים
שם ט' יהי יי אלהינו עמנו עֵר ולשמר מצותיו כיום הזה
ישעיה מ"א העניים והאביונים עֵר וקדוש ישראל בראה
שם נ"ה דרשו יי בהמצאו עֵר לנקבציו
ירמיה י"ד אשר היה דבר יי אל ירמיהו על דברי הבצרות עֵר ע תניהנו ומדלנים עֵר הפסוק הזמאוס
מאסת ומפיימים כי אתה עשית את כל אלה
יחזקאל ל"ד וכרתי להם ברית שלום עֵר סוף הקאפיטולו
יואל ב' בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים עֵר סוף הקאפיטולו

סליחות לק"ק איטאליאני

מזמור מ"ב כאיל תערוג על אפיקי מים
אל חי יפתח השמים · עושה שלום לשמיני עצרת אל מלך
מזמור ק"נ לדוד ברכי נפשי את יי
תענה אמונים · בסוף שומרים לבקר אל מלך
מזמור קכ"א שיר למעלות אשא עיני
או כעיני עבדים · בסדר יום הושענא רבא · וקדם שיאמרו החרוזה אחרונה שערי שמים פתח
יפתחו שערי ההיכל וי"אמירה שלש פעמים הש"ץ תחלה והקהל חוזר בכל פעם · אל מלך
לנועם ר"ה אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך עֵר בלבב שלם · ואח"כ פ' העקדה
כן יכבשו וכו' עֵר ומעמך ישראל כבסדר שומרים לבקר · ואומר קריש תתקבל

סליחות לק"ק אשכמים

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו בשני
פסוקי מה נאמר וכו'
אל חי יפתח שערי שמים בתפלה לעצירת נשמים סדר מנחה אל מלך
אלהים אלי אתה שם
יחיד שוכן ברום שמי ערץ שם אל מלך
אלהים אלי אתה שם
תענה אמונים · בתפלה לעצירת נשמים סדר שחרית אל מלך
אלהים אלי אתה שם
או כעיני עבדים וקורם שערי שמים פתח יפתחו שערי ההיכל ויאמרו נ' פעמים הש"צ תחלה
והקהל חוזר בכל פעם ותכף בעוד הארון פתוחה יאמרו איום זכור נא לשואלי מים אל מלך
פסוקי ואתה קדוש · חטאנו צורנו · ארון שא נא פשעי · פסוקי שובה ה' את שביתנו בסוף תפלת
עצירת נשמים בסדר מנחה ואח"כ קריש תתקבל

ואח"כ יאמרו פרשת התמיד אשרי ומנהה

ואחר חזרת י"ח יאמרו התפלה הנהוגה כאיל ער והשמים יתנו טלם וישם יוסיפו זה ·

אָנָּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר בִּידֶךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ
רַב חֶסֶד מַטֵּה כְּלַפֵּי חֶסֶד הַמְמַהֵג אֶת כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּבְרִיּוֹתָיו בְּמִדַּת רַחֲמִים בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת הֱיֵה נָא בְּחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל לְמָגֵן וְצִנָּה וְקוֹמָה בְּעֶזְרָתֵנוּ
וְתִהְיֶה לָנוּ מַחְסֶה מֵחֹרֶב לְבַל יַכֵּנוּ שָׂרָב וְשֶׁמֶשׁ וְהֶסֵּר מִמֶּנּוּ כָּל מַחֲלָה לֹא
תְאֻנָּה אֵלֵינוּ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֵנוּ · וְהַעֲלֵה אַרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל חֵיי
בְּשָׂרִים כִּי אַתָּה הוּא רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב
וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וַהֲסִרוֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ ·
וְעוֹד כָּתִיב לֹא יִרְעָבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא יַכֵּם שָׁרָב וְשֶׁמֶשׁ כִּי מְרַחֲמָם יְנַהֲגֵם וְעַל
מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם · רָפְאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה :

טוב ומטיב לכל עד כי נעצרו המים וייבשו · ושם יאמרו התוספת הנהוג כבר מה נאנחה וכו' ואח"כ
הפלא חסדיך עד סוף התפלה מזמור לדוד הבו אל מלך וידוי ·

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו · הוא ישמרנו מכל רע וישמר את נפשנו · תכון לפניו קטרת תפלתנו ·
המלך יעננו ביום קראנו · אכי"ר :

סדר תפלה לדברים שיאמרו בכל יום • ולמוד תורה להתפלל על עצירת גשמים • ובו ובשובה שלם לה' בכל לבבנו • נזיד מכשול עון מדיך עמנו • סולו סולו התפלה • קולי יעתר ה' לנו לחת טעד על פני ארץ ותחת יבולה • יסיר ממנו כל מחלה • ויתננו לשם ולתפלה •

פה מנטובה חל ישוב דך נפשם לחדם מנחם שחת נשמני ברפש יסין :

אם בחקותי עד ואולך אתכם קומטיות
בפרשת עקב ועתה ישראל מה יי אלהיך עד ועך אחריות שנה
בפרשת כי תבוא והיה אם שמוע עד לעבדם
מלכים א' ח' בהעצר שמים עד בהוציאך את אבותינו מכצרים יי אלהים
שם ט' יהי יי אלהינו עמנו עד ולשמר מצותיו כיום הזה
ישעיה מ"א העניים והאביונים עד וקדוש ישראל בראה
שם נ"ה דרשו יי בהמצאו עד לנקבציו
ירמיה י"ד אשר היה דבר יי אל ירמיהו על דברי הבצרות עד ו תניחנו ומדלנים עד הפסוק ומאום
מאסת ומפיימים כי אתה עשית את כל אלה
יחזקאל ל"ד וכרתי להם ברית שלום עד סוף הקאפיטולו
יואל ב' בין האולם ולמזבח ובכו הכהנים עד סוף הקאפיטולו

סליחות לק"ק איטאליאני

מזמור ס"ב כאיל תערוג על אפיקי מים
אל חי יפתח השמים • עושה שלום לשמינו עצרת אל מלך
מזמור ק"ג לדוד ברכי נפשי את יי
תענה אמונים • בסוף שומרים לבקר אל מלך
מזמור קכ"א שיר למעלות אשא עיני
או בעיני עברים • בסדר יום הושענא רבא • וקודם שיאמרו החרוזה אחרינה שערי שמים פתח
יפתחו שערי ההיכל ויאטרוה שלשפעמים הש"ץ תחלה והקהל חוזר בכל פעם • אל מלך
לנועם ר"ה אלהינו ואלהי אבותינו וכרינו בזכרון טוב לפניך עד בלבב שלם • ואח"כ ס' העקדה
וכמו שכבש וכו' עד ומעמך יש יאל כבס"ר שומרים לבקר • ואומר קדיש תתקבל

סליחות לק"ק אשכנזים

סלה לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו בשני
פסוקי מה נאמר וכו'
אל חי יפתח שערי שמים בתפלה לעצירת גשמים מרי מנחה אל מלך
אלהים אלי אתה שם
יחיר שוכן ברום שם ערץ שם אל מלך
אלהים אלי אתה שם
תענה אמונים • בתפלה לעצירת גשמים סדר שחרית אל מלך
אלהים אלי אתה שם
או בעיני עברים וקודם שערי שמים פתח יפתחו שערי ההיכל ויאמרו נ' פעמים הש"צ תחלה
והקהל חוזר בכל פעם ותכף בעוד הארון פתוחה יאמרו איום וכור נא לשואלי מים אל מלך
פסוקי ואתה קדוש • הטאנו צורנו • ארון שא נא פשעי • פסוקי שובה ה' את שביתנו בסוף תפלת
עצירת גשמים בסדר מנחה ואח"כ קדיש תתקבל

ואח"כ יאמרו פרשת התמיד אשרי ומנחה

ואחר חזרת י"ח יאמרו התפלה הנהונה כאיל ער והשמים יתנו טלם ושם יוסיפו זה •

אָנָּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ
רַב חֶסֶד מַשֵּׂה כְּפִי חֶסֶד הַמַנְהֵג אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּלוּט וּכְרִיוֹתָיו בְּמִדַּת רַחֲמִים בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת הֱיֵה נָא נ חַסְדְּךָ הַגָּדוֹל לְמָגֵן וְצִנָּה וְקוֹמָה בְּעֶזְרָתֵנוּ
וּתְהֵיֶה לָנוּ מַחְסֶה מֵחֹרֶב לְכַל יַכְּנוּ שָׁרָב וָשֶׁמֶשׁ וְחַסֵּר מִמֶּנּוּ כָּל מַחֲלָה וְאַל תַּאֲנֶה יְיֵינוּ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֵנוּ • וְהַעֲלֵה אַרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל חַיֵּי
בְשָׂרִים כִּי אַתָּה הוּא רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת וְקַיֶּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב
וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וַהֲסִרוֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ •
וְעוֹד כָּתוּב לֹא יִרְעָבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא יַכֵּם שָׁרָב וָשֶׁמֶשׁ כִּי מְרַחֲמָם יְנַהֲגֵם וְעַל
מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם • רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה :

טוב ומטיב לכל ער כי נעצרו המים וייבשו • ושם יאמרו התוספת הנהוג כבר מה נאנחה וכו' ואח"כ
הפלא חסדיך ער סוף התפלה מזמור לדוד הבו אל מלך וידוי •

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו • הוא ישמרנו מכל רע ישמר את נפשנו • תכון לפניו קטרת תפלתנו •
המלך יעננו ביום קראנו • אכי"ר :

ACADEMIA TARA

תפלה על עצירת גשמים

אחר י"ח ברכות יאמר מזמור סימן ס"ה לך דומיה ואח"כ יאמר

כְּאַיָּל תַּעֲרוֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֵלִי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ צָמְאָה לְךָ נַפְשִׁי כַּמָּה לְךָ בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעָיֵף בְּלִי מָיִם עוֹשֶׂה גְּרוֹלוֹת וְאֵין חֵקֶר נִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הַנּוֹתֵן מָטָר עַל פְּנֵי אָרֶץ וְשׁוֹלֵחַ מָיִם עַל פְּנֵי חוּצוֹת לָשׁוּם שְׁפָלִים לַמָּרוֹם וְקוֹדְרִים יִשְׂגְּבוּ יֵשַׁע:

הָאֵל הָעוֹנֶה אֶת יְרֵאָיו לְעִתּוֹר בַּצָּרָה הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים הוּא יִתְמְלֵי רַחֲמִים טָבִין וְקָרִיבִין עֲלָנָא מִבַּקְשֵׁי פָּנָיו הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ אֲשֶׁר נֶגְדּוֹ כָּל תַּאֲוָתֵינוּ וְאַגְחָתֵינוּ מִמֶּנּוּ לֹא נִסְתָּרָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּפְתַּח לָנוּ אֶת אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמָיִם וְתָרִיק לָנוּ בְּרָכָה וּצְדָקָה תַּבִּיעַ וְתַשְׁפִּיעַ שֶׁפַע שֶׂבַע רָצוֹן לְהַשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה תְּמַלֵּא טוֹב: תְּצוּ שְׁחָקִים מִמַּעַל וְדַלְתֵי שָׁמַיִם תִּפְתַּח גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כּוֹנַנְתָּהּ כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וְלָבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְתַקַּיְיִם בָּנוּ מִקְרָא דִּכְתִיב כִּי זֶרַע הַשָּׁלוֹם הַגֶּפֶן תִּתֵּן פִּרְיָהּ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם: טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל זַן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא הֵבֵט נָא מִשָּׁמַיִם וְרֵאֵה כִּי הִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה כִּי נֶעְצְרוּ הַמַּיִם וַיִּבְשׁוּ הַפְּלֵא חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים כִּי הִנֵּה אֶבְיוֹנִי עִמְּךָ יֶהֱמִיּוּן בְּשָׁפְכָם כַּמַּיִם לִבָּם נוֹכַח פְּנֵי יְיָ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׁבְּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ תִּתֵּן לָהֶם יִלְקוֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ מֵשִׂים מִדְבָּר לְאַגַּם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצְאֵי מַיִם קוּמָה עֶזְרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ הֱיֵה נָא כָּטֵל לְיִשְׂרָאֵל כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ וְעַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּנִשְׁמֵי אוֹרָה תָּאִיר אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי בְּרָכָה תְּבָרֵךְ אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי גִילָה תָּגִיל אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי דִיצָה תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי הוֹד תְּהַדֵּר אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי וָעֵד תְּוָעֵד אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי זִמְרָה תְּזַמֵּר אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי חַיִּים תְּחַיֶּה אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי טוֹבָה תֵּטִיב אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי יְשׁוּעָה תּוֹשִׁיעַ אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי כַלְכָּלָה תְּכַלְכֵּל אֲדָמָה אמן

אָנָא הוֹרִידֵם לְאוֹרָה לִבְרָכָה לְגִילָה לְדִיצָה לְהוֹד לְוַעַד לְזִמְרָה לְחַיִּים לְטוֹבָה לִישׁוּעָה לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה: אמן

מזמור לדוד הבו ואח"כ אל מלך

التعجب والتحسر والدعاء

اذكر ما يدل على التعجب والتحسر والدعاء :

يا للعجب ! ما أعجب هذا الأمر !

يا عجبا ! كيف يكون هذا ؟

يا حسرتا على الفراق !

يا ويلتا ! كيف أعيش بعدك ؟

يا ويلتي ! لم أعمل في حياتي عملا صالحا ؟

يا ويلتنا ! لقد ظلمنا أنفسنا بالمعاصي والذنوب.

يا ويلتي ! لم أعمل في حياتي عملا صالحا ؟

يا ويلتنا ! لقد ظلمنا أنفسنا بالمعاصي والذنوب.

التعجب وصيغ أفعل به

التعجب : هو الإخبار عن الشيء بما يدل على أنه خرج عن نظائره وأقرانه بزيادة أو نقص ، وله صيغتان قياسيتان هما :

ما أفعله ! وأفعل به !

فما : نكرة تامة مبتدأ ، وأفعله : فعل ماض جامد لإنشاء التعجب ، والهاء : ضمير مفعول به ، والجملة : خبر المبتدأ .

وأفعل به : أفعل : فعل ماض جامد لإنشاء التعجب ، والباء : حرف جر زائد ، والهاء : ضمير في محل جر ، والجار والمجرور : في محل رفع فاعل ، والجملة : خبر المبتدأ .

ويشترط في الفعل الذي يصاغ منه التعجب أن يكون :

ثلاثيا ، متصرفا ، تاما ، مثبتا ، مبنيا للمعلوم ، قابلا للتفضيل ، غير دال على لون أو عيب ظاهر .

فإن لم يكن الفعل كذلك صيغ التعجب بالتوسل إليه بـ (ما أشد ...) أو (ما أكثر ...) أو (ما أقل ...) أو (ما أقوى ...) أو (ما أضعف ...) أو (ما أحسن ...) أو (ما أقبح ...) أو (ما أجمل ...) أو (ما أعظم ...) أو (ما أكرم ...) أو (ما أحقر ...) أو (ما أصغر ...) أو (ما أكبر ...) أو (ما أعلم ...) أو (ما أجهل ...) أو (ما أفقر ...) أو (ما أغنى ...) أو (ما أشبه ...) أو (ما أشد استخراجه ...) أو (ما أكثر استخراجه ...) أو (ما أقل استخراجه ...) أو (ما أقوى استخراجه ...) أو (ما أضعف استخراجه ...) أو (ما أحسن استخراجه ...) أو (ما أقبح استخراجه ...) أو (ما أجمل استخراجه ...) أو (ما أعظم استخراجه ...) أو (ما أكرم استخراجه ...) أو (ما أحقر استخراجه ...) أو (ما أصغر استخراجه ...) أو (ما أكبر استخراجه ...) أو (ما أعلم استخراجه ...) أو (ما أجهل استخراجه ...) أو (ما أفقر استخراجه ...) أو (ما أغنى استخراجه ...) أو (ما أشبه استخراج

ואמרו הנשבעים. אמן:

ואת הקול הזה שמעו ולא הגידו. ואמרו אל תגידו. ואמרו אל נגיד. ואמרו אל נא נגיד. ואמרו אל נא נגיד. ואמרו אל נא

תפלה

לבני ישראל קק"י **מנטובה** יע"א לפני יי ישפכו שיחם במצות מע' הוק"י בבתי כנסיות לפני יי צבאות להצלחת צבאות אנשי חיל אשר למעלת רוממות אדונינו **הקיסר והמלך פראנציסקו סיקונדו** ירום הודו ותנשא מלכותו כי נלחם באויביו עם צרפת ואל אלהי ישראל יעתירו על אחיהם היושבים במצור ובמצוק להגן בעדם ולהצילם. ויברך את עמו בשלום:

מזמור כ"א יי בעזך ישמח מלך:

אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת מְפַקֵּד צְבָא מִלְחָמָה יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרַת חֵיל צִבְאוֹת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ **פַּראנְצֶיסְקוֹ סֵיקוֹנְדוֹ** וְצִבְאוֹת חֵיל עוֹזְרָיו חַזֵּק וְאַמֵּץ לְבָבָם עוֹז וָחָיִל תְּאַזְּרֵם תְּלַמֵּד יְדֵיהֶם לַמִּלְחָמָה אֵין עָיֵף וְאֵין כּוֹשֵׁל בָּם וְעַל צָבָא תִּהְיֶה לָהֶם לְמָגֵן תֵּן לָהֶם מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִּסְעָדֵם וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעוֹתָם בְּךָ יָרוּצוּ גְדוּד וּבְעֶזְרָתְךָ יְדַלְּגוּ שׁוּר. תִּהְיֶה לְצוּר מָעוֹז וּלְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעַ מַעֲלוֹת שָׂרֵי חֲיָלוֹתֵיהֶם וּמַכַּף כָּל אוֹיְבֵיהֶם תַּצִּילֵם תַּסְעִידֵם בְּמִלְחַמְתָּם וּתְלַמְּדֵם לְמַעַן יֶחֶזְקוּ מִצָּרֵיהֶם וְיִנְבְּרוּ עַל אוֹיְבֵיהֶם מְחַץ מָתְנַיִם קָמֵיהֶם תִּתֵּן כֶּעָפָר חַרְבָּם בְּקַשׁ נָדָף קַשְׁתָּם. וְהָיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס כֹּל הַנֶּחֱרִים בָּם קַשְׁתָּם תִּסּוֹג אָחוֹר וְחַרְבָּם תָּשׁוּב רֵיקָם וְתָפֵר וְתָנִיא כָּל חוֹרְשֵׁי וְיוֹעֲצֵי רָעָה עַל אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל הַבָּאִים לְעֶזְרָתוֹ. סַכֵּל נָא עֲצַת כָּל אוֹיְבָיו בַּטֵּל נִכְלֵי כָּל שׂוֹנְאָיו וְהָעוֹלָה עַל רוּחָם לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה מְזִמּוֹת יַחְשְׁבוּ בַּל יוּכְלוּ:

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה אֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת הוֹשַׁע אֶת עַמְּךָ אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְמָצוֹר וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר יָצִיקוּ לָהֶם וּפְדֵם וְהַצִּילֵם לְמַעַן חַסְדֶּךָ וְלֹא תְאוּנֶה אֲלֵיהֶם רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֵיהֶם.

אתה

אַתָּה יְיָ מָגֵן לְכֹל הַחוֹסִים בָּךְ תָּגֵן עֲלֵיהֶם לְהוֹשִׁיעָם לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּמִבִּזָּה אֶת מְאוֹדָם. אַתָּה סֶתֶר לָהֶם מִצַּר תִּצְּרֵם רָנֵּי פָלֵט תְּסוֹבְבֵם וְאַל תִּתֵּן לְהַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וְהַשְׁקֵט מֵעֲלֵיהֶם הֶמְיַת הֲמוֹן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר צָבְאוּ לְיוֹם קְרָב וַעֲשֵׂה עִמָּהֶם אוֹת לְטוֹבָה וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לָהֶם מִכָּל מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה וְהַשְׁכֵּן בְּתוֹכָם הַשְׁקֵט וּמְנוּחָה שַׁאֲנָנָה אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה בִּרְחוֹבוֹתֵיהֶם יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילָם וְשַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָם וְאַל תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגָדְלֶךָ הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתְךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם:

אַתָּה צִוִּיתָה פִּקּוּדֶיךָ הֲלֹא בְּסִפְרָתְךָ בְּיַד מַלְאָכֶיךָ דָּבָר מִנָּבִיא הֶעֱמַדְתָּ עָלֵינוּ מִצְוֹת לִדְרוֹשׁ אֶת שְׁלוֹם הָעִיר וְהַמַּמְלָכָה וְשַׁלְוַת הַמְּלָכִים אֲשֶׁר צִלְלָם יְסֻכּוּנוּ. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם אֲשֶׁר פַּלְגֵי מָיִם לֵב מֶלֶךְ בְּיָדֶךָ תַּשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ תִּשְׁפּוֹט שָׁלוֹם לְכָל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט תִּהְיֶה לְכֻלָּם וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם יֶאֱהָבוּ יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

מזמור מ"ו אלהים לנו מחסה ועוז.

אל מלך וידוי

מנטובה בשנת מבשר טוב

סדר תלמידים שיאמרו בבתי כנסיות וחלמוד יחיד להתפלל על עצירת גשמים · לכו ונשובה אל ה' כאיל נרדף · נרדף מבקשו עון מדיך עתיר סולו המסלה · סולו יעתר ה' לפני מרק ונתכה יבולה · יסיר מתנו כל מחלה · ויתננו לכם ונתפללה ·

פֶּה מְנַטְּבָה חל יסוד דף נכתב לחדם מנחם מנת נשמי ברכה יכיו :

אם בחקותי עד ואולך אתכם קממיות
בפרשת עקב רשתה ישראל מה יי אלהיך עד ועד אחרית שנה
בפרשת כי תבואו אם שמוע עד לעברם
מלכים א' ח' בהעצרי שמים עד בהוציאך את אבותינו ממצרים יי אלהים
שם ס' יהי יי אלהינו עמנו עד ולשטר מצותיו כיום הזה
ישעיה מ"א העניים והאביונים עד וקדוש ישראל בראה
שם נ"ה דרשו יי בהמצאו עד לנקבציו
ירמיה י"ד אשר היה דבר יי אל ירמיהו על דברי הבצרות עד ו תניחנו ומרלנים עד הפסוק המאוס
מאסת ומסיימים כי אתה עשית את כל אלה
יחזקאל ל"ד וכרתי להם ברית שלום עד סוף הקאפיטולו
יואל ב' בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים עד סוף הקאפיטולו

סליחות לק"ק איטאליאני

מזמור מ"ב כאיל תערוג על אפיקי מים
אל חי יפתח השמים · עושה שלום לשמינו עצ"ת אל מלך
מזמור ק"ג לדוד ברכי נפשי את יי
תענה אמונים · בסוף שומרים לבקר אל מלך
מזמור קכ"א שיר למעלות אשא עיני
או כעיני עבדים · בסדר יום הושענא רבא · וקודם שיאמרו החרווה אחרונה שערי שמים פתח
יפתחו שעלי ההיכל ויאמרוה שלש פעמים הש"ץ תחלה והקהל חוזר בכל פעם · אל מלך
לנועם ר"ה אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו ביכרון טוב לפניך עד בלבב שלם · ואח"כ פ' העקדה
בן יכבשו ובו' עד ומעמך ישראל בבקשר שומרים לבקר · ואומר קדיש תתקבל

סליחות לק"ק אשכנזים

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו בשני
פסוקי מה נאמר וכו'
אל חי יפתח שערי שמים בתפלה לעצירת גשמים סדר מנחה אל מלך
אלהים אלי אתה שם
יחיד שוכן ברום שמי ערץ שם אל מלך
אלהים אלי אתה שם
תענה אמונים · בתפלה לעצירת גשמים סדר שחרית אל מלך
אלהים אלי אתה שם
או כעיני עבדים וקודם שערי שמים פתח יפתחו שערי ההיכל וייאמרו נ' פעמים הש"צ תחלה
והקהל חוזר בכל פעם ותכף בעור האיון פהוהה יאמרו איום זכור נא לשואלי מים אל מלך
פסוקי ואתה קדוש · חטאנו צורנו · ארון שא נא פשעי · פסוקי שובה ה' את שביתנו בסוף תפלת
עצירת גשמים בסדר מנחה ואח"כ קדיש תתקבל

ואח"כ יאמרו פרשת התמיד אשרי ומנחה

ואחר חזרת י"ח יאמרו התפילה הנהוגה באיל ער והשמים יתנו טלם ושם יוסיפו זה ·

אָנָּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר בְּיִדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ
רַב חֶסֶד מַטֵּה כְלַפֵּי חֶסֶד הַמַּנְהִג אֶת כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּבְרִיּוֹתָיו בְּמִדַּת רַחֲמִים בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת הֱיֵה נָא בְּחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל לְמָנֵן וְצַנָּה וְקוֹמָה בְּעֶזְרָתֵנוּ
וְתִהְיֶה לָנוּ מַחְסֶה מֵחֹרֶב לְבַל יַכְנוּ שָׂרָב וָשֶׁמֶשׁ וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ כָּל מַחֲלָה לֹא
תְאַנֶּה אֵלֵינוּ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֵנוּ · וְהַעֲלֵה אַרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל חַיֵּי
בְשָׂרִים כִּי אַתָּה הוּא רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת וְקַיֶּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב
וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וְהַסִרוֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ ·
וְעוֹד כְּתִיב לֹא יִרְעָבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא יַכֵּם שָׂרָב וָשֶׁמֶשׁ כִּי מְרַחֲמָם יְנַהֲגֵם וְעַל
מַבּוּעֵי מַיִם יַנְהֲלֵם · רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה :

טוב ומטיב לכל ער כי נעצרו הטים וייבשו · ושם יאמרו התוספת הנהוג כבר מה נאנחה וכו' ואח"כ
הפלא חסדיך ער סוף התפלה מזמור לדוד הבו אל מלך וידוי ·

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו · הוא ישמרנו מכל רע ישמר את נפשנו · תנון לפניו קטרת תפלתנו ·
המלך יעננו ביום קראנו · אכי"ר :

מראש

בס"ד רבוי סע' טורי וסנהיגי הקק' נר"ו על כל רקדב הקרב על משכן ה' ביראת ה' היא אוצרו וכירו אנ"ך ביום א י"ג לחדש תמוז אשר נקהלו • ועמוד על נפשות הנפטרים נ"ע בעמדם על הפרס הבית ותעליה שנפ"ו • ויך ה' בעם מכ"ה רבה עוונו ומנו השו אלה ושאהנו היתה נסבה ביום י"ג סיון שעבר היום ההוא יום עברה • לא הקים פעמים צרה • על כן העמידו משמר בכל הבתי כנסיות • טת"ענים וטתפללים לניחן כליות נשמת העהידו אל ה' ורב סדיה קולת אלהים • נחפשה דרכינו ונחקורה ויהמו חשאים ולא היתאים • לכו ונשובה אל ה' כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו • ולא ישכע עוד חמס בארצינו שוד ושבר בגבולינו • וישב עכי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים • בעיר ה' צבאות בעיר אלהינו כשבת אחים: בב"א

בראשית ער יום אחד :
פ העקדה עם אלהינו ויהי רצון הבחובים
לפניה ולאחריה בשומרים לבוקר :
פ כי חשא ער שבת וינפש :
פ ויחל בסדר העניות ברילוג :
פ הקרבנות היינו כל פ' ויקרא ופ' צו ער
במדבר סיני. עם היהי רצון הבחובים
בסדר ערב ראש חדש :
בפ קרח ויאמר משה אל אהרן קח את
המחתה ער והמנפת נעצרה :
בפ' עקב ועתה ישראל ער ארץ זבת חלב
ודבש :
בפ נצבים והיה כי יבואו עליך כל הדברים
האלה ער סופה :
פ האזינו כולה וכן וואת הברכה יא"ח יאמרו קדיש
שמואל בסופו מן ויאמר דוד עד ער סופו :
מלכים א ח מן ואמר שלמה ער את
בית ה ואת בית המלך :
ישעיה כ"ד מן הנה ה' בוקק הארץ ער
נגילה ונשמחה בישועתו :

שם נא דרשו ה' בהמצאו כל הפטרת העניה:
שם נז ואמר כולו כולו פנו דרך ער לצ
ימושו מפיך ומפי זרעך וכו :
שם סג חסדי ה' אזכיר תהלות ה' ער
תחשה ותענט ער מאד :
שם סה נ' פסוקים כאשר ימצא התירוש
באשכול וכו : והוצאתי מיעקב זרע: והיה
השרון וכו' :
הושע שובה ישראל ער סופו :
יואל מראשיתו ער ולא יבושו עמי לעולם:
עמוס ז כה הראני ה' והים ער נחם ה' על
זאת גם היא לא תהיה אמר ה' אלהים :
יונה כולו ופסוק מי א כמוך בסוף מיכה קדיש
תהלים כולו עם יהי רצון בסוף כל ספר :
ואחר כל ספר וספר יאמרו קדיש
דניאל ט בשנת אחת להדריוש בן אחשורוש
מזרע מדי ער כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך :
עזרא ט ובבלות לה ננשו לי השרים לאמר
ער הזק ועשה ואח כ יאמרו קדיש

משניות סדר קרשים ובפרט מסבת וכחים מנחות חמיר ומרות ואחר כל מכתא יוכלו לומר קדיש :

בחצות יום יאמרו בתחלה השבבח לאנשים וטף וזה נסהר. מנוחה נבונה וכו' שם תהא מנת ומחיצת נפשות האנשים והטף אשר בעוונותינו שרבו נסתלקו בפתע פתאום בהריסת עליות ותחתיות ביום השלשה עשר לחדש סיון שעבר רוח ה' תניחם בגן ערן המלך ברחמיו כולם עד וחישועות ואמרו אמן: אח כ יאמרו השבבה לנשים

אשת חיל מי ימצאנו' רחמנא דרחמנותא דילית היא וכו' יאמר למיעל קדמוהי רוברן נפשות הנשים אשר בעוונותינו שרבו נסתלקו ממנו בפתע פתאום בהריסת עליות ותחתיות ביום השלשי ע לחדש סיון שעבר רוח ה תניחן בגן עדן המלך ברחמיו כולם עד וחישועות וכו. אחר כ' ההשבבות יאמרו פסוקי בלע המות לנצח וכו' ויוסיפו כ' פסוקים לא יבא עוד שמשך וכו' כאיש אשר אמו וכו' ואם יש שרות ביום ילמרו בם ראשיתהבמה עד שעת מנחה

תפלה נעשתה פה **מנטובה** בשנת התק"מד על לא טובה השמועה· כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף ביושבי עיר אישפל'טרו יע"א· נחלה פני אל יסיר מעליהם שבטו וינחם ה' אל הרעה· ישמע אל ויעננו ויהי להם ולנו לישועה· אכי"ר :

אחר תפלת י"ח יאמרו מזמור צ"א יושב בסתר עליון ואחר כך יאמרו :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם לִבֵּנוּ יָחִיל בְּקִרְבֵּנוּ וְנַפְשֵׁנוּ נִבְהֲלָה מְאֹד עַל שְׁמוּעָה כִּי בָאָה וְנָמֵס כָּל לֵב אֵיךְ יָדֶךָ הוֹיָה בְּיוֹשְׁבֵי עִיר **אִישְׁפַּלַטְרוֹ** וַאֲגַפֶּיהָ כִּי עָלָה מָוֶת בְּחָלוֹנָם לְהַכְרִית עוֹלָל מִחוּץ בַּחוּרִים מֵרְחוֹבוֹת וְכָל יוֹשְׁבֵי הֶעָרִים הַקְּרוֹבוֹת הִרְחִיקוּ נְדוֹד כִּי יָרְאוּ לְנַפְשׁוֹתָם פֶּן תִּדְבָּקֵם הָרָעָה עַד כִּי יוֹשְׁבֵי הָעִיר **אִישְׁפַּלַטְרוֹ** שְׁתַּיִם הֵנָּה קוֹרְאוֹתֵיהֶם כִּי לִפְנֵיהֶם יֵלֶךְ דָּבֶר וְאַחֲרָיו מְזֵי רָעָב· אֲשֶׁר עַל כֵּן בָּאנוּ עָדֶיךָ אֱלוֹהַּ הַסְּלִיחוֹת רַחוּם וְחַנּוּן רַב חֶסֶד מַטֵּה כְּלַפֵּי חֶסֶד הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְתָחוּס וְתַחְמוֹל עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ וּבִפְרַט עַל יוֹשְׁבֵי עִיר **אִישְׁפַּלַטְרוֹ** לְבִלְתִּי תֵּת הַמַּשְׁחִית לָבוֹא אֶל בָּתֵּיהֶם לִנְגּוֹף וְתֹאמַר לַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית בָּעָם רַב עַתָּה הֶרֶף יָדֶיךָ כִּי מַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה מֵהֶם דֶּבֶר וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵיהֶם וְלֹא יִהְיֶה בָּהֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית וְתֵן לְכָל אִישׁ וָאִישׁ דֵּי פַּרְנָסָתוֹ וּלְכָל גְּוִיָּה וּגְוִיָּה דֵּי מַחְסוֹרָה לֹא יִשָּׁמַע עוֹד הָמָס בְּאַרְצָם שׁוֹד וָשֶׁבֶר בִּגְבוּלָם· וְתַצִּיל אֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עִם כָּל יוֹשְׁבֵי הֶעָרִים בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם מִדֶּבֶר וּמִמַּשְׁחִית וּמִמַּגֵּפָה· וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְּדוֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ· צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְיָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ· עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינָךְ· עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתָךְ· עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתָךְ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

ואחר כך יאמרו מזמור ל"ג רננו צדיקים בה' · ואחר כך יאמרו :

דְּרַשְׁנוּךָ בְּכָל לֵב נֶצַח יִשְׂרָאֵל וּמָגִינֵנוּ· קְרָאנוּךָ מִמֵּצַר וְאֵלֶיךָ נָשָׂאנוּ עֵינֵינוּ· טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב עֲשֵׂה לְמַעֲנָךְ וְלֹא לְמַעֲנֵנוּ עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ :

נְכֵאֵי רוּחַ שַׁבְנוּ וּבָאנוּ עָדֶיךָ בְּתַחֲנוּן· מַלֵּט מִכָּל מַחֲלָה צוֹעֲקִים לְפָנֶיךָ בְּרִנּוּן· נָא הַצִּילֵנוּ מִדֶּבֶר הַוּוֹת וּמִבְּרַק חַרְבְּךָ הַשָּׁנוּן· יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן :

יָהּ חֲמוֹל עַל צֹאן מַרְעִיתֶךָ וַעֲדָתֶךָ· וּכְמִדַּת טוּבְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּכָל נִפְלְאוֹתֶיךָ· כַּלֵּה דֶבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה מִבְּנֵי בְּרִיתֶךָ· הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ :

אָנָא לְמַעֲנָךְ הַצִּילֵנוּ מִנֶּגֶף וְחָרוֹן· וּזְכוֹר סְגוּלַת אוֹם חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן· הֲלֹא אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן· נָחִיתָ כַּצֹּאן עַמֶּךָ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :

לְפָנֶיךָ תָּבֹא תְּפִלָּתֵנוּ צוּר חַי הָעוֹלָמִים· הַקְשֵׁב תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ וְלֹא נֵצֵא נִכְלָמִים· וְהַשְׁקִיפָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִמְּרוֹמִים· אֵל חַי וְקַיָּים מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים :

וכללות כל אלה יאמרו אל מלך ווידוי :

תפלה לבני ישראל ק"ק **מנטובה** לבקר ולערב לפני יי ישכנו שיהם על הצלחת צבאות חיל אדונינו
החסיד ומרבה להיטיב **הקיסר** GIUSEPPE II. ירום הודו ותנשא מלכותו אשר מלחמה לו
היום עם מלכות **תוגרמה** והחלו לאמרה ביום ראש חדש אדר שני **התק"מח**:

אחר תפלת י"ח יאמרו מזמור כ"א יי בעזך ישמח מלך וכו'.

אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים אֲשֶׁר לְךָ הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ לְךָ יְיָ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה הַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח הַהוֹד וְהַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל וּלְךָ לְבַדְּךָ הַתְּשׁוּעָה בְּיוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה׃

אָנָּא אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָא צִבְאוֹת חֵיל אֲדוֹנֵינוּ **הַקֵּיסָר** GIUSEPPE II.

וְצִבְאוֹת חֵיל עוֹזְרָיו חַזֵּק וְאַמֵּץ לְבָבָם עוֹז וָחַיִל תְּאַזְרֵם וּתְלַמֵּד יְדֵיהֶם לַמִּלְחָמָה אֵין עָיֵף וְאֵין כּוֹשֵׁל בָּם וְעַל צָבָא תִּהְיֶה לוֹ לְמָגֵן לְמַעַן יֶחֱזַק מִצָּרָיו וְיִגְבַּר עַל אוֹיְבָיו מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו וְתַכְנִיעֵם תַּחְתָּיו יִפְלוּ תַּחַת רַגְלָיו תִּתֵּן כֶּעָפָר חַרְבָּם כְּקַשׁ נִדָּף כְּלֵי מִלְחַמְתָּם יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס כֹּל הַנֶּחֱרִים בּוֹ אִם בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלָיו בְּשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לְפָנָיו:

אַתָּה יְיָ אֵל דֵּעוֹת וְעִמְּךָ מְקוֹר חָכְמָה וְאַתָּה לְבַדְּךָ בְּלֵב כָּל חֲכַם־לֵב תִּתֵּן חָכְמָה וּבִינַת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ כִּי אַתָּה מֵפֵר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים וְדַעְתָּם מְסַכֵּל׃ הָאֵר נָא בְּנַנַּהּ זַרְחֶךָ עֲצַת אֲדוֹנֵינוּ **הַקֵּיסָר** וּתְכוֹנֵן מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּעֵצָה שֶׁהִיא טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ הוֹפִיעַ נָא בְּאוֹרֶךָ עַל סוֹד נֶאֱמְנֵי יוֹעֲצָיו שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בְּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם וְאַל יֵבוֹשׁוּ מִמִּבְטָחָם אוֹר יִגַּהּ עַל דַּרְכֵיהֶם וְאַתָּה תְּיַשֵּׁר אֹרְחוֹתֵיהֶם׃ וְתָפֵר וְתָנִיא מַחְשְׁבוֹת כָּל חֹרְשֵׁי וְיוֹעֲצֵי רָעָה עַל אֲדוֹנֵינוּ הֶחָסִיד **הַקֵּיסָר** וְעַל כָּל הַבָּאִים לְעֶזְרָתוֹ סַכֵּל־נָא עֲצַת כָּל אוֹיְבָיו בַּטֵּל נִכְלֵי כָּל שֹׂנְאָיו וְהָעֹלָה עַל רוּחָם לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה מְזִמּוֹת יַחְשְׁבוּ בַּל יוּכָלוּ:

אתה

אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פֶּלֶא מַשְׁגִּיחַ מִמְּכוֹן שִׁבְתֶּךָ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְעֵינֶיךָ מִמָּרוֹם פְּקוּחוֹת עַל דַּרְכֵי אִישׁ וָאִישׁ וְכָל צְעָדָיו תָּכִין וְתִסְפּוֹר אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חָי הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה׃ הוֹאֵל נָא בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבָרֵךְ וּנְצוֹר וַעֲזוֹר אֶת אֲדוֹנֵינוּ **הַקֵּיסָר** GIUSEPPE II. וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לוֹ לִשְׁמֹר צֵאתוֹ וּבוֹאוֹ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וּמַלְאָכֶיךָ מַלְאֲכֵי רַחֲמִים תְּצַוֶּה לוֹ לְשָׁמְרוֹ בְּכָל דְּרָכָיו עִם כָּל אֲשֶׁר אִתּוֹ וְכָל הַנִּלְוִים עִמּוֹ וִימִינְךָ תִּסְעָדֵהוּ לְהַצִּילוֹ מִכַּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב לוֹ וּבְסֵתֶר כְּנָפֶיךָ תָּגֵן עָלָיו מִכָּל רַע וָפַחַד וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל מַחֲלָה לֹא יִיעַף וְלֹא יִיגַע לֹא תְאֻנָּה אֵלָיו רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלוֹ אֵין שָׂטָן וְאֵין פֶּגַע רָע יָמִים עַל יָמָיו תּוֹסִיף בָּרִיא וְרַעֲנָן יִהְיֶה תָמִיד תֶּרֶב גְּדֻלָּתוֹ וַעֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֵהוּ בְּאוֹר פָּנֶיךָ [illegible]לֵךְ סֶלָה וְחַסְדְּךָ כָּל הַיּוֹם יְסוֹבְבֶנְהוּ וּבְכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ:

מֶלֶךְ הַמְּלָכִים אֲשֶׁר פַּלְגֵי מַיִם לֵב כָּל מֶלֶךְ בְּיָדֶךָ וְעַל כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּטֶּנּוּ לְטוֹבַת בְּרִיּוֹתֶיךָ טוֹב יְיָ לַכֹּל עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ׃ אָנָּא בְּחַסְדְּךָ וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל תִּשְׁפּוֹת שָׁלוֹם לְכָל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל וְתֵן בְּלֵב מַלְכֵי הָאֲדָמָה וְשָׂרֶיהָ לִקְרֹא שָׁלוֹם מַמְלָכָה אֶל מַמְלָכָה וַעֲצַת שָׁלוֹם תַּשְׁלִים בֵּינוֹתָם לֹא יִשָּׂא עוֹד גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט תִּהְיֶה לְכֻלָּם וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם יֶאֱהָבוּ:

אָנָּא שְׁמַע תְּפִלָּה שְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ יְיָ הוֹשִׁיעָה וַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ נִדְבוֹת פִּינוּ רְצֵה נָא בְחַסְדְּךָ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ יְהִי לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: אמן

ואחר כך יאמרו מזמור מ"ו אלהים לנו וכו'

תפלה לבני ישראל אשר בק"ק **מנטובה** יע"א בפקודת מע' הוק"י המה ישאו קולם בבקר בבקר בבתי כנסיות לפני ה' צבאות אשר בירו כח וגבורה ובירו לגרל ולחזק לכל · אליו יעתירו בכל לבם להצלחת צבאות אנשי חיל אשר למע' רוממות אדונינו הקיסר והמלך **פראנצסקו סיקונדו** יר"ה ותנשא מלכותו כי נלחם באויביו עם צרפת :

מחר תפלת ל"ח יתמרו מזמור מ"ו **אלהים לנו מחסה ועוז** וכו' ·

הָאֵל הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים · יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ · פּוֹקֵד עַל צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה · הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה עֶזְרָתָה לְמַעֲלַת רוֹמְמוּת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ **פְּרַאנְצֶסְקוֹ סֵיקוֹנְדוֹ** : דְּוֹשִׁיעָה נָא וַהַצְלִיחָה נָא צְבָאוֹת חֲיָלָיו וְצִבְאוֹת חֵיל עֶזְרוֹ עוֹז וָחַיִל תְּאַזֵּרֵם תַּדְמִיד יְדֵיהֶם לַמִּלְחָמָה אֵין עָיֵף וְאֵין כּוֹשֵׁל בָּם · יְחֻזַּק מַעֲלַת רוֹמְמוּת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְדַמְלֵךְ מְצָרָיו תְּנַבֵּר עַל אוֹיְבָיו מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלָיו וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לְפָנָיו :

אַתָּה אֵל נָעוּת יְיָ יַעֲמֹד מִקּוֹר חָכְמָה · הָאֵר נָא בִּנְגַהּ זַרְחֵךְ עֲצַת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ בְּעֵצָה שְׁהִיא טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְחוֹפִיעַ בְּאוֹרְךָ עַל יוֹעֲצָיו וְשָׂרֵי חֵילָיו וְעַל כָּל שָׂרֵי הַמְּלָכִים הָעוֹמְדִים לְעֶזְרָתָה לוֹ · שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בְּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם וְאַל יִבּוֹשׁוּ מִמִּבְטָחִים · וְתָפֵר כָּל מַחְשָׁבוֹת חוֹרְשֵׁי וְיוֹעֲצֵי רָעָה עַל מַעֲלַת רוֹמְמוּת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל הַבָּאִים לְעֶזְרָתוֹ · וְהָעוֹלָה עַל רוּחָם לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה מְזִמּוֹת יַחְשְׁבוּ בַל יוּכָלוּ :

אָנָּא בְּסֵתֶר כְּנָפֶיךָ יֶחְסָיוּן מַעֲלַת רוֹמְמוּת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ **פְּרַאנְצֶסְקוֹ סֵיקוֹנְדוֹ** וּמַעֲלַת רוֹמְמוּת הַקְּטָרִית וְהַמַּלְכָּה אִשְׁתּוֹ וְהַנִּשְׂגָּבִים אֶחָיו וְיֶתֶר הַשָּׂרִים אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחַת אוֹסְטַרְיָא הָרָמָה וְהַנִּשְׂאָה · יָמִים עַל יְמֵי מֶלֶךְ תּוֹסִיף בָּרִיא וַרְעָנָן יִהְיֶה חָמִיד · תֶּרֶב גְּדוּלָתוֹ וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ :

הָאֵל מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ תְּשִׁפּוֹת שָׁלוֹם לְכָל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל וְתֵן בְּלֵב מַלְכֵי הָאֲדָמָה וְשָׂרֶיהָ לִקְרוֹא שָׁלוֹם אִישׁ לְרֵעֵהוּ לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם יֶאֱהָבוּ :

אָנָּא שְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ תְּחַיֵּנוּ אָזְנֶיךָ קַשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ יְיָ הוֹשִׁיעָה וַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ אָמֵן :

אֵ"שׁ אוֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים תּוֹסִיף לְמַעֲלַת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וּלְכָל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ הַנִּשְׂאָה :

אֵ"שׁ צִוָּה אֶת הַבְּרָכָה בְּכָל מַעֲשָׂיו וּבְכָל מִשְׁלַח יָדָיו :

אֵ"שׁ הַפֵּר עֲצַת כָּל הַקָּמִים עָלָיו לְרָעָה :

אֵ"שׁ חַזֵּק וֶאֱמֵץ שָׂרֵי צְבָאוֹתָיו וַאֲנְשֵׁי חֵיל אֲשֶׁר לוֹ וּתְאַזְּרֵם כֹּחַ לַמִּלְחָמָה :

אֵ"שׁ הָיֵה עֶזְרָתָה לְמַעֲלַת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וַחֲבֵרֵעַ קָמָיו תַּחְתָּיו :

אֵ"שׁ תֵּן שָׁלוֹם בָּעוֹלָם :

אֵ"שׁ תֵּן שָׁלוֹם בַּמַּלְכוּת :

אֵ"שׁ תְּכוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ :

אֵ"שׁ עֲשֵׂה עִם אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וְעִם כָּל הָעוֹמְדִים תַּחַת מֶמְשַׁלְתּוֹ אוֹת לְטוֹבָה · עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ · יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ :

ומח"כ יתמרו מזמור כ"ו יי **בעזך ישמח מלך** · על מלך וידוי · וקדיש מתקבל :

תפלה לרבוי נשמים שמפסידים התבואות בשנת חפט פה מנטובה

למנצח בנגינות מזמור שיר לאיהים יחננו סי סו

רבונו שֶׁל עוֹלָם בּוֹשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים עֵינֵינוּ
אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעְלָה
רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָּדְלָה עַד לַשָּׁמַיִם כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ
רַבּוּ מִלְּמָנוֹת וְחַטֹּאתֵינוּ עָצְמוּ מִסְּפֹר וַעֲוֹנוֹתֵינוּ
עִבְרוּ וְאַשְׁמָנוּ כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנּוּ כִּי הִנֵּה
אֲבִיוֹנֵי עַמְּךָ יְהֻמְיוּן בְּשִׂפְכָם כַּמַּיִם לְבָם נִכְחַ פָּנֶיךָ
אֲרֹנִי׳ שָׁמַם נִטְפוּ נָשֵׁם וְנֶעֱשָׂם מְטֹרוֹת עִוּוּ
נְשַׁמּוּ מְסִילוֹת שָׁנַת עוֹבְרֵי אוֹרַח וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד
מְאֹד עַל הָאָרֶץ וְהִכְפִּיד אֶת תְּבוּאָתָהּ׃ עֲנֵנוּ יְיָ
עֲנֵנוּ בְּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת כִּי בָצְרָה גְרוֹלָה אֲנַחְנוּ
וְצֹ תֶּפֶן יְרֹשְׁעֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ כִּי פּוֹשְׁעִים וּמוֹרְדִים
אֲנַחְנוּ וּבְנֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁיְּכַבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְיָגוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מִדּוֹתֶיךָ וְאִם חַטֹּאוּ עִוּוּ פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִתְחַיְּבוּ שֶׁתְּרִיקָה זְכוֹר לָהֶם יְצוּת אַבְרָהָם אֲבִיהֶם
סֶלָה עַצְמוֹ לַעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ׃ עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ
(ונתחייבו הי"ג זכור להם ברית וגו')
אֲבִיהֶם שֶׁעָלָה עַל גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַטָּהוֹר וְתַקְרוּשׁ
וְסַשַׁט צַוָּארוֹ אֶל הַמַּאֲכֶלֶת לְיַחֵד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר׃ עֲנֵנוּ וַאֲחַר יְצְחָק עֲנֵנוּ׃
וְאִם חַטֹּאוּ עִוּוּ פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִתְחַיְּבוּ עֲרֵיוֹת וַעֲרָוֹת זְכוֹר לָהֶם וְכוּת
יַעֲקֹב אֲבִיהֶם שֶׁהָיָה עָנִי וְדַל בּוֹרֵחַ עַל אֲרוּרוֹת
הַבְּרָכָה וְהַבְּכוֹרָה וְיָשַׁב לְחוֹרֵב בַּיּוֹם וְלַקֹּרַח בַּלַּיְלָה
וַתֵּדַר שְׁנָתוֹ מֵעֵינָיו וְנִטְמְאָה לְךָ נַפְשׁוֹ כָּמָה לְךָ
בְּשָׂרוֹ בָּאָרֶץ יַעֲמָה לְיַחֵד וּלְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא׃ עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ׃
אָנָּא פְּתַח לָנוּ שַׁעֲרֵי אוֹצָר הַטּוֹב שַׁעֲרֵי פַּרְנָסָה
וְכַלְכָּלָה וְתַצְלִיחַ וְתַקְשִׁיב לִתְפִלַּת עַבְדֶּךָ
בְּנֵי בְחוֹנֶיךָ אֲשֶׁר מִן הַמֵּצַר קָרָאוּ בְּכוֹ שָׁהִקְשַׁבְתָּ
לִתְפִלַּת שְׁלֹמֹה עַבְדֶּךָ כַּאֲשֶׁר בָּנָה בֵּית לִשְׁמֶךָ
כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר רָעָב כִּי יִהְיֶה בָאָרֶץ דֶּבֶר כִּי יִהְיֶה
שִׁדָּפוֹן יֵרָקוֹן אַרְבֶּה חָסִיל כִּי יִהְיֶה כִּי יָצַר לוֹ
אוֹיְבוֹ בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו כָּל־נֶגַע כָּל־מַחֲלָה׃ כָּל־
תְּפִלָּה כָּל־תְּחִנָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל־הָאָדָם לְכָל־

עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּן אִישׁ נֶגַע לְבָבוֹ וּפָרַשׂ
כַּפָּיו אֶל הַבַּיִת הַזֶּה׃ וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
מְכוֹן שִׁבְתְּךָ וְסָלַחְתָּ וְעָשִׂיתָ וְנָתַתָּ לְאִישׁ כְּכָל־
דְּרָכָיו אֲשֶׁר תֵּדַע אֶת לְבָבוֹ כִּי אַתָּה לְבַדְּךָ
אֶת לֵבָב כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃ וְיִתְזַכּוּר לָהֶם זְכוּת דָּוִד
חֲסִידְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנֵּן וְאָמַר לְפָנֶיךָ אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי
אָשָׂא׃ עֲנֵנוּ מָגֵן דָּוִד עֲנֵנוּ׃
אָנָּא פְּתַח לָנוּ שַׁעֲרֵי רָצוֹן שַׁעֲרֵי בְּרָכָה שַׁעֲרֵי
הַרְוָחָה שַׁעֲרֵי הַצָּלָחָה שַׁעֲרֵי רְפוּאָה׃
שַׁעֲרֵי פַּרְנָסָה׃ שַׁעֲרֵי דְרוֹר׃ שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה׃
שַׁעֲרֵי קוֹמְמִיוּת׃ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים׃ שַׁעֲרֵי נֶחָמָה׃
שַׁעֲרֵי וַעַד טוֹב׃ שַׁעֲרֵי סָעַד׃ שַׁעֲרֵי אוֹרָה׃ שַׁעֲרֵי
חַיִּים טוֹבִים׃ שַׁעֲרֵי תְּקוּמָה׃ שַׁעֲרֵי כַּלְכָּלָה׃ בְּדָבָר
שֶׁנֶּאֱמַר פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃
אָנָּא פַּרְנֵס אֻמָּן נֵעֵץ סְטוּךְ אֲשֶׁר לַמַּד עַפְּךָ
וְנֶאֱמַר וְיָשַׁב עַמִּי בְּנְוֵה שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת
מִבְטָחִים בִּכְנָפֶיהָ וְיִצְאֶתֶם וּפִשְׁחֶם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק
וְנֶאֱמַר בְּכָנְפֶיהָ וְיִצְאֶתֶם שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת
יִשְׂרַשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְּנֵי תֵבֵל
תְּנוּבָה׃ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

בְּשֵׁם אוֹרְךָ תָּאִיר אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם בִּרְכָתְךָ תִּבָּרֵךְ אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם גִּילָתְךָ תָּנִיל אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם דִּשּׁוּנְךָ תְּרַשֵּׁן אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם הֲדָרְךָ תְּהַדֵּר אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם וִעוּדְךָ תָּגֵעַ אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם זִהֲרְךָ תַּזְהִיר אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם חִסְנְךָ תְּחַסֵּן אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם טַהֲרָתְךָ תְּטַהֵר אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם יְשׁוּעָתְךָ תּוֹשִׁיעַ אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם כַּלְכָּלָתְךָ תְּכַלְכֵּל אַדְמָה	אמן

שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ נוֹתֵן מְאוֹרוֹת
בְּזִקְיוֹנֵי הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ לְבָרְכָה אָנָּא
יְיָ׳ הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹרָה לְבָרְכָה לְנִילָה לְרָשׁוֹן
לְהַדָּר לְוַעַד לְזוֹהַר לְחוֹסֶן לְטַהֵר לְיַשַּׁע לְכַלְכָּלָה
לְפַרְנָסָה לְחַיִּים וּלְנֶחָמָה אָמֵן׃ אל מלך

סדר אלה הדברים שיאמרו בבתי כנסיות ותלמוד תורה להתפלל על עצירת גשמים · לכו ונשובה אל ה׳ בכל לבנו · נרים מכשול עון מדרך עמנו · סולו סולו המסלה · אולי יעתר ה׳ לנו לתת מטר על פני ארץ ונתנה יבולה · ישיר ממנו כל מחלה · ויתננו לשם ולתהלה ·

פה מנטובה אל ישוב דך נכלם לחדש מנחם שנת נשמי ברכה יהיו :

אם בחקותי עד ואולך אתכם קוממיות
בפרשת עקב ועתה ישראל מה יי אלהיך עד ועד אחרית שנה
בפרשת כי תבוא והיה אם שמוע עד לעבדם
מלכים א׳ ח׳ בהעצר שמים עד בהוציאך את אבותינו ממצרים יי אלהים
שם ט׳ יהי יי אלהינו עמנו עד ולשמר מצותיו כיום הזה
ישעיה מ״א העניים והאביונים עד וקדוש ישראל בראה
שם נ״ה דרשו יי בהמצאו עד לנקבציו
ירמיה י״ד אשר היה דבר יי אל ירמיהו על דברי הבצרות עד אל תניחנו ומדלגים עד הפסוק המאוס
מאסת ומסיימים כי אתה עשית את כל אלה
יחזקאל ל״ד וכרתי להם ברית שלום עד סוף הקאפיטולו
יואל ב׳ בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים עד סוף הקאפיטולו

סליחות לק״ק איטאליאני

מזמור מ״ב כאיל תערוג על אפיקי מים
אל חי יפתח השמים · עושה שלום לשמיני עצרת אל מלך
מזמור ק״נ לדוד ברכי נפשי את יי
תענה אמונים · בסוף שומרים לבקר אל מלך
מזמור קכ״א שיר למעלות אשא עיני
אז כעיני עבדים · בסדר יום הושענא רנא · וקודם שיאמרו החרוזה אחרונה שערי שמים פתח
יפתחו שערי ההיכל ויאמרוה שלש פעמים הש״ץ תחלה והקהל חוזר בכל פעם · אל מלך
לנועם ר״ה אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך עד בלבב שלם · ואח״כ פ׳ העקדה
כן יכבשו וכו׳ עד ומעמך ישראל כבסדר שמרים לבקר · ואומר קדיש תתקבל

סליחות לק״ק אשכנזים

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו בשני
אל חי יפתח שערי שמים בתפלה לעצירת [illegible]
אלהים אלי אתה שם
יחיד שוכן ברום שמי ערץ שם אל מלך
אלהים אלי אתה שם
תענה אמונים · בתפלה לעצירת גשמים סדר שחרית אל מלך
אלהים אלי אתה שם
אז כעיני עבדים וקודם שערי שמים פתח יפתחו שערי ההיכל ויאמרו ג׳ פעמים הש״צ תחלה
והקהל חוזר בכל פעם ותכף בעוד הארון פתוחה יאמרו איום זכור נא לשואלי מים אל מלך
פסוקי ואתה קדוש · חטאנו צורנו · ארון שא נא פשעי · פסוקי שובה ה׳ את שביתנו בסוף תפלת
עצירת גשמים בסדר מנחה ואח״כ קדיש תתקבל

ואח״כ יאמרו פרשת התמיד אשרי ומנחה

ואחד חזרת י״ח יאמרו התפילה תהונה כאיל עד והשמים יתנו טלם ושם יוסיפו זה ·

אָנָא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ
רַב חֶסֶד מַטֵּה כְּלַפֵּי חֶסֶד הַמְנַהֵג אֶת כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּבְרִיּוֹתָיו בְּמִדַּת רַחֲמִים בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת הֱיֵה נָא בְּחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל לְמָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתֵנוּ
וְתִהְיֶה לָנוּ מַחְסֶה מֵחֹרֶב לְבַל יַכֵּנוּ שָׁרָב וָשָׁמֶשׁ וְהָסֵר מִמֶּנּוּ כָּל מַחֲלָה לֹא
תְאֻנָּה אֵלֵינוּ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֵנוּ · וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל חָיֵי
בְשָׂרִים כִּי אַתָּה הוּא רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב
וַעֲבַדְתֶּם אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וַהֲסִירוֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ ·
וְעוֹד כְּתִיב לֹא יִרְעָבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא יַכֵּם שָׁרָב וָשָׁמֶשׁ כִּי מְרַחֲמָם יְנַהֲגֵם וְעַל
מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם · רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה :

טוב ומטיב לכל עד כי נעצרו המים ויי בשו · ושם יאמרו התוספת הנהוג כבר מה נאנחה וכו׳ ואח״כ
הפלא חסדיך עד סוף התפלה מזמור לדוד הבו אל מלך וידוי ·

ויהי נועם ה׳ אלהינו עלינו · הוא ישמרנו מכל רע ישמר את נפשנו · תכון לפניו קטרת תפלתנו ·
המלך יעננו ביום קראנו · אכי״ר :

פרשת השנה בלילה קודם פתרון מי כהיותו בפיתו כי קריאת הספר יפתר זה : ולא יתמרו מזונותיו כל השנה

לדוד

מזמור לדוד ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה : כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה : מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו : נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה : ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו : זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה :

ז־ט מלך

ויהי יהוה את יוסף וירא איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי : המצרי אדוניו כבית ויהי מצליח איש ויהי יוסף את יהוה ויהי :

ומחר קדש ז יחמר זה

יהי רצון מלפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותי שתהן לי וכבני בני ולכל הסובבי׳ שלחני בכל יום ויום מזונותינו בריוח בזכות שכך הגדיל המטונה על הפרנס׳ וַיְקַרְנְסָא׳ בטופר׳ גם אתה ומיצוי אחד׳ חגם חנגן יי׳ אבי׳

כתוב

בזהר פ׳ פינחס דף רל׳א ועל דא איצטריך לבר נש לפרשא חובוי כל חד וחד כמה דאיתי בגין דמאן דמפרש חטאוי לא אתמסר חיניה אלא בידא דמלכא קדישא בלחודוי וכל בי חיניא בדילין מניה ועל דא איצטריך לון לפרשא חובין דכל שיתא ושיתין וכל דעביד בפרט : הה״ר חזאתי אודיעך לבהר ואתה בשאת עון חטאתי סלה עכ״ל : ומירוש הרמ׳ז שבעת תקיעת שופר צריך לפרש חטאיו הפרשיו אבל שאור לומר הודוי הכללי הנהוג ׳ אף צריך להזהר שלא יאבר הכונה אל התקיעות כי לפעמים מחעצם בחרטה זו בבכיה ואינו שומע או אינו מכוין בתקיעות ולכן אם יראה שיארע לו כן יתודה בין סימן לסימן אבל הנכון להתוודות בשעת תקיעת השופר שאז מתמתקים הדינים כידוע :

תפלה לתוקע

רבונו של עולם בניך שמו פניהם לנגדך ובקשו על רוב חסדיך הרבים ושמעו שליח לתקוע שופר לפניך כדי שתזכור להם זכות אברהם אבינו ע״ה ותפלתו שהתפלל בהר המוריה ׳ וזכות יצחק אבינו ע״ה ועקדתו שנעקד על גבי מזבחך ׳ וזכות יעקב אבינו ע״ה ותמותו שהלך לפניך באמת ובלב שלם ׳ ותעמוד מכסא דינך ותשב בכסא רחמים עליהם ׳ כמה שנאמר עלה אלהים בתרועה ׳׳ בקול שופר ׳ ואני יודע בעצמי שאיני כדאי לבקש רחמים על עצמי כ״ש ללמד סניגריא על בניך וכ״ש שאיני יודע למה [illegible] ויודעתי כי לא תביט ב חטאתי כי לתקן שלחוני [illegible] לעוות ׳ יהי רצון מלפניך ׳׳ אלהי ואלהי אבותי שיכבשו רחמיך את כעסך וינהו רחמיך על מדותיך [illegible] ותרחם על בניך ותהפיך להם על ידי תקיעתי מדת הדין למדת רחמים ותזכור להם שלשה אבות ויהיו היום חקוקים בפאתך על סדר תולדותם אברהם בראש יעקב כנגדו ויצחק בנתים וכל יעקב כל חטא ועון ותכנס להם לפנים משורת הדין ותרצני לפניך ותרחם עלי בתוך כל עמך ישראל ברחמיך הרבים : יהי רצון וכו׳

פנהג צפת חו״כ כשעומד לו קיץ אומר פסוקים אלו בקול רם

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה : קולי שמעת ל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי : ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך : ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים : שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב : שנא שקר ותעב כתורתך האמנתי : נדבות פי רצה נא ׳׳ ומשפטיך למדני :

ואחר כך אומר תפלה זו בקול רם : **יהי** רצון וכו׳

יהי רצון מלפניך ׳׳ אלהי ואלהי אבותי אלהי המשפט שבזכות זו השמות שיוצאים משו התיבות אל נא קרב תשועת מצפיך ׳ פחדך סר תוציאם כמאמר ׳ פרה פועים פתח סומים ישעך כפופים ׳ רוח יוקשים וקבץ נפוצים סמוך יי׳ מפולגים ׳ שתקרע כל המסכים והמקטרגים אשר הם מבדילים בינך ובין עמך ישרא ארומסך טלך המלך המשפט שומע קול תרועת עמך ישראל היום ברחמים :

ומכרון ותוקע ואחר התקיעות אומר

אשרי העם יודעי תרועה ׳׳ באור פניך יהלכון בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו : כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו : כי לי׳ מגנו ולקדוש ישראל מלכנו : ואומר ג׳ פעמים יי׳ יחנו מריבו עליו בשמים ירעם ׳׳ ירין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו : נ״ב כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תשיע את נחלת עבדי יי וצדקתם מאתי נאם יי :

תפלה לרבוי המים בשנת תפו לפק פה מנטובה

פותר תפוחים לך דומיה סי' ס"ב תו תומור הושיעני מלהים סי' ס"ט

רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה קוֹל הַחֲנוּנִי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְמַעֲמָקִים
יְקָרָאוּךָ וּרְחַם נִבְאָה מְקֵרוֹת לִבָּם יְבַקְּשׁוּךָ
הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְּעָם כִּי הַמַּיִם הָעַצּוּמִים
וְהָרַבִּים שׁוֹטְפִים וְעוֹבְרִים בְּמִלֹּא רוֹחַב
אַרְצֵנוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד
נָפֶשׁ בָּאנוּ בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם וְשִׁבֹּלֶת שְׁטָפָתְנִי
הָרְחִשָׁה מִפְלַט לָנוּ מְרוֹחַ סוּעָה מְסַעֵר מַהֵר
יְקָרְמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד וְלוּלֵי חַסְדֶּיךָ
הַנְּרוֹלִים אֵזֵי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל
נַפְשֵׁנוּ הַפְּלֵה חַכְרִיךְ מוֹשִׁיעַ רוֹכְסִים לְבָרְךָ
אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְאַל יִהְיוּ הַמַּיִם
כְּבֵרֹ לְהַפְקִיד אֶת תְּבוּאוֹתֵינוּ רַק רוּחַ
נְדִיבוֹתֶךָ תְּסַמְּבֵנוּ לְחַזֵּק עִוְּתָם וּלְהַעֲלוֹת
אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְמַכָּתָם:

הַבְּנֶהָרִים תְּרָה יְיָ אִם בַּנְּהָרִים אַפֶּךָ
אִם בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ קוֹמָה נָא
לְהוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוִי תְּהַלָּתֵנוּ אָנָּא יְיָ לֹא תִכְלָא
רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ נְהָרוֹת
תִּבְקַע אֶרֶץ כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ מְאֹד נָבְרוּ

(תם המים נגרו מחל תחל ח"ו מומרים)

צְרוֹת לָבֵבֵנוּ הַרְחִיבוּ כִּי בְּפִשְׁעֵנוּ בִּינֵנוּ וּבֵין
הַמָּוֶת לְהַעֲשׂוֹת בָּחֵינוּ קִבְּרֵנוּ שְׁאוֹן מַיִם
רַבִּים כִּתְּרוּנוּ הִרְדִּיפוּנוּ מְנוּחָה הִרְדִּימוּנוּ
וַיַּרְחִיבוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם לְבַלַּע וּלְהַשְׁחִית עַד
כִּי שָׂחָה לְעָפָר נַפְשֵׁנוּ וְלֹא נֶאֱמִין בְּחַיֵּינוּ (ת"כ
אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶּלֶא מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים
תַּנִּים וְתַרְגִּיעַ לָנוּ מְרוֹנֵנוּ הַמֵּיטִיב הַמִּמּוֹת
הָעוֹבְרִים עָלֵינוּ וְנִרְוָחוֹת לֹא יִשְׁטְפוּנוּ הַעֲבֵר
נָא חַח חַמֶּיךָ עַל הָאָרֶץ וְיִשְׁכּוּ הַמַּיִם חֹק
תָּשִׂים לָהֶם וְלֹא יַעֲבוּרוּ וְיִתְקַיְּמוּ בָּנוּ מִקְרָא
שֶׁכָּתוּב הֵן יַעְשׂוֹק נָהָר וְלֹא יַחְפּוֹז יִבְטַח כִּי
יַגִּיחַ יַרְדֵּן אֶל פִּיהוּ. וְעוֹד כְּתִיב נָהָר פְּלָגָיו
יְשַׂמְּחוּ עִיר אֱלֹהִים קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן
וּכְתִיב בַּנָּהָר יַעַבְרוּ בְרַגְלָיִם שָׁם נִשְׂמְחָה בּוֹ.
אָנָּא יְגוֹלוּ נָא רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְהָכְנֵם
לָנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין וּמִזַּעַף וְשֶׁטֶף מַיִם
כַּבִּירִים תַּצִּילֵנוּ וְתוֹצִיאֵנוּ לִרְוָחָה. נָבֹא בֵיתְךָ
בְּעוֹלוֹת הוֹרָאוֹתֵינוּ וְנִשַּׁלֵּם לְךָ נִדְרֵי אֲרֻשַּׁת
שְׂפָתֵינוּ נְבָרֵךְ אֶת יְיָ בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתְךָ
בְּפִינוּ נְמַיֵּרָה שִׁמְךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר עַל בֵּן
עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד: עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתֶךָ: יִהְיוּ לְרָצוֹן
אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ
וְגוֹאֲלֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּשֵׁם אוֹרֶךְ
רָאשִׁית אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם בִּרְכָתְךָ תְּבֹרַךְ אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם גִּילָתְךָ תָּנִיל אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם דִּשְׁנְךָ תְּדַשֵּׁן אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם הֲדָרָתְךָ תְּהַדֵּר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם וְעוּדְךָ תָּעֹד אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם זִוְּךָ תָּזִיר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם חָכְנְךָ תָּחֹן אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם טַהֲרָתְךָ תִּטָּהֵר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם יְשׁוּעָתְךָ תּוֹשִׁיעַ אַדְמָה אמן
שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ נוֹתֵן
מְאוֹרוֹת בְּרִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ
לְבָרְכָה אָנָּא הַזְרִיחֵנוּ לְאוֹרָה לִבְרָכָה לִנְיָלָה
לְרָשׁוֹן לְרֶדֶר לְוַעַד לְזוּהַר לְחֵן לְטוּבָה
לְיֶשַׁע לְחַיִּים לְפַרְנָסָה וּלְנַחֲמָה אָמֵן:

אל מלך ודוי

תפלה

לדעתיך לה' צבאות וישבית מלחמות ויתן שלום בארץ לא ישא גוי אל
גוי חרב וברך את עמו בשלום:

מזמור ב"ה רצית ה' ארצך:

אֱלֹהִים לָמָּה כְּחַשְׂתָּה נֶּעְזָּרְתָּ בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד
אַתָּה הָאֵל עֹשֵׂה פֶּלֶא פּוֹקֵד עַל צְבָא
הַמָּרוֹם בַּמְּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה אַל
תִּפֶּן אֶל רִשְׁעָנוּ וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ יָדַעְנוּ יְיָ רִשְׁעָנוּ
עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטָאנוּ לָךְ: לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בּשֶׁת
הַפָּנִים: הַבִּיטָה בְּעָנְיֵנוּ וּרְאֵה כִּי רָגְשׁוּ גּוֹיִם הִתְיַצְּבוּ
מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים וּפְנֵיהֶם מוּעָדוֹת לְיוֹם קְרַב וּמִלְחָמָה
וַתְּמַלֵּאוּ פְּנֵי חֲמַת חֲרָדָה וּמְהוּמָה סְלַח נָא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
כְּגוֹדֶל חַסְדֶּךָ וְלֹא יִהְיוּ לָנוּ לְמוֹקֵשׁ עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ וְשִׂים
שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה בְּעוֹלְמֶךָ כַּכָּתוּב וְנָתַתִּי שָׁלוֹם
בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְכֵמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְכִתְּתוּ
חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל
גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה אַתָּה יְיָ שָׁלוֹם תַּעֲשֶׂה
שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ יְיָ חִשְׁפּוֹת שָׁלוֹם לָנוּ
וְתֵן כְּלֵב הַמְּלָכִים וְשָׂרֵי עָם וְעַם אֲשֶׁר בְּיָדְךָ רוּחַ שָׁלוֹם
וְהַשְׁקֵט וּבְטַח וְחַתְּעֵנוּ עַל רוֹב שָׁלוֹם הָאִידָה פָּנֶיךָ עַל
עַבְדֶּיךָ הוֹשִׁיעֵנוּ כְּחַסְדֶּךָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ:

מזמור ב"ו אלהים לנו מחסה ועוז:

אל מלך ודוי

תפלה לבני ישראל אשר בק״ק **מנטובה** יע״א בפקודת מע׳ הוק״י המה ישאו קולם בבקר בבקר בבתי כנסיות לפני ה׳ צבאות אשר בידו כח וגבורה ובידו לגדל ולחזק לכל · אליו יעתירו בכל לבם להצלחת צבאות אנשי חיל אשר למע׳ רוממות אדונינו הקיסר והמלך **פראנצסקו סיקונדו** יר״ה ותנשא מלכותו כי נלחם באויביו עם צרפת :

מחר תפלת ר״ח יאמרו מזמור מ״ו **אלהים לנו מחסה ועוז** וכו׳ ·

הָאֵל הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים · יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ · פּוֹקֵד עַל צָבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה · הַחוֹנֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה עֶזְרָתָה לְמַעֲלַת רוֹמְמוּת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ **פְּרַאנְצֶסְקוֹ סֵיקוֹנְדוֹ** : הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא צִבְאוֹת חֵילָיו וְצִבְאוֹת חֵיל עוֹזְרָיו עוֹז וְחַיִל תְּאַזְּרֵם תַּלְבִּיד יְדֵיהֶם לַמִּלְחָמָה אֵין עָיִף וְאֵין כּוֹשֵׁל בָּם · יֶחֱזַק מַעֲלַת רוֹמְמוּת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וְתַנְבֵּר עַל אוֹיְבָיו מְחַיֵּן מְתָנֵיִם גְּבוּרָיו וּמְשַׁנְּאָיו בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלָיו וּבְשִׁבְעָה דְּרָכִים יָנוּסוּ לְפָנָיו :

אַתָּה אֵל הָעוֹת יְיָ וְעִמְּךָ נִמְצָא חָכְמָה · הָאֵר נָא בְּנֵצַח זַרְחֵךְ עֲצַת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ בְּעֵצָה שֶׁהִיא טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְחוֹפֵיעַ בְּאוֹרְךָ עַל יוֹעֲצָיו וְשָׂרֵי חֵילָיו וְעַל כָּל שָׂרֵי הַמְּלָכִים הָעוֹמְדִים לְעֶזְרָתָה לוֹ · שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בְּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם וְאַל יְבוּשׁוּ מִמִּבְטָחָם · וְתָפֵר כָּל מַחְשָׁבוֹת חוֹרְשֵׁי וְיוֹעֲצֵי רָעָה עַל מַעֲלַת רוֹמְמוּת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל הַבָּאִים לְעֶזְרָתוֹ · וְהַעוֹלָה עַל רוּחָם לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה מְזִמּוֹת יַחְשְׁבוּ בַל יוּכָלוּ :

אָנָּא בְּסֵתֶר כְּנָפֶיךָ יֶחְסָיוּן מַעֲלַת רוֹמְמוּת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ **פְּרַאנְצֶסְקוֹ סֵיקוֹנְדוֹ** וּמַעֲלַת רוֹמְמוּת הַקְּטָנָה וְהַמַּלְכָּה אִשְׁתּוֹ וְהַנִּשְׁגָּבִים אֲחָיו וְיֶתֶר הַשָּׂרִים אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחַת אוֹסְטְרִיָא הָרָמָה וְהַנִּשְׂאָה · יָמִים עַל יְמֵי מֶלֶךְ תּוֹסִיף בָּרִיא וְרַעֲנָן יִהְיֶה תָּמִיד · תֶּרֶב גְּדוּלָתוֹ וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ :

הָאֵל מַשְׂבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ תִּשְׁפּוֹת שָׁלוֹם לְכָל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל וְחֵן בְּלֵב מַלְכֵי הָאֲדָמָה וְשָׂרֶיהָ לִקְרוֹא שָׁלוֹם אִישׁ לְרֵעֵהוּ לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם יֶאֱהָבוּ :

אָנָּא שְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ תְּחַיֵּינוּ אֲזַיִךְ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ יְיָ הוֹשִׁיעָה וַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ אָמֵן :

אֵ״שׁ אוֹרֵךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים דְּשִׁנִים וְרַעֲנָנִים הוֹסִיף לְמַעֲלַת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וּלְכָל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ הַנִּשְׂאָה :

אֵ״שׁ צִוָּה אֶת בִּרְכָתָהּ בְּכָל מַעֲשָׂיו וּבְכָל מִשְׁלַח יָדָיו :

אֵ״שׁ חָפֵץ עֲצַת כָּל הַקְּמִים עָלָיו לְרָעָה :

אֵ״שׁ חָזָק וְאֹמֵץ שָׂרֵי צִבְאוֹתָיו וְאַנְשֵׁי חֵילוֹ אֲשֶׁר לוֹ וּתְאַזְּרֵם כֹּחַ לַמִּלְחָמָה :

אֵ״שׁ הָיָה עֶזְרָתָהּ לְמַעֲלַת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וַתַּכְרִיעַ קָמָיו תַּחְתָּיו :

אֵ״שׁ תֵּן שָׁלוֹם בָּעוֹלָם :

אֵ״שׁ תֵּן שָׁלוֹם בַּמַּלְכוּת :

אֵ״שׁ תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ :

אֵ״שׁ עֲשֵׂה עִם אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וְעִם כָּל הָעוֹמְדִים תַּחַת מֶמְשַׁלְתּוֹ אוֹת לְטוֹבָה · עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְהַכְרַעְתָּנוּ · יְהִיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ :

וחו״כ יאמרו מזמור כ״ו **יי בעזך ישמח מלך** · על מלך וידוי · וקדיש מתקבל :

סדר סליחות שיאמרו בצבור בימי הסליחות ויתחילו תחלה להאמר כל עשרת ימים שבין ר"ה ליוה"כ וכשחל ר"ה בשבת נוהגים לאומרם מיום ראשון שלפניו ויש מקומות שנוהגים לאומרם מיום ראשון שלפני ר"ה ויש מקומות שנוהגים לאומרם מיום ראשון שלפני ר"ה ויש מקומות שנוהגים לאומרם מיום ראשון שלפני ר"ה ויש מקומות שנוהגים לאומרם מיום ראשון שלפני ר"ה

פה מנטובה

אם בחקותי עד ואולך אתכם קומתיות
בפרשת עקב ריתה ישראל מה יי אלהיך עד ועד אחריות שנה
בפרשת כי תבוא והיה אם שמוע עד לעבדם
מלכים א' ח' בהעצר שמים עד בהוציאך את אבותינו ממצרים יי אלהים
שם ט' יהי יי אלהינו עמנו עד ולשמר מצותיו כיום הזה
ישעיה מ"א העניים והאביונים עד וקדוש ישראל בראה
שם נ"ה דרשו יי בהמצאו עד לנקבציו
ירמיה י"ד אשר היה דבר יי אל ירמיהו על דברי הבצרות עד אל תניחנו ומזדלנים עד הפסוק המאוס
מאסת ומפי מים בי אתה עשית את כל אלה
יחזקאל ל"ד וכרתי להם ברית שלום עד סוף הקאפיטולו
יואל ב' בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים עד סוף הקאפיטולו

סליחות לק"ק איטאליאני

מזמור מ"ב כאיל תערג על אפיקי מים
אל חי יפתח השטים · עושה שלום לשמיני עצרת אל מלך
מזמור ק"נ לדוד ברכי נפשי את יי
תענה אמתים · בסוף שומרים לבקר אל מלך
מזמור קכ"א שיר למעלות אשא עיני
או כעיני עבדים · בסדר יום השענא רבא · וקודם שיאמרו הרזוה אחריזנה שערי שמים פתח
יפתחו שערי ההיכל ויאמרוה שלשפעמים הש"ץ תהלה והקהל חוזר בכל פעם · אל מלך
לנועם ר"ה אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך עד בלבב שלם · ואח"כ פ' העקדה
כן יכבשו וגו' עד ומעמך ישראל בבסדר שומרים לבקר · ואומר קריש ותקבל

סליחות לק"ק אשכנזים

סלח לנו אבינו כי ביום אולתנו שנינו בשני
פסוקי מה נאמר וכו'
אל חי יפתח שעירי שמים בתפלה לעצירת גשמים סדר מנחה אל מלך
אלהים אלי אתה שם
יחיד שוכן ברום שמי ערץ שם אל מלך
אלהים אלי אתה שם
תענה אמונינו · בתפלה לעצירת גשמים סדר שחרית אל מלך
אלהים אלי אתה שם
או כעיני עבדים וקודם שערי שמים פתח יפתחו שערי ההיכל ויאמרו ג' פעמים הש"צ תהלה
והקהל חוזר בכל פעם וחכף בעור הארון פתוחה יאמרו איום וכזר נא לשואלי מים אל מלך
פסוקי ואתה קדוש · הטאנו צורנו · ארון שא נא פשעי · פסוקי שובה ה' את שביתנו בסוף תפלת
עצירת גשמים בסדר מנחה ואח"כ קריש תתקבל

ואח"כ יאמרו פרשת התמיד אשרי ומנחה

ואחר חזרת הש"ח יאמרו התפלה הנהוגה כאיל ער והשטים יתנו טלם ושם יוסיפו וה ·

אָנָּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ
רַב חֶסֶד מַטֵּה כְלַפֵּי חֶסֶד הַמְנַהֵג אֶת כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּבְרִיּוֹתָיו בְּמִדַּת רַחֲמִים בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת הֱיֵה נָא בְּחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל לְמָנָן וְצַנָּה וְקוֹמָה בְּעֶזְרָתֵנוּ
וְתִהְיֶה לָנוּ סַחְסָה מֵחֹרֶב לְבַל יַכְנִיעַ שָׂרָב וְשֶׁמֶשׁ וְחֶסֶר מִמֶּנּוּ כָּל מַחְלָדֶה לֹא
תֵאָתֶה אֵיֵינוּ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֵנוּ · וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל חֵיי
בְשָׂרִים כִּי אַתָּה הוּא רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב
וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וַהֲסִרוֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ ·
וְעוֹד כָּתוּב לֹא יִרְעָבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא יַכֵּם שָׂרָב וְשֶׁמֶשׁ כִּי מְרַחֲמָם יְנַהֲגֵם וְעַל
מַבּוּעֵי מַיִם יַנְהֲלֵם · רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה :
טוב ומטיב לכל ער כי נעצרו השמים ויבשו · ושם יאמרו התוספת הנהוג כבר מה נאנחה וכו' ואח"כ
הפלא חסריך ער סוף התפלה מזמור לדוד הבו אל מלך וירוי ·

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו · הוא ישמרנו מכל רע ישמר את נפשנו · תתן לפנינו קטרת תפלתנו ·
המלך יעננו ביום קראנו · אכי"ר :

זה הסדר היו אומרו בתפלת עצירת גשמים ומשוב מלך בכל לבנו נרים ומבקש עון סולו התפילה • ולולי יעתר ה' לנו לא ז מיס על פני חוצות ויתן התפילה יכולה : בשמת התכין לחרין **מטר** רחמיך לח תכלה :

בתחילה יקראו פסוקים ראשונים בפ' בחוקותי עד ואולך אתכם קוממיות :
אה"כ במלכים א' ח' מן בהעצר השמים ולא יהיה מטר עד בהוציאך את אבותינו
ממצרים ה' אלהים :
ואחר זה בישעיה מ"א העניים והאביונים וכו' עד וקדוש ישראל בראה:
בירמיה י"ד אשר היה הבר ה' אל ירמיה על דברי הבצרות • עד ושמך עלינו נקרא
אל תניחנו • וידלנו עד הפ' המאוס מאסת את יהודה ויסיימו כי אתה עשית את כל א"ח:
ביואל א' מה נאנחה בהמה עד סוף דקאפיטולו ואש אכלה נאות מדבר :
וב' פסוקים בקאפיטולו ב' וקרעו לבבכם וכו' מי יודע ישוב וכו' :

והאיטליאני יאמרו שלשה סליחות

אשפוך שיח תחנון וכו' :
אל חי יפתח אוצרות השמים וכו' • הנדפסו בסוף ס' תילת השחר
תענה אמונים שופני לב כמים וכו' :

והאשכנזים סליחות בתפילת עצירת גשמים

וקדם כל דבר ס' היום • תכפו עלינו רעות וכו' תאות לב לא השגנו וכו' אל מלך
פסוקי אלי אתה •
למען חמים ברוחותיו חל מלך
חענה אמונים חל מלך
אז בעיני עבדים חל מלך
איום זכור נא חל מלך פסוקי שובה ה' את שביתנו בסוף תפילת עצירת גשמים •
ויתפללו מנחה ואחרי ככלות הכל יאמרו התפילה הנהוגה באיל וכו' עם זה התוספת •

חחי כי מעגרו המים ויבשו יחתרו :

מָה נֶאֱנְחָה בְּהֶמְתָּ נָבוֹכוּ עֲדָרֵי בָקָר כִּי אֵין מִרְעֶה לָהֶם • אֲנָא בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים חוּסָה
וַחֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל צֹאנֶה וַאֲלָפִים כֻּלָּם וְגַם בְּהֶמְתּוֹרֶת שָׁדָי • וְקוֹיֵם בָּנוּ מִקְרָאֵי דִכְתִיבִין
יִרְעֶה מִקְנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא כַּר נִרְחָב וְהָאֲלָפִים וְהָעֲיָירִים עוֹבְדֵי הָאֲדָמָה בְּלִיל חָמִישׁ
יֹאכְלוּ • וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ שְׁנַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ • וְנֶאֱמַר
אַל תִּירְאִי אֲדָמָה גִּילִי וּשְׂמָחִי כִּי הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אַל תִּירְאוּ בַּהֲמוֹת שָׂדָי כִּי דָשְׁאוּ
נְאוֹת מִדְבָּר כִּי עֵץ נָשָׂא פִּרְיוֹ תְּאֵנָה וָגֶפֶן נָתְנוּ חֵילָם • וְנֶאֱמַר צֶדָקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל
מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְיָ : וח"כ הפלת חספיך וכו' •

יהי לרצון אמרי פינו והגיון לבנו • ישמע אל ויענו • יחיש שלום בחילנו • שובע
ושלוה בארמנותינו • אכי"ר :

תפלה שתקנו פה מנטובה על מות הילדים בשביל חולי הנקרא בלעז וורולי
אומרים מזמור אשרי משכיל אל דל סימן מא

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן אָב הָרַחֲמִים
וְהַסְּלִיחוֹת הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם שֶׁתִּתֶּן רְפוּאָה
שְׁלֵימָה אֶל הַתִּינוֹקוֹת שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתַצִּילֵם מִכָּל מַחֲלָה וּמִכָּל צָרָה
וְצוּקָה וּמִכָּל מִינֵי אֲבַעְבּוּעוֹת וּכְפִיָּה וְעַיִן הָרַע וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית
וּמַזִּיקִין: אָנָא לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים חוּסָה וְחֲמוֹל עֲלֵיהֶם וּפְדֵם וְהַצִּילֵם
מִכָּל דִּינִים קָשִׁים וּמִכָּל גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת וְאֵל תֵּפֶן לְחַטֹּאתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעִינוּ וְשֶׁפָּשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל
מָכוֹתָם וּלְכָל תַּחֲלוֹאֵיהֶם כְּמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי
אֱלִישָׁע וּכְמִרְיָם מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְחִזְקִיָּה מֵחָלְיוֹ: אֵל נָא
רְפָא נָא לָהֶם וַחֲמוֹל עֲלֵיהֶם וְהוֹשִׁיעָם וְקַיֵּים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְהֵסִיר
יְיָ מִמְּךָ כָּל חוֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ
וְנִתָּנָם בְּכָל שׂוֹנְאֶיךָ. וְנֶאֱמַר דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם
נִיחוּמִים לוֹ וְלַאֲבֵילָיו. וְנֶאֱמַר בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתַיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק
וְלַקָּרוֹב אָמַר [illegible]. וְנֶאֱמַר [illegible]דְתֶם אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת
לַחְמְךָ וְא[illegible] [illegible]קְרַבְךָ לֹא תִהְיֶה מְשַׁכְּלָה וְעֲקָרָה
בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּ[illegible] [illegible]פָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה
כִּי תְהִלָּתֵנוּ אַ[illegible] [illegible]מַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְחֹב חֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים
הַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוֹאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְחוּסָה וַחֲמוֹל
עַל יוֹנְקֵיהֶם וְעוֹלְלֵיהֶם וְתִתֵּן לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵימָה וְאֲרוּכָתָם מְהֵרָה
תִּצְמַח וְאוֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם חוֹסִיף לָהֶם וּתְנַדְּלֵם בְּחוֹרָתֶךָ
וְתָגֵן עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֶיךָ וְקַיֵּים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים
יִסַּדְתָּ עוֹז. וְנֶאֱמַר אֶת מִי יוֹרֶה דֵעָה וְאֶת מִי יָבִין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מֵחָלָב
עַתִּיקֵי מִשָּׁדַיִם. וְנֶאֱמַר רִפְאוֹת תְּהִי לְשָׁרֶךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ. וְנֶאֱמַר
כִּי אוֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: אֵל נָא רְפָא נָא לָנוּ כִּי
אֵל רוֹפֵא רַחְמָן וְנֶאֱמָן אַתָּה בָּרוּךְ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן
אֶזְרַח תְּמִימֶיךָ וְעִיעַ: יְיָ רַחֵם עַל יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ וְעִיעַ:
יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן נֶעֱקַד בְּאוֹלָמֶךָ וְעִיעַ: יְיָ רַחֵם עַל גְּמוּלֵי חָלָב
שֶׁלֹּא חָטְאוּ וְעִיעַ: יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן נֶעֱנָה בְּסוֹלָם מִמְּעוֹנֶיךָ וְעִיעַ:
יְיָ רַחֵם עַל תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן שֶׁלֹּא פָּשְׁעוּ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדוּשָׁתֶךָ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

תפלה על עצירת גשמים

אהר י״ח ברכות יאמר מזמור סימן ס״ה לך דומיה ואח״כ יאמר

כְּאֵיל תְּעַרוֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תְּעַרוֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֵלִי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ צָמְאָה לְךָ נַפְשִׁי כַּמָּה לְךָ בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעִיף בְּלִי מָיִם עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת וְאֵין חֵקֶר נִפְלָאוֹת [illegible] אֵין מִסְפָּר הַנּוֹתֵן מָטָר עַל פְּנֵי אָרֶץ וְשֹׁלֵחַ מָיִם עַל פְּנֵי חוּצוֹת לָשׁוּם [illegible] לַמָּרוֹם וְקוֹדְרִים שְׁגִבוּ יֶשַׁע.

הָאֵל הָעוֹנֶה אֶת יְרֵאָיו לְעִתּוֹת בַּצָּרָה הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים הוּא יִתְמְלֵי רַחֲמִים טָבִין וְקְרִיבִין עָלְנָא מְבַקְשֵׁי פָּנָיו הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ אֲשֶׁר נֶגְדּוֹ כָּל תַּאֲוָתֵינוּ וְאַנְחָתֵינוּ מִמֶּנּוּ לֹא נִסְתָּרָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּפְתַּח לָנוּ אֶת אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמָיִם וְתָרִיק לָנוּ בְּרָכָה וּצְדָקָה תַּבִּיעַ יִתְשְׁפִיעַ שֶׁפַע שְׂבַע רָצוֹן לְהַשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה תְּמַלֵּא טוֹב: תְּצוּ שְׁחָקִים מִמָּעַל וְדַלְתֵי שָׁמַיִם תִּפְתַּח גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כּוֹנַנְתָּהּ כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְתַקַּיֵּים בָּנוּ מִקְרָא דִּכְתִיב כִּי זֶרַע חַשָּׁלוֹם הַגֶּפֶן תִּתֵּן פִּרְיָהּ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טָלָם: טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל זַן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא הַבֵּט נָא מִשָּׁמַיִם וְרֵאֵה כִּי הִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה כִּי נֶעְצְרוּ הָמִים וַיִּבְשׁוּ הִפְלֵא הַסְדֶּיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים כִּי הִנֵּה אֶבְיוֹנִי עִמְּךָ יֶהֱמִיוּן בְּשָׁפְכֵם כְּמַיִם לִבָּם נוֹכַח פְּנֵי יְיָ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׁבְּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ תִּתֵּן לָהֶם יִלְקוֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ מֵשִׁים מִדְבָּר לְאַגַּם מָיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצְאֵי מָיִם קוֹמָה עֶזְרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ הֱיֵה נָא כָּטַל לְיִשְׂרָאֵל כִּי טַל אוֹרוֹת טַלְךָ וְעִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּנִשְׁמֵי אוֹרָה תָּאִיר אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי בְּרָכָה תְּבָרֵךְ אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי גִילָה תָּגִיל אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי דִיצָה תְּרַשֵּׁן אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי הוֹד תְּהַדֵּר אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי וָעֵד תְּוָעֵד אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי זִמְרָה תְּזַמֵּר אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי חַיִּים תְּחַיֶּה אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי טוּבָה תֵּטִיב אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי יְשׁוּעָה תּוֹשִׁיעַ אֲדָמָה אמן

בְּנִשְׁמֵי כַלְכָּלָה תְּכַלְכֵּל אֲדָמָה אמן

אָנָּא הוֹרִידֵם לְאוֹרָה לִבְרָכָה לְגִילָה לְדִיצָה לְהוֹד לְוַעַד לְזִמְרָה לְחַיִּים לְטוּבָה לִישׁוּעָה לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה: אמן

מזמור לחוד הבו ואח״כ אל מלך

תפלה

לאומרה שחרית ומנחה אחר סיום העטירה בקול·
ובשני וחמשי שחרית מקומה קורם נפילת אפים·
אומר למנצח לבני קורח מזמור רצית ה׳ וכו׳ סימן פ״ה· ואח״כ מתפלל
בשלומם של מלכיות·

אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעוֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא
מְאֹד אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶּלֶא פּוֹקֵד
עַל צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל
הָאֲדָמָה אַל תֵּפֶן אֶל רִשְׁעֵנוּ וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ
מִמֶּנּוּ יָדַעְנוּ יְיָ רִשְׁעֵנוּ עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטָאנוּ לָךְ.
לְךָ יְיָ הַצְדָקָה וְלָנוּ בוֹשֶׁת הַפָּנִים. הַבִּיטָה בְּעָנְיֵינוּ
וּרְאֵה כִּי רָגְשׁוּ נוֹיִם הִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים
וּפְנֵיהֶם מוּעָדוֹת לְיוֹם קְרַב וּמִלְחָמָה וּמָלְאוּ פְּנֵי
תֵבֵל חֲרָדָה וּמְהוּמָה סְלַח נָא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ כְּגוֹדֶל
חַסְדֶּךָ וְלֹא יִהְיוּ לָנוּ לְמוֹקֵשׁ עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ וְשִׂים
שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה בְּעוֹלָמֶךָ· כַּכָּתוּב וְנָתַתִּי
שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וּכְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
וְכִתְּתוּ הַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת
לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה
אַתָּה יְיָ שָׁלוֹם הָעוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו חוּס וְרַחֵם
עָלֵינוּ יְיָ תִּשְׁפּוֹת שָׁלוֹם לָנוּ וְתֵן בְּלֵב הַמְּלָכִים
אֲשֶׁר בְּיָדְךָ רוּחַ שָׁלוֹם וְהַשְׁקֵט וָבֶטַח וְהִתְעַנְּנוּ
עַל רוֹב שָׁלוֹם הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עֲבָדֶיךָ הוֹשִׁיעֵנוּ
בְּחַסְדֶּךָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ:

ואומר מזמור אלהים לנו בסימן מו ואח״כ אומר אל מלך ואלהינו

נדפס פה מנטובה יט לחדש חשון שנת התצר

תפלה

להעתיר לה' צבאות וישבית מלחמות ויתן שלום בארץ לא ישא גוי אל
גוי חרב ויברך את עמו בשלום:

מזמור ב"ה רצית ה' ארצך:

אֱלֹהִים לָנוּ מַחְסֶה וָעוֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד
אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶּלֶא פּוֹקֵד עַל צְבָא
הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה אַל
תֵּפֶן אֶל רִשְׁעָנוּ וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ יְיָ רִשְׁעֵנוּ
עָוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטָאנוּ לָךְ · לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת
הַפָּנִים · הַבִּיטָה בְעָנְיֵנוּ וּרְאֵה כִּי רָגְשׁוּ גּוֹיִם הִתְיַצְּבוּ
מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים וּפְנֵיהֶם מוּעָדוֹת לְיוֹם קָרֵב וּמִלְחָמָה
וּמָלְאוּ פְּנֵי חֵבֶל חֲרָדָה וְמָהוּמָה סְלַח נָא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
כְּגוֹדֶל חַסְדֶּךָ וְלֹא יִהְיוּ לָנוּ לְמוֹקֵשׁ עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ וְשִׂים
שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה בְּעוֹלָמֶךָ · כַּכָּתוּב וְנָתַתִּי שָׁלוֹם
בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְכֹמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְכִתְּתוּ
חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל
גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה אַתָּה יְיָ שָׁלוֹם הָעוֹשֶׂה
שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ יְיָ תִּשְׁפּוֹת שָׁלוֹם לָנוּ
וְתֵן בְּלֵב הַמְּלָכִים וְשָׂרֵי עָם וָעָם אֲשֶׁר בְּיָדְךָ רוּחַ שָׁלוֹם
וַהֲשֹׁקֵט וָבֶטַח וְהַתְעֲנוּ עַל רוֹב שָׁלוֹם הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל
עֲבָדֶיךָ הוֹשִׁיעֵנוּ כְּחַסְדֶּךָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ:

מזמור מ"ו אלהים לנו מחסה ועוז:

אל מלך ויהי

תפלה לבני ישראל ק"ק **מנטובה** לבקר ולערב לפני יי ישפכו שיחם על הצלחת צבאות היל אדונינו החסיד ומרבה להיטיב **המלך והקיסר** GIUSEPPE II. ירום הודו ותנשא מלכותו אשר מלחמה לו היום עם מלכות תוגרמה והחלו לאמרה ביום ראש חדש אדר שני **התק"מח**:

אחר תפלת י"ח יאמרו מזמור כ"א יי בעזך ישמח מלך וכו'.

אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים אֲשֶׁר לְךָ הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ לְךָ יְיָ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה הַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח הַהוֹד וְהַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל וּלְךָ לְבַדְּךָ הַתְּשׁוּעָה בְּיוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה׳

אָנָּא אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא צִבְאוֹת חֵיל אֲדוֹנֵינוּ **הַמֶּלֶךְ וְהַקֵּיסָר** GIUSEPPE II. וְצִבְאוֹת חֵיל עוֹזְרָיו חַזֵּק וְאַמֵּץ לְבָבָם עֹז וָחַיִל תְּאַזְרֵם וּתְלַמֵּד יְדֵיהֶם לַמִּלְחָמָה אֵין עָיֵף וְאֵין כּוֹשֵׁל בָּם וְעַל צָבָא תִּהְיֶה לוֹ לְמָגֵן לְמַעַן יֶחֱזַק מִצָּרָיו וְיִגְבַּר עַל אוֹיְבָיו מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו וְתַכְנִיעֵם תַּחְתָּיו יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָיו תִּתֵּן כֶּעָפָר חַרְבָּם כְּקַשׁ נִדָּף כְּלֵי מִלְחַמְתָּם יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס כֹּל הַנֶּחֱרִים בּוֹ אִם בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלָיו בְּשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לְפָנָיו:

אַתָּה יְיָ אֵל דֵּעוֹת וְעִמְּךָ מְקוֹר חָכְמָה וְאַתָּה לְבַדְּךָ בְּלֵב כָּל חֲכַם־לֵב תִּתֵּן חָכְמָה וּבִינַת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ כִּי אַתָּה מֵפֵר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים וְדַעְתָּם מְסַכֵּל׳ הָאֵר נָא בְּנֹגַהּ זַרְחֶךָ עֲצַת אֲדוֹנֵינוּ **הַקֵּיסָר** וּתְכוֹנֵן מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּעֵצָה שֶׁהִיא טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ הוֹפִיעַ נָא בְּאוֹרֶךָ עַל סוֹד נֶאֱמְנֵי יוֹעֲצָיו וְשָׂרֵי הֲיָלָיו שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בְּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם וְאַל יֵבוֹשׁוּ מִמִּבְטָחָם אוֹר יִגַּהּ עַל דַּרְכֵיהֶם וְאַתָּה תְּיַשֵּׁר אֹרְחוֹתֵיהֶם׳ וְתָפֵר וְתָנִיא מַחְשְׁבוֹת כָּל חֹרְשֵׁי וְיוֹעֲצֵי רָעָה עַל אֲדוֹנֵינוּ הֶחָסִיד **הַקֵּיסָר** וְעַל כָּל הַבָּאִים לְעֶזְרָתוֹ סַכֵּל־נָא עֲצַת כָּל אוֹיְבָיו בַּטֵּל נִכְלֵי כָּל שֹׂנְאָיו וְהָעֹלָה עַל רוּחָם לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה מְזִמּוֹת יַחְשְׁבוּ בַּל יוּכָלוּ:

אתה

אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פֶּלֶא מַשְׁגִּיחַ מִמְּכוֹן שִׁבְתֶּךָ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְעֵינֶיךָ מִמָּרוֹם פְּקוּחוֹת עַל דַּרְכֵי אִישׁ וָאִישׁ וְכָל צְעָדָיו תָּכִין וְתִסְפּוֹר אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חָי הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה׳ הוֹאֵל נָא בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבָרֵךְ וּנְצוֹר וַעֲזוֹר אֶת אֲדוֹנֵינוּ **הַמֶּלֶךְ וְהַקֵּיסָר** GIUSEPPE II. וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לוֹ לִשְׁמֹר צֵאתוֹ וּבוֹאוֹ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וּמַלְאָכֶיךָ מַלְאֲכֵי רַחֲמִים תְּצַוֶּה לוֹ לְשָׁמְרוֹ בְּכָל דְּרָכָיו עִם כָּל אֲשֶׁר אִתּוֹ וְכָל הַנִּלְוִים עִמּוֹ וִימִינְךָ תִּסְעָדֵהוּ לְהַצִּילוֹ מִכַּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב לוֹ וּבְסֵתֶר כְּנָפֶיךָ תָּגֵן עָלָיו מִכָּל רַע וָפַחַד וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל מַחֲלָה לֹא יִיעַף וְלֹא יִיגָע לֹא תְאֻנֶּה אֵלָיו רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלוֹ אֵין שָׂטָן וְאֵין פֶּגַע רָע יָמִים עַל יָמָיו תּוֹסִיף בָּרִיא וְרַעֲנָן יִהְיֶה תָמִיד תֶּרֶב גְּדֻלָּתוֹ וַעֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֵהוּ בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּךְ סֶלָה וְחַסְדְּךָ כָּל הַיּוֹם יְסוֹבְבֶנְהוּ וּבְכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ:

מֶלֶךְ הַמְּלָכִים אֲשֶׁר פַּלְגֵי מַיִם לֵב כָּל מֶלֶךְ בְּיָדֶךָ וְעַל כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּטֶּנּוּ לְטוֹבַת בְּרִיּוֹתֶיךָ טוֹב יְיָ לַכֹּל עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ׳ אָנָּא בְּחַסְדְּךָ וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל תִּשְׁפּוֹת שָׁלוֹם לְכָל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְתֵן בְּלֵב מַלְכֵי הָאֲדָמָה וְשָׂרֶיהָ לִקְרֹא שָׁלוֹם מַמְלָכָה אֶל מַמְלָכָה וַעֲצַת שָׁלוֹם תַּשְׁלִים בֵּינוֹתָם לֹא יִשָּׂא עוֹד גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט תִּהְיֶה לְכֻלָּם וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם יֶאֱהָבוּ:

אָנָּא שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה שְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ יְיָ הוֹשִׁיעָה וַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ נִדְבוֹת פִּינוּ רְצֵה נָא בְּחַסְדְּךָ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ יְהִי לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: אמן

ואחר כך יאמרו מזמור ע"ו אלהים לנו וכו'

סדר מבקשי שלום

בשנת יהי שלום בחילינו לפ"ק

אומרים ספר אחד בתהלים ואח"כ יהי רצון שבתהלים וקדיש דרבנן ואח"כ יאמר הש"צ בקול נמוך מזמור שיר המעלות אליך נשאתי והולך לפני התיבה ואומר חצי קדיש

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ואומר למנצח לבני קרח מזמור רצית סימן פ"ה ואח"כ אומר

דְּרַשְׁנוּךָ בְּכָל לֵב נֶצַח יִשְׂרָאֵל וּמָנִנֵּנוּ. קְרָאנוּךָ מִמֵּצַר וְאֵלֶיךָ נָשָׂאנוּ עֵינֵינוּ. טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב עֲשֵׂה לְמַעֲנֶךָ וְלֹא לְמַעֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ נָכְאֵי רוּחַ שַׁבְנוּ וּבָאנוּ עָרֶיךָ בְּתַחֲנוּן. מַלֵּט מִכָּל צָרָה צוֹעֲקִים לְפָנֶיךָ בְּרִנּוּן. נָא הַצִּלֵּנוּ מִמִּלְחָמָה וּמִבְּרַק חַרְבְּךָ הַשָּׁנוּן. יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן: יָהּ חֲמוֹל עַל צֹאן מַרְעִיתֶךָ וַעֲדָתֶךָ. וּכְמִדַּת טוּבְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּכָל נִפְלְאוֹתֶיךָ. כַּלֵּה דֶבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ: אָנָּא לְמַעֲנֶךָ הַצִּילֵנוּ מִנֶּגֶף וְחָרוֹן. וּזְכוֹר סְגֻלַּת אוֹם חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן. הֲלֹא אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. נָחִיתָ כַּצֹּאן עַמֶּךָ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: לְפָנֶיךָ תָּבֹא תְפִלָּתֵנוּ צוּר חַי הָעוֹלָמִים. הַקְשֵׁב תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ וְלֹא נֵצֵא נִכְלָמִים. וְהַשְׁקִיפָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִמְּרוֹמִים. אֵל חַי וְקַיָּם מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים: אל מלך

ואומרים מזמור למנצח לבני קרח על עלמות סימן מ"ו ואח"כ אומר

אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעוֹז עֶזְרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד אַתָּה הָאֵל עוֹשֵׂה פֶּלֶא פּוֹקֵד עַל צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה אַל תִּפֵּן אֶל רִשְׁעֵנוּ וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ יָדַעְנוּ יְיָ רִשְׁעֵנוּ עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטָאנוּ לָךְ לָךְ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בוֹשֶׁת הַפָּנִים. הַבִּיטָה בְּעָנְיֵנוּ וּרְאֵה כִּי רָנְשׁוּ גוֹיִם הִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים וּפְנֵיהֶם מוֹעָדוֹת לְיוֹם קְרַב וּמִלְחָמָה וּמָלְאוּ פְנֵי תֵבֵל חֲרָדָה וּמְהוּמָה סְלַח נָא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְלֹא יִהְיוּ לָנוּ לְמוֹקֵשׁ עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ וְשִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה בְּעוֹלָמֶךָ. כַּכָּתוּב וְנַתַּתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וּכְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְכָתְתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה אַתָּה יְיָ שָׁלוֹם הָעוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ יְיָ תִּשְׁפּוֹת שָׁלוֹם לָנוּ וְתֵן בְּלֵב הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ רוּחַ שָׁלוֹם וְהַשְׁקֵט וָבֶטַח וְהִתְעַנְּנוּ עַל רוֹב שָׁלוֹם הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עֲבָדֶיךָ הוֹשִׁיעֵנוּ כְּחַסְדֶּךָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ:

אל מלך

ואומרים מזמור יענך ה' ביום צרה ואח"כ אומרים

אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ אש אַל תְּאַבְּדֵנוּ בְּאוֹרֶךְ גָּלוּתֵנוּ

אש אָבַד כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה

אש בְּרִיתְךָ זְכוֹר וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ

אש בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ

אש בַּטֵּל מִמֶּנּוּ גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת

אש בָּרֵךְ אֶת לַחְמֵנוּ וְאֶת מֵימֵינוּ

אש גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה

אש גְּזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת

אש דְּרַשְׁנוּךָ הִמָּצֵא לָנוּ

אש דְּרוֹשׁ דָּמֵנוּ מִיַּד קָמֵינוּ

אש הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

אש הֵעִתֵּר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וָיוֹם בִּתְפִלָּתֵנוּ

אש וְאַל תְּבִישֵׁנוּ מִשְׂבָּרֵנוּ

אש וְנִקְרָא וְאַתָּה תַּעֲנֵנוּ

אש זְכוֹר לָנוּ רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים

אש זְכוֹר לָנוּ זְכוּת אֲבוֹתֵינוּ הָרִאשׁוֹנִים

אש זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ

אש חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ

אש חַזֵּק לִבֵּנוּ בַּעֲבוֹדָתֶךָ: אש טַהֲרֵנוּ מֵעֲוֹנֵנוּ

אש טוּבְךָ הַגָּדוֹל אַל תִּמְנַע מִמֶּנּוּ

אש יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ

אש יַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבַת שְׁמֶךָ

אש כְּבוֹשׁ אֶת כּוֹבְשֵׁנוּ: אש כָּלָה אַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ

אש לְחַץ אֶת לוֹחֲצֵנוּ: אש לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ:

אש מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה

אש מְחוֹל וּסְלַח וְכַפֵּר כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ

אש נְקוֹם אֶת נִקְמָתֵנוּ: אש נַחֲמֵנוּ מֵאֶבְלֵנוּ

אש סְמוֹךְ אֶת נְפִילָתֵנוּ: אש סְעָדֵנוּ בַּחֲסָדֶיךָ

אש עֲנֵה אֶת עֲתִרָתֵנוּ: אש עָזְרֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ

אש פְּדֵנוּ מִידֵי כָּל אוֹיְבֵנוּ

אש פְּשׁוֹט לָנוּ יְמִינְךָ הַפְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שַׁבִּים

אש צַוֵּה אִתָּנוּ בִּרְכוֹתֶיךָ: אש צַוֵּה אִתָּנוּ יְשׁוּעָתֶךָ

אש צַדְּקֵנוּ כְּמִשְׁפָּטֶךָ: אש קָרֵב לָנוּ קֵץ הַגְּאוּלָה

אש קַנֵּא לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא

אש קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה: אש קָרְבֵנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ

אש רִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ: אש רְאֵה בְּעָנִי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

אש רְפָא חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: אש רְאֵה בְּדוֹחַק הַשָּׁעָה

אש שְׁעֵה אֶל שַׁוְעָתֵנוּ: אש שִׁית שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ

אש שִׁית שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ: אש תֵּן שָׁלוֹם בָּאָרֶץ

אש תֵּן בְּלֵב מַעֲלַת הַשָּׁרִים וְכָל הַיּוֹעֲצִים לְהֵטִיב אֵלֵינוּ

אש תֵּן שָׂבָע בָּעוֹלָם: אש תֵּן שָׁלוֹם בַּמַּלְכוּת

אש תֵּן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה בְּעִתָּם בָּאָרֶץ

אש תֵּן זֶרַע לַזּוֹרֵעַ וְלֶחֶם לָאוֹכֵל

אש תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף

אש תֵּן לַיָּעֵף כֹּחַ

אש תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ

אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה· עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה· עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים· יִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ· יֶחֱזוּ אוֹיְבֵנוּ וְיִכָּלְמוּ· כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ:

אל מלך וידוי

יהיו לרצון וכו' קדיש תתקבל

תפלה לרבוי חולים

למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל סימן מא

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה יְיָ לִישׁוּעָתְךָ
יִחֲלְנוּ סְמוּךְ יְדִידֶךָ טַהֲרֵם עֲשֵׂה לְמַעַן
מַלְכוּתֶךָ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ לְךָ לְבַדְּךָ הַגְּדוּלָה
אֵין כָּמוּךָ אֱלֹהִים כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ הִנֵּנוּ זוֹחֲלִים
יְרֵאִים אֲשֶׁר לְעָפָר דָּבַקְנוּ לַמְּדֵנוּ אֱמֶת וֶאֱמוּנָה
הִנֵּנוּ הַיּוֹם עֲשׂוּקִים יְדוּעֵי זַלְעָפוֹת לְחוֹמִים מֵרוּב
בּוֹשֶׁת הַפָּנִים הַאֲזִינָה רוֹעֶה יִשְׂרָאֵל הַקְשִׁיבָה
קָהָל מְדוּכֵּא לְאַחֵינוּ אַנְשֵׁי וֵירוֹנָה כִּי לִישׁוּעָתְךָ
יְיַחֵלוּ לְהַנֵּן וּלְחַזֵּק וּלְהוֹשִׁיעַ פָּנֶיךָ הָאֵר לָהֶם
נַפְשָׁם לְחַסְדְּךָ כָלְתָה יָדַעְנוּ יוֹצְרֵנוּ יָדַעְנוּ מִפְּשָׁעֵנוּ
לֹא הִתְנַחַמְנוּ חַטָּאנוּ הֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ נֶגְדְּךָ
תַּאֲוֹתֵינוּ הִיא הַעֲלֶה אֲרוּכַת אַחֵינוּ יִוָּדְעוּ רַחֲמֵי
תִפְאַרְתֶּךָ שַׁנְבֵּם אֱלֹהֵי הַסְּלִיחוֹת רַפְּאֵם יְדִיד
יִשְׁעֵנוּ אַמְצֵם וְהַסֵּר מַחֲלָה לֹא הִים כַּמָּה בְּשָׂרָם
וְאַתָּה שְׁלַח רְפוּאָתָם יְיָ חַסְדְּךָ וַאֲמִתֶּךָ לִשְׁמוֹעַ
הֶמְיַת חוֹלִים כְּאֵבָם וְצַעֲקָתָם קַבֵּל מִמַּחֲלַת
נַפְשָׁם דְּלֵם אַתָּה נֵרֵנוּ יְיָ חוּסָה עֲלֵיהֶם מִמְּרוֹמִים
רְאֵה הַבִּיטָה עֲקֵידַת יִצְחָק יְחִידֶךָ זְכוֹר הָאֵל
הַחֲלִימֵם הַחַיִּים מִתְנַרְתִּיךָ כֻּלּוֹ וּבָאוּ יְהִתְפַּלְּלוּ
לְפָנֶיךָ יִשְׁמַע לְפָנֶיךָ הֲגִינָם סֵתֶר אַתָּה לָמוֹ
עוֹרָה רִיבָה יְרִיבֵנוּ עֶלְיוֹן שַׁבַּרְנוּ לִישׁוּעָתֶךָ
מַעֲשֵׂה יָדֶךָ הוֹשִׁיעָה וְאֵלֶיךָ הֲשִׁיבֵנוּ וְנָשׁוּבָה
דַּרְכֵי נוֹעַם יַשֵּׁר הִפְלֵא חֲסָדֶךָ שִׁמְחֵנוּ עַל מִשְׁכַּן
מְעוֹנֶךָ נִכְסְפָה נַפְשֵׁנוּ אֵלֶיךָ נֶצַח יְמִינְךָ תְּעֵנֵנוּ
מָרוֹם בֶּאֱמֶת הַדְרִיכֵנוּ פְּדֵנוּ וְהַצִּילָה יְחִידָתֵנוּ
נָצְרֵנוּ מִכָּל מַחֲלָה יִהְיוּ יָדֶיךָ לְרַפְּאֵנוּ הוֹרֵנוּ רַחוּם
חוֹקֶיךָ מִנְעוּרֵינוּ צְרָרוּנוּ רַבּוֹת וְשִׁמְנוּ מִחְסֵנוּ
בֵּאלֹהִים יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה עָזְרֵנוּ נוֹרָא
וְאַדִּיר מַלְטֵנוּ חָסִין יָהּ דַּבֵּק מִצְוֹתֶיךָ בְּלִבֵּנוּ
מֶלֶךְ נֶאֱמָן קָדוֹשׁ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עָזְרֵנוּ חַיֵּינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
וְנִחְיֶה רְצֵה אֲדֹנָי הַצִּילֵנוּ יִשְׁמְחוּ בְךָ מְבַקְשֶׁיךָ
הָאוֹמְרִים יִגְדַּל יְיָ מִשְׁגַּבֵּנוּ וְמִנּוֹסֵנוּ מוֹשִׁיעֵנוּ זְכוֹר
רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: אָנָא לְמַעַן
רָחֲמֶיךָ הָרַבִּים וַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים חוּסָה וַחֲמוֹל
וְרַחֵם עַל אַחֵינוּ שֶׁבִּקְהִלַּת וֵירוֹנָה הַמְּדוּכִים
בְּיִסּוּרִים כִּי תַעֲלֶה אֲרוּכָה לָהֶם וּמִמַּכּוֹתָם
תִּרְפָּאֵם וּפְתַח לָהֶם וְלָנוּ שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה שַׁעֲרֵי
וַעַד טוֹב שַׁעֲרֵי דִיצָה שַׁעֲרֵי הַצְּלָה שַׁעֲרֵי אוֹרָה
שַׁעֲרֵי וְתִיקוּת שַׁעֲרֵי אוֹמֶץ שַׁעֲרֵי וַתְּרָנוּת שַׁעֲרֵי
הַצְּלָחָה שַׁעֲרֵי אֱלוֹת וְדָסֵר מֵעַל כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל מַחֲלָה וְכָל־צָרָה וְצוֹקָה כִּי אַתָּה
רוֹפֵא חוֹלִים מַחֲלִים וּמְצִילָם מֵרָעָתָם: יְהִי רְצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ
אֶת כַּעַסְךָ וְיִגּוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְעַטֵּף
בַּחֲסִידוּתֶךָ וְתָבוֹא אֵלֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ אֶל הֵיכַל קָדְשֶׁךָ
אֵל נָא רְפָא נָא לְאַחֵינוּ הַמְּעוֹנִים וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ
הֶרֶף יָדֶךָ וְהוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמֶךָ וִיהִי שָׁלוֹם בְּחֵילָם
וְגַם שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ כְּדֵי שֶׁנּוֹכַל כְּמוֹנוּ כְּמוֹהֶם
בְּלֵב אֶחָד כְּאִישׁ אֶחָד לְמַהֵר לַעֲבוֹדָתֶךָ וְלָרוּץ
לְמִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲבוֹד עֲבוֹדָתֶךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם
כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ
אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו
וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׁמְתִּי בְּמִצְרַיִם
לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רוֹפְאֶךָ וְנֶאֱמַר שָׁמַעְתִּי
אֶת תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי אֶת דִּמְעָתֶךָ הִנְנִי רוֹפֵא לָךְ
וְנֶאֱמַר וְלָכָל־בָּהֶם חַיֵּי רוּחִי וְתַחֲלִימֵנִי וְהַחֲיֵינִי
וְנֶאֱמַר יְיָ לְהוֹשִׁיעֵנִי וְנִגְנוֹתַי נְגַנֵּן כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ עַל
בֵּית יְיָ: אל מלך וידוי

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ :
אמ׳ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה
אמ׳ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :
אמ׳ בְּטֵל מִמֶּנּוּ גְזֵרוֹת קָשׁוֹת :
אמ׳ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ :
אמ׳ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ :
אמ׳ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ :
אמ׳ סְלַח וּמְחוֹל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ :
אמ׳ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :
אמ׳ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
אמ׳ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
אמ׳ שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְחוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
אמ׳ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :
אמ׳ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ :
אמ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא :
אמ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

תפלה לאמרה על הצלחת מלחמות רוממות מע׳ הקסרית המלכה גבירתנו ירום הודה ותנשא מלכותה

בעלות המנחה אחר תשלום התפלה לגמרי יאמרו אז המזמורים היינו למנצח לעבד סימן י״ח יענך יי כ׳ יי בעזך ישמח מלך כא׳ יי אורי וישעי כז׳ ארוממך יי ל׳ רננו צדיקים לג׳ אלהים באזננו מד׳ אלהים לנו מחסה ועוז מו׳ נודע ביהודה אלהים עו׳ לדוד ברוך יי צורי קמד׃ ואחר כך יאמרו

הָאֵל הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים וּמַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ אֵין מִסְפַּר לִגְדוּדָיו פּוֹקֵד עַל צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה הַבִּיטָה וְרָאֵה כִּי הִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד לְיוֹם קְרַב וּמִלְחָמָה לִקְרַאת מַעֲלַת רוֹמְמוּת הַקְּסָרִית הַמַּלְכָּה גְּבִירָתֵנוּ יָרָה וּמָלְאוּ פְּנֵי תֵבֵל חֲרָדָה וּמְהוּמָה חָדְלוּ פְּרָזוֹן חָדְלוּ מִחוּץ תְּשַׁכֵּל חֶרֶב נַשָּׂמוּ מְסִלּוֹת שָׁבָת עוֹבֵר אוֹרַח כִּי לַיּוֹצֵא וְלַבָּא אֵין שָׁלוֹם מִן הַצַּר בְּאַרְצוֹת אַשְׁכְּנָז. קוֹל יִלְלַת הָרוֹעִים כִּי שׁוֹדְדָה אֲדַרְתָּם נָבוֹכוּ עֶדְרֵי בָקָר כִּחֵשׁ מַעֲשֶׂה זַיִת וּשְׁדֵמוֹת לֹא עָשָׂה אֹכֶל הָאֲדָמָה תִּשָּׁאֶה שְׁמָמָה וְיוֹשְׁבֶיהָ קִצְרֵי יַד חָלְפוּ לָמוֹ עִם אֲנָנוֹת אוֹי וְאָבוֹי מִקּוֹל פָּרָשׁ וְרוֹמֶה קֶשֶׁת בּוֹרַחַת כָּל עִיר הַסּוֹלְלוֹת בָּאוּ לְלָכְדָה וְכָל חוֹמָה לָאָרֶץ תִּפּוֹל וְהָיָה רַק זְוָעָה הָבִין שְׁמוּעָה מִקּוֹל מְחַצְּצִים דַּהֲרוֹת דַּהֲרוֹת אַבִּירִים אַנְשֵׁי חַיִל מְתוֹלָעִים מַרְאֵיהֶם כְּלַפִּידִים וְכַבְּרָקִים יְרוּצְצוּ נִבְהֲלוּ מֵרְאוֹת: אָנָא יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרַת מַעֲלַת גְּבִירָתֵנוּ יָרָה הָרֵק חֲנִית וּסְגוֹר לִקְרַאת רוֹדְפֶיהָ אֱמוֹר לָהּ יְשׁוּעָתֵךְ אָנִי: אֲהָה יְיָ אֱלֹהִים מֵפֵר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים לוֹכֵד חֲכָמִים בְּעָרְמָם הָפֵר עֲצַת כָּל הַקָּמִים עָלֶיהָ לְרָעָה וְיִלָּכְדוּ בִּנְאוֹנָם וְלֹא תַעֲשֶׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָּה וְיֵדְעוּ כִּי יָדְךָ זֹאת אַתָּה יְיָ עֲשִׂיתָהּ: אַתָּה הָיָ עוֹשֶׂה פֶּלֶא הַמִּתְאַזֵּר חַיִל לַמִּלְחָמָה הֱיֶה לְצוּר מָעוֹז וּלְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעַ מַעֲלוֹת שָׂרֵי חֲיָלוֹתֶיהָ וְכָל אַנְשֵׁי צִבְאוֹתֶיהָ אֲשֶׁר אָנוּ מִתְפַּלְּלִים עֲלֵיהֶם וּמִכַּף כָּל אוֹיְבֵיהֶם תַּצִּילֵם כְּדִכְתִיב יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז וּמִשּׂוֹנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי. הַסְעִידֵם בְּמִלְחַמְתָּם וּתְלַמְדֵם כְּדִכְתִיב מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעוֹתַי. אָנָא הָאֵל אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת חֲזֵק וְאָמֵץ לְמַעַל רוֹמְמוּת הַקְּסָרִית הַמַּלְכָּה וּלְמַעַל שָׂרֵי חֲיָלֶיהָ וּלְאַנְשֵׁי צִבְאוֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר חִזַּקְתָּ וְאִמַּצְתָּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בְּיוֹם הִלָּחֲמוֹ עִם מַלְכֵי כְנַעַן בְּיוֹם אָמְרוֹ לְפָנֶיךָ שֶׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן דּוֹם וְיָרֵחַ בְּעֶמֶק אַיָּלוֹן וְכַאֲשֶׁר פָּצִיתָ אֶת דָּוִד עַבְדְּךָ מֵחֶרֶב רָעָה תֵּן לָהֶם מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִּסְעָדֵם וּבְךָ יָרוּצוּ גְדוֹד וּבְעֶזְרָתְךָ יִדָּלְנוּ שׁוֹר. וְכָל הַנִּנָּשִׁים לְהִלָּחֵם נֶגְדָּם יִתְהוֹלְלוּ הָרֶכֶב יִשְׁתּוֹלְלוּ אַבִּירֵי לֵב לֹא יִמְצְאוּ כָּל אַנְשֵׁי חַיִל יְדֵיהֶם קַשָּׁתָם תִּסּוֹב אָחוֹר וְחַרְבָּם תָּשׁוּב רֵיקָם: אָב הָרַחֲמִים אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם סְלַח נָא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ כְּגוֹדֶל חַסְדֶּךָ וְלֹא יִהְיוּ לְמוֹקֵשׁ עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ וְשִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה בְּעוֹלָמְךָ כַּכָּתוּב וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד: אַתָּה יְיָ אֲשֶׁר פַּלְגֵי מַיִם לִבּוֹת מְלָכִים בְּיָדֶךָ אֶל כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּטֵּם תֵּן מַחְשְׁבוֹת שָׁלוֹם בְּלִבָּם וּבְלֵב יוֹעֲצֵיהֶם דֶּרֶךְ שָׁלוֹם הוֹדִיעֵם כְּדִכְתִיב וְדִבֶּר שָׁלוֹם לַגּוֹיִם וּכְתִיב וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה. הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנוּ בְּחַסְדֶּךָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ יְיָ תִּשְׁפּוֹת שָׁלוֹם לָנוּ וְנִתְעַנֵּג עַל רוֹב שָׁלוֹם בָּרְכֵנוּ בִּשְׁלוֹמֶךָ כְּדִכְתִיב יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: ✓ מלך וידוי

אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ:
אֱשֶׁ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:
אֵשׁ גְּזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת:
אֵשׁ דְּרַשְׁנוּךָ הִמָּצֵא לָנוּ:
אֵשׁ דְּרוֹשׁ דָּמֵנוּ מִיַּד קָמֵינוּ:
אֵשׁ הֵעָתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וָיוֹם בִּתְפִלָּתֵנוּ:
אֵשׁ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ:
אֵשׁ יֶחֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ:
אֵשׁ לְחַם אֶת לוֹחֲמֵנוּ:
אֵשׁ מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה:
אֵשׁ פְּדֵנוּ מִידֵי כָּל אוֹיְבֵנוּ:
אֵשׁ קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה:
אֵשׁ שִׁית שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ:
אֵשׁ תֵּן שָׁלוֹם בָּאָרֶץ:
אֵשׁ תֵּן שָׁלוֹם בַּמַּלְכוּת:
אֵשׁ תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ:
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ. יֶחֱזוּ אוֹיְבֵנוּ וְיִכָּלְמוּ. כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ:

יהיו לרצון וכו׳ קדיש תתקבל

תפלה אשר יתפללו אל המקום הזה **מנטובה** יע"א בשנת **התק"נג** לשפוך שיחה לפני ה' על הצלת אחיהם בית ישראל קהלות הקדושות הנתונים והשרוים בצרה ובצער אתה ה' תשמרם · אכי"ר :

אחר תפלת י"ח יאמרו מזמור כ"ז

לדוד ה' אורי וישעי וכו' ·

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה צָרוֹת לְבָבֵינוּ הִרְחִיבוּ כִּי קוֹל עַל שְׁפָיִים נִשְׁמַע בְּכִי תַּחֲנוּנֵי אַחֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַצּוֹעֲקִים אֵלֶיךָ צָקוּן לַחַשׁ בַּצַּר פְּקָדוּךָ מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם נַעֲוֵינוּ מִשְּׁמוֹעַ פַּלָּצוּת בְּעֲתַתְנוּ כִּי אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ אַתָּה יְיָ אָבִינוּ גּוֹאֲלֵינוּ מֵעוֹלָם אָכֵן חִנְּנוּ אָתָּאנוּ לָךְ הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת שׁוֹפְכִים כַּמַּיִם לְבֵנוּ נֹכַח פָּנֶיךָ יְיָ :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְיִגּוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְיִתְמַתְּקוּ הַדִּינִים וּתְבַטֵּל מֵעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מָקוֹם שֶׁהֵם כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת וְתִקְרַע כָּל גְּזַר דִּין רָע וְתִגְזוֹר גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְתִתֵּן בְּלֵב כָּל הַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים אֲשֶׁר בָּנֶיךָ עוֹמְדִים תַּחַת מֶמְשַׁלְתָּם עֵצָה שֶׁהִיא נְכוֹנָה מִלְּפָנֶיךָ לְטוֹב לָהֶם כָּל־הַיָּמִים :

אַתָּה יְיָ מָגֵן לְכֹל הַחוֹסִים בָּךְ תִּהְיֶה נָא לְמָגֵן לְמַחְסֶה וּלְמִסְתּוֹר לִשְׁאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַצִּילֵם מִמִּלְחָמָה וּמִמָּצוֹר וּמִשְּׁבִי וּמִבִּזָּה וּמִכָּל נֶזֶק פַּחַד וּרְעָדָה וְיִהְיוּ כֻּלָּם שְׁקֵטִים וְשַׁאֲנַנִּים לַעֲבוֹדָתֶךָ :

אָב הָרַחֲמִים זְכוֹר בָּנֶיךָ עֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים הַמְיַחֲלִים לְחַסְדֶּךָ וּמְצַפִּים לִישׁוּעָתֶךָ וּזְכוֹר לָהֶם בְּרִית שְׁלֹשֶׁת קְדוּמִים וּזְכוּת כָּל הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר הֵמָּה בְּאֶרֶץ הַחַיִּים וְיַעַמְדוּ מְלִיצֵי יוֹשֶׁר לְהַכְנִיס תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַמְּרֻבִּים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם · יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ :

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ :

עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינָךְ :

עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתָךְ :

עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתָךְ :

לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ : יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לְבֵנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ :

ואח"כ יאמרו מזמור ק"כ אל ה' בצרתה לי וכו' :

אל שלך וידוי

תפלה לרבוי גשמים שמפסידים התבואות בשנת תפט פה מנטובה

למנצח בנגינות מזמור שיר אלהים יחננו סי סו
רבונו שֶׁל עוֹלָם בּוֹשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ
פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעְלָה
רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָדְלָה עַד לַשָּׁמַיִם כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ
רַבּוּ מִלְּמַנּוֹת וְחַטֹּאתֵינוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר וַעֲוֹנוֹתֵינוּ
עָבְרוּ רֹאשֵׁנוּ כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנּוּ כִּי הִנֵּה
אֶבְיוֹנֵי עַמְּךָ יֶהֱמָיוּן בְּשָׁפְכָם כַּמַּיִם לִבָּם נֹכַח פְּנֵי
אֲדֹנָי· שָׁמַיִם נָטְפוּ גֶשֶׁם מָטָר וְגֶשֶׁם מִטְּרוֹת עוּזוֹ
נָשַׁמּוּ מְסִילוֹת שָׁבַת עוֹבֵר אוֹרַח וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד
מְאֹד עַל הָאָרֶץ לְהַפְסִיד אֶת תְּבוּאָתָהּ· עֲנֵנוּ יְיָ
עֲנֵנוּ בְּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ
וְאַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ כִּי פּוֹשְׁעִים וּמוֹרְדִים
אֲנַחְנוּ וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְיָגוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מִדּוֹתֶיךָ וְאִם חָטְאוּ עַוּוּ פָשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִתְחַיְּיבוּ שְׂרֵיפָה זְכוֹר לָהֶם זְכוּת אַבְרָהָם אֲבִיהֶם
שֶׁמָּסַר עַצְמוֹ לְלַהֲבוֹת אֵשׁ לְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל·
עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ:
וְאִם חָטְאוּ עַוּוּ פָשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִתְחַיְּיבוּ הָרִיגָה זְכוֹר לָהֶם זְכוּת יִצְחָק
אֲבִיהֶם שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַטָּהוֹר וְהַקָּדוֹשׁ
וּפָשַׁט צַוָּארוֹ אֶל הַמַּאֲכֶלֶת לְיַחֵד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר· עֲנֵנוּ וּפַחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ:
וְאִם חָטְאוּ עַוּוּ פָשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִתְחַיְּיבוּ גָלוּת וְדָלוּת זְכוֹר לָהֶם זְכוּת
יַעֲקֹב אֲבִיהֶם שֶׁהָיָה עָנִי וָדָל בּוֹרֵחַ עַל אוֹרוֹת
הַבְּרָכָה וְהַבְּכוֹרָה וְיָשַׁב לְחוֹרֵב בַּיּוֹם וּלְקֶרַח בַּלַּיְלָה
וַתִּדַּד שְׁנָתוֹ מֵעֵינָיו וְצִמְאָה לְךָ נַפְשׁוֹ כָּמַה לְךָ
בְּשָׂרוֹ בְּאֶרֶץ עֲיֵפָה לְיַחֵד וּלְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא· עֲנֵנוּ אַבִּיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ:
אָנָא פְּתַח לָנוּ שַׁעֲרֵי אוֹצָר הַטּוֹב שַׁעֲרֵי פַּרְנָסָה
וְכַלְכָּלָה וְתַאֲזִין וְתַקְשִׁיב לִתְפִלַּת עֲבָדֶיךָ
בְּנֵי בְחוּנֶיךָ אֲשֶׁר מִן הַמֵּצַר קְרָאוּךָ כְּמוֹ שֶׁהִקְשַׁבְתָּ
לִתְפִלַּת שְׁלֹמֹה עַבְדֶּךָ כַּאֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת לִשְׁמֶךָ
כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר רָעָב כִּי יִהְיֶה בָּאָרֶץ דָּבֶר כִּי יִהְיֶה
שִׁדָּפוֹן יֵרָקוֹן אַרְבֶּה חָסִיל כִּי יִהְיֶה כִּי יָצַר לוֹ
אוֹיְבוֹ בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו כָּל־נֶגַע כָּל־מַחֲלָה· כָּל־
תְּפִלָּה כָּל־תְּחִנָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל־הָאָדָם לְכָל־
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּן אִישׁ נֶגַע לְבָבוֹ וּפָרַשׂ
כַּפָּיו אֶל הַבַּיִת הַזֶּה· וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְסָלַחְתָּ וְעָשִׂיתָ וְנָתַתָּ לְאִישׁ כְּכָל־
דְּרָכָיו אֲשֶׁר תֵּדַע אֶת לְבָבוֹ כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ לְבָדְךָ
אֶת לֵבַב כָּל־בְּנֵי הָאָדָם· וְתִזְכּוֹר לָהֶם זְכוּת דָּוִד
חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּן וְאָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵיךָ יְיָ נַפְשִׁי
אֶשָּׂא· עֲנֵנוּ מָגֵן דָּוִד עֲנֵנוּ:
אָנָא פְּתַח לָנוּ שַׁעֲרֵי רָצוֹן· שַׁעֲרֵי בְּרָכָה· שַׁעֲרֵי
הַרְוָחָה· שַׁעֲרֵי הַצְלָחָה· שַׁעֲרֵי רְפוּאָה·
שַׁעֲרֵי פַּרְנָסָה· שַׁעֲרֵי דְּרוֹר· שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה·
שַׁעֲרֵי קוֹמְמִיּוּת· שַׁעֲרֵי רַחֲמִים· שַׁעֲרֵי נֶחָמָה·
שַׁעֲרֵי וַעַד טוֹב· שַׁעֲרֵי סַעַד שַׁעֲרֵי אוֹרָה· שַׁעֲרֵי
חַיִּים טוֹבִים· שַׁעֲרֵי תְקוּמָה שַׁעֲרֵי כַלְכָּלָה· כַּדָּבָר
שֶׁנֶּאֱמַר פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן·
אָנָא פַּרְנֵס אָמֵץ יָעֵץ סְמוֹךְ אַשֵּׁר לַמֵּד עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתִזְרַח לָנוּ שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא·
כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה
וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק
וְנֶאֱמַר וְיָשַׁב עַמִּי בִּנְוֵה שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת
מִבְטָחִים וּבִמְנוּחוֹת שַׁאֲנָנוֹת· וְנֶאֱמַר הַבָּאִים
שָׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְּנֵי תֵבֵל
תְּנוּבָה: אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

בְּשֶׁמֶשׁ אוֹרְךָ תָּאִיר אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ בִּרְכָתְךָ תְּבָרֵךְ אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ גִּילָתְךָ תָּגִיל אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ דִּשּׁוּנְךָ תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ הַדְרָתְךָ תְּהַדֵּר אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ וְעוֹרְךָ תְּוַעֵד אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ זוֹהֲרְךָ תַּזְהִיר אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ חָסְנְךָ תְּחַסֵּן אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ טָהֳרָתְךָ תְּטַהֵר אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ יִשְׁעֲךָ תּוֹשִׁיעַ אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ כַּלְכַּלָּתְךָ תְּכַלְכֵּל אֲדָמָה אמן
שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ וְאֹתֵן מְאוֹרוֹת
בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וּבְרָכָה אָנָא
יִזְרַח לָנוּ הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹרָה לִבְרָכָה לְגִילָה לְדִשּׁוּן
לְהָדָר לְוַעַד לְזוֹהַר לְחוֹסֶן לְטוֹהַר לְיֶשַׁע לְכַלְכָּלָה
לְפַרְנָסָה לְחַיִּים וּלְנֶחָמָה אָמֵן: אל מלך

תפלה לרבוי נשמים שמפסידים החבואות בשנת חסך פה מנטובה

למנצח בנגינות מזמור שיר אלהים יחננו סי טז

רבונו של עולם בושנו וּנְכלמתנו ירחמים אֱהֵינו
פְּנֵינו אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנוֹתֵינו רַבּוּ לַמַּעְלָה
ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים כִּי עֲוֹנוֹתֵינו
רַבּוּ מְלִמְנוֹת וְחַטאתינו עָצְמוּ מִסְּפֹר וַעֲוֹנוֹתֵינו
עָבְרוּ רֹאשֵׁנוּ כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנּוּ כִּי הֻנַּח פָּנַי
אֶבְיוֹנִי עַמְּךָ וֶהֱמָיוֹן בְּשִׁפְכָם כַּמַּיִם לִבָּם נִכְמַר פָּנַי
אָדְרֵנִי שָׁמַיִם נָטְפוּ גֶּשֶׁם מָטָר וְגֶשֶׁם מִיטְרוֹת עִוו
נָשַׁמּוּ מְסִילוֹת שָׁבַת עוֹבֵר אֹרַח וְהַמַּיִם נִגְרוּ מֵאֵר
מֵאֵר עַל הָאָרֶץ לְהַסְעִיר אֶת חִבּוּאָתָהּ עֲנֵנוּ יְיָ
עֲנֵנוּ בְּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ
וְצֵ תְּפֶן לִרְשָׁעֵנוּ וּלְחַטאתֵנוּ כִּי פּוֹשְׁעִים וּמוֹרְדִים
אֲנַחְנוּ וּבְנֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְיָגוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מִדּוֹתֶיךָ וְאִם חָטְאוּ עִוו פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִתְחַיְּבוּ שְׁרֵפָה זְכוֹר לָהֶם זְכוּת אַבְרָהָם אֲבִיהֶם
שֶׁמָּסַר עַצְמוֹ לַהֲבוֹת אֵשׁ לְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ׃
וְאִם חָטְאוּ עִוו פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִתְחַיְּבוּ הֲרִיגָה זְכוֹר לָהֶם זְכוּת יִצְחָק
אֲבִיהֶם שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַטָּהוֹר וְהַקְרוּשׁ
וְפָשַׁט צַוָּארוֹ אֶל הַמַּאֲכֶלֶת לְיַחֵד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַנִּבְחָר׃ עֲנֵנוּ וַאֲחַר יִצְחָק עֲנֵנוּ׃
וְאִם חָטְאוּ עִוו פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִתְחַיְּבוּ גָלוּת וְגָלוּת זְכוֹר לָהֶם וְכוּת
יַעֲקֹב אֲבִיהֶם שֶׁהָיָה עָנִי וָרָל בּוֹרֵחַ עַל אֲוֹרוֹת
הַבְּרָכָה וַהֲבָכוֹרָה וַיָּשָׁב לַחוֹרֵב בַּיּוֹם וְלִקְרַאת בַּלַּיְלָה
וַתֵּרַר שִׂנְאָתוֹ מֵעֵינָיו וְצִמְאָה לְךָ נַפְשׁוֹ כָּמָה לְךָ
בְּשָׂרוֹ בְּאֶרֶץ עֲיֵפָה לְיַחֵד וּלְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא׃ עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ׃
אָנָּא פְּתַח לָנוּ שַׁעֲרֵי אוֹצַר הַטּוּב שַׁעֲרֵי פַּרְנָסָה
וְכַלְכָּלָה וְחַזֵּק וְתַקְשִׁיב לִתְפִלַּת עַבְדֶּיךָ
בְּנֵי בְחִינְךָ אֲשֶׁר מִן הַמֻּצָּר קָרָאוּךְ כְּמוֹ שֶׁהִקְשַׁבְתָּ
לִתְפִלַּת שְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ כַּאֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת לִשְׁמֶךָ
כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר רָעָב כִּי יִהְיֶה בָּאָרֶץ דֶּבֶר כִּי יִהְיֶה
שִׁדָּפוֹן יֵרָקוֹן אַרְבֶּה חָסִיל כִּי יִהְיֶה כִּי יָצַר לוֹ
אוֹיְבוֹ בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו כָּל־נֶגַע כָּל־מַחֲלָה׃ כָּל־
תְּפִלָּה כָּל־תְּחִנָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל־הָאָדָם לְכָל־
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּן אִישׁ נֶגַע לִבּוֹ וּפָרַשׂ
כַּפָּיו אֶל הַבַּיִת הַזֶּה׃ וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
מְכוֹן שִׁבְתְּךָ וְסָלַחְתָּ וְעָשִׂיתָ וְנָתַתָּ לְאִישׁ כְּכָל־
דְּרָכָיו אֲשֶׁר תֵּדַע אֶת לִבּוֹ כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ לְבַדְּךָ
אֶת לֵבָב כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃ וְתִזְכּוֹר לָהֶם זְכוּת דָּוִד
חָסִידְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנֵּן וְאָמַר לְפָנֶיךָ אֵלֶיךָ יֵ נַפְשִׁי
אֶשָּׂא׃ עֲנֵנוּ כָּנֵן דָּוִד עֲנֵנוּ׃
אָנָּא פְּתַח לָנוּ שַׁעֲרֵי רָצוֹן שַׁעֲרֵי בְרָכָה שַׁעֲרֵי
רַחֲמָה׃ שַׁעֲרֵי הַצְלָחָה׃ שַׁעֲרֵי רְפוּאָה׃
שַׁעֲרֵי פַּרְנָסָה׃ שַׁעֲרֵי דְרוֹר׃ שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה׃
שַׁעֲרֵי קוֹטְמִיוֹת׃ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים׃ שַׁעֲרֵי נֶחָמָה׃
שַׁעֲרֵי זַעַר טוּב׃ שַׁעֲרֵי סַעַר שַׁעֲרֵי אוֹרָה שַׁעֲרֵי
חַיִּים טוֹבִים׃ שַׁעֲרֵי תְּקוּמָה שַׁעֲרֵי כַּלְכָּלָה בָּרֶכָה
שֶׁנֶּאֱמַר פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן
אָנָּא פַּרְנֵס אֶמֶן נָגֵן סָכוּךְ אַשֵּׁר לַמֵּר עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַרַח לָנוּ שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא
כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה
וּמַרְפֵּא בְּכַנָּפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק
וְנֶאֱמַר וְיָשַׁב עַמִּי בְּנְוֵה שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת
מִבְטָחִים וּבִמְנוּחוֹת שַׁאֲנַנוֹת׃ וְנֶאֱמַר הַבָּאִים
יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי תֵבֵל
תְּנוּבָה׃ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

בְּשֶׁמֶשׁ אוֹרְךָ תָּאִיר אַדְמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ בִּרְכָתְךָ תִּבָּרֵךְ אַדְמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ גִּילָתְךָ תָּנִיל אַדְמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ רִשּׁוּךְ תִּרָשֵׁן אַדְמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ הַדָּרָתְךָ תְּהַדֵּר אַדְמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ וְעוּרְךָ תִּוָּעֵר אַדְמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ יְהוֹרְךָ תַּזְהִיר אַדְמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ חָסְנְךָ תַּחְסִן אַדְמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ טָהֳרָתְךָ תְּטַהֵר אַדְמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ יְשׁוּעָתְךָ תּוּשִׁיעַ אַדְמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ כַּלְכָּלָתְךָ תְּכַלְכֵּל אַדְמָה אמן
שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ נוֹתֵן מְאוֹרוֹת
בְּרִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ לְבָרְכָה אָנָּא
יְזָרַח לָנוּ הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹרָה לִבְרָכָה לְנִילָה לְרָשׁוֹן
לְהָדָר לְוַעַד לְזוֹהַר לְחוֹסֶן לְטוּהַר לְיֵשַׁע לְכַלְכָּלָה
לְפַרְנָסָה לְחַיִּים וּלְנֶחָמָה אָמֵן׃ אל מלך

מראש

בס"ד רבון כל העולמים ויתברך שמו ויתעלה מלכו ומלכותו בכל הדורות ובכל העולמות אמן סלה ועד • אתה הוא אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת הסמים בזמן שבית המקדש היה קיים כמצות משה עבדך ככתוב בתורתך • ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה • ונתת ממנה הדק והנחת ממנה לפני העדות באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם • ואת הקטורת אשר תעשה במשקלה לא תעשו לכם קדש תהיה לך לה' • כי כל העושה כמתכתה להריח בה והריח ממנו ונכרתה מעמיה • ואנחנו עתה בעוונותינו הרבים חרב בית המקדש ואין לנו לא מזבח לכפר ולא כהן להקטיר ולא מקום לקרב לפניך את מנחותינו ואת קטורת סמנינו • ואתה אמרת לנו משה רבינו עבדך ע"ה ע"י משה עבדך ככתוב בתורתך • ובהעלתכם את נרות אל מול פני המנורה שבעת הנרות יאירו • ואנחנו עתה בעוונותינו הרבים חרב בית המקדש ואין לנו לא מנורה להעלות נרותיה ולא שלחן להקריב עליו לחם הפנים • לפיכך אנחנו מתחננים לפניך שתעלה מחשבתנו לפניך ונחשוב לנו כאלו הקטרנו לפניך את הקטורת ואת המנורה ואת השלחן ואת לחם הפנים • ונכפר בעדנו ובעד כל ישראל אחינו בית ישראל הנתונים בצרות ובשעבודים • ותוציאנו מאפלה לאורה ומחשך לנהורא ומשעבוד לגאולה ומיגון לשמחה ומאבל ליום טוב • ומעננא לפתגמא דמשה עבדך דכתיב ביה ביום השמיני עצרת תהיה לכם • ביום השמיני תהיה לכם עצרת • ואנחנו עתה בעוונותינו הרבים חרב בית המקדש ואין לנו לא מזבח לכפר ולא כהן להקטיר ולא מקום לקרב לפניך את מנחותינו ואת קטורת סמנינו • ואתה אמרת לנו משה רבינו עבדך ע"ה ע"י משה עבדך ככתוב בתורתך •

תפלה לרבוי המים בשנת חפו לפק פה מנטובה

סומר מופור לך דומיה סי' ס"ה מ"ו פומור הושיעני מלהים סי' ס"ט

רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה קוֹל הַחֲנוּנִי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְמַעֲמָקִים
יְקָרָאוּךָ וּבְרוּחַ נִבְאָה מְקוֹרוֹת לִבָּם יְבַקְּשׁוּךָ
הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְּעָם כִּי הַמַּיִם הֶעֱצוּמִים
וְהָרַבִּים שׁוֹטְפִים וְעוֹבְרִים בְּמִלֹּא רוֹחַב
אַרְצֵנוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד
נָפֶשׁ בָּאנוּ בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם וְשִׁבֹּלֶת שָׁטְפָתְנוּ
הָרִחְשָׁה מִפְלַטְתָּ לָנוּ מֵרוּחַ סוּפָה מִסַּעַר מַהֵר
יַקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד וְלוּלֵי חַסְדֶּיךָ
הַגְּרוֹלִים אֲוֵי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל
נַפְשֵׁנוּ הַכְּלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹכִים לְבָרְךָ
אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְאַל יִהְיוּ הַמַּיִם
סִבָּה לְהַכְבִּיד אֶת תְּבוּאוֹתֵינוּ רַק רוֹחַ
גְּרִיבוּתֶךָ תְּסַמְּכֵנוּ לְחַזֵּק עִוְּתֵנוּ וּלְהַעֲלוֹת
אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכַבְּתֵנוּ:

הַבּוֹנְהָרִים תֵּרָה יְיָ אִם בַּנְּהָרִים אַפֶּךָ
אִם בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ מַרְכְּבוֹתֶיךָ
לְהוֹשִׁיעֵנוּ עֲזֹר תַּחֲלֵנוּ אָנָּא יְיָ לֹא תִכְלֶא
רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ נְהָרוֹת
תִּבְקַע אֶרֶץ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ מָאֹד גָּבְרוּ

ויהם העיש נגרו תחד תחל ח"ו חוחריש

(אָרוֹת לְבָבֵנוּ הִרְחִיבוּ כִּי כְּפֶשַׁע בֵּינֵינוּ וּבֵין
הַמָּוֶת לְהַעֲשׂוֹת בָּחֵינוּ קָבְרֵנוּ שְׁאוֹן מַיִם
רַבִּים בְּתָרְתֵּנוּ הָרְדִיפוּנוּ מְנוּחָה הִדְרִיכוּנוּ
וַיַּרְחִיבוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם לְבַלַּע וּלְהַשְׁחִית עַד
כִּי שָׂחָה לָעָפָר נַפְשֵׁנוּ וְלֹא נֶאֱמִין בְּחַיֵּינוּ) ס"ל
אַתָּה הָאֵל עֹשֵׂה פֶּלֶא מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים
תַּנִּיחַ וַתַּרְגִּיעַ לָנוּ מְרוֹנוּ הֲמִיֵּית הַמְּיוֹרֹת
הָעוֹבְרִים עָלֵינוּ וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּנוּ הַעֲבֵר
נָא רוּחַ רַחֲמֶיךָ עַל הָאָרֶץ וְיַשְׁקוּ הַמַּיִם חֹק
תָּשִׂים לָהֶם וְלֹא יַעֲבוּרוּ וְיִחְקְיוּם בָּנוּ מִקְרָא

שֶׁכָּחוֹב הֵן יַעֲשׂוֹק נָהָר לֹא יַחְפּוֹז יִבְטַח כִּי
יַגִּיחַ יַרְדֵּן אֶל פִּיהוּ. וְעוֹד כְּתִיב נָהָר פְּלָגָיו
יְשַׂמְּחוּ עִיר אֱלֹהִים קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן
וּכְתִיב בַּנָּהָר יַעְבְּרוּ בָרֶגֶל שָׁם נִשְׂמְחָה בוֹ.
אָנָּא יְגוֹלוּ נָא רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְהָפְגֵּם
לָנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין וּמַעֲבִיר וְשֶׁטֶף מַיִם
כַּבִּירִים חַיֵּילֵנוּ וְחוֹצִיאֵנוּ לְרָוְחָה. נָבֹא בְּיִהְךָ
בְּעוֹלוֹת הוֹדָאוֹתֵינוּ וְנִשַּׁלֵּם לְךָ נִדְרֵי אֲרֻשַּׁת
שְׂפָתֵינוּ נְבָרֵךְ אֶת יְיָ בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתְךָ
בְּפִינוּ נַזְכִּירָה שְׁמֶךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר עַל כֵּן
עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד: עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתֶךָ: יִהְיוּ לְרָצוֹן
אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ
וְגוֹאֲלֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּשֵׁם אָזוּרְךָ
חָאִיר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם בִּרְכָתְךָ חָבְרְךָ אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם גִּילָתְךָ חָגִיל אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם דִּשּׁוּנְךָ תָּדֵשֵׁן אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם הַרְרֵתְךָ הָהֲדֵר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם וְעוּדְךָ תְּוַעֵד אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם זוּהֲרְךָ הָזְהִיר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם חָכְנְךָ חָחַסֵּן אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם טַהֲרָתְךָ תְּטַהֵר אַדְמָה אמן
בְּשֵׁם יִשְׁעֲךָ תּוֹשִׁיעַ אַדְמָה אמן
שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ נוֹתֵן
מְאוֹרוֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ
לִבְרָכָה אָנָּא הָזְרִיחֵהוּ לְאוֹרָה לִבְרָכָה לְנִילָה
לְדִשּׁוּן לְרֶדֶר לְוֹעַד לְזוֹהַר לְחוֹבֶן לְטוֹהַר
לְיֵשַׁע לְחַיִּים לְפַרְנָסָה וּלְנַחֲמָה אָמֵן:
אל מלך ודוי

בראש השנה בגילה קודם קדיש בתרא ג כהיותו בקדיש קודם קריאת הנבר יחתר זה : ולא יחסרו מזונותיו כל השנה

לדוד מזמור לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד : בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ : אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ : אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ : כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי : וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה : שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי : לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ : אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי : כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי : הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי : אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס : לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים : קַוֵּה אֶל יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְהוָה : לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר : שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי דְּבִיר קָדְשֶׁךָ : אַל תִּמְשְׁכֵנִי עִם רְשָׁעִים וְעִם פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם : תֵּן לָהֶם כְּפָעֳלָם וְכִרְעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם : כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל פְּעֻלוֹת יְהוָה וְאֶל מַעֲשֵׂה יָדָיו יַהֲרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם : בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי : יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אוֹדֶנּוּ : יְהוָה עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם : לְךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר : שִׁמְעוּ

בראש השנה בלילה קודם קדיש בתרא או בהיותו בביתו קודם קריאת הגבר יאמר זה : ולא יחסרו מזונותיו כל השנה

לדוד מזמור לְיְדוּד יְדוּד הארץ ומלואה תבל ויושבי בה : כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יְדוּד יְדוּד ומי יקום במקום קדשו : נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למו מה : ישא ברכה מאת יְדוּד יְדוּד וצדקה מאלהי ישעו : זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יְדוּד יְדוּד עזוז וגבור יְדוּד יְדוּד גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך תכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יְדוּד יְדוּד צבאות הוא מלך הכבוד סלה :

ויהי יְדוּד את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי : המצרי אדוניו בבית ויהי מצליח איש ויהי יוסף את יְדוּד ויהי :

יהי רצון מלפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותי שתתן לי ולבני בותי ולכל הסומכי׳ על שלחני בכל יום ויום מזונותינו בריוח בזכות שמך הגדול המסונה על הפרנסה הִיקַרְנוֹסָא כי אל ז״ן ומפר״נס אתה ומאוצר מתנ׳חנם חנני וענני אב״יד

כתוב בזהר פ׳פינחס דף רל״א ועל דא איצטריך לבר נש לפרשא חובוי כל חד וחד כמה דאיהו בנין דמאן דמפרש חטאוי לא אתמסר דיניה אלא בידא דמלכא קב״ה בלחודוהי וכל בי דינא בדילין מניה ועל דא איצטריך לון לפרשא חובין דכל שייפא ושייפא וכל דעביר בפרט • הה״ר חטאתי אודיעך לבתר ואתה נשאת עון חטאתי סלה עכ״ל : ופירש הרמ״ן שבעת תקיעת שופר צריך לפרט חטאיו הפרטיים אבל אסור לומר הוידוי הכללי הנהוג • אך צריך להזהר שלא יאבד הכונה אל התקיעות כי לפעמים מתעצם בחרטה או בבכיה ואינו שומע או אינו מכוין בתקיעות ולכן אם ירא שיארע לו כן יתורה בין סימן לסימן אבל הנכון להתודות בעת תקיעת השופר שאו מתמתקים הדינים כידוע :

תפלה לתוקע

רבונו של עולם בניך שמו פניהם לנגדך ובטחו על רוב חסדיך הרבים ושמוני שליה לת קוע שופר לפניך כדי שתזכור להם זכות אברהם אבינו ע״ה ותפלתו שהתפלל בהר המוריה׳ וזכות יצחק אבינו ע״ה ועקדתו שנעקד על גבי מזבחך׳ וזכות יעקב אבינו ע״ה ותמותו שהלך לפניך באמת ובלב שלם׳ ותעמוד מכסא דין ותשב בכסא רחמים עליהם׳ כמה שנאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר׳ ואני יודע בעצמי שאיני כדאי לבקש רחמים על עצמי כ״ש ללמד סניגוריא על בניך וכ״ש שאיני יודע לכוין בתקיעותי כראוי אבל בטחתי ברחמיך הרבים וידעתי כי לא תביט בחטאתי כי לתקן שלחוני ולא לעוות׳ יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך.על מדותיך ותרחם על בניך ותהפוך להם על ידי תקיעותי מדת הדין למדת רחמים ותזכור בהם שלשה אבות ויהיו היום חקוקים בכסאך על סדר תולדותם אברהם בראש יעקב כנגדו ויצחק בנתים ואל יעכב כל חטא ועון ותכנס להם לפנים משורת הדין ותרצני לפניך ותרחם עלי בתוך כל עמך ישראל ברחמיך הרבים: יהיו לרצון וכו׳

מנהג צפת תו׳כב בשעומד לתקוע אומר פסוקים אלו בקול רם

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה:
קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי:
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:
ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים:
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי:
נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני:

ואחר כך אומר תפלה זו בקול רם • יהי רצון וכו׳

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי המשפט שבזכות אלו השמות שיוצאים מאלו התיבות אל נא קרב תשועת מצפיך׳ פחדך סר תוציאם ממאסר׳ פדה סועים פתח סומים ישעך מצפים׳ דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמוך יה מפוגלים׳ שתקרע כל המסכים והמקטרגים אשר הם מבדילים בינך וביו עמך ישראל ארוממך אלקי המלך המשפט שומע קול תרועת עמך ישראל היום ברחמים: ומברך ותוקע ואחר התקיעות אומר

אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון: בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו: כי ליי מגיננו ולקדוש ישראל מלכנו: ואומר ג׳ פעמים יי יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יי ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו: ג״פ כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי וצדקתם מאתי נאם יי:

תפלה לבעלי נשמים בשנה תפה לנק פה כנטובה

לכוונה לבני קדה כזכור רצית ה׳ ארצך ונו׳ סימן פ״ה

רֹעֶה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה קוֹל הַתַּחֲנוּנִי עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִמַּעְמַקִּים
יִקְרָאוּךָ וּבְרוֹזַ נִבְאָה מִקְרוֹת לָבֶם
יְבַקְשׁוּךָ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד
נֶפֶשׁ ~~דְּבֵקָה שׁוֹחֶרֶת בְּיוֹם בַּנְּדִיבָה~~ וְהַמַּיִם נִבְרוּ
מְאֹד עַל הָאָרֶץ הַחִישָׁה מִפְלָט לָנוּ מִרוֹחַ
סוּעָה מִסַּעַר וְשֶׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלֵינוּ לֹא
יַגִּיעוּ וּמַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד
וְלוּלֵי חַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים אֲנַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ
נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַפְלֵא חַסְדֶּיךָ
מוֹשִׁיעַ חוֹסִים לְבָרֵךְ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
לְטוֹבָה וְאַל יִהְיוּ הַמַּיִם הָעֲצוּמִים וְהָרַבִּים
סִבָּה לְהַפְסִיד אֶת חֲבוּאוֹתֵינוּ כִּי אַתָּה
עֻזֵּנוּ וּמִשְׂגַּבֵּנוּ מָגִנֵּנוּ וְקֶרֶן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
הָאֵל עֹשֶׂה פֶּלֶא הוֹרַעְתָּ בָּעַמִּים עֻזֶּךָ
אַתָּה בְקַעְתָּ מַעְיָן וָנַחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ
נַהֲרוֹת אֵיתָן לְךָ יוֹם אַף לְךָ לַיְלָה אַתָּה
הֵכִינוֹתָ מָאוֹר וָשֶׁמֶשׁ אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל
גְּבוּלוֹת אֶרֶץ קַיִץ וְחוֹרֶף אַתָּה יְסָדְתָּם.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּתֵּן רִיוַח בָּעוֹלָם וְתַזְכִּיר רַחֲמֶיךָ וְאִם
עֲוֹנֵנוּ עֲנוּ וְעֵינֵנוּ מְאוֹר עֵינֵינוּ שְׁלַח רוּחֲךָ
הַטּוֹב לְפִיּוֹרֵם וְשֶׁמֶשׁ צִדְקָתְךָ לְהַמְסָם
וְתָזֹרַח לָנוּ שֶׁמֶשׁ צִדְקָה וּמַרְפֵּא וְחִנּוּחַ
וְרַעֲנִיעַ לָנוּ מְחוֹז הַמְּיוֹרֵת הַמְּמוּרוֹת
הַשְׁטָפִים וְעוֹבְרִים בְּמָלֵא רוֹחַב אַרְצֵנוּ
וְנָרוּחַ לֹא יִשְׁטְפוּנוּ הַעֲבֵר נָא רוּחַ רַחֲמֶיךָ
עַל הָאָרֶץ וְיָשׁוּמוּ הַמַּיִם חֹק תָּשִׂים לָהֶם
וְלֹא יַעֲבוֹרוּ וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב
חֵן יַעֲשׂוֹק נָהָר לֹא יָחְפֹּז יִבְטַח כִּי יָגִיחַ
יַרְדֵּן אֶל פִּידוֹ וְנֶאֱמַר נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ
עִיר אֱלֹהִים קֹדֶשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן. וְנֶאֱמַר
בְּנָהָר יַעֲבְרוּ בְרֶגֶל שָׁם נִשְׂמְחָה בּוֹ וְנֶאֱמַר
וָרֶחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא
בִּכְנָפֶיהָ וְיָצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק.
וְנֶאֱמַר וְאַבַּלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת
שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא
וְלֹא יֵבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם. אָנָּא יְגוֹלוּ נָא
רַחֲמֶיךָ עַל מְרוֹתֶיךָ וְהַכְנֵם לָנוּ לִפְנִים
מִשּׁוּרַת הַדִּין וּמַעֲנֵף וְשֶׁטֶף מַיִם בַּבִּירִים
יְצִילֵנוּ וְתוֹצִיאֵנוּ לִרְוָחָה. נָבֹא בֵיתֶךָ
וְעוֹלוֹת הוֹדָאוֹתֵינוּ וְנַשְׁלֵם לְךָ נְדָרֵי
שֶׁשָּׂפָתֵינוּ נִבְרֵךְ אֶת יְיָ בְּקֶרֶב עֵת חָמִיד
לְךָ בְּפִינוּ נַזְכִּירֵךְ שִׁמְךָ בְּכָל דּוֹר
דּוֹר עַל בֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדוּשָׁתֶךָ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן
לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּשֵׁם אוֹרֵךְ

תֹּאַר אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם בִּרְכָתְךָ תִּבָּרֵךְ אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם גִּילָתְךָ תָּנִיל אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם דְּשׁוּנְךָ תִּדָּשֵׁן אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם הַדָּרָתְךָ תְּהַדֵּר אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם וַעֲדְךָ תִּוָּעֵד אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם זוֹהֲרְךָ תָּזְהִיר אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם חֶסְנְךָ תִּתְחַסֵּן אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם טַהֲרָתְךָ תִּטָּהֵר אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם יְשׁוּעָתְךָ תּוֹשִׁיעַ אַדְמָה	אמן
בְּשֵׁם כַּלְכָּלְתְּךָ תְּכַלְכֵּל אַדְמָה	אמן

שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ נוֹתֵן
מְאוֹרוֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל
הָאָרֶץ לְבָרְכָה אָנָּא יְזָרַח לָנוּ הַשֶּׁמֶשׁ
לְאוֹרָה לְבָרָכָה לְנִילָה לִרְשׁוֹן לְהָדָר לְוָעַד
לַזֹּהַר לְחוֹסֶן לְטוּבָר לִישֵׁעַ לְכַלְכָּלָה
לְפַרְנָסָה לְחַיִּים וּלְנֶחָמָה אָמֵן: ✠ מלך

תפלה

לבני ישראל קק"י **מנטובה** יע"א לפני יי ישפכו שיחם במצות מע' הוק"י בבתי כנסיות לפני יי צבאות להצלחת צבאות אנשי חיל אשר למעלת רוממות אדונינו **הקיסר והמלך פראנציסקו סיקונדו** ירום הודו ותנשא מלכותו כי נלחם באויביו עם צרפת ואל אלהי ישראל יעתירו על אחיהם היושבים במצור ובמצוק להגן בעדם ולהצילם. ויברך את עמו בשלום:

מזמור כ"א יי בעוך ישמח מלך.

אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת מְפַקֵּד צְבָא מִלְחָמָה יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ הַחַזֵּק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרַת חֵיל צִבְאוֹת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ **פַּראנְצֶיסְקוֹ סֵיקוֹנְדוֹ** וְצִבְאוֹת חֵיל עוֹזְרָיו חַזֵּק וְאַמֵּץ לְבָבָם עוֹז וָחָיִל תְּאַזְּרֵם תְּלַמֵּד יְדֵיהֶם לַמִּלְחָמָה אֵין עָיֵף וְאֵין כּוֹשֵׁל בָּם וְעַל צָבָא תִּהְיֶה לָהֶם לְמָגֵן תֵּן לָהֶם מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִּסְעָדֵם וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעוֹתָם בְּךָ יָרוּצוּ גְדוּד וּבְעֶזְרָתְךָ יְדַלְּגוּ שׁוּר. תִּהְיֶה לְצוּר מָעוֹז וּלְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעַ מַעֲלוֹת שָׂרֵי חֲיָלוֹתֵיהֶם וּמִכַּף כָּל אוֹיְבֵיהֶם תַּצִּילֵם תַּסְעִידֵם בְּמִלְחַמְתָּם וּתְלַמְּדֵם לְמַעַן יֶחֶזְקוּ מִצָּרֵיהֶם וְיִגְבְּרוּ עַל אוֹיְבֵיהֶם מְחַץ מָתְנַיִם קָמֵיהֶם תִּתֵּן כֶּעָפָר חַרְבָּם כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתָּם. יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס כֹּל הַנֶּחֱרִים בָּם קַשְׁתָּם תִּסּוֹג אָחוֹר וְחַרְבָּם תָּשׁוּב רֵיקָם וְתָפֵר וְתָנִיא כָּל חוֹרְשֵׁי וְיוֹעֲצֵי רָעָה עַל אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל הַבָּאִים לְעֶזְרָתוֹ. סַכֵּל נָא עֲצַת כָּל אוֹיְבָיו בַּטֵּל נִכְלֵי כָּל שׂוֹנְאָיו וְהָעוֹלָה עַל רוּחָם לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה מְזִמּוֹת יַחְשְׁבוּ בַּל יוּכָלוּ:

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה אֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת הוֹשַׁע אֶת עַמְּךָ אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְמָצוֹר וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר יָצִיקוּ לָהֶם וּפְדֵם וְהַצִּילֵם לְמַעַן חַסְדֶּךָ וְלֹא תְאוּנֶה אֲלֵיהֶם רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֵיהֶם.

אתה

אַתָּה יְיָ מָגֵן לְכָל הַחוֹסִים בָּךְ תָּגֵן עֲלֵיהֶם לְהוֹשִׁיעָם לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּמִבִּזָּה אֶת מְאוֹדָם. אַתָּה סֶתֶר לָהֶם מִצַּר תִּצְּרֵם רָנֵי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵם וְאַל תִּתֵּן לְהַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתְךָ וְהַשְׁקֵט מֵעֲלֵיהֶם הֶמְיַת הֲמוֹן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר צָבְאוּ לְיוֹם קְרָב וַעֲשֵׂה עִמָּהֶם אוֹת לְטוֹבָה וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לָהֶם מִכָּל מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה וְהַשְׁכֵּן בְּתוֹכָם הַשְׁקֵט וּמְנוּחָה שַׁאֲנָנָה אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה בִּרְחוֹבוֹתֵיהֶם יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילָם וְשַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָם וְאַל תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגָדְלֶךָ הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם:

אַתָּה צִוִּיתָה פִּקּוּדֶיךָ הֲלֹא בְּסִפְרָתֶךָ בְּיַד מַלְאָכֶיךָ דָּבָר מִנָּבִיא הֶעֱמַדְתָּ עָלֵינוּ מִצְוֹת לִדְרוֹשׁ אֶת שְׁלוֹם הָעִיר וְהַמַּמְלָכָה וְשַׁלְוַת הַמְּלָכִים אֲשֶׁר צִלְלָם יְסֻכּוּנוּ. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם אֲשֶׁר פַּלְגֵי מָיִם לֵב מֶלֶךְ בְּיָדֶךָ תַּשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד [illegible] הָאָרֶץ תִּשְׁפּוֹט שָׁלוֹם לְכָל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל לֹא [illegible] אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט תִּהְיֶה לְכֻלָּם וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם יֶאֱהָבוּ יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

מזמור מ"ו אלהים לנו מחסה ועוז.

אל מלך וידוי

מנטובה בשנת מבשר טוב

תפלה

לבני ישראל קק"י **מנטובה** יע"א לפני יי ישפכו שיחם במצות מע' הוק"י בבתי כנסיות לפני יי צבאות להצלחת צבאות אנשי חיל אשר למעלת רוממות אדונינו **הקיסר והמלך פראנציסקו סיקונדו** ירום הודו ותנשא מלכותו כי נלחם באויביו עם צרפת ואל אלהי ישראל יעתירו על אחיהם היושבים במצור ובמצוק להגן בעדם ולהצילם · ויברך את עמו בשלום:

מזמור כ"א יי בעזך ישמח מלך ·

אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת מְפַקֵּד צְבָא מִלְחָמָה יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרַת חֵיל צִבְאוֹת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ **פַּראנְצֶיסְקוֹ סֵיקוֹנְדוֹ** וְצִבְאוֹת חֵיל עוֹזְרָיו חַזֵּק וְאַמֵּץ לְבָבָם עוֹז וָחָיִל תְּאַזְּרֵם תְּלַמֵּד יְדֵיהֶם לַמִּלְחָמָה אֵין עָיֵף וְאֵין כּוֹשֵׁל בָּם וְעַל צָבָא תִּהְיֶה לָהֶם לְמָגֵן תֵּן לָהֶם מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִּסְעָדֵם וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעוֹתָם בְּךָ יָרוּצוּ גְדוּד וּבְעֶזְרָתְךָ יְדַלְּגוּ שׁוּר · תִּהְיֶה לְצוּר מָעוֹז וּלְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעַ מַעֲרוֹת שָׂרֵי חֲיָלוֹתֵיהֶם וּמִכַּף כָּל אוֹיְבֵיהֶם תַּצִּילֵם תַּסְעִידֵם בְּמִלְחַמְתָּם וּתְלַמְּדֵם לְמַעַן יֶחֶזְקוּ מִצָּרֵיהֶם וְיִגְבְּרוּ עַל אוֹיְבֵיהֶם מְחַץ מָתְנַיִם קָמֵיהֶם תִּתֵּן כֶּעָפָר חַרְבָּם כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתָּם · יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס כֹּל הַנֶּחֱרִים בָּם קַשְׁתָּם תִּסּוֹג אָחוֹר וְחַרְבָּם תָּשׁוּב רֵיקָם וְתָפֵר וְתָנִיא כָּל חוֹרְשֵׁי וְיוֹעֲצֵי רָעָה עַל אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל הַבָּאִים לְעֶזְרָתוֹ · סַכֵּל נָא עֲצַת כָּל אוֹיְבָיו בַּטֵּל נִכְלֵי כָּל שׂוֹנְאָיו וְהָעוֹלָה עַל רוּחָם לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה מְזִמּוֹת יַחְשְׁבוּ בַּל יוּכָלוּ:

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה אֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת הוֹשַׁע אֶת עַמְּךָ אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְמָצוֹר וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר יָצִיקוּ לָהֶם וּפְדֵם וְהַצִּילֵם לְמַעַן חַסְדֶּךָ וְלֹא תְאוּנֶה אֲלֵיהֶם רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֵיהֶם · אַתָּה

אַתָּה יְיָ מָגֵן לְכֹל הַחוֹסִים בָּךְ תָּנֵן עֲלֵיהֶם לְהוֹשִׁיעָם לְמַעַן בְּרִיתֶךָ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּמִבִּזָּה אֶת מְאוֹדָם · אַתָּה סֶתֶר לָהֶם מִצַּר תִּצְּרֵם רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵם וְאַל תִּתֵּן לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וְהַשְׁקֵט מֵעֲלֵיהֶם חֶמְיַת הֲמוֹן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר צָבְאוּ לְיוֹם קְרָב וַעֲשֵׂה עִמָּהֶם אוֹת לְטוּבָה וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לָהֶם מִכָּל מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה וְהַשְׁכֵּן בְּתוֹכָם הַשְׁקֵט וּמְנוּחָה שַׁאֲנָנָה אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה בִּרְחוֹבוֹתֵיהֶם יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילָם וְשַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָם וְאַל תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּרִיתָ בְּגָדְלֶךָ הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם:

אַתָּה צִוִּיתָה פִּקֻּדֶיךָ הֲלֹא בְּסִפְרָתֶךָ בְּיַד מַלְאָכֶיךָ דָּבָר מִנָּכִיא הֶעֱמַדְתָּ עָלֵינוּ מִצְוֹת לִדְרוֹשׁ אֶת שְׁלוֹם הָעִיר וְהַמַּמְלָכָה וְשַׁלְוַת הַמְּלָכִים אֲשֶׁר צִלְלָם יְסֻכּוּנוּ · וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם אֲשֶׁר פַּלְגֵי מָיִם לֵב מֶלֶךְ בְּיָדֶךָ תַּשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ תִּשְׁפּוֹט שָׁלוֹם לְכָל יוֹשָׁבֵי תֵּבֵל לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט תִּהְיֶה לְכֻלָּם וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם יֶאֱהָבוּ יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

מזמור מ"ו אלהים לנו מחסה ועוז ·

אל מלך וידוי

מנטובה בשנת מבשר טוב

כי ביום הזה כלה קודש קדשים בקדיתו כביתו קודש קדשים יהיה הנכר יתמר זה : ולא יהכרו מזונותיו כל השנה

לדוד מזמור לדוד ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה : כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה : מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו : נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה : ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו : זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה :

ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי : ויהי כאשר הפקיד המצרי ארוניו בביתו ויהי מצליח איש ויהי יוסף את יהוה ויהי :

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתתן לי ולכני ביתי ולכל הסיעתי' שלחני בכל יום ויום מזונותינו בריוח בזכות שטך הגדול הטמונה על הפרנסה דיקרנוסא כי אין מפרנס אותה ומכוצר שתג חגם חננני ועבני אכ"ר

כתוב בזהר פ' פינחס דף רל"ג ועל דא איצטריך לכר נש לפשפשא חובוי כל חד וחד כמה דאיהו בגין דמאן דמפרש חשבוי לא אתמסר רגניה לא בירא דמלכא קב"ה בלהודאי וכל כי היכא דבדילין מניה ועל דא איצטריך לון לפרשא חובין דכל שיפא ושיפא וכל דעבד בפרש ' ה"ר השאר אורך לכתר ואתה נשאת עון חשאתי סלה עכ"ל : ופירש הרב"ן שבעת התקיעות שופר צריך לפרש השאיו הפרשיים אבל אפשר לומר דהיינו הכללי הנהוג ' אך צריך להזהר שלא יעבר הכונה אל התקיעות כי לפעמים מתעצם בתרשה או כ ' ואינו שומע או אינו מכוין בתקיעות ולכן אם יראה שיצרך לו כן יתורה בין סימן לסימן אבל הנכון להתוורות בעת תקיעה השופר שאו כתמהקים הרגילים בירוש :

תפלה לעוקץ

רבונו של עולם בניך שמו פניהם לגנרך ובטחו ברוב חסדיך הרבים ושמעני שליח לת קיץ שופר לפניך כדי שתזכור להם זכות אדם אבינו ע"ה והפלתו שהתפלל בהר המוריה ' וזכות יצחק אבינו ע"ה ועקידתו שנעקר על גי מזבחך ' וזכות יעקב אבינו ע"ה ותמותו שהלך לפניך באמת ובלב שלם ' ותעמוד מכסא רחמיך תחשב בנסא רחמים עליהם ' כמה שנאמר יי אלהים בתרועה יי בקול שופר ' ואני יודע ני יי שאני כדאי לבקש רחמים על עצמי כ"ש

ויד[illegible] ני לא תביט בהטאתי כי לתקן שלחוני ולא לעוות ' יהי רצון מלפניך יי שלהי ואלהי אבותי שיכבשו רחמיך את כעסך וינלו רחמיך על כחותיך ותרחם על בניך ותהפוך להם על ידי תקיעותי מדת הדין למדת רחמים ותזכור בהם שלשה אבות והיו היום חקוקים בנסאך על סדר תולדותם אברהם בראש יעקב כנגדו ויצחק בנתים וזו יעקב כי חסא ועון והכנס להם לפנים משורת הדין ותרצני לפניך ותרחם עלי בתוך כל עמך ישראל ברחמיך הרבים : יהיו לרצון וכו'

פנרנ צפת תו"כ בשעומר להקוע א"ר פסוקים אלו בקול רם

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה : יי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי : המשפט שכיכיה שו השמות שיוצאים משו ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך : התבות אל נא קרב השועת מצפיך ' פחרך סר עורב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים : תוציאם ממאסר ' פרה סועים פתח סומים ישעך שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב : מצצים ' דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמוך יה טוב טעם ודעת למדני כי בנצותיך האמנתי : ספנלים ' שתקרע כל המסכים והמקטרגים אשר נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני : הם מבדילים ביניך וביו עמך ישרש או ומסך עקי ואחר כך אומר תפלה זו בקול רם ' יהי רצון וכו' המלך המשפט שומע קול תרועת עמך ישראל הים ברחמים : ופברך ותוקע ואחר התקיעות אומר

אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון : בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו : כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרנו : כי לי מגנו ולקדוש ישראל מלכנו : ואומר ג' פעמים יי יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יי יהין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו : ג"פ כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עברי יי וצדקתם מאתי נאם יי :

תפלה

לבני ישראל קק"י **מנטובה** יע"א לפני יי ישפכו שיחם במצות מע' הוק"י בבתי כנסיות לפני יי צבאות להצלחת צבאות אנשי חיל אשר למעלת רוממות אדונינו **הקיסר והמלך פראנציסקו סיקונדו** ירום הודו ותנשא מלכותו כי נלחם באויביו עם צרפת ואל אלהי ישראל יעתירו על אחיהם היושבים במצור ובמצוק להגן בעדם ולהצילם. ויברך את עמו בשלום:

מזמור כ"א יי בעזך ישמח מלך.

אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת מְפַקֵּד צְבָא מִלְחָמָה יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרַת חֵיל צִבְאוֹת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ **פַּראנְצֶיסְקוֹ סֵיקוֹנְדוֹ** וְצִבְאוֹת חֵיל עוֹזְרָיו הַזֵּק וְאַמֵּץ לְבָבָם עוֹז וָחָיִל תְּאַזְּרֵם תְּלַמֵּד יְדֵיהֶם לַמִּלְחָמָה אֵין עָיֵף וְאֵין כּוֹשֵׁל בָּם וְעַל צָבָא תִּהְיֶה לָהֶם לְמָגֵן תֵּן לָהֶם מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִּסְעָדֵם וָנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעוֹתָם בְּךָ יָרוּצוּ גְדוּד וּבְעֶזְרָתְךָ יְדַלְּגוּ שׁוּר. תִּהְיֶה לְצוּר מָעוֹז וּלְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעַ מַעֲלוֹת שָׂרֵי חֲיָלוֹתֵיהֶם וּמִכַּף כָּל אוֹיְבֵיהֶם תַּצִּילֵם תַּסְעִידֵם בְּמִלְחַמְתָּם וּתְלַמְּדֵם לְמַעַן יֶחֶזְקוּ מִצָּרֵיהֶם וְיִנְבְּרוּ עַל אוֹיְבֵיהֶם מְחַץ מָתְנַיִם קָמֵיהֶם תִּתֵּן כֶּעָפָר חַרְבָּם כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתָּם. יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס כֹּל הַנֶּחֱרִים בָּם קַשְׁתָּם תִּסּוֹג אָחוֹר וְחַרְבָּם תָּשׁוּב רֵיקָם וְתָפֵר וְתָנִיא כָּל חוֹרְשֵׁי וְיוֹעֲצֵי רָעָה עַל אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר וְהַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל הַבָּאִים לְעֶזְרָתוֹ. סַכֵּל נָא עֲצַת כָּל אוֹיְבָיו בַּטֵּל נִכְלֵי כָּל שׂוֹנְאָיו וְהָעוֹלָה עַל רוּחָם לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה מְזִמּוֹת יַחְשְׁבוּ בַּל יוּכָלוּ:

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה אֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת הוֹשַׁע אֶת עַמְּךָ אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְמָצוֹר וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר יָצִיקוּ לָהֶם וּפְדֵם וְהַצִּילֵם לְמַעַן חַסְדֶּךָ וְלֹא תְאוּנֶה אֲלֵיהֶם רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֵיהֶם.

אתה

אַתָּה יְיָ מָגֵן לְכֹל הַחוֹסִים בָּךְ תָּנֵן עֲלֵיהֶם לְהוֹשִׁיעָם לְמַעַן בְּרִיתֶךָ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּמִבִּזָּה אֶת מְאוֹדָם. אַתָּה סֶתֶר לָהֶם מִצַּר תִּצְרֵם רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵם וְאַל תִּתֵּן לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וְהַשְׁקֵט מֵעֲלֵיהֶם הֶמְיַת הֲמוֹן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר צָבְאוּ לְיוֹם קְרָב וַעֲשֵׂה עִמָּהֶם אוֹת לְטוֹבָה וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לָהֶם מִכָּל מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה וְהַשְׁכֵּן בְּתוֹכָם הַשְׁקֵט וּמְנוּחָה שַׁאֲנָנָה אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה בִּרְחוֹבוֹתֵיהֶם יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילָם וְשַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָם וְאַל תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגָדְלֶךָ הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם:

אַתָּה צִוִּיתָה פִּקּוּדֶיךָ הֲלֹא בְּסִפְרָתֶךָ בְּיַד מַלְאָכֶיךָ דָּבָר מִנָּבִיא הֶעֱמַדְתָּ עָלֵינוּ מִצְוֹת לִדְרוֹשׁ אֶת שְׁלוֹם הָעִיר וְהַמַּמְלָכָה וְשַׁלְוַת הַמְּלָכִים אֲשֶׁר צִלְלָם יְסֻכּוּנוּ. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם אֲשֶׁר פַּלְגֵי מָיִם לֵב מֶלֶךְ בְּיָדֶךָ תַּשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ תִּשְׁפּוֹט שָׁלוֹם לְכָל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט תִּהְיֶה לְכֻלָּם וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם יֶאֱהָבוּ יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

מזמור מ"ו אלהים לנו מחסה ועוז.

אל מלך וירוי

מנטובה בשנת מבשר טוב

הצעת חוק לתיקון סדרי הדין (הוצאת עדות לשימוש בחו"ל)

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק הוצאת עדות לשימוש בחו"ל, התשי"ב-1952, אני מצווה לאמור:

הוצאת עדות לשימוש בחו"ל

1. בסעיף 2 לחוק הוצאת עדות לשימוש בחו"ל, התשי"ב-1952 (להלן – החוק העיקרי), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

2. בסעיף 3 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

3. בסעיף 4 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

4. בסעיף 5 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

5. בסעיף 6 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

6. בסעיף 7 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

7. בסעיף 8 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

8. בסעיף 9 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

9. בסעיף 10 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

10. בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

11. בסעיף 12 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

12. בסעיף 13 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

13. בסעיף 14 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

14. בסעיף 15 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

15. בסעיף 16 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

16. בסעיף 17 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

17. בסעיף 18 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

18. בסעיף 19 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

19. בסעיף 20 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

20. בסעיף 21 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

21. בסעיף 22 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

22. בסעיף 23 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

23. בסעיף 24 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

24. בסעיף 25 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

25. בסעיף 26 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

26. בסעיף 27 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

27. בסעיף 28 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

28. בסעיף 29 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

29. בסעיף 30 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

30. בסעיף 31 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

31. בסעיף 32 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

32. בסעיף 33 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

33. בסעיף 34 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

34. בסעיף 35 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

35. בסעיף 36 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

36. בסעיף 37 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

37. בסעיף 38 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

38. בסעיף 39 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

39. בסעיף 40 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

40. בסעיף 41 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

41. בסעיף 42 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

42. בסעיף 43 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

43. בסעיף 44 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

44. בסעיף 45 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

45. בסעיף 46 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

46. בסעיף 47 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

47. בסעיף 48 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

48. בסעיף 49 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

49. בסעיף 50 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

50. בסעיף 51 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

51. בסעיף 52 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

52. בסעיף 53 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

53. בסעיף 54 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

54. בסעיף 55 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

55. בסעיף 56 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

56. בסעיף 57 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

57. בסעיף 58 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

58. בסעיף 59 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

59. בסעיף 60 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

60. בסעיף 61 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

61. בסעיף 62 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

62. בסעיף 63 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

63. בסעיף 64 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

64. בסעיף 65 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

65. בסעיף 66 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

66. בסעיף 67 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

67. בסעיף 68 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

68. בסעיף 69 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

69. בסעיף 70 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

70. בסעיף 71 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

71. בסעיף 72 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

72. בסעיף 73 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

73. בסעיף 74 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

74. בסעיף 75 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

75. בסעיף 76 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

76. בסעיף 77 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

77. בסעיף 78 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

78. בסעיף 79 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

79. בסעיף 80 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

80. בסעיף 81 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

81. בסעיף 82 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

82. בסעיף 83 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

83. בסעיף 84 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

84. בסעיף 85 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

85. בסעיף 86 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

86. בסעיף 87 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

87. בסעיף 88 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

88. בסעיף 89 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

89. בסעיף 90 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

90. בסעיף 91 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

91. בסעיף 92 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

92. בסעיף 93 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

93. בסעיף 94 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

94. בסעיף 95 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

95. בסעיף 96 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

96. בסעיף 97 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

97. בסעיף 98 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

98. בסעיף 99 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

99. בסעיף 100 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

100. בסעיף 101 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

101. בסעיף 102 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

102. בסעיף 103 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

103. בסעיף 104 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

104. בסעיף 105 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

105. בסעיף 106 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

106. בסעיף 107 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

107. בסעיף 108 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

108. בסעיף 109 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

109. בסעיף 110 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

110. בסעיף 111 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

111. בסעיף 112 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

112. בסעיף 113 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

113. בסעיף 114 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

114. בסעיף 115 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

115. בסעיף 116 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

116. בסעיף 117 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

117. בסעיף 118 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

118. בסעיף 119 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

119. בסעיף 120 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

120. בסעיף 121 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

121. בסעיף 122 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

122. בסעיף 123 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

123. בסעיף 124 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

124. בסעיף 125 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

125. בסעיף 126 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

126. בסעיף 127 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

127. בסעיף 128 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

128. בסעיף 129 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

129. בסעיף 130 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

130. בסעיף 131 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

131. בסעיף 132 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

132. בסעיף 133 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

133. בסעיף 134 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

134. בסעיף 135 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

135. בסעיף 136 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

136. בסעיף 137 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

137. בסעיף 138 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

138. בסעיף 139 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

139. בסעיף 140 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

140. בסעיף 141 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

141. בסעיף 142 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

142. בסעיף 143 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

143. בסעיף 144 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

144. בסעיף 145 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

145. בסעיף 146 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

146. בסעיף 147 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

147. בסעיף 148 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

148. בסעיף 149 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

149. בסעיף 150 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

150. בסעיף 151 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

151. בסעיף 152 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

152. בסעיף 153 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

153. בסעיף 154 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

154. בסעיף 155 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

155. בסעיף 156 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

156. בסעיף 157 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

157. בסעיף 158 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

158. בסעיף 159 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

159. בסעיף 160 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

160. בסעיף 161 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

161. בסעיף 162 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

162. בסעיף 163 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

163. בסעיף 164 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

164. בסעיף 165 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

165. בסעיף 166 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

166. בסעיף 167 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

167. בסעיף 168 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

168. בסעיף 169 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

169. בסעיף 170 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

170. בסעיף 171 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

171. בסעיף 172 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

172. בסעיף 173 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

173. בסעיף 174 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

174. בסעיף 175 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

175. בסעיף 176 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

176. בסעיף 177 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

177. בסעיף 178 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

178. בסעיף 179 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

179. בסעיף 180 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

180. בסעיף 181 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

181. בסעיף 182 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

182. בסעיף 183 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

183. בסעיף 184 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

184. בסעיף 185 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

185. בסעיף 186 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

186. בסעיף 187 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

187. בסעיף 188 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

188. בסעיף 189 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

189. בסעיף 190 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

190. בסעיף 191 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

191. בסעיף 192 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

192. בסעיף 193 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

193. בסעיף 194 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

194. בסעיף 195 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

195. בסעיף 196 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

196. בסעיף 197 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

197. בסעיף 198 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

198. בסעיף 199 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

199. בסעיף 200 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

200. בסעיף 201 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

201. בסעיף 202 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

202. בסעיף 203 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

203. בסעיף 204 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

204. בסעיף 205 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

205. בסעיף 206 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

206. בסעיף 207 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

207. בסעיף 208 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

208. בסעיף 209 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

209. בסעיף 210 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

210. בסעיף 211 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

211. בסעיף 212 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

212. בסעיף 213 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

213. בסעיף 214 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

214. בסעיף 215 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

215. בסעיף 216 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

216. בסעיף 217 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

217. בסעיף 218 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

218. בסעיף 219 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

219. בסעיף 220 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

220. בסעיף 221 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

221. בסעיף 222 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

222. בסעיף 223 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

223. בסעיף 224 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

224. בסעיף 225 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

225. בסעיף 226 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

226. בסעיף 227 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

227. בסעיף 228 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

228. בסעיף 229 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

229. בסעיף 230 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

230. בסעיף 231 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

231. בסעיף 232 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

232. בסעיף 233 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

233. בסעיף 234 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

234. בסעיף 235 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בית המשפט" יבוא "בית המשפט או בית הדין".

235. בסעיף 236 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

236. בסעיף 237 לחוק העיקרי, במקום "בית משפט" יבוא "בית משפט או בית דין".

237. בסעיף 238 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א

הצעת חוק לתיקון סדר הדין (הוראת שעה)

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לחוק יסוד: הכנסת, ובהסכמת הממשלה, אני מצווה לאמור:

הוראת שעה

1. בתקופה שעד יום ... (להלן – תקופת ההוראה) יחולו הוראות אלה, בנוסף על הוראות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד–1984 (להלן – חוק סדר הדין האזרחי), ועל הוראות חוק אחר, לגבי כל בקשה לסעד זמני שהוגשה לבית משפט מחוזי בתקופת ההוראה.

2. (א) בקשה לסעד זמני תוגש בכתב, ויצורפו לה תצהיר של המבקש ומסמכים התומכים בבקשה.

(ב) בתצהיר יפורטו העובדות שעליהן מבוססת הבקשה, ויצוין מקור ידיעתו של המצהיר לגבי כל עובדה.

(ג) המבקש יצרף לבקשה את כל המסמכים שעליהם הוא מבקש להסתמך, ויציין לגבי כל מסמך היכן הוא נמצא.

3. (א) המשיב רשאי להגיש תגובה לבקשה תוך שבעה ימים מיום שנמסרה לו, אלא אם כן קבע בית המשפט מועד אחר.

(ב) תגובת המשיב תהיה בכתב, ויצורפו לה תצהיר ומסמכים התומכים בה.

4. (א) בית המשפט רשאי לדון בבקשה בלי שיתקיים דיון בעל פה, אם סבר שאין צורך בכך.

(ב) בית המשפט רשאי לקבוע מועד לדיון בעל פה, אם סבר שיש בכך צורך, ורשאי הוא לקבוע כי הדיון יתקיים בטלפון או בכל אמצעי אחר.

5. (א) בית המשפט רשאי לתת סעד זמני אף בלי שנתקיימו כל התנאים הקבועים בסעיף 362 לחוק סדר הדין האזרחי, אם שוכנע כי קיים חשש ממשי שאי מתן הסעד יגרום למבקש נזק בלתי הפיך.

(ב) בית המשפט רשאי לתת סעד זמני גם בלי שהמבקש הפקיד ערובה, אם סבר שהדבר מוצדק בנסיבות העניין.

6. (א) בית המשפט רשאי לבטל סעד זמני שניתן, בין ביוזמתו ובין לבקשת המשיב, אם נוכח כי נתגלו עובדות חדשות או כי חל שינוי בנסיבות.

(ב) בקשה לביטול סעד זמני תוגש בכתב, ויחולו לגביה הוראות סעיפים 2 ו–3.

7. (א) בית המשפט רשאי לחייב את המבקש בהוצאות המשיב ובשכר טרחת עורך דין, אם נדחתה בקשתו לסעד זמני.

(ב) בית המשפט רשאי לפטור את המבקש מתשלום הוצאות ושכר טרחה, אם שוכנע כי מצבו הכלכלי של המבקש אינו מאפשר לו לשלם.

8. (א) בתום תקופת ההוראה יחולו הוראות חוק סדר הדין האזרחי על כל בקשה לסעד זמני שהוגשה בתקופת ההוראה ולא הוכרעה עד תום התקופה.

(ב) בית המשפט רשאי, לפי בקשת אחד הצדדים, להאריך את תקופת ההוראה בתקופה נוספת שלא תעלה על ... ימים, אם סבר שהדבר דרוש לשם השלמת הדיון בבקשה.

דברי הסבר

הצעת חוק זו נועדה להסדיר את הדיון בבקשות לסעדים זמניים בתקופה שבה בתי המשפט פועלים בצמצום עקב מגפת הקורונה. בתקופה זו, רבים מבעלי הדין אינם יכולים להתייצב בבתי המשפט, ולכן יש צורך בהסדרים גמישים יותר מאלה הקבועים בחוק סדר הדין האזרחי.

הצעת החוק מבקשת לאפשר לבתי המשפט לדון בבקשות לסעדים זמניים בדרך של הגשת כתבי טענות ומסמכים, ללא צורך בדיון בעל פה, אלא אם כן סבר בית המשפט שדיון כזה דרוש. כמו כן, הצעת החוק מקלה על התנאים למתן סעד זמני, מתוך הכרה בכך שבתקופה זו קשה יותר להוכיח נזק בלתי הפיך, שכן בתי המשפט סגורים ברובם.

הערכת השפעה כלכלית

הצעת חוק זו אינה צפויה להשפיע על התקציב.

הודעה לפי חוק יסוד: הכנסת

נוסח הצעת חוק זו פורסם לראשונה ביום ... בעמוד ... של ספר החוקים.

הודעה לפי חוק יסוד: הכנסת

הצעת חוק זו הונחה על שולחן הכנסת ביום ... ונקבעה לקריאה ראשונה ביום ... בישיבת הכנסת ה-...

Celebrato la presente orazione il dì 25 Aprile 1779 nel qual giorno è caduto poca pioggia doppo d'una Siccità de mesi Cinque circa cioè dalli 4 Xbre 1778 a quest'oggi.

תפלה על עצירת גשמים

אהר י״ח ברכות יאמר מזמור סימן ס״ה לך דומיה ואח״כ יאמר

כְּאַיָּל תַּעֲרוֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֵלִי אַתָּה
אֲשַׁחֲרֶךָּ צָמְאָה לְךָ נַפְשִׁי כַּמָּה לְךָ בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעָיֵף בְּלִי מָיִם
עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת וְאֵין חֵקֶר נִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הַנּוֹתֵן מָטָר עַל פְּנֵי אָרֶץ
וְשׁוֹלֵחַ מָיִם עַל פְּנֵי חוּצוֹת לָשׁוּם שְׁפָלִים לַמָּרוֹם וְקוֹדְרִים יִשְׂגְּבוּ יֶשַׁע:
הָאֵל הָעוֹנֶה אֶת יְרֵאָיו לְעִתּוֹת בַּצָּרָה הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו
בְּרַחֲמִים הוּא יִתְמְלֵי רַחֲמִים טָבִין וְקָרִיבִין עָלָנָא מִבְקְשֵׁי פָנָיו הַמְיַחֲלִים
לְחַסְדּוֹ אֲשֶׁר נֶגְדּוֹ כָּל תַּאֲוָתֵינוּ וְאַגְחָתֵינוּ מִמֶּנּוּ לֹא נִסְתָּרָה:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּפְתַּח לָנוּ אֶת אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם
וְתָרִיק לָנוּ בְּרָכָה וּצְדָקָה תַּבִּיעַ וְתַשְׁפִּיעַ שֶׁפַע שְׂבַע רָצוֹן לְהַשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ
שׁוֹקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה תְּמַלֵּא טוֹב: תְּצַו שְׁחָקִים מִמַּעַל וְדַלְתֵי שָׁמַיִם תִּפְתַּח
גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נְחַלָּתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כּוֹנַנְתָּהּ כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר יִפְתַּח
יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וְלָבֵרֵךְ אֶת כָּל
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְתַקַּיֵּים בָּנוּ מִקְרָא דִּכְתִיב כִּי זֶרַע חַשָּׁלוֹם הַנֶּפֶן תִּתֵּן פִּרְיָהּ
וְהָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם: טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל זַן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל
וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא הֵבֵט נָא מִשָּׁמַיִם וְרֵאֵה כִּי הִנֵּה חָרְבוּ
פְּנֵי הָאֲדָמָה כִּי נֶעְצְרוּ הָמִים וַיִּבְשׁוּ הַפְּלֵא חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים כִּי הִנֵּה אֶבְיוֹנֵי
עַמְּךָ יֶהֱמִיּוּן בְּשַׁפְכֵם כַּמַּיִם לִבָּם נוֹכַח פְּנֵי יְיָ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׁבְּרוּן לָתֵת אָכְלָם
בְּעִתּוֹ תִּתֵּן לָהֶם יִלְקוֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב: אַתָּה הוּא מִלְּפֵנוּ מִקֶּדֶם
פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ מֵשִׁים מִדְבָּר לְאָגַם מָיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצְאֵי מָיִם
קוֹמָה עֶזְרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ הֱיֵה נָא כָּטֵל לְיִשְׂרָאֵל כִּי טַל אוֹרוֹת
טַלֶּךָ וְעַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּנִשְׁמֵי אוֹרָה תָּאִיר אֲדָמָה אמן
בְּנִשְׁמֵי בְּרָכָה תְּכָרֵךְ אֲדָמָה אמן
בְּנִשְׁמֵי גִילָה תָּגִיל אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי דִיצָה תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה אמן
בְּנִשְׁמֵי הוֹד תְּהַדֵּר אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי וָעַד תְּוָעֵד אֲדָמָה אמן
בְּנִשְׁמֵי זִמְרָה תְּזַמֵּר אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי חַיִּים תְּחַיֶּה אֲדָמָה אמן
בְּנִשְׁמֵי טוֹבָה תֵּטִיב אֲדָמָה אמן בְּנִשְׁמֵי יְשׁוּעָה תּוֹשִׁיעַ אֲדָמָה אמן
בְּנִשְׁמֵי כַלְכָּלָה תְּכַלְכֵּל אֲדָמָה אמן

אָנָּא הוֹרִידֵם לְאוֹרָה לִבְרָכָה לְגִילָה לְדִיצָה לְהוֹד לְוַעַד לְזִמְרָה לְחַיִּים לְטוֹבָה
לִישׁוּעָה לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה: אמן

מזמור לדוד הבו ואח״כ אל מלך

P. David V. Maroni Sc.

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

תפלה להשבית הנגף שהחל בבהמות שדי

מזמור רננו צדיקים סימן לג

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רוֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ נֹתֵן
נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לַהוֹלְכִים בָּהּ אַתָּה יָצַרְתָּ הַחַיָּה וְכָל־
בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ
וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי
יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַחַת רַגְלָיו צֹנֶה וַאֲלָפִים כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדַי צִפּוֹר
שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם כְּדֵי שֶׁיֹּאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ יְהַלְלוּ יְיָ דּוֹרְשָׁיו יְחִי לְבָבָם
לָעַד וְעַתָּה עֲוֹנוֹתֵינוּ. הִטּוּ אֵלֶּה וְחַטֹּאתֵינוּ מָנְעוּ הַטּוּב מִמֶּנּוּ וְהֶחֵל הַנֶּגֶף
בַּבְּהֵמָה וּבַחַיָּה מַה נֶּאֱנָחָה בְּהֵמָה נָבֹכוּ עֶדְרֵי בָקָר כִּי יַד יְיָ נָגְעָה בָּם
וְתִפְרוֹץ בָּם מַגֵּפָה. אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא וְאַל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים
מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד
שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא
לְכָל־בָּשָׂר בְּרוֹב טוּבְךָ וּבְרוֹב חַסְדֶּיךָ כְּדִכְתִיב טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־
כָּל־מַעֲשָׂיו אָנָּא יִגּוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ רְאֵה עָנְיֵנוּ וַעֲמָלֵנוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּשׁוּבָתֵנוּ וּתְפִילָתֵנוּ כְּדִכְתִיב לְכוּ וְנָשׁוּבָה אֶל יְיָ
כִּי הוּא טָרָף וְיִרְפָּאֵנוּ יַךְ וַיַּחְבְּשֵׁנוּ וְנֶאֱמַר כִּי הוּא יַכְאִיב וַיֶּחְבַּשׁ יִמְחַץ
וְיָדָיו תִּרְפֶּנָה וְנֶאֱמַר יִרְעֶה מִקְנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא כַּר נִרְחָב וְהָאֲלָפִים
וְהָעֲיָירִים עוֹבְרֵי הָאֲדָמָה בְּלִיל חָמֵץ יֹאכְלוּ וְנֶאֱמַר תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן
תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוּב וְקַיֵּים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל
וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא
יֵבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם. אֵל נָא רְפָא נָא לְכָל־חַיֵּי בְּשָׂרִים לֵב מַרְפֵּא וְהָפֵר
כַּעַס וּבָטֵל כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים וְתֶעְצָר הַמַּגֵּפָה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וַיַּעֲלוֹת שָׂדַי
וְכָל־אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה יַשְׁתִּקוּ שָׁם כִּי לְךָ כָּל־חַיְתוֹ יַעַר בַּהֲמוֹת
בְּהָרְרֵי אָלֶף וּתְבָרְכֵנוּ וְנִרְבֶּה מְאֹד וּבְהֶמְתֵּנוּ לֹא תַמְעִיט וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ
פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ וְכָתוּב אַל
תִּירְאִי אֲדָמָה גִּילִי וּשְׂמָחִי כִּי הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אַל תִּירְאוּ בַּהֲמוֹת שָׂדַי
כִּי דָשְׁאוּ נְאוֹת מִדְבָּר כִּי עֵץ נָשָׂא פִּרְיוֹ תְּאֵנָה וָגֶפֶן נָתְנוּ חֵילָם וְנֶאֱמַר
צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְיָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדוּשָׁתֶךָ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

זה הסדר שיאמרו בבתי כנסיות על עצירת גשמים ומשוב אל ה' בכל לבנו נריס מכשול עון סולו סולו המסילה · אולי יעתר ה' לנו לתת מים על פני חוצות ונתנה הארץ יבולה :
בשנת המכין לארץ מטר רחמיך לא תכלא :

בתחילה יקראו פסוקים ראשונים בפ' בחוקותי עד ואולך אתכם קוממיות :
אח"כ במלכים א' ח' מן בהעצר השמים ולא יהיה מטר עד בהוציאך את אבותינו ממצרים ה' אלהים :
ואחר זה בישעיה מא העניים והאביונים וכו' עד וקדוש ישראל בראה :
בירמיה י"ד אשר היה דבר ה' אל ירמיהו על דברי הבצרות · עד ושמך עלינו נקרא אל תניחנו · וידלנו עד הפ' המאוס מאסת את יהודה ויסיימו כי אתה עשית את כל אלה :
סיואל א' מה נאנחה בהמה עד סוף הקאפיטולו ואש אכלה נאות מדבר :
וב' פסוקים בקאפיטולו ב' וקרעו לבבכם וכו' מי יודע ישוב וכו' :

והאיטליאני יאמרו שלשה סליחות

אשפוך שיח תחנון וכו' :
אל חי יפתח אוצרות השמים וכו' ; סנדפסו בסוף ס' אילת השחר
תענה אמונים שופכי לב כמים וכו' :

והאשכנזים סליחות בתפילת עצירת גשמים

וקודם כל דבר ס' היום · תכפו עלינו רעות וכו' תאות לב לא חשגנו וכו' אל מלך פסוקי אלי אתה ·
למען חמים בדורותיו אל מלך
תענה אשונים אל מלך
אז כעיני עבדים אל מלך
איום זכור נא אל מלך פסוקי שובה ה' את שביתנו בסוף תפילת עצירת גשמים :
ויתפללו מנחה ואחרי ככלות הכל יאמרו התפילה הנהוגה כאיל וכו' עם זה התוספת :

אחר כי נעצרו המים ויבשו יאמרו :

מה נאנחה בהמה נבוכו עדרי בקר כי אין מרעה להם · אנא ברחמיך הרפים חוסה וחמול עלינו ועל צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי · וקים בנו מקראי דכתיבין ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב והאלפים והעיירים עובדי האדמה בליל חמיץ יאכלו · ונאמר ברוך פרי בטנך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך · ונאמר אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יי לעשות אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם · ונאמר צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יי : וא"חב הפלא חסדיך וכו' :

יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו · ישמע אל ויעננו · יהיה שלום בחילנו · שובע ושלוה בארמנותינו · אכי"ר :

הלל הפיוטים שאומרים בשעת אמירת פ"פ אשכנזים

בשחרית

בפיוט ג"כ קדמה אלה בני ישראל

אלה בני ישראל בי ומאזי ובאו בל"א עם ישראל לעשות בי בל הזה
אומר בי בשעת אז ישיר משה אז ישיר הפיוט בל"א אל אלי
אומר בי"א בשעת אומר בי"א אומר בי"א אומר בי"א אל אלי
אומר הזה בשעת אל אלי
בשעת בי"א בשעת בי"א אל אלי
בשעת בכל בי בשעת בי"א אל אלי
בשעת אומרים בשעת עם אשר גאלת אל אלי

ומזה ואילך נפסק ומזה ואילך ג"כ ומזה בי"א בלשון בשעת.

אשר ברא"ם ואשר אם בשעת בשעת. ובשעת אומרים. ובשעת בשעת
ואשר בשעת אומרים בשעת אל ישראל בשעת בי"א ואשר אם בשעת אם
בשעת בשעת בשעת אל ישראל בשעת בי"א ואשר בשעת בשעת בשעת
בשעת. ובשעת אומרים בשעת אומרים :

ואחר בשעת בשעת בשעת בי"א בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת.
ובשעת בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת.

בשעת אומרים

אשר בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת בשעת
בשעת

אין הכלל הנ"ל נוהג בדבר שאין בו משום איסור אלא מדרבנן, כגון לישב בצל הסוכה בשעת הגשמים, שאין בזה משום איסור אלא מדרבנן, שלא גזרו על כך.

כתיבת ידיעות בעתונים בשבת

כתיבת ידיעות בעתונים בשבת, אף שאין בה איסור תורה, אסורה מדרבנן, משום שהכותב עלול לתקן את הכתוב, ולעבור על איסור מחיקה מדרבנן.

אם כתב בשבת בטעות, מותר לו למחוק את הכתוב, כדי שלא יצטרך לתקן בשבת.

מחיקת כתב בשבת

מחיקת כתב בשבת, אף שאין בה איסור תורה, אסורה מדרבנן, משום שהמוחק עלול לתקן את הכתוב, ולעבור על איסור כתיבה מדרבנן.

אם כתב בשבת בטעות, מותר לו למחוק את הכתוב, כדי שלא יצטרך לתקן בשבת.

הנחיות לחולה המסוכן בשבת

חולה שיש בו סכנה, עושים לו הכל כדי להצילו, ואין מחללים עליו את השבת.

אין לו רשות אלא לעשות מה שהרופא המומחה אומר לו.

אם הרופא אומר שאין צורך בחילול שבת, אין לחלל.

אם הרופא אומר שיש צורך בחילול שבת, מחללים.

אם הרופא אומר שיש צורך בחילול שבת, אבל אפשר בדבר שאינו מחלל שבת, עושים כך.

הנחיות לחולה שאין מחללים עליו את השבת

חולה שאין בו סכנה, אין מחללים עליו את השבת.

אם הרופא אומר שיש צורך בחילול שבת, אבל אפשר בדבר שאינו מחלל שבת, עושים כך.

חולה שאין בו סכנה, אין מחללים עליו את השבת.

אם הרופא אומר שיש צורך בחילול שבת, אבל אפשר בדבר שאינו מחלל שבת, עושים כך.

חולה שיש בו סכנה, עושים לו הכל כדי להצילו, ואין מחללים עליו את השבת.

אין לו רשות אלא לעשות מה שהרופא המומחה אומר לו.

אם הרופא אומר שאין צורך בחילול שבת, אין לחלל.

אם הרופא אומר שיש צורך בחילול שבת, מחללים.

אם הרופא אומר שיש צורך בחילול שבת, אבל אפשר בדבר שאינו מחלל שבת, עושים כך.

מראש בס"דר דבדו מע' מורי ומנהיגי הקק"י נד"ו אל כל הקרב הקרב אל משכן ה' ביראת ה' היא אוצרו ובידו אנ"ך ביום א י"ג לחדש המון אשר נקהלו • ועמוד על נפשית הנפצרים נ"ע בעמדם על הפרס הבית ותעליה שנפרו • ויך ה' בעם סך מכ"ה רבה עונותינו הטו אלה ומאתנו היתה נסבה • ביום י"ג סיון שעבר היום ההוא יום עברה • לא תקים פעמים צרה • על כן העמידו משמר בכל הבתי כנסיות • מתענים ומתפללים לביתן כליות כשנת העתידו אל ה' ורב מהיות קולת אלהים • נחפשה דרכינו ונחקורה יתמו חטאים ולא חטאים • לכו ונשובה אל ה' כי הוא טרף וירפאנו יך ויתבשנו • ולא ישמע עוד חמס בארצינו שוד ושבר בגבולינו • וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים • בעיר ה' צבאות בעיר אלהינו כשבת אחים : בב"יא

בראשית עד יום אחד :
פ' העקידה עם אלהינו ויהי רצון הכתובים
לפניה ולאחריה בשומרים לבוקר :
פ' כי תשא עד עיבת וינפש :
פ' ויחל בסדר תעניות הדילוג :
פ' הקרבנות היינו כל פ' ויקרא ופ' צו עד
במדבר סיני. עם ויהי רצון הכתובים
בסדר ערב ראש חדש :
בפ' קרח ויאמר משה אל אהרן קח את
המחתה עד והמופת נעצרה :
בפ' עקב ועתה ישראל עד ארץ זבת חלב
ודבש :
בפ' נצבים והיה כי יבואו עליך כל הדברים
האלה עד סופה :
פ' האזינו סולה וכן וזאת הברכה וא"ח כ' יאמרו קדיש
שמואל בסופו מן ויאמר דוד אלגד עד סופו :
מלכים א ח מן אז אמר שלמה עד את
בית ה' ואת בית המלך :
ישעיה כ"ד מן הנה ה' בוקק הארץ עד
נגילה ונשמחה בישועתו :

שם נ א דרשו ה' בהמצאו כל הפטרת תענית :
שם נ ז ואמר סולו סולו פנו דרך עד לא
ימושו מפיך ומפי זרעך וכו :
שם ס"נ חסדיו ה' אזכיר תהלות ה' עד
תחשה ותעננו עד מאד :
שם סה נ' פסוקים כאשר ימצא התירוש
באשכול וכו' : והוצאתי מיעקב זרע: והיה
השרון וכו' :
הושע שובה ישראל עד סופו :
יואל מראשיתו עד ולא יבושו עמי לעולם :
עמוס ז כה הראני ה' אלהים עד נחם ה' על
זאת גם היא לא תהיה אמר ה' אלהים :
יונה כולו ופסוקי מי אל כמוך בסוף מיכה קדיש
תהלים כולו עם יהי רצון בסוף כל ספר :
ואחר כל ספר וספר יאמרו קדיש
דניאל ט בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש
מזרע מדי עד כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך :
עזרא ט ובכלות אלה נגשו אלי השרים לאמר
עד הזק ועשה ואח"כ יאמרו קדיש

משניות סדר קדשים ובפרט מסכת זבחים מנחות תמיד ומדות ואחר כל מסכתא יוכלו לומר קדיש :

בחצות יום יאמרו בתחלה השכבה לאנשים וטף וזה נסחה. מנוחה נכונה וכו' שם תהא מנת ומחיצת נפשות האנשים והטף אשר בעוונותינו שרבו נסתלקו בפתע פתאום בהריסת עליות ותחתיות ביום הששי שלשה עשר לחדש סיון שעבר רוח ה' תניחם בגן עדן המלך ברחמיו כולם עד והישועות ואמרו אמן : אח"כ יאמרו השכבה לנשים

אשת חיל מי ימצא וכו' רחמנא דרחמנותא דיליה היא וכו' יאמר למיעל קדמוהי דוכרן נפשות הנשים אשר בעוונותינו שרבו נסתלקו ממנו בפתע פתאום בהריסת עליות ותחתיות ביום הששי י"ג לחדש סיון שעבר רוח ה' תניחן בגן עדן המלך ברחמיו כולם עד והישועות וכו'. אחר ב' ההשכבות יאמרו פסוקי ברע המות לנצח וכו' ויוסיפו ב' פסוקים לא יבא עוד שמשך וכו' כאיש אשר אמו וכו' ואם יש שהות ביום ילמדו בס' ראשית הכמה עד שעת מנחה

M. T. AKADÉMIA
KÖNYV-
TÁRA

وحله لمعت له وحلاي ماريمو رسموس ماز وجوبر وحلصه. لوحلبا ربه وحبه ومحاه ماحلوبه :

حلمو وحبه مبرا وحلوه وجوله لمحت. سمبرا فرا وحلوبه وحت لمحسو للحه و ;ز. سبع ج و، ج حلل .نمو ماي حز

ج سه. ونت حي برسمو ج ا. وحبا سحوج لم. ماوحه. حلاحبا هج وحوه له مبوه سلي فا رحلا وحبه وحوه وا، لمحا وحلا

ج سه. وحبا : سمبا وي ٢٠٠

حوله لمحت له وحلاي ماريمو رسموس ماز وجوبر وحلصه. لوحلبا ربه وحبه ومحاه ماحلوبه :

ونسمح ج وحلاي وابوا له ربحبر لله حد وابوا وحبا وحلاسم وحوجت ج ميل لمحا .فا ج .ربع هج ربه وحلوا :

ج ماي ٢٠٠

مولوبا ونسموا وهد حاله ربحا وجوليه : ماز حلل مهمحو ماربحبا : ماز ربلي ماله ربحبر ماربهو : ماز رحبوم وحسه لله.

ماز وبو ماله رحبا هج حاله ماز وحسه له ج وحوا ربحا وا وها وجوليه : ماز حوجا ماله. ولا وحلاسا ولا ماللبا : ماز .حما ه-ا وحوج

ماله: ماز لها هج لمحبه : ماز ماله وهحلو لحلا لمحت : ماز وحبه ها.ح وا هبحبا : ماز حوت له وا ج.وبت : ماز وج وابوا وحلبا :

ماز وا وابوا وحبا : ماز وا وابوا وحلحاه : ماز وجبا وجليحه حوبج لهاج : ماز بهج ماربا لمحبت . بهج ماربا لمحبت . بهج

ماحبا هبج لمحوج. .حما ماحبحه وحبا. .الله هبحبا وحلاه ج هجه ج ماليجبا ارحوبرب ::

.٠٨ لمبوا ولج حلج وحبحلا

ס׳ קפ כיצד מעלין בקדש ואין מורידין
׃וְהִקְרִיב אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה
מלמד שמעלין בקדש ואין מורידין
מנין אתה אומר אפילו עשרה כהנים
עולין במזבח ואין מקדימין אחד
מהם לחבירו אלא כל אחד ואחד
עולה ומקריב ויורד ואין מקדימין
אחד מהם לחבירו ת״ר ראשון
ראשון ואחרון ואחרון ואין
מקדימין אחד מהם לחבירו
ת״ר ראשון ראשון ואחרון
ואחרון ואין מקדימין אחד

תפילה

בתחילה יתפלל מנחה

לפעתיר לה׳ צבאות ישבית מלחמות ויתן שלו בארץ לא ישא גוי אל גוי חרב ויברך את עמו בשלום.

מזמור מ״ה רצית. ה׳ ארצך וגו׳

לקיט לנו מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא מאד, אתה פלא עושה מלא מוקד על צבא פחדה בחרוב ועל מלכי פאולמה על פאולמה, אל תמן אל רשענו ואל תסתר מנך ממנו, ידענו ה׳ רשענו עון אבותינו כי מרשענו לך. לך ה׳ פצלקם ולנו בושת פמנים, פביטה בעניינו ורמה, כי רגשו גוים פתיצבו מלכי ארץ ורוזנים, ומנפש מועדות לינו קרב ומלחמה, ומלאו מנ׳ תבל תרדה ומפומה, סלת נא לעוניתינו כגודל חסדיך ולא יפיו לנו למוקש, עננו ה׳ עננו ושים שלום טובה וברכה בעולמך. ברכה ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד ורמו שנאמר ובתתי תרבותם לאיתים ותניתותיפם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה, אתה ה׳ שלום פעושה שלום בחרומיו, חוס וחמול עלינו, ה׳ תשמות שלום לנו, רחן בלב פתלכים ושה עם ועם אשר בידך, רות שלום ופשקט ובטת, ופתעונו על רוב שלום, פאירה מנך על עבדיך פושיענו כחסדך נגילה ונשמחה —

בישועתך: מזמור מ״ו לקיט לנו מחסה ועוז וגו׳

לקינו שבשמים אל תאובדנו בארך גלותינו: אש ברך את לחמנו ואת מימינו:

אש גלה כבוד מלכותך עלינו מפרה: אש דרשנוך פמצא לנו:

אש פחזירנו בתשובה שלמה לפניך: אש ונקרא ואתה תענה:

אש זכרנו בזכרון טוב לפניך: אש תמול עלינו ועל טפינו ועל עוללינו:

אש טפרנו מעוננו: אש יחד לבבנו לאפבה את שמך:

אש כלה אל תעש עמנו: אש לא תכלה רחמיך ממנו:

אש מלא משאלות לבנו לטובה: אש נחנו בחסדך:

אש סלת חטאתינו: אש ענה את עתרתינו:

אש מלנו מכל צרותינו: אש צוה אתנו ברכותיך:

אש קרב לנו קץ פגאולה: אש רמא חולי עמך ישראל:

אש שית שלום בינינו: אש שית שלום בארמנותינו:

אש חן שלום בארץ: אש חן שבע בעולם:

אש חן שלום במלכות: אש חן בלב מעלת פמלכים ופשהם ופיועצים לפיעיב לינו

אש תכון תפילתנו קטורת לפניך:

דרשנוך כבל לב וגו׳ ברכה בשחרית צוה לאיטלייאנו

על שמך, על ימינך, על תורתך, על קדושתך, יפיו לרצון וגו׳ קדיש תתקבל

ומשפטי ה' אמת צדקו יחדו. הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים. גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב. שגיאות מי יבין מנסתרות נקני. גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז אתם מפשע ונקיתי מחטא רב. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

אלקי נשמה שנתת בי אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה אתה חפצת בה אתה מחזיר אותה בקרבי כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי רבון כל המעשים אדון כל הנשמות ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים.

ברוך שאמר והיה העולם ברוך עושה בראשית ברוך אומר ועושה ברוך גוזר ומקיים ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב ליראיו ברוך חי לעד וקיים לנצח ברוך פודה ומציל ברוך שמו.

אתה הוא לבדך שעשית את השמים שמי השמים וכל צבאם את הארץ וכל אשר עליה את הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כולם ומשתחוים לפניך צבא השמים.

אתה הוא ה' האלקים אשר בחרת באברם והוצאת אותו מאור כשדים ושמת שמו אברהם ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרתת עמו הברית לתת לזרעו את ארץ הכנעני החתי האמורי והפרזי והיבוסי והגרגשי ונתת את דבריך כי צדיק אתה.

ותראה את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם על ים סוף שמעת ואותותיך ומופתיך נתת בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ועשית לך שם כהיום הזה.

ואת הים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רודפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים עזים.

ובעמוד ענן נחית עליהם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה.

ועל הר סיני ירדת ודברת עמהם מן השמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חקים וטובים ומצות ומשמרות ותודיעם להם.

ולחם מן השמים נתת להם לרעבם ומים מצור הוצאת להם לצמאם ואמרת להם לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם.

ואתה הוא אלקי סלח נא לעוונותינו כרוב חסדיך ואל תשא לנו חטאתינו ופשעינו כי אתה סלח לישראל ומחל לשבטי ישורון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע.

ואתה הוא אלקי אשר לא תכלה רחמיך ולא תשכח חסדיך ואל תעזבנו לנצח כי אל רחמן ורחום אתה

ה׳ סוגיעה כחלך ישעו
קולם שקקה לנו ואלנו
עבנו ביום צום הענינו
פתאו התנו לפניך ה׳

ה׳ לאו לנו כי לשמך
פצילה אחרב נפשי סנולתך
אח צור ואביגה פושע עמך
לחענן שוכך ה׳

ה׳ ויהי לי לישועה ובה חסיני
ופוא רחום יסמר כי כלפו אחיני
חמץ חסל פוא על גם ניסיני
לישועך קיויני ה׳

ה׳ ישמר צאנם ובאנם
יהי שלום בחלינו
ושלום באורחנינו
תקרב רעם לפניך ה׳

ה׳ יצ׳ אנם אן פצרם
אפרם יצאיה לנו אורם
בין יעקב לבו ולפם
שנחום ונכרעה נברכם לפני ה׳

ה׳ בצר מקלך אחי ורעי
קצמן ושחשא עלכן פאו אעי
שוני אניל שון כל יעיני
אולה עלי פשעי לה׳

ואמנם. אמנה לתורה מה שתהיה בשבועה ח"ו שלא
ה. לבטל אמנה מהם בדבר הבית ב' שהרי הוא בדבר
שהם. ולכן אמר הרמב"ם שהם בדבר שהם
[ב] בדבר שהם בדבר שהם בדבר שהם בדבר שהם:
שהם בדבר שהם בדבר שהם בדבר שהם בדבר שהם

תפילת

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

— ספרי מעלה ומוריד.

ואעפ"כ נתפשטה מחלוקת

ר' יוסי אומר אף מחלוקת

שהיתה לשם שמים סופה להתקיים

שאינה לשם שמים אין סופה להתקיים.

ומי הוא שהיתה לשם שמים

זה בית הלל ובית שמאי.

ושאינה לשם שמים

זו קרח וכל עדתו.

ולמה נקראת שמו קרח

על שם שקרח עצמו לדבר.

ומשל למה הדבר דומה

לשתי ספינות שהיו מפליגות בים

ועמדו גלים ובקעו אחת מהן

אחת מהן אומרת לחברתה

חזרי לאחוריך

אומרת לה

חזרי לאחוריך

אחת מהן נקבה ומטבעה בים

אחת מהן נשארת בשלום

כך כל מחלוקת שהיתה לשם שמים סופה להתקיים

שאינה לשם שמים אין סופה להתקיים.

בס"ד
תפלה שאמרים פה בזולו בבוקר ובערב אחר תפלת י"ח לפתפלל 8 ס' לפשבית
הלחמון אבל קצב פארץ ולהת שלם בשולם אמ"ו

רמאור כ' יעקב וכו'

לקיים לנו אחסה ושון עזרה בצרון מצא אמר, אנה כל עושה פלא פוהעת בשאים
עוזך מקדעל צבא ארוס בארוס ועל אלהי פאהאה על פאהאה. נלה בזרוע עתק
בני יעקב ויוסף סלה, ידעת ס' תשעת עון מבונים כי תשאם לך, לך ס' פצדקה
ולנו בושן פמנים, לאם רגשו נויס פניצבה אלהי ארץ ורוזנים נסה יחד לפנגרון
לו בלו עון אלהאה ולא עת שלם;
על זאת נתפלל לפניך ס' לקיים ולקי מבונים לשוס שלם בשולם וקיים כם אקרא
שמרב ומני שלם בארץ ושכבתם ואין אחריד, וכרב וכנן חרבתם לאנים ואינטניפם
לרמאורן לא ישא נויל נוי חרב ולא לחה עוד אלהאה ופאתן ופשלם ימצבו.
אנה ס' שלם עושה שלם בארוחיו, תוסה ס' על עתק פאירה פניך על עבדיך בכל
אדינה ואדינה ובכל עיר ועיר נשמון שלם לנו ולכל עתק ישראל ונגלה ונשאתה
בישועתם: רמאור כ"ה רצין ס' מרצף וכו' ל אלף וויהי ונאם ונקבל;

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ולא יעלה על הדעת שיהיה מי שיעלה על דעתו לומר שהוא מן הדין שיהיה כך. ואם כן, מה הוא הדין? הדין הוא שכל מי שיש לו חוב על חברו, אם החוב הוא בכסף או בזהב או בכל דבר שיש לו שווי, הרי זה חייב לשלם לו את החוב הזה. ואם לא ישלם לו את החוב הזה, הרי זה עובר על מצוות עשה של תורה, שנאמר: "לא תעשק את רעך ולא תגזול" (ויקרא יט, יג). ועל זה נאמר: "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא יט, יח). ואם כן

ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מנין שאין מעמידין תינוק בבית הכנסת
אלא משעת גמילה שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב אל תקרי
מורשה אלא מאורסה ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מנין שאין מעמידין
תינוק בבית הכנסת אלא משעת גמילה שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה קהלת
יעקב אל תקרי מורשה אלא מאורסה ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי
מנין שאין מעמידין תינוק בבית הכנסת אלא משעת גמילה שנאמר תורה צוה לנו
משה מורשה קהלת יעקב אל תקרי מורשה אלא מאורסה ואמר ר' יוחנן משום
ר' שמעון בן יוחי מנין שאין מעמידין תינוק בבית הכנסת אלא משעת גמילה
שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב אל תקרי מורשה אלא מאורסה
ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מנין שאין מעמידין תינוק בבית הכנסת
אלא משעת גמילה שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב אל תקרי
מורשה אלא מאורסה ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מנין שאין
מעמידין תינוק בבית הכנסת אלא משעת גמילה שנאמר תורה צוה לנו משה

מסמך על ברכות ערב יום כיפור

על	שלמה	שלמה בן יהודה
על	לוי	לוי בן יעקב
על	מרדכי	מרדכי בן אברהם
על	[illegible]	[illegible]
על	[illegible]	[illegible]
על	[illegible]	[illegible]

כתובים ע

[illegible] ע"פ [illegible] ע"פ [illegible] ע"פ [

ACCADEMIA

ויהי ביום השלישי ויהי ערבים ויהי בקר יום השלישי ויהי ערבים ויהי בקר יום הרביעי ויהי ערבים ויהי בקר יום החמישי ויהי ערבים ויהי בקר יום הששי ויהי ערבים ויהי בקר יום השבת ויהי ערבים ויהי בקר יום הראשון ויהי ערבים ויהי בקר יום השני

MARIA
TARA

Stanford University

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים

פ' העקידה

פ"אתם נצבים" עד וילך

אז אמר שלמה - עד ולשלמו לצותו היום הזה חופב מ"ר

ויתפלל יונה עד ישועתה לה' יונה ב'

שלשה פסוקים בסוף מיכה

תפלה לחבקוק הנביא עד סופו

ט"ו שיר המעלות

פ' התמיד, פיטום הקטורת, א"ר אלעזר, קריב רבנן

אחר פתיחה אחרים

לכו ונפש, נשפוך כמים, כלנו, על בשמים, אתיו זקנים, עם עוללים, והסירו, רוע מעלליכם, לפני, נגבה תחנה ובקשה, ומל את, מלאינו נבקשה, וירגז הטוב, על מנוול ורכו ויעזוב רשע, ופושע ועול הכינו לכ, והשיבו מחשבה, כי גדול, כח התשובה בקהל עם, לילין נחניך, ולא יכלאם, כ כביר, ויצה תשובה בוגר ונשחת, להשיב נפשו, כני שחת, שמע, וחנון והעתר למבקשיך בנשאינו ירינו, ל רביר קדשך, יהיו נא, אמרי פינו לרצון, וכפר צל חטאתינו, אותם וקצון וחשוב זכר קדית נעקיך, והנחם על הרעה, ועשה חפץ מבדיך וישוב שוב. תנחומיך תמוכים בראחים על רחמיך: כי על רחמיך חדבים אנו כטוחים, ועל צדקותיך אנו נשענים, ולסליחותיך, אנו מקוים ולשועתיך אנו מצפים, אתה הוא ה' לבך אוהב צדיקת מקדם, מעביר צונות עמו ומסיר חטאות ירצאיו כורת בריח לראשונים, ומקיים שבועה לאחרונים, אתה הוא שיידרך בענן כבודך, על הרי סיני והראית דרכי טובך למשה עבדך, ארחות חסדיך: וגילית לו, והודעתו כי אתה ל רחום וחנון, ארך אפים ורב חסד ומרבה להשיב, את הצלם כלו בכורת רחמים, וכן כתוב ויאמר אני סלחתי כדברך, ואפילו כל טובי צל פניך וקראתי בשם ה' לפניך, וַחֲנֹתִי, את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם אעביר כל טובי צל פניך וקראתי בשם ה' לפניך, וַחֲנֹתִי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם

ל ארך אפים אתה ובצל הרחמים נקראת ודרך תשובה הורת גדולת רחמיך תזכור היום ובכל יום לדרע ידידיך, חפץ צינו כרחמים כי אתה הוא בעל הרחמים בחנון ובתפלה פניך נקדם כהורעת לעניו מקדם, מחנון אפך שוב, כמו בתורתך כתוב, ונסלח לנפיך נחמה ותתלונן כיום ויכך ולא יחשוכו מהדות לך כגדון, מהולל שם ה' כל לשון ותהון לחום וחנון חמול צל אנשי השרון, אדם ובהמה תושיע, וכנו מרינון פקדלמיהם, כל יעבדו ובול, ונתנה הארץ, את יבול : כהוש את נח וביתו ממימי המבול, שוה לנו ישועות קדוש שוכן זבול ואחר כן אומרים בנוסח את עבדך

מזמור רצית פ"ה

ויעבור, ה' ה' ל וכולי

כיום, ויקרא בשם ה' ושם נאמר:

ה' בענן, תעבור צל פשע מחלה אשם, כיום ויתיצב עמו שם, תאזין שועתינו, ותקשיב מנו מאמר כהורעת לעניו מקדם, מחנון אפך שוב, כמו בתורתך כתוב, ונסלח לנפיך נחמה ותתלונן כיום ויכך ולא יחשוכו מהדות לך כגדון, מהולל שם ה' כל לשון ותהון לחום וחנון חמול צל אנשי השרון, אדם ובהמה תושיע, וכנו מרינון פקדלמיהם, כל יעבדו ובול, ונתנה הארץ, את יבול : כהוש את נח וביתו ממימי המבול, שוה לנו ישועות קדוש שוכן זבול ואחר כן אומרים בנוסח את עבדך

מזמור רצית פ"ה

ויעבור, ה' ה' ל וכולי

כיום, ויקרא בשם ה' ושם נאמר:

ה' בענן, תעבור צל פשע מחלה אשם, כיום ויתיצב עמו שם, תאזין שועתינו, ותקשיב מנו מאמר

פני זקנים לא נהדרו, כי שמש ויכח קדרו : תוכישו איכרים הלילו כורמים, כי נשטפו שדות, ורוקנו בתים וכרמים

מהר ענינו ועזכינו משביח שאון ימים, ל כלך יושב על כסא בחסדים

כהודעת לעניו מקדם, מחרון אפך שוב, כמו בתורתיך כתוב, ובשל כנפיך נחסה ונתלונן כיום ויכך
ה׳ בענן, תעבור על פשע ותמחה אשם, כיום ויתיצב עמו שם, תאזין שועתינו, ותקשיב מנו מאמר
כיום, ויקרא בשם ה׳ ושם נאמר:

ויעבור, ה׳ ה׳ אל וכולי

מזמור רצית פ״ה

ואחר כך אומרים בנוסח אני עבדך

כהוש עת נח וביתו, ממימי המבול, צוה לנו ישועות, קדוש שוכן זבול
פקוד למי הים, בל יעברו גבול, ונתנה הארץ, אח יבול :
רחום וחנון, חמול על אנשי השרון, אדם ובהמה תושיע, וכנו מריון
ולא יחשוכו מהודות לך בגרון, מהולל שם ה׳ כל לשון תרון :
פנה, אל תפלת הערער, וכל לשון ומסטין, יהי נגער
כרם וכרמל אל יהי נבער, יציאו אז, וירננו כל עצי היער :
על שפתי נהרות נשמע, נהי בכי תמרור, כי משאונם ודכים, אין לבריות שחרור
אבן יש פיקוח נפש ברור, על כן כל פנים קבצו פארור :
נחלה עבר על נפשינו, שטף, רעבים גם צמאים, נפשם תתעטף,
אל נא זעקת אנשים ונשים ונף, תכון, כקטורת הסמים ונטף :
אם נכרתו תמיד, וגדרות צאן, על כי לצים, חמדו לצון
נא למען רחמיך קבלינו ברצון, פן יקראנו עוד אסון :
הבוכבים, אספו נגהם ונסתרו, מלהאיר ליושבי תבל, נעדרו
פני זקנים לא נהדרו, כי שמש וירח קדרו :
הובישו איכרים, הלילו כורמים, כי נשטפו שדות, ורוסשו בתים וכרמים
מהר ענינו ועזרינו משביח שאון ימים, אל מלך יושב על כסא רחמים : אל מלך

פסוקים

קוה קויתי ה׳ ויט אלי וישמע שועתי :
ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשורי :
הושיעני אלקים כי באו מים עד נפש :
טבעת ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבולת שטפתני :
ואני תפלתי לך ה׳ עת רצון אלקים ברב חסדך עניני באמת ישעך :
הצילני מטיט ואל אטבעה הנצלה משונאי וממעמקי מים :
אל תשטפני שבולת מים ואל תבלעני מצולה ואל תהטר עלי באר פיה :
עניני ה׳ כי טוב חסדך כרוב רחמין פניאלי :
נשאו נהרות ה׳ נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים :
מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה׳ :
עדותיך נאמנו מאוד לביתך נאוה קדש ה׳ לאורך ימים : לה׳ הישועה

M.T. AKADEMIA TARA

פזמון ליל יום כיפור

חזן וקהל דרכך אלקינו, להאריך אפיך, לרעים ולטובים, והיא תהלתיך :
חזן וקהל למענך אלקינו, עשה ולא לנו, ראה ועמידתינו דלים ורקים :
חזן וקהל תעלה ארוכה, לעלה נדף, תנחם על עפר ואפר: תשליך חטאינו ותחון במעשיך
תרא כי אין איש עשה עמנו צדקה: מזמור לך דומיה תהלה ס״ה :

אל מלך, וידוי בקול, תחנה, שומר ישראל

שנת מקולות מים רבים

לפ״ק

[illegible] ואחר שנתבאר מן הנאמר לעיל שהמקרה הוא [illegible] ואחר שנתבאר שהמקרה הוא [illegible] ואחר שנתבאר שהמקרה הוא [illegible] ואחר שנתבאר

15.

תורה

מ' בתוקותי עד ואולך אתכם קוממיות.
מ' בלכת כבנים במ' נשוא.
מ' כי תבוא ובא אם שמוע עד לעבדם

נביאים

ישעיה ס"ן תסלי ה' עד כל יתי עולם
ירמיה יוד עושה ארץ בכוחו עד ויוצא הת מאוצהתיו
יתקיאל ל"ד וכרתי לכם ברית שלום עד נאם ה' אלקים
יואל ב' ויקנא ה' לארצו עד ולא יבושו עמי לעולם

כתובים

תהלים מזמורים ק' ק"א ק"לו ק"מן ק"ן
נשמת אילו מינו עד מלך תי העולמים אמן בלא שם ומלכות.

מנחה ולמלך

ואתר נמלת אמים ימתתו בא"ק ויאמה ואנחנו נברך יה וכו'
ואח"כ מסוקים שר"ת שלהם נשמי ברכה בנוסח רה"ת חו"ק

"נדול ה' ומהלל מאד וכו'
"שוש אשיש בה' וכו'
"מן המצר וכו'
"יתל ישרל אל ה' וכו'
"בהך אלקים אשר לא הסיר וכו'
"הוצה ה' את יראיו וכו'
"כי בשמחה תצאו וכו'
"הבה אל ישועתי אבטח וכו'

הושיעה את עמך ר"ת חו"ק

מיטוס הקטורת

קדיש דרבנן

Li 27 Maggio 1823

סליחות לר"ב נשמים קודם תפילת מנחה

פ' העקדה, פ' אתם נצבים עד וילך
אז אמר שלמה עד ולשמור מצותו כיום הזה,
מלאכים א' ח' ויתפלל יונה עד ישועתה ליל ב'
ג' פסוקים מי כמוך, תפלה לחבקוק הנביא עד סופן
טו שיר המעלות, פ' התמיד פטום הקטורת,
אר"ץ עזר קדיש דרבנן, אחר המנחה
פתיחה לסליחות יום שני שבין ר"ה וי"ה לב ונפש כי
על רחמיך הרבים ויעבור מזמור פה רצית ה' ארצך
כהז שעת נח וביתו מה ממול, באילת השחר דף קע,
מלך, פסוקים...

א קוה קויתי ה',
ב ויעלני מבור שאון,
ג הושיעני ואקים,
ד טבעתי ביון מצולה,
ה ואני תפילתי לך,
ו הצילני מטיט ואל השבעה,
ז תשטפני שבולת מים,
ח ענני ה' כי טוב חסדך,
ט נשאו נהרות ה',
י מקולות מים רבים,
יא עדותיך נאמנו מאד,
יב לה' הישועה,

פזמון דרכך מלכים, בליל יום כפור,
מזמור סה לך דומיה תהלה, מלה וידוי, תחנה,
שומר ישרא

Fu ordinatto La qui retra orazione alla scuole ad ore 22 il giorno 5 Maggio 1772, [illegible] per Tre giorni

אחר הדברים האלה ויהי דבר ה' אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
ויאמר אברם אדני ה' מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃
ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃
והנה דבר ה' אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃
ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃
והאמן בה' ויחשבה לו צדקה׃
ויאמר אליו אני ה' אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃
ויאמר אדני ה' במה אדע כי אירשנה׃
ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃
ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר׃
וירד העיט על הפגרים ויבר אתם אברם׃
ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃
ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃
וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃
ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃
ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃
ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃
ביום ההוא כרת ה' את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃

Recitata questo giorno di Domenica 6 Agosto 1820

אמת ויציב וקים ונכון וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד על אבותינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל זרע בית ישראל עליך על כל הדברות האלה ועל כל הברכות האלה ועל כל הקללות האלה ועל כל התוכחות האלה ועל כל הגזרות הטובות והקיימות האלה שגזרת על עמך בית ישראל בכל עת ובכל שעה ובכל יום ובכל לילה ובכל מקום שהם נמצאים ואמרו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אמת אתה הוא אדון לכל הדורות ואנחנו עבדיך בכל מקום שנהיה אפילו היינו עבדים לפרעה במצרים אפילו הכי פדיתנו ויצאנו משם שנאמר זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציאנו יי ממקום הזה ואמרו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אמת אתה הוא אדון לכל הדורות ואנחנו עבדיך בכל מקום שנהיה אפילו היינו עבדים לפרעה במצרים אפילו הכי פדיתנו ויצאנו משם שנאמר זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציאנו יי ממקום הזה ואמרו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אמת אתה הוא אדון לכל הדורות ואנחנו עבדיך בכל מקום שנהיה אפילו היינו עבדים לפרעה במצרים אפילו הכי פדיתנו ויצאנו משם שנאמר זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציאנו יי ממקום הזה ואמרו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אמת אתה הוא אדון לכל הדורות ואנחנו עבדיך בכל מקום שנהיה אפילו היינו עבדים לפרעה במצרים אפילו הכי פדיתנו ויצאנו משם שנאמר זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציאנו יי ממקום הזה ואמרו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אמת אתה הוא אדון לכל הדורות ואנחנו עבדיך בכל מקום שנהיה אפילו היינו עבדים לפרעה במצרים אפילו הכי פדיתנו ויצאנו משם שנאמר זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציאנו יי ממקום הזה ואמרו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אמת אתה הוא אדון לכל הדורות ואנחנו עבדיך בכל מקום שנהיה אפילו היינו עבדים לפרעה במצרים אפילו הכי פדיתנו ויצאנו משם שנאמר זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציאנו יי ממקום הזה ואמרו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אמת אתה הוא אדון לכל הדורות ואנחנו עבדיך בכל מקום שנהיה אפילו היינו עבדים לפרעה במצרים אפילו הכי פדיתנו ויצאנו משם שנאמר זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציאנו יי ממקום הזה ואמרו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אמת אתה הוא אדון לכל הדורות ואנחנו עבדיך בכל מקום שנהיה אפילו היינו עבדים לפרעה במצרים אפילו הכי פדיתנו ויצאנו משם שנאמר זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציאנו יי ממקום הזה ואמרו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אמת אתה הוא אדון לכל הדורות ואנחנו עבדיך בכל מקום שנהיה אפילו היינו עבדים לפרעה במצרים אפילו הכי פדיתנו ויצאנו משם שנאמר זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציאנו יי ממקום הזה

1812

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תפלה שתקן מע הרופה כמה"רר יוסף ברוך קזיס נ"ו על מכת הדבר שנת
ותחת כנפיו תח"סה תהלים י"ז תפלה לדוד שמעה וכו': אל מלך

ה" אלקים צבאות שמעה תפלתנו הקשיבה והאזינה אלקי
יעקב את תחינתנו אשר אנחנו שופכים לפניך בכל לבנו
על אחינו אנשי סגולתנו תושבי ק"ק פראגה ואגפיה השרוים
בצער ובצרה ואימות מות נפלו עליהם כי יצא הקצף מלפניך
והחל בהם הנגף אנא יושב הכרובים עמוד מכסא דין ושב
על כסא רחמים והשקיפה ממעון קדשך כי עמך הגוי הגדול
הזה ואל תתן את המשחית לבא אל בתיהם לנגוף זכור לרבנים
ולגאונים לחסידים ולאנשי מעשה הקדושים אשר בארץ
המה אשר היו מימי קדם קדמתה בעיר גדולה לאלקים כזאת
זכותם עם זכות אברהם יצחק ויעקב יגן עליהם למען עשה
כיום הזה להחיות עם רב ורם ולמענך אב הרחמים ואדון ה
הסליחות ולמען עולליהם ויונקיהם שלא חטאו כלה דבר וחרב
ורעב ושבי ומשחית ומגפה מבני בריתך ואמר למלאך הרף ידיך:

ה" עשה למען שמך י ועי"ע
עשה למען ימינך ועי"ע
עשה למען תורתך ועי"ע
עשה למען קדושתך ועי"ע יה"יו לרצון וכו' וידוי

Mettodo delle [illegible] del [illegible] nel [illegible] del giorno [illegible] Stato ordinato
per la Funesta disgrazia qui Suceduta nel Venerdì [illegible]

20.

Nella [illegible] alla [illegible] nella [illegible] si dirano li Seguenti [illegible]

[illegible]

Per la [illegible]

Quelle [illegible] che sono Soliti recitare il [illegible] vi anderano alle ore 21½, dicendo il [illegible]
Senza l' [illegible] ; Et'alle ore 22. in punto douranno tutti gl' indi:
:vidui del [illegible] chiudere Botteghe e Fondachi, andando al [illegible]
quindi verà recitata la [illegible] della a tall'effetto composta
Poi estrare il [illegible] legendo la [illegible], e l' [illegible], indi [illegible]
e finalmente il [illegible] registrato nel [illegible] moderni [illegible]

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל הישועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי חנוכה הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועותיך

על הניסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנ

תפילה לרבוי נשמים פה מנטובה

בשנת הושיענו אלהים כי בואו מים עד נפש

לכוונת לבבי קרוב מזמור רצית ה׳ ארשך סיתן פיה
רועה ישראל האזינה קול תחנוני עמך בית ישקל
אשר מסעמקים יקראוך ובכרוז נבואה מקיל
לבם יבקשיך הושיענו אלקים כי באו מים עד
נפש טבע יד ומים רבים כחו מאד על
החשה מפלט לנו מרוח סערה מסעד וסתר
מים רבים אלינו לא יגיעו והם יקדמו רחמיך
כי דלונו מאד ולולי חסדיך הגדולים אזי המים
שטפונו נחלה עבר על נפשנו הפלא חסדיך
מושיע חוסים לברך את השנה הזאת לטובה ואל
יהיו המים השוטפים והרבים סבה להפסיד את
תבואתינו כי אתה עוזנו ומיבצרנו מגיננו וקרן
ישענו אתה האל עושה הנפלאות הבוטח בעזתך
עזוזך אתה הוא יושב נהרות ומלך לעולם
איתן לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש
אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחורף אתה
יצרתם • אנא פקח עין חמלתך גם על כחמות
שיריכם כשתוב בדברי קדשך כי לי כל חיתו יער
בהמות בהרי אלף: הבט משמים וראה מה נאנחה
בהמת נבוכו ערבי בקר כי אין כל ריעה: כי המים
גברו מאד על האבץ כל שרר, ועל כל אחוי כי המים
אין להם עשב ואין חשיר לבהמות • יהי רצון מלפניך
ה׳ אלקינו ואלקי אבותינו שיתגבר רחמיך
ויעלם מדת הדין ומדת הרחמים
ויהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך ה׳ צורנו
וגואלנו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹקֵינוּ וֵאלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּתְגַּבֵּר רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְיִכָּלְמוּ כָּל הַמַּיִם
הַבָּאִים לְהַשְׁחִית וְלַאֲבֵד אֶת כָּל הַבְּרִיאָה וְתַעֲבִיר
חֲרוֹן אַפְּךָ וְחֵמָה מֵעָלֵינוּ וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ כְּמַעֲשֵׂה
נִינְוֵה שֶׁבִּטַּלְתָּ גְּזַר דִּינָם וְלֹא הֵבֵאתָ עֲלֵיהֶם
הַפֻּרְעָנוּת שֶׁגָּזַרְתָּ וְכֵן תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ שֶׁלֹּא
נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם וְנִהְיֶה לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁהָיִינוּ
לְפָנֶיךָ בִּימֵי קֶדֶם וְתַחֲזִירֵנוּ לְמַעְלָה לְמַעְלָה
וְתוֹרִידֵנוּ לְמַטָּה לְמַטָּה וְתַעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ
וְלֹא לְמַעַן מַעֲשֵׂינוּ וְתַעֲשֶׂה לְמַעַן כִּסְאֶךָ
וְלֹא לְמַעַן כִּסְאֵנוּ וְתַעֲשֶׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ
וְלֹא לְמַעַן תּוֹרָתֵנוּ וְתַעֲשֶׂה לְמַעַן קְדוּשָּׁתֶךָ
וְלֹא לְמַעַן קְדוּשָּׁתֵנוּ וְתַעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ
וְלֹא לְמַעַן רַחֲמֵנוּ וְתַעֲשֶׂה לְמַעַן עֲבָדֶיךָ
וְלֹא לְמַעַן עֲבָדֵנוּ וְתַעֲשֶׂה לְמַעַן שִׁמְךָ
וְלֹא לְמַעַן שְׁמֵנוּ וְתַעֲשֶׂה לְמַעַן יְדִידֶיךָ
וְלֹא לְמַעַן יְדִידֵנוּ וְתַעֲשֶׂה לְמַעַן אַבְרָהָם
וְלֹא לְמַעַן יִצְחָק וְלֹא לְמַעַן יַעֲקֹב וְלֹא לְמַעַן
מֹשֶׁה וְלֹא לְמַעַן אַהֲרֹן וְלֹא לְמַעַן דָּוִד וְלֹא
לְמַעַן שְׁלֹמֹה וְלֹא לְמַעַן אֵלִיָּהוּ וְלֹא לְמַעַן
אֱלִישָׁע וְלֹא לְמַעַן מְנַשֶּׁה וְלֹא לְמַעַן אָמוֹן
וְלֹא לְמַעַן יֹאשִׁיָּהוּ וְלֹא לְמַעַן יְשַׁעְיָהוּ
וְלֹא לְמַעַן יִרְמְיָהוּ וְלֹא לְמַעַן יְחֶזְקֵאל
וְלֹא לְמַעַן דָּנִיֵּאל וְלֹא לְמַעַן עֲמוֹס
וְלֹא לְמַעַן הוֹשֵׁעַ וְלֹא לְמַעַן יוֹנָה
וְלֹא לְמַעַן מִיכָה וְלֹא לְמַעַן נַחוּם
וְלֹא לְמַעַן חֲבַקּוּק וְלֹא לְמַעַן צְפַנְיָה
וְלֹא לְמַעַן חַגַּי וְלֹא לְמַעַן זְכַרְיָה
וְלֹא לְמַעַן מַלְאָכִי וְלֹא לְמַעַן כָּל
הַנְּבִיאִים וְלֹא לְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים
וְלֹא לְמַעַן כָּל הַחֲסִידִים וְלֹא לְמַעַן
כָּל הַתְּמִימִים וְלֹא לְמַעַן כָּל הַיְשָׁרִים
וְלֹא לְמַעַן כָּל הַטְּהוֹרִים וְלֹא לְמַעַן
כָּל הַקְּדוֹשִׁים וְלֹא לְמַעַן כָּל הַמְּיֻחָדִים
וְלֹא לְמַעַן כָּל הַנִּכְבָּדִים וְלֹא לְמַעַן
כָּל הַנִּפְלָאִים וְלֹא לְמַעַן כָּל הַנִּשְׂגָּבִים
וְלֹא לְמַעַן כָּל הַנִּשְׂגָּבִים וְלֹא לְמַעַן
כָּל הַנִּשְׂגָּב

ק.וסיה ר. ביצ. א.ב. ולוחו לא כ.ה.

ר.ה.ש.ו.ן ס.ו.ד.ו.ת

ש.ל.ו.ש.ה ס.ו.ד.ו.ת ה.ב.א.י.ם ל.ה.ו.ד.ו.ת ע.ל ה.ש.ל.ו.ש.ה ש.ל.ו.ש.ה ש.ל.ו.ש.ה

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

פלוגתא דתנאי היא: תנא קמא סבר אין מוכרין את הבית אלא אם כן מכר לו את כל הכלים שבתוכו, ורבי יוסי סבר מוכרין את הבית ואין מוכרין לו את הכלים שבתוכו.

מתני׳ המוכר בית לחבירו ולא מכר לו את הכלים שבתוכו, לא מכר לו את הכלים שבתוכו ולא את הכלי מחצבה שלו ולא את הכלי מחצבה שלו ולא את הכלי מחצבה של

Regitatto La D.ta [illegible] il giorno 20 Ottob.e 1823

AKADEMIA KÖNYVTÁRA

جاه ده کاه وبیل بدو ی.م.ا ر لمندرا حمودیه
ن.ده ۱۵۶۱ هلیمای ۲ لمدره

۲۲۰ جاه

ط، ولارتو ۱۰۳ لو حلمه‌ه ند ادیرو مدر
حبادر طلحو حدیه
ت. وجاه ادیه مه ساهد ند لمطرة
رکعیه ادیه ت. اطحرا سلاو ند لمسادها
.سلمه ۱۰ لو مه‌ة ۲ سلاحه ند ط .ه سلاه
.ترح .ار سلاح مرح طحادا ند لم هماکاحیا
.مرهبل ۱۲ ده‌ة: لحه ند سده ۲، سلوحه
.ادا ط، ادرس ۲ لمحرا ند راس .حبا ندر لسلاه
سلاه ۷، حده .ها طحیه ند ۱۰۷

وجاه

ا.ا.ا" ک.ه ۱۱۲ ۲.س۲ ۱۲ظ۱ ۱۱
ط حدیهه وجال ۲ ۷.ط ۲۲ ۱۲۱
" ۲۲ ۱۲۱
رح. ابها طحمه

رلل ۲ ادهلل هاد ادا
ساب سهاب ادا
۱۲ حهکد ادا
ابل ابطا ادا
طلح ۲۲ ادا
ادکه ۲ابه: ادا ادا
د. طحهه وکنا ادا
حاباه سه سهه ادا

۲۷۰

ط۱۵۲ لمی ۲ ۱۲۲۰ ۲حمه ۲ابه ادهه ۲ ط۲۰ ۱۲۲ ۲ ۲
لمه حادیه ۲ ۱۱۱ ۲ ط۲ ۲۲ ۲۲ ۲

هرا لحمدلله أنه هرد اهلهم لحه.ه حما لهكرا رلمحه لحلحه

لحلحه هرح هما هكهم ـــــ

هرا حما لحرحه.ه للرحه. للد ا.ه. لحرا اه همر

ةُ للحه الحمه .اهلهُ للههلحلحه هللهُ الحلا

ةُ للكحه اح.ه ح. .حاما للهِ لحلحه لحلحه الحلحرلحهاه

احلحه ةه لحهلحه رحما

حاله؛ لحلحه هالحه الحهاره.ه ه. للهحهاره

حهلحه هاهاره ؛ ةٍ ةٍ

هُحلحه لهلهُ هُر الحلهحه هما حححللا لحه.ا هولا. حرلحهه

لحلا.اهه هالحيا.ه لحلاه ا.لهُ.هه

رهُمحه .هاره

لحلا.اهه هالحيا.ه لحلاه ا.لهُ.هه

لحرا حرهه هالحه.ا هما هاهرحه ةُر.ه.ا.هه

لحه الحمه .هُهاره .هلهو ةُ لحاحرحه الهاه حاحاله

هه الهو ةُلحـ ـــــ

رهُمحه لحهُ.هه حهرا حةرا

.حرا لحلهو الهحا ـــــ

הספריה היהודית ע"ש משפחת פרידלנדר ז"ל בבית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי בירושלים
The Friedlander Family Jewish Library at the National and University Library in Jerusalem

Gift of Mrs. Miriam Friedlander-Shapiro, Jerusalem, 1824

Gift of Mrs. Miriam Friedlander-Shapiro, Jerusalem, 1824

פלוני כה טוב ה' לאיש הטוב בעיניו
כלל ב' אשר לא נתנני לטרף לשיניהם
ואנחנו ונפלטתי כאשר אמרנו
טהרו מן שקרים את בית לב אנשי ואנשי
נפשנו בקצור ועלמה עדעתא דמרנן ואתרנן ועלמתן
מלכים ואנשי שאין לו ביכה ואין

ואתה יאמר מפרסם על האיש תיבות אותיות והנוסף

מי שבלק לקיסר ולפתר

עלמה בקר שור בשדות לוחמ ב' שפיר דבר וכו'

עלמה בעוד שהוא לך רחם ישועתו ולם בעוד הוא טוב כי לחמם הוא ושתיהן ולם
בעוד בעוד לחמם כי טוב הוא ושתיהן ולם בעוד הוא טוב כי לחמם הוא ושתיהן
ושפעו ואמרה ושוכה את שוב שלך מלכי לחמם ואכל ולם בעוד בחברו כן הם ולו ואבלו
אבלם הבית בני עלה ורשה ערעתם בעתרנו ושון אשר שלך בחברו כן הם ולו ואבלו
ואכלם את אוב ואוכל ואלוהי ואכלו בשתרנו, כל הם אבלו ולהי ולא שלך בחברו ולם
בעוד לבעו ושפעו שעתו ואת אבלו ולחמם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם
ואמלכו את שוב שלך מלכי ולחמם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם
כשוב לבעו ולבעו שעתו ואת אבלו ולחמם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם
ואלו בני אלה שוב לבעו ולשונו לם בשבלו לנו ושעתנו שבע בשלוב לשוב ואנשי ואלו
כי אמרם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם
ב' אמלכו אשר שבע אלהיהם אלה שוב כי אשר בלק אשר אמרם ולחמתם ולחמתם ולחמתם
אשרלה אלהי אמלכו, ושוב: בלק ב' אמר לנו ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם
אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי
כי בשבע אמלכו ב' כי בשבע ראה: אמר לנו ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם
ואל אמר: אשרלה לם ב' כי לנו אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי
אשרלה לם ב' כי לנו אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו

לנו בבלק אשר שוב לנו ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם ולחמתם
נשבע ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי
ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו ואלהי אמלכו

ובכלות לו אלה. ואתה קלוש בקשת בעיני ובכלי אין כלשונו
ביאורה את הדברים את הדמות ובמה ובמה בעולם בדמות בשמחת כאחד
ביאורה את הדברים ובכלי את הדמות בעולם בדמות בשמחת כאחד

ואנכי אתה שומעה מחשבה

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתבנה בית המקדש במהרה בימינו
ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה כימי עולם ושנים קדמוניות.
ערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.
ונאמר כי ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.
ועל ידי נביאך נאמר כה אמר ה' צבאות אני ראשון ואני אחרון
ומלבדי אין אלהים. ואומר אני ה' לא שניתי ולכן בני יעקב לא כליתם
סלה. ואומר כי אני ה' לא אשתנה ואתה בן אדם הנבא אל ההרים
ואל הגבעות אל האפיקים ואל העמקים הנני אני מביא עליכם חרב
ואבדתי את במותיכם. ואומר ואני הנה אני מקים את בריתי אתכם
ואת זרעכם אחריכם לדורותם לברית עולם להיות לכם לאלהים
ולזרעכם אחריכם. ואומר ואני זאת בריתי אשר אכרות אתם
אחרי הימים ההם נאם ה' נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם
אכתבנה. ואומר ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. ואומר
והיה ביום ההוא יקרא השמים אענה והם יענו את הארץ
והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל
וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה
והוא יאמר אלהי. ואומר ונתתי את ירושלים לגל אבנים מעון
תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מאין יושב. ואומר כה אמר ה'
צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש
והבאתים ושכנו בתוך ירושלים והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים באמת ובצדקה. ואומר כה אמר ה' צבאות הנני מושיע
את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש והבאתים ושכנו בתוך
ירושלים והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה.
ואומר כה אמר ה' צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמש והבאתים ושכנו בתוך ירושלים והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה. ואומר כה אמר ה' צבאות
הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש והבאתים
ושכנו בתוך ירושלים והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
באמת ובצדקה. ואומר כה אמר ה' צבאות הנני מושיע את עמי
מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש והבאתים ושכנו בתוך ירושלים
והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה. ואומר
כה אמר ה' צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמש והבאתים ושכנו בתוך ירושלים והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה. ואומר כה אמר ה'
צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש
והבאתים ושכנו בתוך ירושלים והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים באמת ובצדקה. ואומר כה אמר ה' צבאות הנני
מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש והבאתים
ושכנו בתוך ירושלים והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
באמת ובצדקה. ואומר כה אמר ה' צבאות הנני מושיע את
עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש והבאתים ושכנו בתוך
ירושלים והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת
ובצדקה. ואומר כה אמר ה' צבאות הנני מושיע את עמי

ואמרי לה מן מלוכלכת שבעיר
ואמרי לה מן מלוכלכת שבעיר

מתני' המוכר פירות לחבירו
ולא מדד לו את שלו
עד שלא מדד לו את שלו
מת זה או זה
הפסיד זה את שלו
וזה את שלו
מדד לו את שלו
ולא מדד לו את שלו
מת זה או זה
הפסיד זה את שלו
וזה את שלו
מדד לו את שלו
ומדד לו את שלו
מת זה או זה
הפסיד זה את שלו
וזה את שלו

גמ' מנא הני מילי
אמר רבי יוחנן
דאמר קרא
ויהי בשלח פרעה את העם
ולא נחם אלהים
דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא
כי אמר אלהים
פן ינחם העם
בראותם מלחמה
ושבו מצרימה
ויסב אלהים
את העם
דרך המדבר
ים סוף
וחמושים עלו
בני ישראל
ממצרים

מתני' המוכר פירות לחבירו
ולא מדד לו את שלו
עד שלא מדד לו את שלו
מת זה או זה
הפסיד זה את שלו
וזה את שלו
מדד לו את שלו
ולא מדד לו את שלו
מת זה או זה
הפסיד זה את שלו
וזה את שלו
מדד לו את שלו
ומדד לו את שלו
מת זה או זה
הפסיד זה את שלו
וזה את שלו

גמ' מנא הני מילי
אמר רבי יוחנן
דאמר קרא
ויהי בשלח פרעה את העם
ולא נחם אלהים
דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא
כי אמר אלהים
פן ינחם העם
בראותם מלחמה
ושבו מצרימה
ויסב אלהים
את העם
דרך המדבר
ים סוף
וחמושים עלו
בני ישראל
ממצרים

ACADEMIA
ROMÂNĂ

Tabla

Conținutul acestui volum

Pag. 1 : Cuvânt înainte. Pag. 3 : Cuvântul ca semn. Pag. 5 : Cuvântul ca sunet. Pag. 7 : Cuvântul ca formă. Pag. 9 : Cuvântul ca idee. Pag. 11 : Cuvântul ca simbol. Pag. 13 : Cuvântul ca mit. Pag. 15 : Cuvântul ca rugăciune. Pag. 17 : Cuvântul ca blestem. Pag. 19 : Cuvântul ca binecuvântare. Pag. 21 : Cuvântul ca poezie. Pag. 23 : Cuvântul ca proză. Pag. 25 : Cuvântul ca dialog. Pag. 27 : Cuvântul ca monolog. Pag. 29 : Cuvântul ca scrisoare. Pag. 31 : Cuvântul ca jurnal. Pag. 33 : Cuvântul ca memorie. Pag. 35 : Cuvântul ca uitare. Pag. 37 : Cuvântul ca tăcere. Pag. 39 : Cuvântul ca început. Pag. 41 : Cuvântul ca sfârșit.

אמת התפלה נמסרה בעד הדוכוס פידרינו נוגמנה בעודו על הפרק במוליו בשנת שין לפק

שמעה

ה' צדק הקשיבה רנתנו כי בך חסיה
נפשנו אנחנו עמך וצאן מרעיתך
החוסים בצל כנפי אדוננו הדוכוס פידרינו דוכוס ממנו
ירום הודו ויחיה אמן העושה משפט וצדקה לכל עמו
והמאסף לכל המחנות צבאות נדחי עמך הבאים בארצותיו
במקומותיו כי לא כלו רחמיו לא חדל ממנו להשכיל
ולהטיב אליך ה' עליו נפשנו נשא ולבבנו אל כפים
אליך נשתחוה אליך נתפלל הרופא לכל בשר ומפליא
לעשות אנא ה' בצדקה תכוננהו תניחהו ותרגיעהו תשקיטהו
תושיעהו ותעודדהו רפאהו ה' וירפא כי נבהלו עצמיו
והסירותי ממנו כל חלי וכל מדוה ונתתם בכל שונאיו
רצה ה' להצילו ה' לעזרתו חושה וגם עד זקנה ושיבה
אלהים אל תעזבהו אל נא תרחק ממנו מלך הישב
על כסא רחמים המלא נא רחמים טובים וקרובים
עליו וכשם שריפאת מי מרה על ידי משה ומי ירחו
על ידי אלישע ומרים מצרעתה וצרעת נעמן וחזקיהו
מחליו כן העלה לו ארוכה ומרפא טרם נקרא אתה
תענה ה' תסעדנו על ערש דוי וימהר יחישה מעשהו
יקום ויתהלך בחוץ על משענת בוריו וכחו חדש עמו
והדרו יצלח רכב ותורהו נוראות ימינך אנא ה' תכון
תפלתנו קטרת לפניך בכל קראנו אליך עליו ואל

תשיבנו ריקם מלפניך כי גם בשלומו יהיה לנו שלום
תסובבהו תכוננהו תצרנהו כאישון בת עין תפיל אויבי
תלגים לפניו כל צורריו יפיח בהם תרב גדלתו ותסוב
תבהמהו ואמרית לנפשו ברכי את ה׳ גילי ושכחי יהלי
ורתי כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי ממנך
לא ימוש ובריתי שלומיך תמום אמר מרחמך ה׳ :

ה׳

מי שברך אברהם יצחק ויעקב אבותינו שרה
רבקה רחל ולאה וכל רועי עמו וכל ירא׳
וחושבי שמו וכל המלכים אשר מעולם הוא יברך
וישמור וינצור ויעזור וירפא לאדוננו הדוכוס פידריו
דוכוס ממנטובה ירום הודו ,שיתן קהלנו בעדו
איש איש אשר ידבנו לבו למאור או לצדקה הוא
למען רחמיו ישמרהו ויחייהו ואושר בארץ עם
הכבודה בת מלכים אשתו אדונתנו מבת ועם
היקרים בניו ובנותיו הקטנים עם הגדולים יראה
זרע יורש עצר יאריך ימים בטוב ושנותיו בנעימים
אל נא רפא נא לו ובטל מעליו ומעל כל ביתו כל
גזרות קשות וכל חלומות רעים ושלח ברכה רוחה
והצלחה בכל מעשה ידיו ובבל אשר יפנה ישכיל

והנהו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו
ופקוד נפקד זאת עמך ישראל בישועתך וכן יהי׳
רצון ואמר אמן :

זמת התפלה נתקנה בעד רחמות הדוכוס ויצנצו ונזמנה בעת היותנו לילחה חולה.

בימי שברך דלעיל קודם לך כ׳ הגדולה

ה׳

המאזר חיל ונותן תשועה ונצחון למלכים
הוא יתן עוז ותעצומות למעלת רוממו׳ ת׳
אדונינו וינצינו דוכוס ממנטובה וממונפ׳ראטי יאריך
ימיו בטוב ושנותיו בנעימים מלך המלכים יסעדהו
במלחמתו ויעצימהו נגד אויביו בהפיל אותם חללים
לפניו ימחצם ולא יוכלו קום יפלו תחת רגליו אויביו
ילכשו בושת ועלץ יציץ נזרו ,אנא ה׳ חושה לעזרתו
והצילה נפשו ונפשות שריו ועבדיו אשר הלכו אתו
מכל פגעים רעים וקיים עליך מקרא שכתוב כי
מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך ומקרא שכתוב
ה׳ ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם מלך ביפיו
תחזינה עינינו בשובו לביתו לשלום עם כל חבורתו
בשמחה וששון ויקר נגילה ונשמחה בישועתו לך
ה׳ הגדולה והגבורה וכו׳

ומה שהוא לשון קרוב לשון הקודש ולשון ארמי
ולשון ערבי כולם הולכים בדרך אחת ובסגנון אחד
ומה שהוא לשון רחוק לשון הקודש ולשון ארמי
ולשון ערבי אינו הולך בדרך אחת ובסגנון אחד
כלומר שאין הולכים בדרך הקודש ובדרך הארמי
ובדרך הערבי כי אם בדרך עצמו ובסגנון עצמו
ובדרך הזה אין הולכים בדרך הארמי ובדרך הערבי
כי אם בדרך עצמו ובסגנון עצמו ובדרך הזה
אין הולכים בדרך הקודש ובדרך הארמי ובדרך הערבי
כי אם בדרך עצמו ובסגנון עצמו ומפני זה הוצרכו
לתרגם התורה ללשון ארמי ולשון ערבי כי לא היו
יכולים להבין התורה בלשון הקודש כי אם
מי שהיה יודע לשון הקודש ולשון ארמי ולשון ערבי
ומפני זה הוצרכו לתרגם התורה ללשון ארמי
ולשון ערבי כדי שיבינו כל אחד ואחד מהם
התורה כפשוטה ועל כן תרגם יונתן בן עוזיאל
התורה ללשון ארמי ולשון ערבי כדי שיבינו כל
אחד ואחד מהם התורה כפשוטה ועל כן תרגם
יונתן בן עוזיאל התורה ללשון ארמי ולשון ערבי
כדי שיבינו כל אחד ואחד מהם התורה כפשוטה
ועל כן תרגם יונתן בן עוזיאל התורה ללשון
ארמי ולשון ערבי כדי שיבינו כל אחד ואחד
מהם התורה כפשוטה ועל כן תרגם יונתן בן
עוזיאל התורה ללשון ארמי ולשון ערבי כדי

לות. הפאצות שנמכה בבפ"ב אוסטיליה בש"ק בלאשית שנת ת"ק"ע"ב

Corrisponde li 13 8bre 1811

פלקת נהת	ב' יפולה חיים בירלה ונכתב כמ"ר משה אחיו
כתר תורה	כמ"ר מאונה מלאוולטה וכמ"ר לוד תנניה מאנו
קליש לרבנן	כמה"ר אשר יצחק קאסטיל מלאנקו
מהכת	כמ"ר משה חיים לוי
תימוש	כמה"ר קאסטיל מלאנקו וכמ"ר מנחם איטאליה
מעיל מתימוש	כמ"ר משה מלאוולטה
עין חיים מתימוש	ב' יעקב מלאוולטה
פוצאה ופכנסה	כמ"ר יצחק יפולה פלוי
סץ	כמ"ר מנחם שמשון אביעד פלוי
סמר שני	כמ"ר אליעזר שלמה חיים בסאן
סמר שלישי	כמ"ר יעקב אלתנן איטאליה
לוויה שניה	ב' שלמה למאל הויזו
לוויה שלישית	כמ"ר מולן
מעיל	כמ"ר לוד מצליח מלאוולטה ונכתב ב' שלמה יוסף
מלות	כמ"ר לוד תנניה מאנו וכמ"ר משה מלאוולטה ונכתב ב' מאונה לחלקו
שביעי	כמ"ר יעקב מלאוולטה
פמטרה	ב' מלאנה
נלילה	ב' יעקב מלאוולטה
עין חיים	כמה"ר קאסטיל מלאנקו
פנבפה	ב' יעקב קלאבליזי מפילאלה
מזמור	ב' אפק בר מלכי יוסף מונסיליסי ונכתב בנו
בלכי נמשי	ב' יעקב מלאוולטה
לכה לוי	ב' ישמעאל מלאוולטה
זמירות	ב' יקותיאל בסאן ונכתב ב' יצחק אחיו
שפייה א'	ב' לוד חיים מאלוני וכמ"ר מלאנה ונכתב ב' לוד חיים
שפייה שניה	ב' מאלוני וכמ"ר מלאנה פנ"ל ונכתב ב' מלאנה
שפייה שלישית	ב' מאלוני פנ"ל וכמ"ר מלאנה ונכתב ב' לאוקן מאלוני

قصيدة . قالها حينما رأى بلاد الغربة مقبرة
لأحبابه ومحل تألمه وكربه

أ . ك . ب صاح ويلي من يلي من غيبة الأحباب
ويلي من يلي من غربة الأوطان

ويلي من يلي من غربة الأوطان . ويلي من يلي من غربة الأحباب
ويلي من يلي من غربة الأوطان . ويلي من يلي من غربة الأحباب

ويلي من يلي من غربة الأوطان . ويلي من يلي من غربة الأحباب
ويلي من يلي من غربة الأوطان . ويلي من يلي من غربة الأحباب

ويلي من يلي من غربة الأوطان . ويلي من يلي من غربة الأحباب
ويلي من يلي من غربة الأوطان . ويلي من يلي من غربة الأحباب

פ"ב

בשעה שהיה רבי יהושע בן לוי יושב ודורש היה רואה את הגיהנם
ואומר ויבוא לתוכו כל מי שיש לו חלק בעולם הבא ואל יבוא לתוכו
מי שאין לו חלק בעולם הבא שנאמר כי עולמים ירשו ארץ ונצר
מטעי מעשה ידי להתפאר בי. אמר לו רבי יוסי בן קיסמא

בתחילה יתפללו מנחה ע״מ לך ונפילת אפים

ביום א׳ בראשית עד יום אחד

ב״יהי רקיע עד יום שני

ג״יקוו המים עד יום שלישי

ד״יהי מאורות עד יום רביעי

ה״ישרצו המים עד יום חמישי

פרשת לך לך ויהי בימי אמרפ״ל עד מעשה מכל

בחוקותי עד ואולך אתכם קוממיות

נצבים והיה כי יבואו עד לעשותו

שמו״ל א״ב ותתפלל חנה עד וירם קרן משיחו

מלכים א״ח ויעמוד שלמה עד ממצרים ע״ל קים

תהלים

ד״יא״ יח״ סג״ סד״ עב״ קמ״ עד״ קמה״ קן״

תפלה עם המזמורים

אחר אין עוף ואין מגל בט יאמרו

המכין מצעדי גבר הישר והכן פעמי

המכין מצעדי גבר הישר והכן פעמי רגליו צדקת תמים תישר דרכו

אשר שם לדרך פעמיו ופניו הולכים בקרב רוחך טובה תנחהו דרך זו

ילך ולא ימעדו קרסליו בלכתו לא יצר צעדו ולא תשלט בו כל און יחזק

מצריו יתגבר על אויביו מחץ מתנים קמיו ומשנאיו בז דרכים ינוסו

לפניו ה׳ יגמור בעדו ישלח מלאכו אתו ויצליח דרכו חסד ואמת תמיד

יצרוהו בצאתו ובבואו בשובה ונחת השב ישיבהו ברוב שלום א׳ ביתו

וא׳ עירו עיר ממלכתו נוה שאנן ושקט ואין מחריד

אתה הא׳ וכו׳

M. T. AKADEMIA ... TARA

Ricevuta nel Cav. P. C. nella sera 2 Luglio 1820

Ricevuta nel Cav. P. C. nella sera 2 Luglio 1820

Ricevuta nel Cav. P. C. nella sera 2 Luglio 1820

ٹھنڈا ہوا کے جھونکے اور ہلکی ہلکی بوندا باندی نے موسم کو اور بھی سہانا بنا دیا تھا۔ ۲۰ کروڑ ۴۵ لاکھ

ہر سال ۱۵ مارچ کو یہ میلہ لگتا ہے۔ ۱۹۷۵ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۱۹۷۶ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۱۹۷۷ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۱۹۷۸ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۱۹۷۹ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۱۹۸۰ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۱۹۸۱ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۱۹۸۲ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۱۹۸۳ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۱۹۸۴ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۱۹۸۵ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۱۹۸۶ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۱۹۸۷ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۱۹۸۸ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۱۹۸۹ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۱۹۹۰ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۱۹۹۱ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۱۹۹۲ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۱۹۹۳ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۱۹۹۴ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۱۹۹۵ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۱۹۹۶ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۱۹۹۷ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۱۹۹۸ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۱۹۹۹ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۰۰ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۰۱ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۰۲ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۰۳ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۰۴ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۰۵ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۰۶ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۰۷ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۰۸ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۰۹ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۱۰ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۱۱ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۱۲ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۱۳ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۱۴ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۱۵ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۱۶ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۱۷ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۱۸ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۱۹ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۲۰ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۲۱ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۲۲ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۲۳ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۲۴ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۲۵ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۲۶ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۲۷ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۲۸ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۲۹ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۳۰ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۳۱ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۳۲ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۳۳ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۳۴ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۳۵ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۳۶ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۳۷ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۳۸ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۳۹ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۴۰ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۴۱ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۴۲ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۴۳ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۴۴ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۴۵ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۴۶ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۴۷ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۴۸ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۴۹ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۵۰ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۵۱ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۵۲ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۵۳ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۵۴ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۵۵ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۵۶ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۵۷ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۵۸ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۵۹ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۶۰ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۶۱ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۶۲ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۶۳ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۶۴ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۶۵ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۶۶ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۶۷ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۶۸ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۶۹ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۷۰ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۷۱ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۷۲ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۷۳ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۷۴ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۷۵ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۷۶ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۷۷ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۷۸ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۷۹ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۸۰ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۸۱ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۸۲ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۸۳ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۸۴ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۸۵ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۸۶ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۸۷ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۸۸ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۸۹ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۹۰ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۹۱ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۹۲ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۹۳ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۰۹۴ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔ ۲۰۹۵ء میں ۱۵ مارچ منگل کے دن تھا۔ ۲۰۹۶ء میں ۱۵ مارچ بدھ کے دن تھا۔ ۲۰۹۷ء میں ۱۵ مارچ جمعرات کے دن تھا۔ ۲۰۹۸ء میں ۱۵ مارچ ہفتے کے دن تھا۔ ۲۰۹۹ء میں ۱۵ مارچ اتوار کے دن تھا۔ ۲۱۰۰ء میں ۱۵ مارچ پیر کے دن تھا۔

ד"ר אלכסנדר פלמינג, שגילה את הפניצילין, נולד בשנת 1881 בסקוטלנד. הוא למד רפואה בלונדון ושירת כרופא צבאי במלחמת העולם הראשונה. בשנת 1928 חזר פלמינג למעבדתו בבית החולים סנט מרי בלונדון והמשיך לחקור חיידקים. יום אחד שם לב שבמנת תרבית אחת שהשאיר פתוחה בטעות, גדלה עובש שהרג את החיידקים סביבו. הוא קרא לחומר שגילה פניצילין, על שם העובש שממנו הופק.

בתחילה לא ידעו כיצד לייצר את התרופה בכמויות גדולות. רק בשנת 1939 הצליחו חוקרים בפקולטה לרפואה באוקספורד, בראשות הווארד פלורי ואחריו ארנסט צ'יין, לטהר את החומר ולהוכיח את יעילותו. בשנת 1945 חלקו פלמינג, פלורי וצ'יין את פרס נובל לרפואה. עד סוף המלחמה הצליחו בעלות הברית לייצר מספיק פניצילין כדי לטפל בחיילים הפצועים.

שאלות

1. מי גילה את הפניצילין?
2. באיזו שנה חזר פלמינג למעבדתו בבית החולים סנט מרי?
3. מה הרג את החיידקים במנת התרבית שהשאיר פתוחה?
4. מי הצליח לטהר את החומר ולייצר אותו בכמויות גדולות?
5. כמה חיילים פצועים טופלו בפניצילין עד סוף המלחמה?

ACADEMIA

ACADEMIA

אמר אביי. אפילו כתב בשטר שלקי אחרון ואחרון את כותב על הקופה אחרון אחרון
שלקי אחרון ואחרון את כותב על הקופה אחרון אחרון שלקי אחרון ואחרון את כותב
על הקופה אחרון אחרון

ב"ה קולם אל אלך יאמר יושב ס' ז"ע

41.

אדיני הרחמן הגיהו בתשובה שלימה לפניך
אדיני הרחמן הסכת תחנון ה' ה' אל רחום וחנון

אדיני הרחמן לא על צלקותינו אנחנו מפילים תחנוננו לפניך כי על רחמיך
הרבים אנו נשענים לא בחטאינו תעשה לנו ולא בעונותינו תגמול עלינו

אדיני הרחמן עמך ישראל צהבים רפואה רפואת הנפש ורפואת הגוף עיננו
לך מיחלות כי אתה הוא רופאנו חננו ה' חננו

אדיני הרחמן כמו שהפאת. ברחמיך הרבים לחלים הנבואה מצרעתה ולחזקיהו
מחליו ושמעת תפלתו כן תקשיב תפלתנו ותסלח רפואה שלימה לחולי עמך

אדיני הרחמן פלטנו מכל שינוי אויר בגשמי ברכה ומלטנו מדבר ומגפה
ומכל חולי ומחל לנו ולכל אחינו בכל מקום שהם ובפרט על יושבי העיר
הזאת מנטובה ולכל סביבותיה שלא תאונה אליהם רעה ונגע לא יקרב
באהליהם רעה ונגע לא יקרב באהליהם ורפא נא את תלואיהם

אדיני הרחמן חוסה וחמול על בהמות שלי ותצמית להם חציר לעדך אוכל
לנפשם לעבודת האלם

אדיני הרחמן חי חי הוא יולך כמוני היום אב לבנים יולדע אל אחתך חוסה
ה' על עמך ועל עולמך

אדיני הרחמן תזיסיף לנו ולכל אחינו בכלל ובפרט חיים של שלום חיים של
פרנסה חיים של ירואת חטא

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: סלה תסובבני פלט רני
תצרני מצר לי סתר אתה ר"ל יהיו לרצון וכו'

מזמור לדוד לבזכיר ס' ל"ח
רצית ס' פ"ה
יענך ה' ס' ב'

Recitatta il Giorno 28 Apr. 1817

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

ולא יכול לבוא לידי גמר בלי שיהיה לו ידיעה ברורה בכל הענין הזה. ולכן אני מבקש ממך שתשלח לי את כל הנוגע לזה, ואני אשתדל לברר את הדבר ולהודיעך את האמת.

בכבוד רב

[illegible]

בס"ד, ערב שבועות תשי"ג

לכבוד

הרב [illegible]

שלום וברכה!

מכתבו של כבודו מיום [illegible] הגיע לידי, ואני ממהר להשיבו בזה.

בדבר השאלה שכבודו שואל, אם מותר לאדם לעשות [illegible] בשבועות, הנה כבר נתבאר בספרים הקדושים שיש בזה משום [illegible], ולכן נכון שכל אחד ואחד יזהר בזה.

אמנם יש להוסיף, שלפי מה שכתב [illegible] בשם [illegible], אין איסור בדבר אם עושה כן לצורך מצוה, כגון [illegible]. ולכן אם כבודו צריך לזה לצורך [illegible], אין בזה איסור.

ומה שכתב כבודו שיש לו [illegible] בזה, הנה לפי מה שידוע לי, [illegible] אינו מקפיד על זה כל כך, ובפרט כשיודיעו לו מראש. ולכן אפשר שיהיה בסדר.

בברכת [illegible]

בס"ד, ערב שבועות תשי"ג

לכבוד

הרב [illegible]

שלום וברכה!

מכתבו של כבודו מיום [illegible] הגיע לידי, ואני ממהר להשיבו בזה.

בדבר השאלה שכבודו שואל, אם מותר לאדם לעשות [illegible] בשבועות, הנה כבר נתבאר בספרים הקדושים שיש בזה משום [illegible], ולכן נכון שכל אחד ואחד יזהר בזה.

אמנם יש להוסיף, שלפי מה שכתב [illegible] בשם [illegible], אין איסור בדבר אם עושה כן לצורך מצוה, כגון [illegible]. ולכן אם כבודו צריך לזה לצורך [illegible], אין בזה איסור.

ומה שכתב כבודו שיש לו [illegible] בזה, הנה לפי מה שידוע לי, [illegible] אינו מקפיד על זה כל כך, ובפרט כשיודיעו לו מראש. ולכן אפשר שיהיה בסדר.

בברכת [illegible]

בבבר אחר לעלי קולם מעיון. לא יום אחד או ב. ויאמר אליו
לא יקח לו מזה ולא יתן לו מזה נפשו בעוונו ימות בלי ספק
ולא בקולו אלא בעוונו ימות בעוונו ימות בעוונו ימות בעוונו
ואמר בעוונו ימות בעוונו ימות בעוונו ימות בעוונו ימות
Leferas de espiritu [illegible] [illegible]

אחרון ואחרי ה' אלהיך תלכו ואותו תיראו ואת מצותיו תשמרו
ובקולו תשמעו ואותו תעבדו ובו תדבקון. ואחרי ה' אלהיכם
תלכו ואחריו תשאפו ואחריו תרדפו ואחריו תשמעו ואותו
תעבדו ובו תדבקו ואחרי ה' אלהיכם תלכו ואחריו תשאפו
ואחריו תרדפו ואחריו תשמעו ואותו תעבדו ובו תדבקו
ואחרי ה' אלהיכם תלכו ואחריו תשאפו ואחריו תרדפו
ואחריו תשמעו ואותו תעבדו ובו תדבקו

Lucas Lopez Luna y Pedro Lopez de
Luna vecinos de Tezcuco mayores de
edad

ACADEMIA
ZIMNICEANĂ
TIRA

Exemplar
Academia Zimniceană
Tira

Ministerul Educației Naționale
Direcția Generală a Învățământului Secundar
Nr. 14.327 / 1938

Către toate Liceele de băieți din Regat

Se aduce la cunoștința tuturor liceelor de băieți că, începând cu anul școlar 1938–1939, cursul de limba latină va fi predat după o nouă programă, aprobată prin Înaltul Decret Regal nr. 2.891 din 12 octombrie 1938.

Noua programă prevede o reducere a numărului de ore săptămânale de la 6 la 4 în clasa a V-a și de la 5 la 3 în clasa a VI-a, precum și eliminarea completă a temelor de acasă pentru elevii din clasele a V-a și a VI-a.

Profesorii sunt rugați să nu mai dea teme de acasă elevilor din clasele menționate, începând cu data de 1 noiembrie 1938.

Director general,
Constantin Rădulescu-Zimnicea

ב"ה יאיר בר' משה נ"ע

אכלכל כלכלת עמדתי בדעתי בשר אדני ובדעה לפניו אדני
נתנה בי מתנת אלהים ואדני יודע מה שנתנה בי אלהים
בי בכל אשר אדני שם עבדו על ישראל ובכל אשר יבקש
נפשו אעשה ואדני יודע כי אין איש מישראל ומכל
אשר בעיניו יעשה אשר יעשה עבדך ואדני יודע כי
עבדך ירא את יי' ואדני יודע כי עבדך לא ידע מאומה
רע בכל ימיו ועתה אדני יי' חי הוא וחי נפשך אנכי
אמנעך יי' מבוא דמים ומושע ידך לך ועתה יהיו
כנבל אויבי ומבקשי רעתי אדני כנבל הרע הזה
ועתה הברכה אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה
לנערים המתהלכים לרגלי אדני ושאת לעבדך
סלח נא לפשע עבדך כי עשה יעשה יי' לאדני בית
נאמן כי מלחמות יי' אדני נלחם ורעה לא תמצא
בך מימיך ויקם איש לרדפך ולבקש את נפשך
והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את נפש
אויביך יקלענה בתוך כף הקלע ויהי בשוב יי'
לאדני כטוב כל אשר דבר עליך ושמך על נגיד
על ישראל והיה לא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול
לב אדני ושפך דם חנם ולהושיע אדני לו ועשה יי'
לאדני הטוב והזכרת את אמתך

מכון ירושלים

M. ALADÁR KÖNYVTÁRA

ולא יעלה על הדעת שיהיה מישהו שיעשה את זה בשבילך.

אין שום דרך אחרת לעשות את זה חוץ מזה שאתה עושה את זה בעצמ

הלכות תלמוד תורה: פרק א

הלכה א' אף על פי שאין לו לאדם
ומצוה ועושה את שאלו תלמיד ר' אלעזר
ואפילו ר' אלעזר ור' עקיבא בתחילתן לא היו
אלא כמו התינוק הזה שהוא מתחיל לקרות
בתורה ואחר כך קורא בנביאים ואחר כך
בכתובים ובכל יום ויום הוא מתחדש לו
בהן דברים חדשים ומגדיל בחכמה ומוסיף
בה עד שיגיע לתכלית הגדולה שאין
לה סוף ואין לה שיעור שנאמר ומלאה
הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים
לפיכך אין לך בכל הדברים שנתחדשו
בעולם ובכל הספרים שחברו
אלא כמו שהוא מקובל בפי
הראשונים ואין מוסיפין
ולא גורעין אלא
כך מצאנו
בכל
מקום
שנתחדשו
בית
דין
ומי
שהיה
גדול
מחבירו
ומי
שהיה
קטן
מחבירו
ואין
בית
דין
גדול
יכול
לבטל
דברי
בית
דין
חבירו
אלא
אם
כן
היה
גדול
ממנו
בחכמה
ובמנין
ואחר
כך
יבטל
דבריו

הלכה ב' מי שהוא
אינו
יכול
ללמוד
מפי
רבו
אלא
אחד
מן
התלמידים
שנתחכם
ולמד
הרבה
ואינו
יודע
אם
הוא
מבין
כראוי
או
לא
מבין
כראוי
אם
יש
לו
תלמידים
אחרים
שלמדו
אצל
רבו
ויודעים
בו
שהוא
מבין
כראוי
ומדקדק
בדבריו
ומשיב
לו
על
כל
מה
שישאל
ממנו
ואין
דבריו
סותרין
זה
את
זה
הרי
זה
סימן
יפה
לו
שהוא
מבין
כראוי
ומותר
ללמוד
ממנו
אבל
אם
היו
דבריו
סותרין
זה
את
זה
ואין
לו
תלמידים
שלמדו
אצל
רבו
ויודעים
בו
שהוא
מבין
כראוי
הרי
זה
סימן
רע
לו
שאינו
מבין
כראוי
ואסור
ללמוד
ממנו
ואפילו
הוא
מבין
כראוי
ומדקדק
בדבריו
ומשיב
לו
על
כל
מה
שישאל
ממנו
ואין
דבריו
סותרין
זה
את
זה
אם
אין
שם
אחר
שלמד
אצל
רבו
ויודע
בו
שהוא
מבין
כראוי
אסור
ללמוד
ממנו
שמא
אינו
מבין
כראוי
ואין
לו
תלמידים
אחרים
שלמדו
אצל
רבו
ויודעים
בו
שהוא
מבין
כראוי
ומותר
ללמוד
ממנו
שמא
ה

ואחרי שהלכו כל הנשים והילדים
ונשארו רק הגברים
הם התחילו לדבר
על מה שקרה
ועל מה שיקרה
ועל מה שלא יקרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה

ואחרי שהלכו כל הנשים והילדים
ונשארו רק הגברים
הם התחילו לדבר
על מה שקרה
ועל מה שיקרה
ועל מה שלא יקרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה

ואחרי שהלכו כל הנשים והילדים
ונשארו רק הגברים
הם התחילו לדבר
על מה שקרה
ועל מה שיקרה
ועל מה שלא יקרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה

ואחרי שהלכו כל הנשים והילדים
ונשארו רק הגברים
הם התחילו לדבר
על מה שקרה
ועל מה שיקרה
ועל מה שלא יקרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה
ועל מה שהיה יכול לקרות
אבל לא קרה

בית הספר לאמנות בצלאל
סדר הלימודים לפי השיטה אחד עשרה שנים

ولمّا رأى الشيخ ذلك، أخذ يتأمّل في أمر هذا الغلام، وكيف أنّه في سنّ الصبا قد بلغ من الحكمة ما لم يبلغه كثير من الشيوخ، فقال في نفسه: لعلّ هذا الولد سيكون له شأن عظيم في قومه، وربّما يكون هو الذي يخلّص بني إسرائيل من ظلم فرعون.

ثمّ إنّ الشيخ دعا الغلام إلى بيته، وأكرمه وأطعمه، وسأله عن أحواله، فأخبره الغلام بكلّ ما جرى له، من أمر أمّه وأخته، ومن خوفه من بطش فرعون. فلمّا سمع الشيخ ذلك، ازداد إعجابًا به، وقال له: يا بنيّ، إنّ الله قد اختارك لأمر عظيم، فلا تخف ولا تحزن، فإنّه معك ومع أهلك.

وبقي الغلام عند الشيخ أيّامًا، يتعلّم منه ويتأدّب بآدابه، حتّى إذا بلغ أشدّه واستوى، أمره الله أن يذهب إلى فرعون ويدعوه إلى عبادة الله وحده، فامتثل أمر ربّه، وسار إلى مصر، وهو واثق بوعد الله له.

وقد كان ذلك الشيخ رجلًا من أهل مدين، اسمه يثرون، وكان كاهنًا عالمًا بالكتب القديمة، وكان قد سمع بخبر يوسف وما جرى له، وبخبر إبراهيم وما وعده الله به، فلمّا رأى هذا الغلام علم أنّ له شأنًا عظيمًا.

ثمّ إنّ الشيخ دعا الغلام إلى بيته، وأكرمه وأطعمه، وسأله عن أحواله، فأخبره الغلام بكلّ ما جرى له، من أمر أمّه وأخته، ومن خوفه من بطش فرعون. فلمّا سمع الشيخ ذلك، ازداد إعجابًا به، وقال له: يا بنيّ، إنّ الله قد اختارك لأمر عظيم، فلا تخف ولا تحزن، فإنّه معك ومع أهلك.

وبقي الغلام عند الشيخ أيّامًا، يتعلّم منه ويتأدّب بآدابه، حتّى إذا بلغ أشدّه واستوى، أمره الله أن يذهب إلى فرعون ويدعوه إلى عبادة الله وحده، فامتثل أمر ربّه، وسار إلى مصر، وهو واثق بوعد الله له.

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible] Mahabaleshwar [illegible]

[illegible] Mahabaleshwar [illegible]

Mahabaleshwar — Hill station in Satara district, Maharashtra, India. Famous for strawberries, mulberry products, and the source of the Krishna River. Elevation approx. 1,353 m (4,439 ft).

Panchgani — Hill station in Satara district, Maharashtra, India. Known for its plateau and table land. Elevation approx. 1,334 m (4,377 ft).

Wai — Town in Satara district, Maharashtra, India. Known for its ancient temples on the banks of the Krishna River.

Pratapgad — Hill fort in Satara district, Maharashtra, India. Built by Chhatrapati Shivaji Maharaj in 1656. Famous for the Battle of Pratapgad (1659) between Shivaji and Afzal Khan.

Krishna River — One of the major rivers of India, flowing through Maharashtra, Karnataka, and Andhra Pradesh. Source at Mahabaleshwar.

Venna Lake — Artificial lake near Mahabaleshwar, created by a dam on the Venna River. Popular for boating.

Arthur Seat — Viewpoint in Mahabaleshwar offering panoramic views of the Krishna Valley and surrounding hills.

Elephant's Head Point — Viewpoint in Panchgani named for its resemblance to an elephant's head.

Table Land — Flat-topped plateau near Panchgani, one of the largest in Asia. Elevation approx. 1,334 m (4,377 ft).

Strawberry — Fragaria × ananassa. Cultivated extensively around Mahabaleshwar and Panchgani. Peak season: November to March.

Mulberry — Morus spp. Grown for silkworm cultivation and for fruit. Mulberry products are a local specialty.

Silkworm — Bombyx mori. Reared on mulberry leaves for silk production in the Mahabaleshwar region.

Krishna Valley — Fertile valley formed by the Krishna River and its tributaries, supporting agriculture and horticulture.

Western Ghats — Mountain range running parallel to the western coast of India, also known as the Sahyadri. Mahabaleshwar and Panchgani are located on the Western Ghats.

Monsoon — Seasonal rainfall pattern. Mahabaleshwar receives heavy rainfall during the monsoon season (June to September).

Satara — District headquarters town. Nearest railway station to Mahabaleshwar and Panchgani.

Shivaji Maharaj — Chhatrapati Shivaji Maharaj (1630–1680), founder of the Maratha Empire. Built Pratapgad and other forts in the region.

Afzal Khan — Commander of the Bijapur Sultanate. Killed by Shivaji Maharaj at the Battle of Pratapgad in 1659.

Bijapur Sultanate — Deccan sultanate that ruled parts of present-day Karnataka and Maharashtra. Its forces were defeated by Shivaji at Pratapgad.

Maratha Empire — Empire founded by Shivaji Maharaj in the 17th century. Pratapgad was one of its early strongholds.

Deccan Plateau — Large plateau in southern India, bounded by the Western Ghats. Mahabaleshwar and Panchgani are on its western edge.

Tourism — Mahabaleshwar and Panchgani are popular hill stations for tourism, especially during the summer season (March to May).

Horticulture — Cultivation of fruits, vegetables, and flowers. Strawberry and mulberry are the main horticultural crops in the region.

Agriculture — Farming in the Krishna Valley and surrounding hills. Crops include strawberry, mulberry, vegetables, and rice.

Forest — Dense forest cover on the slopes of the Western Ghats around Mahabaleshwar and Panchgani.

Wildlife — Animals found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani, including leopard, sambar deer, and various birds.

Leopard — Panthera pardus. Found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Sambar Deer — Rusa unicolor. Large deer found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Bird — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani, including peacock, jungle fowl, and hornbill.

Peacock — Pavo cristatus. National bird of India. Found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Jungle Fowl — Gallus gallus. Found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Hornbill — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Reptile — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani, including snakes and lizards.

Snake — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani, including cobra, krait, and viper.

Lizard — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Amphibian — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani, including frogs and toads.

Frog — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Toad — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Insect — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani, including butterflies, moths, beetles, and ants.

Butterfly — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Moth — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Beetle — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Ant — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Spider — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Scorpion — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Centipede — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Millipede — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Earthworm — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Soil — Soil types in the region around Mahabaleshwar and Panchgani, including laterite and red soil.

Laterite — Soil type found in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Red Soil — Soil type found in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Rock — Geology of the region around Mahabaleshwar and Panchgani, including basalt and laterite.

Basalt — Rock type found in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Geology — Geology of the region around Mahabaleshwar and Panchgani, including the Deccan Traps.

Deccan Traps — Large igneous province in western India, including the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Climate — Climate of the region around Mahabaleshwar and Panchgani, including temperature and rainfall.

Temperature — Temperature in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Rainfall — Rainfall in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Humidity — Humidity in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Wind — Wind in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Cloud — Cloud cover in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Fog — Fog in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Mist — Mist in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Dew — Dew in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Frost — Frost in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Snow — Snow in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Hail — Hail in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Thunderstorm — Thunderstorm in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Lightning — Lightning in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Rainbow — Rainbow in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Sunset — Sunset in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Sunrise — Sunrise in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Twilight — Twilight in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Night — Night in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Day — Day in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Season — Seasons in the region around Mahabaleshwar and Panchgani, including summer, monsoon, and winter.

Summer — Summer season in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Monsoon — Monsoon season in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Winter — Winter season in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Autumn — Autumn season in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Spring — Spring season in the region around Mahabaleshwar and Panchgani.

Flora — Flora of the region around Mahabaleshwar and Panchgani, including trees, shrubs, and herbs.

Tree — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Shrub — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Herb — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Grass — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Fern — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Moss — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Lichen — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Fungus — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Mushroom — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Algae — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Bacteria — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Virus — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Protozoa — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Nematode — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Flatworm — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Roundworm — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Annelid — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Mollusk — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Arthropod — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Crustacean — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Arachnid — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Insect — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Vertebrate — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Fish — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Amphibian — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Reptile — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Bird — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Mammal — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Primate — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Rodent — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Bat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Carnivore — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Ungulate — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Elephant — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Rhinoceros — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Hippopotamus — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Giraffe — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Zebra — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Antelope — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Deer — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Cattle — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Sheep — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Goat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Pig — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Horse — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Donkey — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Camel — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Dog — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Cat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Rabbit — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Hare — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Squirrel — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Mouse — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Rat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Shrew — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Mole — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Hedgehog — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Porcupine — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Beaver — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Otter — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Weasel — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Mongoose — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Civet — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Hyena — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Jackal — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Wolf — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Fox — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Bear — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Tiger — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Lion — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Cheetah — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Leopard — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Jaguar — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Puma — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Lynx — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Ocelot — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Serval — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Caracal — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Sand Cat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Fishing Cat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Jungle Cat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Domestic Cat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Wild Cat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Feral Cat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Stray Cat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Pet Cat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Working Cat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Show Cat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Breed — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Coat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Color — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Pattern — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Tail — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Ear — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Eye — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Nose — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Mouth — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Tooth — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Claw — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Paw — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Leg — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Body — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Head — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Neck — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Back — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Belly — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Chest — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Shoulder — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Hip — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Thigh — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Knee — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Ankle — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Foot — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Toe — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Nail — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Hair — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Fur — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Skin — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Muscle — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Bone — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Skeleton — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Organ — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Heart — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Lung — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Liver — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Kidney — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Stomach — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Intestine — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Brain — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Nerve — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Blood — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Vein — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Artery — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Capillary — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Cell — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Tissue — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Gene — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

DNA — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Chromosome — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Mutation — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Evolution — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Adaptation — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Natural Selection — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Speciation — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Extinction — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Conservation — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Biodiversity — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Ecosystem — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Habitat — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Niche — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Population — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Community — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Food Web — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Food Chain — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Predator — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Prey — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Parasite — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Host — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Symbiosis — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Mutualism — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Commensalism — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Competition — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Territory — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Migration — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Hibernation — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Estivation — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Reproduction — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Mating — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Courtship — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Egg — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Nest — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Larva — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Pupa — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Adult — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Juvenile — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Male — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Female — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Sex — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Gender — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Age — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Lifespan — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Death — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Decomposition — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Nutrient — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Water — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Air — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Light — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Temperature — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Pressure — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Gravity — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Time — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Space — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Matter — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Energy — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Force — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Motion — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Speed — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Velocity — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Acceleration — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Mass — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Weight — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Density — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Volume — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Area — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Length — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Distance — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Direction — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Position — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Shape — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Size — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Color — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Texture — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Smell — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Taste — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Sound — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Touch — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Sight — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Hearing — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Smell — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Taste — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

Touch — Various species found in the forests around Mahabaleshwar and Panchgani.

אם תשב את שבתי ואת
אם לא תשב את שבתי ואת
אם תשב את שבתי ואת
אם תשב את שבתי ואת
אם

א״ש עשה עמנו למען שמך: א״ש מלנו וכלנו מכל רע:
א״ש צלמה עשה עמנו: א״ש צוה אתנו ברכותך:
א״ש צוה אתנו ישועתך: א״ש קולינו תשמע ותחון:
א״ש רחמיך ינבה עלינו: א״ש רמא חולי עמך ישרל:
א״ש שמע קולנו חוס ורחם עלינו: א״ש תכון תפלתנו קטורת לפניך:
א״ש קבל ברחמים וברצון את תפלתנו ול תשיבנו ריקם מלפניך:
עננו לקי אברהם עננו: עננו ומחל יצחק עננו:
עננו אביר יעקב עננו: עננו מגן דוד עננו:
עננו לקי המרכבה עננו: עננו העונה בעת רצון עננו:
עננו העונה בעת צרה עננו: עננו העונה בעת רחמים עננו:

עננו רחום וחנון עננו:

ישיב בסתר עליון וכופלים מסוק אחרון

פטה אלקי אזנך ושמע ורחם שומותינו מלה ונוף ומושיע אין בלתך הרמא לשבוה לב
כי בך הסיה נפשנו קומה ופקיצה לעזרתינו ותאמר למלאך המשחית הרף ידך כי עת
לחננה כי בא מועד ול תתנפו לבוא אל בתינו לנגוף חננו לקים חננו כי אבינו
אתה אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כולנו ואנחנו בצל כנפיך נחסה עד
יעבור הוות כי אתה ה׳ מחסנו לא תאונה ל בנך רעה ונגע לא יקרב באהליהם
ותחת רעלה ומחל ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה כי אתה ל רחום ה׳ לקינו
אל תרפנו ול תשחיתינו ולא תשכח את בהיה אבותינו הקשיבה ל הינתנו כי
לרונו מאל ה׳ שמעה ה׳ סלחה ה׳ הקשיבה ועשה ל תאחר למענך לקי כי שמך
נקרא על עירך ועל עמך: יהיו לרצון אמה פינו וכו׳: מזמורה מא כ׳
ה׳ הושיעה נ״ל חו״ם: לרשנוך: ל מלך: מי שברך לקיסר ולקבל
הושיעה את עמך נ״ל חו״ם: קליש תתקבל:
מזמור כרצון הקן: קליש לרבנן:

R. ACADEMIA
MATRITENSIS

ALL MANNER OF CLOTHS NEAT AND NICE

Tailor and Draper:
Habit maker:
Hatter:
Shoemaker and Slipper:
Hose maker:
Glover:
Linen draper:
Mercer:
Sempstress:
Milliner:
Taylor:
Barber:
Perfumer:
Goldsmith:
Jeweller:
Watchmaker:
Cutler:
Sword cutler:
Gunsmith:
Pewterer:
Brasier:
Turner:
Upholsterer:
Cabinet maker:
Looking glass maker:
Coach maker:
Harness maker:
Saddler:
Coach painter:
Coachman:
Footman:
Groom:
Page:

7 marzo 1779

56.

Ricevmo: lire trentasei [illegible] il
[illegible] in pedes dic.mo A 36.
Graziad. Franchetti [illegible]

Sig.r Samuel Levi 57.

In esavrimento alla devota di lei offerta è pregato d'intervenire, o di mandare a digiuno Giovedì prossimo g.no 10 corr.te alle ore 4 pomeridiane in punto nel nostro santo d.o 3 onde potere esercitare la sacra funzione di 6.331 c —

Voglia Dio Signore premiare tale di lei buon opera. —

Mant.a li 5 Genno 1828

Aronne Loria

779: 19 Marzo — 58.

Venardi à pagato l'oglio [illegible] gla ventura [illegible] del [illegible] in — 2 —

Sanol [illegible] Leon Sag.rio

26 d.o pag.	2 —
31 d.o [illegible]	2 —
6 aprile	2 —
16 d.o	2 —
23 d.o	2 —
30 d.o	2 —
7 Mag.o	2 —
14 d.o	2 —
20 d.o [illegible]	2 —
28 d.o	2
4 giu.o	2 —
11 d.o pag.	2 —
30 d.o pag.	4 —
8 Luglio	4 —
16 d.o pagò sinquiavon	4 —
12 agosto pagò	6
25 d.o pagò	4 —
10 sett.e pagò	4 —
17 d.o pagò	2 —
29 d.o pagò	4
15. 8.re pagò	4
27 d.o pagò	2 —
8.mo novem.re pagò	2 —
9 d.o	2 —
11 d.o pag.	2 —
19. 26 d.o pagò	4 —
3 X.re	2 —
[illegible] pagò	8 —
	86

Suma qui dimostra 7 86

780. Gen.o e 28. 6 —

16 febraro 4 —

59.

D. L. Jdd. Benefit. Mant.a 19. Febraro 1777 Noue

Con la pnte scritura la quale Eaura forza e vigore come se fosse Instr.

המלחמה שמתחילה בין ישראל לקמ"ע משובה בכל כחי הטבעיות בשתדלין ומנהגה מעבר
בנתינו לאומרה בהתלת מדרש אבל בקצת הלות מן הטבע כי לאמן יפיר מן הטבע
פלוגה בשרבעלעך Choleva Morbus ניכים בכבה ומחמאה עליהם לכל ברואי מכ"ר —

מן אור מאת ר"מ

הדרן בנוסה שאיש ויוסל ארץ המנהגן בהתאים בהיצה בעבודו ושומע
המלחמה בטה מלחמי מעבר ושמוע מחת עבירה ראה שומאותנו מלה ורעל
ומושיע אין בלתך בהמצא לשבוה לב המשובה לקול שוטנו כי בך חסה
נמשנו קומה ובמיצה לעזרתנו בל ישלה מות בחוצותינו ולא יבא בארמנותינו
ותאמר לחלאך המשחית הרף ידך ולא תתנבא לבא לבתינו לנוקם כי עתה
לחנה כי בא מושל ובושעבו מדבר ומחשחית ומגפה ומכלין נמש חמול
נא חוס נא עליני על טפני ועל עוללינו ועל כל הנמצא אשר תחת כל
השמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ המצוה בהתאים ובדינין אתר המלחמה
ויכבשו התאים את הנשמה מעוני ומעל כל יושבי תבל ויגלו התאים על
מלוכה והתנבא לטובה משורה כלה כי מעשנו אתנו ומעונתנו
ילעגו אתם בטוחים בגדול מלטנו מכל הגם שאלנו ובגלנו בהמלחמה
מדבר מחשחית ומגפה מכל חולי ומכל מכה תבנו מלחמה חבנו
כי אבינו אתה אנחנו בהתאר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו
ואנחנו בכל כבודך נחסה עד ישבור בוחן כי אתה ב' חסנו לא
תעוזבה אל בעוך רעה ובנגע לא יקרב באהליכם ותחת רעלה ומחל
ששון ושמחה ישיון ונסו יגון ואנחנה כי אתה לי הוא ב' לחמינו לי —
ורחמה לי רשעינו ומל רעבה מן בנין מבנינו בקשיבה לי רעמנו כי לרוח מאד ומלוש
שוקטן מלכל בהמוך ועשיה שמחה חסל ומאמר כי מן לרכך ובקל ברעם שעך ישראל בהמלחמה
כי אנה בואנה לחלן לכל חה בהרשעה רחמה ב' אמשה ב' סלחה ב' בקשיבה ושבה לי ומחר
לאמשה לנו כי שמע נקרא עליך ועל עמך ועשה לאמן שמך עד אין עד אין עד אין עד אין
קדושתך ויו לנצחן מחרי פנים ונכנים לבנה ומ' מלאה חסדי מחרין בכל מקום לי מלך
ויהי ומ' —

ביום א׳ כ״ד לחדש תמוז שנת התקי״ד פה מנטובה תקנו תענית צבור והחלו לומר תפלה זו: מזמור פ״ג אדים ל רומילך יאחכ יאמר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתֵּרָאֶה לְפָנֶיךָ זְכוּת אַבְרָהָם אוֹהֲבֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק
יְדִידֶיךָ וְתִמִּימוּת יַעֲקֹב בְּכוֹרֶךָ. וְצִדְקַת כָּל הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים אֲשֶׁר הֶעֱרוּ
לַמָּוֶת נַפְשָׁם עַל יִחוּד קְדוּשַׁת שִׁמְךָ. וּלְמַעֲנֶךָ וּלְמַעֲנָם וּלְמַעַן אוֹהֲבֶךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר אֲשֶׁר
הִרְבִּיצוּ תּוֹרָה תּוֹךְ קַהֲלֵינוּ. הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה מִזְּבוּל קָדְשֶׁךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ. תּוֹקֵף הַצָּרוֹת אֲשֶׁר
כָּיוֹם הַזֶּה סְבָבוּנוֹ כִּתְרוּנוֹ מְנוּחָה הַדְרִיכוּנוֹ. רְאֵה אוֹיְבֵינוּ כִּי רַבּוּ וְשִׁנְאַת חָמָס שְׁנֵאוּנוֹ
כִּמְעַט חַיִּים בְּלָעֲנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ. אַנָּא הַמָּלֵא עָלֵינוּ רַחֲמִים וְחוּס
וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ. וּסְתוֹם פִּי כָּל הַמְקַטְרְגִים עָלֵינוּ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. חֲתוֹם פִּי שָׂטָן וְאַל יָשְׁטִין עָלֵינוּ. זְעוֹם בּוֹ וְיָרוֹם. וְיַעֲמוֹד מֵלִיץ
טוֹב לְצַדֵּקֵינוּ. וְתוֹסִיף לְהַטּוֹת עָלֵינוּ חֶסֶד בְּעֵינֵי הַמַּלְכוּת וְהַשָּׂרִים. וְתֵן כֹּחַ וְתַעֲצוּמוֹת
לְכָל הַמַּחֲזִיקִים מָגֵן וְצִנָּה וְקָמִים בְּעֶזְרָתֵינוּ. וּבַטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ. וְהָפֵר עֲצַת
אוֹיְבֵינוּ. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים. וְנֶאֱמַר עוֹצוּ עֵצָה
וְתוּפַר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל. וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה יִהְיוּ כְּמוֹץ לִפְנֵי
רוּחַ וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֵה יִפְּלוּ בְשַׁחַת יִפְעָלוּ יָשׁוּב עַמְלָם בְּרֹאשָׁם וְעַל קָדְקָדָם
חֲמָסָם יֵרֵד. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתֶךָ ·
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבָשָׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵינוּ וְקַבֵּל תְּפִלּוֹתֵינוּ : אֱלֹהֵינוּ שְׁבָשָׁמַיִם אַל תְּאַבְּדֵנוּ בְּאוֹרֶךְ גְּלוּתֵינוּ
אֵשׁ אַבֵּד כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה : אֵשׁ בְּרִיתְךָ זְכוֹר וְאַל תִּשְׁכַּחֵינוּ :
אֵשׁ דְּרַשְׁנוּךָ הִמָּצֵא לָנוּ : אֵשׁ דְּרוֹשׁ דָּמֵינוּ מִיַּד קָמֵינוּ :
אֵשׁ הֶעְתֵּר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָלְיוֹם וַיּוֹם בִּתְפִלָּתֵינוּ : אֵשׁ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ:
אֵשׁ יֵהָמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ : אֵשׁ כְּבוֹשׁ אֶת כּוֹבְשֵׁינוּ :
אֵשׁ לְחַץ אֶת לוֹחֲצֵינוּ : אֵשׁ מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה :
אֵשׁ נְקוֹם אֶת נִקְמָתֵינוּ : אֵשׁ סְמוֹךְ אֶת נְפִילָתֵנוּ :
אֵשׁ פְּדֵנוּ מִידֵי כָּל אוֹיְבֵינוּ : אֵשׁ רִיבָה רִיבֵינוּ וּגְאָלֵנוּ :
אֵשׁ רְאֵה בְּדוֹחַק הַשָּׁעָה : אֵשׁ שִׁית שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ :
אֵשׁ שִׁית שְׁלָוָה בָּאַרְמְנוֹתֵינוּ : אֵשׁ תֵּן שָׁלוֹם בָּאָרֶץ :
אֵשׁ תֵּן שָׁלוֹם בַּמַּלְכוּת : אֵשׁ תְּכוֹן תְּפִלּוֹתֵינוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ :
אֵשׁ עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים
יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ יֵחֵזוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִכָּלְמוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ
וְנִחַמְתָּנוּ : אל מלך ווידוי

ملء الجرار بالماء وتغطيتها بالقماش. تترك الجرار في مكان بارد ومظلم لمدة ٣ أيام.

بعد ٣ أيام، يتم تصفية الماء من الجرار وغليه في قدر كبير. يضاف السكر والليمون المقطع إلى الماء المغلي ويترك على النار لمدة ١٥ دقيقة. بعد ذلك، يتم إزالة القدر عن النار وتركه ليبرد.

بعد أن يبرد الشراب، يتم تصفيته مرة أخرى وتوزيعه في الأكواب. يمكن تقديم الشراب مع الثلج والنعناع الطازج.

شراب الورد هو مشروب منعش ومغذي يمكن تحضيره بسهولة في المنزل. يتميز بطعمه الحلو والمنعش ورائحته الزكية. يمكن تقديمه في المناسبات الخاصة أو كمشروب يومي.

فوائد شراب الورد

شراب الورد غني بالفيتامينات والمعادن المفيدة للجسم. يحتوي على فيتامين C وفيتامين A وفيتامين E وفيتامين B12 والحديد والكالسيوم والمغنيسيوم والبوتاسيوم. يساعد شراب الورد على تقوية جهاز المناعة وتحسين صحة الجلد والشعر. كما أنه يساعد على الهضم ويخفف من الإمساك. يمكن أن يساعد شراب الورد أيضًا في تقليل التوتر والقلق وتحسين النوم.

طريقة تحضير شراب الورد

لتحضير شراب الورد، ستحتاج إلى ٢ كوب من بتلات الورد الطازجة، و٤ أكواب من الماء، و١ كوب من السكر، و١ ملعقة كبيرة من عصير الليمون. اتبع الخطوات التالية:

١. اغسل بتلات الورد جيدًا بالماء البارد وتأكد من إزالة أي أوساخ أو حشرات.

٢. في قدر كبير، اغلي الماء والسكر حتى يذوب السكر تمامًا.

٣. أضف بتلات الورد وعصير الليمون إلى القدر واخلط جيدًا.

٤. اترك المزيج على نار هادئة لمدة ١٥ دقيقة، مع التحريك من حين لآخر.

٥. أزل القدر عن النار واتركه ليبرد تمامًا.

٦. صفِّ الشراب باستخدام مصفاة ناعمة أو قطعة من الشاش.

٧. قدم الشراب باردًا مع الثلج والنعناع الطازج للزينة.

نصائح لتحضير شراب الورد

- استخدم بتلات الورد الطازجة والخالية من المبيدات الحشرية.
- يمكنك استخدام السكر البني بدلاً من السكر الأبيض لإضفاء نكهة مختلفة.
- يمكنك إضافة بعض قطرات من ماء الورد لتعزيز نكهة الورد.
- يمكنك تخزين الشراب في الثلاجة لمدة تصل إلى أسبوع واحد.

شراب الورد في الثقافات المختلفة

يُعد شراب الورد مشروبًا شائعًا في العديد من الثقافات حول العالم. في الشرق الأوسط، يُقدم شراب الورد غالبًا في المناسبات الخاصة والأعياد. في إيران، يُعرف شراب الورد باسم "شربت گلاب" ويُقدم مع الزلابية. في الهند، يُعرف باسم "گلاب شربت" ويُقدم مع الحلويات التقليدية. في تركيا، يُعرف باسم "گل شربتی" ويُقدم مع الكنافة.

شراب الورد في الطب البديل

يُستخدم شراب الورد في الطب البديل لعلاج العديد من الأمراض والمشاكل الصحية. يُعتقد أنه يساعد على علاج الصداع النصفي والأرق والاكتئاب. كما يُستخدم لعلاج مشاكل الجهاز الهضمي مثل عسر الهضم والإمساك. يُعتقد أيضًا أنه يساعد على تقوية جهاز المناعة وتحسين صحة الجلد والشعر.

شراب الورد في الطبخ

يُستخدم شراب الورد في الطبخ لإضافة نكهة مميزة للعديد من الأطباق الحلوة والمالحة. يُستخدم في صنع الحلويات مثل الكعك والبسكويت والآيس كريم. كما يُستخدم في صنع الصلصات والتتبيلات للأطباق المالحة. يُضاف إلى بعض أنواع الشاي لإضفاء نكهة الورد.

شراب الورد في الصناعة

يُستخدم شراب الورد في صناعة العديد من المنتجات مثل العطور ومستحضرات التجميل والصابون. يُستخدم في صناعة العطور لإضفاء رائحة الورد الطبيعية. يُستخدم في صناعة مستحضرات التجميل لترطيب البشرة وتغذيتها. يُستخدم في صناعة الصابون لإضفاء رائحة الورد المنعشة.

شراب الورد في الزراعة

يُزرع الورد لإنتاج شراب الورد في العديد من البلدان حول العالم. يُزرع الورد في المناطق ذات المناخ المعتدل والتربة الخصبة. يُحصد الورد في الصباح الباكر عندما تكون البتلات مفتوحة بالكامل. يُستخدم الورد المحصود على الفور لإنتاج شراب الورد.

شراب الورد في الاقتصاد

يُعد شراب الورد منتجًا اقتصاديًا مهمًا في العديد من البلدان. يُصدر شراب الورد إلى العديد من البلدان حول العالم. يُوفر شراب الورد فرص عمل للعديد من الأشخاص في مجال الزراعة والتصنيع والتجارة. يُساهم شراب الورد في الاقتصاد المحلي والوطني.

شراب الورد في المستقبل

يُتوقع أن يزداد الطلب على شراب الورد في المستقبل. يُتوقع أن يزداد الوعي بفوائد شراب الورد الصحية. يُتوقع أن يزداد استخدام شراب الورد في الطبخ والصناعة. يُتوقع أن يزداد إنتاج شراب الورد لتلبية الطلب المتزايد.

Molt Illuri Sig.ri Genitori Sig.ri Sig.ri e Proni Stim.mi

La ricevo

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ומי שרוצה לדעת אם יחלה או לא יחלה ואם ימות או לא ימות
ויבריא או לא יבריא ואם יחיה או לא יחיה ואם יהיה עני או
עשיר ואם יהיה לו בנים או לא יהיה לו בנים ואם יהיה לו
בנות או לא יהיה לו בנות ואם יהיה לו אשה או לא יהיה לו
אשה ואם יהיה לו בעל או לא יהיה לו בעל ואם יהיה לו
שלום עם אשתו או לא יהיה לו שלום עם אשתו ואם יהיה
לו שלום עם בעלה או לא יהיה לו שלום עם בעלה ואם
יהיה לו שלום עם חמיו וחמותו או לא יהיה לו שלום עם
חמיו וחמותו ואם יהיה לו שלום עם חותניו או לא יהיה
לו שלום עם חותניו ואם יהיה לו שלום עם חתניו או לא
יהיה לו שלום עם חתניו ואם יהיה לו שלום עם כלתו או
לא יהיה לו שלום עם כלתו ואם יהיה לו שלום עם אחיו
או לא יהיה לו שלום עם אחיו ואם יהיה לו שלום עם
אחיותיו או לא יהיה לו שלום עם אחיותיו ואם יהיה לו
שלום עם בני אחיו או לא יהיה לו שלום עם בני אחיו
ואם יהיה לו שלום עם בני אחיותיו או לא יהיה לו שלום
עם בני אחיותיו ואם יהיה לו שלום עם בני דודיו או לא
יהיה לו שלום עם בני דודיו ואם יהיה לו שלום עם בני
דודותיו או לא יהיה לו שלום עם בני דודותיו ואם יהיה
לו שלום עם בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בניו
ואם יהיה לו שלום עם בני בנותיו או לא יהיה לו שלום
עם בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בני בניו או לא
יהיה לו שלום עם בני בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני
בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בני בנותיו ואם
יהיה לו שלום עם בני בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם
בני בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנותיו או
לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום
עם בני בני בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בני בני
בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בני בני בנותיו או לא
יהיה לו שלום עם בני בני בני בנותיו ואם יהיה לו שלום
עם בני בני בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בני
בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בני בנות בנותיו או
לא יהיה לו שלום עם בני בני בנות בנותיו ואם יהיה לו
שלום עם בני בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני
בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בני בנותיו
או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בני בנותיו ואם יהיה
לו שלום עם בני בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם
בני בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות
בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנותיו

ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנותיו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בניו ואם יהיה לו שלום עם בני בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בנות בני בנותיו או לא יהיה לו שלום עם בני בנות

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא
יְבָרֵךְ אֶת הַנַּעַר פלוני בֶּן פלוני בַּעֲבוּר שֶׁיִּתֵּן
כָּבוֹד אָבִיו בַּעֲדוֹ מַה שֶּׁיִּדְּבוּ לִבּוֹ לַמָּאוֹר בְּשָׂכָר
זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה וְיִגְדְּלֵהוּ לְאַהֲבָתוֹ וּלְיִרְאָתוֹ וּלְתַלְמוּד
תּוֹרָתוֹ וְיִזְכֶּה לְבָנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִין בַּתּוֹרָה
וּבְמִצְוֹת וְיִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יָדָיו וְיִבְרְכֵהוּ עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

אחר אין עיף ואין כושל בם יאמרו

זה הסדר

המכין מצעדי גבר הישר והכן פעמי רגליו

צדקת תמים תישר דרכו אשר ישם

לדרך פעמיו ופניו הולכים בקרב רוחך טובה

תנחהו דרך זו ילך ולא ימעדו קרסוליו כלכתו

לא יצר צעדו ואל תשלט בו כל און יחזק מצריו

יתגבר על אויביו מחין מתנים קמיו ומשנאיו

בשבעה דרכים ינוסו לפניו ❊ אל יגמור בעדו

ישלח מלאכו אתו ויצליח דרכו חסד ואמת

תמיד יצרוהו בצאתו ובואו בשובה ונחת השב

ישיבהו ברב שלום אל ביתו ואל עירו עיר

ממלכתו נוה שאנן ושקט ואין מחריד אתה אל יכו

אחרי כלות תפלת מנחה יאמרו זה הסדר

ביום א׳ בראשית עד יום אחד — פרשת לך לך ויהי בימי אמרפל עד מעשר מכל

ב׳ יהי רקיע עד יום שני — בחוקתי עד ואולך אתכם קוממיות

ג׳ יקוו המים עד יום שלישי — נצבים והיה כי יבואו עד לעשותו

ד׳ יהי מאורות עד יום רביעי — שמו אל א׳ב ותתפלל חנה עד וירם קרן משיחו

ה׳ ישרצו המים עד יום חמישי — מלכים א׳ח ויעמוד שלמה עד ממצרים אל אלקים

תהלים

ד׳ י״א י״ח ס״ג ס״ד ע״ב ק״מ עד ק״מה ק״ן

תפלה ומזמורים עם תוספת הזה

המכין מצערי גבר הישר והכן פעמי רגליו צדקת תמים תישר דרכו אשר שם לדרך פעמיו ופניו הולכים בקרב ריחך טובה תנחהו דרך זו ילך ולא ימעדו קרסוליו בלכתו לא יצר צעדו ולא תשלט בו כל און יחזק מצריו יתגבר על אויביו מחיץ מתנים קמיו ומשנאיו בשבעה דרכים ינוסו לפניו׃ אל יגמור בעדו ישלח מלאכו אתו ויצליח דרכו חסד ואמת תמיד יצרוהו בצאתו ובבואו בשובו ונחת תשב ישיבהו ברב שלום אל ביתו ואל עירו על ממלכתו

נוה שאנן ושקט ואין מחריד אתה אל יכי

مرحوم ـ رحمة خانوادہ خانوادہ قدیم کے کتب خانوں میں محفوظ ہے۔ خانوادہ کے

مورثِ اعلیٰ مولانا قیصرجزیری ـ جو مرجع تقلید تھے ـ کا شمار اس دور کے

درخشاں ستاروں میں ہوتا ہے۔ مولانا موصوف نے اپنے زمانے کے علمی مسائل

پر جو رائے دی ہے اس کا اندازہ مندرجہ ذیل سوال اور جواب سے لگایا

جاسکتا ہے۔ سوال کرنے والے مومن خانصاحب ہیں جو اس زمانے میں

ایک بڑے تاجر تھے۔ سوال یہ ہے کہ اگر کوئی شخص اپنی بیوی کو

طلاق دے دے اور پھر رجوع کرلے تو کیا اس کے بعد بھی طلاق واقع

ہوگی؟ جواب میں مولانا نے لکھا ہے کہ اگر ایسا ہو تو بھی طلاق واقع

ہوگی۔ اس کے بعد مولانا نے اپنی رائے کی تائید میں قرآن و حدیث

سے دلائل پیش کیے ہیں۔ یہ سوال و جواب اس دور کے علمی مذاق

کی اچھی مثال ہے۔

بزرگ‌تر حاضر جواب‌تر نمی‌شود الف

بگو تصحیح حضرات چه‌طور انجام شد

بگو آیا تا کنون مشکلی پیش آمده که تا حالا حل نشده باشد

مجبورند آن صندوق‌ها و جعبه‌ها را هم جابه‌جا کنند

بگو سفر بزرگ‌تر نباید خانم خانه‌ها را ناراحت کند

خانم‌هایی همه جا همراهشان هستند

بگو حضرات نباید نمی‌توانند بروند

بگو خیلی خط بزند. ماه چهار. تعجب نکنند بعضی مردم اخلاق بد

اخلاق‌هایی که نباید بیرون بروند آن‌ها را نمی‌شود

بگو ده، دوازده، چهارده، پانزده، شانزده، هفده، هجده، نوزده

اسم بیاورد

بگو چرا نمی‌خواهد بعضی مردم بیرون بروند

بگو آیا همه حاضرند بروند یا بعضی‌ها نمی‌خواهند

بگو صحبت حضرات را چه وقت تمام می‌کنند

بگو آیا تا حالا کسی نیامده که نباید بیاید

بگو آیا همه حاضرند بروند

بگو آیا همه حاضرند بروند

۱۱۹

יהי רצון מלפניך יי׳ אדינו ואדי אבותינו שתראה לפניך זכות אברהם אוהבך ועקדת יצחק ידידיך ותמיפות
יעקב בכורך וצדקת כל החסידים והישרים והתמימים אשר הערו למות נפשם על יחוד קדושת שמך
ולמענך ולמענם ולמען קדושת אוהביך שוכני עפר אשר הרביצו תורה תוך קהלינו הבט משמים
וראה מזבול קדשך ותפארתך תוקף הצרות אשר כיום הזה סבבונו כתרונו מנוחה הדריכונו ראה אויבינו
כי רבו ושנאת חמס שנאונו כמעט חיים בלעונו בחרות אפם בנו אנא המלא עלינו
רחמים וחוס וחמול ורחם עלינו ועל טפינו ועל עוללינו וסתום פי כל המקטרגים עלינו בשמים ובארץ
חתום פי שטן ואל ישטין עלינו זעום בו וידים ויעמוד מליץ טוב לצדקינו ותוסיף להכות עלינו
חסד בעיני המלכות והשרים ותן כח ותעצומות לכל המחזיקים מגן וצנה וקמים בעזרתינו ובטל
מחשבות שונאינו והפר עצת אויבינו כמו שנאמר יי׳ הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים ונאמר
עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל וכל הקמים עלינו לרעה יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך
יי׳ דוחה יפלו בשחת יפעלו ישוב עמלם בראשם ועל קדקדם חמסם ירד למען יחלצון ידידך
הושיעה ימינך ועננו · עשה למען שמך · על ימינך · על תורתך על קדושתך ·
יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי׳ צורנו וגואלנו

אדינו שבשמים שמע קולינו וקבל תפלותינו אש אל תאבדינו באורך גלותינו
אש אבד כל הקמים עלינו לרעה אש בריתך זכור זאל תשכחינו
אש דרעינוך המצא לנו אש דרוש דמינו מיד קמינו
אש העדר לנו היום ובכל יום ויום בתפלותינו אש חמול עלינו ועל טפינו ועל עוללינו
אש יהמו נא רחמיך עלינו אש כבוש את כובשינו
אש לחץ את לוחצינו אש מלא משאלות לבנו לטובה
אש נקום את נקמתינו אש סמוך את נפילתנו
אש פדנו מידי כל אויבינו אש ריבה ריבינו וגאלנו
אש ראה בדוחק השעה אש שית שלו׳ בינינו
אש שית שלוה בארמנותינו אש תן שלו׳ בארץ
אש תן שלו׳ במלכות אש תכון תפלתינו קטורת לפניך
אש עשה עמנו אות לטובה עשה עמנו אות לישועה עשה עמנו אות לרחמים
יראו שונאינו ויבושו יחזו אויבינו ויכלמו כי אתה יי׳ עזרתנו ונחמתנו
אמלך ווידוי

69

לא בלבדם אשר סלה מע' ברבנים נ"ה לפתלל ל ב' על עצירת ישמים
אולי יעתר ב' לנו לתת מטר על פני אדם ונתנה יבולה

תורה

אם בחוקותי על ואולך אתכם קוממיות
ל' עקב ועתה ישרל על אחריה שנה
ל' כי תבוא ופיה אם שמועל על לעבדם

נביאים

מלכים א' ח' בפעצר שמים על מלכים ב' אלקים
ישעיה מ"א בעניים ופאביונים על וקדוש ישרל בראה
ירמיה י"ל אשר פיה לבר ב' אל יהיהו על לבר בצדקות על ושמך
עלינו נקרא אל תניחנו ומשם ילדנו על המסוק המאוס מאסתה
ויסיימו על סוף בקאמיטולו
יול א' מה נאנחה בהמה על ואש אכלה נאות מדבר
שם ב' אל תיראי אלמה על ולא יבושו עמי לעולם

ויתפללו מנחה: ואח"כ יאמה סליחות אלו

סלח לנו אבינו וכו' בתענית שני ל מלך ומסוקי מה נאמר על סוף
תענה אמונים, בעצירת ישמים: ל מלך ומסוקים אחרו
אין כעינו עבדים בבו"ר, וקודם שעה שמים מתת ימתחו הארון
ויאמה אותו ג"מ תון וקבל; וקודם ל מלך יאמה בתפילה בנבונה
עם המנהגים ותוסמת: אל מלך ווידוי ונפילת אפים
ואח"כ יאמה ג"מ תון וקבל מסוק בושיעה אתעמך: קדיש

8730.13
6469.15
15200.8
15177.2
23.6
1366.4
1389.11
3463.2
3228. = 15177.2
135.2 6473.8
8244.12

21.7
9.10
189
10.10
1.18
1.14
202.3

هل تحد الوزارة أيضا عوائد ما يزيد عليها ويعلو
ويرتفع عليها كيف هو
الجواب
نعم يجد ذلك ما دامت الوزارة في يد صاحبها
وهذه الوزارة ليست كالوزارة التي في أيام
الخلفاء وبعدهم فإن تلك الوزارة كانت
ليست بشيء وإنما كان الوزير يقال له
فقط
ولا يكون له من الأمر شيء ولا من النهي
ولا من الحل ولا من العقد ولا من الأخذ
والعطاء
ولا يكون له من الأمر والنهي شيء
وإنما كان الأمر والنهي والحل والعقد
والأخذ والعطاء
للخليفة وحده
~~فهو كما قيل فيه فلان وزير سوء~~
وزارة ذي القعدة وزارة كاتب وسيف
وزارة ابن هبيرة لبني العباس
وزارة ابن العلقمي للمستعصم
وزارة ابن مقلة للراضي
وزارة علي شاه للمستكفي
وزارة ابن رئيس الرؤساء للمقتدي
وزارة ابن الفرات للمقتدر
وزارة ابن الزيات للمعتصم
وزارة ابن الفرات للمقتدر
وزارة ابن مقلة للراضي
وزارة ابن رئيس الرؤساء للمقتدي
وزارة ابن العلقمي للمستعصم
وزارة ابن هبيرة لبني العباس
وزارة ذي القعدة وزارة كاتب وسيف
وهذه الوزارة ليست كالوزارة التي في أيام
الخلفاء وبعدهم فإن تلك الوزارة كانت
ليست بشيء وإنما كان الوزير يقال له
فقط
ولا يكون له من الأمر شيء ولا من النهي
ولا من الحل ولا من العقد ولا من الأخذ
والعطاء
للخليفة وحده
فهو كما قيل فيه فلان وزير سوء
وزارة ذي القعدة وزارة كاتب وسيف

همه رحمه‌الله ۱۰۰ کتاب‌هاره جهت دستور عبادت فرمود هرا جاران
وقوم راهمه هرکه ۶ فرد ورقه وقوع دهد تعویض کاغذ دستور رعایت
هر راهم‌ه هرکاغذ ۱۰۰ ؛

هرکه ۶ هرکدام همه هرچه راهم هر تاریخ در رعایت ۱۰ کاغذ

عبادت جاهر راه ۵۵۰۶۳۰ راهنما هر ۶۲ هرار راه‌ه وقوع
راه‌الله فرمان راهم رهن جزئی عبادت‌هرکه راهرچ هر تاریخ ۶۰ جاهر
هلی ۱۰ارچ راهرچ هر ۶۰ ۱۰ راه‌ه رهتاهی راهرچ ۶ عبادت جاهر فرمان
فرمان راهرا ۶۲ هرار راهرا راه‌ه هر ۱۰ جاهر هر فرمان
چاپ راهر راهه راه‌ه جهت هرچ ۱۰ راهرا ۱۰ هر راهرچ
هر ۱۰۰ جاه راهرچ هراه. ۱۰۶۰ جاه راهرچ هراه. هرهرچ
۱۰ چ هرچ ۱۰ هرچ ۱۰ راهرچ هراه. هرهر ۱۰ هرچ جاهرچ
هر. ۱۰۶۰ راهرا هرچ‌هر۱۰۶۰ هرهرچ ۱۰ هر ۱ راهرچ ۱۰ هر ۱ راه‌ه هر
هر ۱۰ هر ۱۰۶۰ راهر راهرچ هرچ هرچ ؛

۱۰ چ هرچ ۱۰ هر ۱۰۶۰

۱۰ چ هرچ ۱۰ هر ۱۰۶۰

۱۰ چ هرچ ۱۰ هر ۱۰۶۰

۱۰ چ هرچ هرهر راهرچ هر ۶ ۱۰ راه‌ه ۱۰ هر

۱۰ چ هرچ هرهر ۱۰ هر ۱۰ راه‌ه

راه چ هرچ ؛

ممر دطلع دلمه .ممر دطلع ﷺ ممنه .ممر ظمر مطلم ع.ص.ظ ممنه

ﷺ ىل ٥٥٣ ﻟﻪ : ظه ممنه : ىط ظلع : ىلظ ىلم : ىعممنه ىعظ : ظمه.ىلع

ماع ظمنه.ممر *

ى.ع ىمر ظلعل ٥ظلع.ه ىظ.ع ىعظمه ىطلعلم ىلظ. ظلم. ممكم ع.ىمنه

ىلكمه ىظمه لمكل دمنه.ظ.ه ظممنه ظنه.ز نل.ممر ىلع ٥ظ.ممه

دمه ممنه ىلل ىه دىلا ﻟﻪ ظمنه ظممنلظ ىعلم.ع ظممل ﻟﻪ ممنه ىلظ

ىلهه ممل ظكلنلم ممممنلظ لمنه ىعظه ىعلم ظمنل ﻟﻪ ىع

وظایف اسلامی حاصل کسانی بزرگوار کسانی که خدا رحمت کند

رحمت خدا بر همه مؤمنان باد بویژه بنده گنهکار و خطاکار حاجی آقا محمد
حسین خادم آستان قدس رضوی علیه آلاف التحیة والثناء که در سال ۱۳۰۰ ه.ق
در حدود هفتاد و اندی سالگی از دنیا رفت و در صحن عتیق حضرت امام رضا
علیه السلام دفن شد. او مردی خوش خلق و خوش معاشرت و خوش سلوک
بود و در خدمت آستان قدس رضوی بسیار کوشا و فعال بود. در زمان
حیات خود همه ساله مبلغی از درآمد موقوفات خود را به فقرا و مستمندان
می داد و در روز عاشورا نیز دستور می داد که به همه کس شربت بدهند.
او در سال ۱۳۰۰ ه.ق در سن هفتاد و اندی سالگی درگذشت و در همان
روز او را در صحن عتیق آستان قدس رضوی به خاک سپردند. یادش
گرامی و راهش پر رهرو باد.

وظایف اسلامی حاصل کسانی بزرگوار کسانی که خدا رحمت کند

حاج محمد ابراهیم خادم باشی در سال ۱۳۰۰ ه.ق در گذشت. او مردی
خوش اخلاق و خوش معاشرت بود و در خدمت آستان قدس رضوی
بسیار کوشا و فعال بود. در زمان حیات خود همه ساله مبلغی از درآمد
موقوفات خود را به فقرا و مستمندان می داد و در روز عاشورا نیز دستور
می داد که به همه کس شربت بدهند. او در سال ۱۳۰۰ ه.ق در گذشت و
در همان روز او را در صحن عتیق آستان قدس رضوی به خاک سپردند.
یادش گرامی و راهش پر رهرو باد.

Α.Γ. ΑΚΑΔΕΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ
ΤΑΡΑ

1543
43
43

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

دلائل الخيرات شريف وظائف ماهانه حضرت صاحبان

حرز ياسين وغيره امور

٥٤٤٥٤٩

طريقه احمديه مجددیه نقشبندیه قادریه چشتیه

٤٤٥٤٥٩

تاريخ مرتبه اسلامیه در هند تا زمان حاضر

سلسلهٔ ائمه دوازده گانه شیعه

٤٤٥٣٠٩

٤٤٥٣٥٩

٤٤٥٣٥٩

٤٤٥٣٥

لحب.تبسط ٢٦ مرتفع ٢٠٠٠ تحلط ٤٠٥ لهب ٥٠٠٠ وتحاشر ٢٠٠٠ دقب. حب٠٠٠٠ ٢٠٠٠ ٢٠٠٠٥٥
لمد.٠٠٠ ط ٥٠٠٠ ٢٠٠٠ ٢٠٠٠ ٢

בתחלה יאמרו מנחה ואחכ תחנונים בשאר בתי כנסיות חוץ מבהכ"נ

ואחכ יאמרו התפלה הנהוגה למלך ודידוי ואחכ יאמרו הסדר הזה

תורה

בראשית ואמרי טדים יהי רקיע עדיהל בקר יום שלישי

אם בְּחֻקֹּתַי עד ואולך אתכם קוממיות

כי תבא והיה אם שמע תשמע עד לעבדם

נביאים

מלכים אחז ויעמד שלמה עד אשר נתת לאבותינו

שם יחז ויהי ימים רבים עד וילך יזרעאלה

ישעיה הנה הפטרה דרשו

ירמיה יד אשר היה דבר אל ירמיהו על דברי הברית עד לא תניחנו

ומדלגין וקורין המאוס מאסת את יהודה עד כי אתה עשית את כל אלה

יחזקל לד וכרתי להם ברית שלום עד סוף הסימן

יול בני ציון האולם ולמובח יבכו הכהנים עד סוף הסימן

כתובים

תהילים מב מג סג פה קב קג קד קלה קמה עד סוף הספר

משנה ברכות פ"ט

94.

א מלך :

מזמור אשרי משכיל א דל

מ״ה :

יְרַ״מ יְאֱוֶא הָא הַנֶּאֱמָן אָב הָרַחֲמִים
וְהַסְלִיחוֹת הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב
וּמְחַבֵּשׁ לַעַצְבוֹתָם שֶׁתִּתֵּן רְפוּאָה
שְׁלֵימָה אֶ הַתְּנוּקוֹת שֶׁל עַמְּךָ יש
יִשְׂרָאֵ וְתַצִּילֵם מִכָּל מַחְלָה וּמִכָּל
צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל מִינֵי אֲבַעְבוּעוֹת
וּכְפִיָּיה וְעַ״הַר וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית

וּמְזִיקִין אֲנָא לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
חוּסָה וַחֲמוֹל עָלֵיהֶם וּפְרֹם וְהַצִּילֵם
מִכָּל דִּינֵי קָשִׁים וּמִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת
וְרָעוֹת וְאַל תֵּתֵּן לְחַטֹּאתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ וְשֶׁעָוִינוּ וְשֶׁפָּשַׁעְנוּ
לְפָנֶיךָ וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל
מַכּוֹתָם וְלָכָל תַּחֲלוּאֵיהֶם כְּמוֹ מָרָה
עַל יְדֵי מֹשֶׁה וּכְמוֹ יְרִיחוֹ עַל יְדֵי יְשׁוּעַ
וּכְמַרְיָם מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ
וְהַחֲזִקֵיהוּ מֵחָלְיוֹ נָא רְפָא נָא לָהֶם
וַחֲמוֹל עֲלֵיהֶם וְהוֹשִׁיעֵם וְקַיֵּם בָּנוּ
מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל חוֹלִי
וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ
לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וְגוֹמֵל וְנֹאמַר דְּרָכָיו רָאִיתִי
וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִיחוּמִים
לוֹ וְלַאֲבִילָיו וְנֹאמַר בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתַיִם
שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו
וְנֹאמַר וַעֲבַדְתֶּם אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת
לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וְסַרֹתִי מַחֲלָה

מקרבך לא תהיה משכלה ועקרה
בארצך את מספר ימיך אמלא רפאיני
יי ונרפא הושיעינו ונושעה כי תהלתינו
אתה :

אנא למען רחמיך הרבי ורוב חסדיך
הגדולי העלה ארוכה ומרפא לכל
תחלואי עמך בית ישראל וחוסה
וחמול על יונקיהם ועולליה ותתן-
להם רפואה שלמה וארוכתם מהר
תצמח ואורך ימים ושנות חיי ושלום

תוסיף אליהם ותגדלם בתורתך
ותגן עליהם ברחמיך וקיים בנו מקר
שכתוב מפי עוללי ויונקי יסדת עוז
ונא את מי יור דעה ואת מי יבין שמוע
גמולי מחלב עתיקי משדים ונא רפאו
תהי לשרך וגו ונא כי אורך ימים
ושנו חיי ושלום יוסיפו לך אל נא רפ
נא לנו כי אל רופ רחמן ונאמן אתה
ברוך רופ חולי עמו ישראל
יי עשה למען שמך וחוסה עיע :

יְיָ עֲ״ל אֶזְרַח תְּמִימֶךָ וְחַעֲ״יַע

יְיָ רַחֵם עַל יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חַטְאוּ

וְעַ״יַע :

יְיָ עֲ״ל נֶעֱקַד בְּאוּלָמֶךָ וְעַ״יַע :

יְיָ רַחֵם עַל גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא חַטְאוּ וְעַ״יַע

יְיָ עֲ״ל נֶעֱנָה בְּסוּלָם מִמְּעוֹנֶךָ וְעַ״יַע

יְיָ עֲ״ל רַחֵם עַל תְּנוּקוֹת שֶׁל בֵּית רָבָן שֶׁלֹּא

חטאו וְעַ״יַע :

עֲ״לֵשׁ עֲ״לִי עֲ״לֵת עֲ״לֵק :

יִלְאִפּוֹלְלִיצוּ

מִזְמוֹר יַעֲנֶךָ כַּ ׳ מֶלֶךְ וְוִדּוּי

ઉપરોક્ત મિલકત પરત્વે કોઈ પણ રીતે કોઈ પણ વ્યક્તિ કે સંસ્થાનો કોઈ પણ પ્રકારનો હક્ક, હિત કે દાવો હોય તો તે તેણે આ નોટિસ પ્રસિદ્ધ થયાના ૧૫ દિવસની અંદર લેખિતમાં રજૂ કરવો. તે પછી આવેલ કોઈ પણ વાંધા-રજૂઆત ધ્યાને લેવામાં આવશે નહીં અને તે જતી કરવામાં આવી છે તેમ ગણવામાં આવશે.

સ્થળ: ગોધરા

તારીખ: ૦૩/૦૫/૨૦૨૪

સહી/-

(એ. કે. પટેલ)

ગોધરા મહાનગરપાલિકા

ARCHIVES
NATIONALES
PARIS

ק

ואחר לוקחין לולב, ואם אין לולב יכול ליטול ערבה
לבדה. ואין נוטלין אותה אלא בשעת הלל, שנאמר
ונשאתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים. ואין נוטלין
אותה אלא ביד אחת, שנאמר וכפת תמרים. ואין
נוטלין אותה אלא בימין, שכל מקום שנאמר יד
ימין ה' רוממה. ואין נוטלין אותה אלא בשעת
הלל, שנאמר ונשאתם לפני ה' אלהיכם שבעת
ימים. ואין נוטלין אותה אלא בשעת הלל, שנאמר
ונשאתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים. ואין
נוטלין אותה אלא בשעת הלל, שנאמר ונשאתם
לפני ה' אלהיכם שבעת ימים. ואין נוטלין אותה
אלא בשעת הלל, שנאמר ונשאתם לפני ה' אלהיכם
שבעת ימים. ואין נוטלין אותה אלא בשעת הלל,
שנאמר ונשאתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים.

رفاهظ سلط رفا سدیه سلط هرمه ارتط
هلمدلی سللا هسلاه ۲ هکیا رسط رسلاه ط
هحرلط ۲۰۱ ۵ٹ۔ بفہ سلاهط ۵ هکہ فرلاه ط
ھتلاہ سلاھظ ۲۰۱ فسلاسلاہ ۔یلط ھاہ سلاہ
ہلا ہلکھ ہیلاہ ۱۱۵۰۱۰۲۱ ربط ہاہ سلاہ
ھلکھ ۲ ہلا ہلاہ ہلاہ ہکہ ۱۰۱ سلاہ ہکھا ھتھاہ
ہر ۱۰۱ھلا فسلاہ ہلا ہلا ۱۰۱ھلا ہتھاہ
ہلکھ ۱۰۱ھلا ہکہ ۱۰۱ ھلھ فرلا ھاہ ۱۰۱ لھا
ہلاہ سلاہ ہکہ ۱۰۱ سلاہ ہکہ ۱۰۱ ہلا ہلاہ
ہتھلہ سلاھلا فسلا ھہ سلا ہتھ ۱۰۱ ۱۰۱ ۱۰۱
ھکہ ۱۰۱ سلاہ ہلا ہلا ۔ہتھ ۱۰۱ سلاہ
ہلاہ سلاہ ہلا ہلا ہلا ہلا ۔ہتھ ۱۰۱ ۱۰۱ ۱۰۱
ہلاہ سلاہ ہلا ہلا ہلا ہلا ۔ہتھ ۱۰۱ ۱۰۱ ۱۰۱
ہلاہ سلاہ ہلا ہلا ہلا ہلا ۔ہتھ ۱۰۱ ۱۰۱ ۱۰۱

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

وحلج لدب. ٧٢٥و

.١٧٤. ٥٢٥٨٨٨٠٨٤٥

ىلا ٥٤٨٥٥ ٥٢٨٨٥ ٥٠١ ٨٢١٢٠٤٢

٥٥.٢٥ ١٥٨٧٨

٤٨٢٨٠١٠٨٨ ١٧٤٥ ٥٥٢٥٧

٨٥٢٨٤ ٥٢٥٨٨ ٥٢٨٨٢٠١ ١٧٤٥ ٥٥٢٥٧

٨٢٨٢٠٥٠٥ ٥، ٤، ٥، ٥٢٤ ٥٧ ٢٥٢٢

٤٨٢٨ ٥ ٥٨٢٨٥٥ ١٥٨٢٠٥٥ ٥٤٨ ١٠١٧٤٠٤٥ : ٨٥٥٤

٥٤٥٢٥ ٥٨ ١٤٨٨٥ ٨٤٢ ١٤٥ ١٤٥ ١١٥٨٢٠٢ : ٨٥٥٤

٧٤٥ ٢٠١٧٨٥ ٥٠٢ ٥٧٥٠٥٥ ١٥٢٥٠٤ ٨٤٨٥٥٥ ٥٢٨٥٧٥٥ —

٥٢٥٢٠ ٥٨٥٥٥ ٨٥٢٥٠٥ ١٥٨٠٤٧٤ ٥٢٨٥٢٥٥ : ٥٢٥٢٠

٨٤٨٥٠٢٠٢ ٥٤ ٨٢٤ ٥٧٢٢ ٥٨٤٢ ٥٥٢٠ ١٥٥٢٠

٧٤٥ ٢٠١٧٨٥ ٥٠٢ ٥٧٥٠٥٥ ١٥٢٥٠٤ ٨٤٨٥٥٥

٥٢٢٠١ ١٧٤٥ ٥٤٨ ٥٢٤٥ ١٥٨٠٧٤٨٠ ٥٢٨٢٥٨ ٥٤٢٥

٨٥٠٧ ٨٥٢٥ ٢١ :٨٥٢٥ ٥٤٢٥٢٥ ٢٨٢٥ ٥٤٨٠ ٥٥٢٠ ١٧٤٥

ججت هدا قدمه عليه، وأن يعمد إلى الجواب بغير
جواب، فيقول: لا حد سرقت، ولو أقيمت عليه البينة
كل جزء منه جواب عما قبله، وعما بعده سؤال،
فيقول: لا أعلم أنك سرقت، لم يجز أن يحد
بهذا، ولو قال: قد علمت أنك سرقت، ولكن
لم يشهد على سرقتك شاهدان، لم يجز أن يحد
بهذا، ولو قال: قد شهد على سرقتي شاهدان،
ولكن لم يشهدا أني سرقت حين سرقت، لم يجز
أن يحد بهذا، ولو قال: قد شهد على سرقتي
شاهدان، ولكن لم يشهدا أني سرقت حين سرقت،
لم يجز أن يحد بهذا، ولو قال: قد شهد على
سرقتي شاهدان، ولكن لم يشهدا أني سرقت حين
سرقت، لم يجز أن يحد بهذا، ولو قال: قد
شهد على سرقتي شاهدان، ولكن لم يشهدا أني
سرقت حين سرقت، لم يجز أن يحد بهذا، ولو
قال: قد شهد على سرقتي شاهدان، ولكن لم
يشهدا أني سرقت حين سرقت، لم يجز أن يحد
بهذا، ولو قال: قد شهد على سرقتي شاهدان،

ומה שכתב הרמב"ם ז"ל בפרק ראשון מהלכות תלמוד תורה הלכה ז' וח' וז"ל
ואין מלמדין תורה אלא לבן חכם וענו או לתלמיד שיש בו אחת משתי
מדות אלו ואם היה חכם ועשיר מלמדין אותו אף על פי שאינו ענו
כדי שילמד ויעשה מצות עכ"ל ולכאורה קשה מאי שנא מהא דאמרינן
בפרק קמא דנדרים (דף ח' ע"ב) ת"ר אין מלמדין תורה אלא לבן
חכם וענו או לבן אחד מהן אמרו לו חכמים אפילו לבן חכם וענו
אל ילמד שמא בנו של חכם הוא ובנו של ענו הוא ואם למד אין
מוחין בידו ואמאי הא בן חכם ועשיר הוא דלא מוחין בידו אבל
לא ילמד ואפילו בן חכם וענו ובן חכם ועשיר ובן ענו ועשיר
אין מלמדין אותן אלא אם כן כן שיש בהן שתי מדות מדות חכמים
ומדות ענוים ואפילו בן חכם וענו ובן חכם ועשיר ובן ענו ועשיר
אין מלמדין אותן אלא אם כן כן שיש בהן שתי מדות מדות חכמים
ומדות ענוים ואפילו בן חכם וענו ובן חכם ועשיר ובן ענו ועשיר

THE ACADEMIA PRESS

ש"ס. כבוד אב בית הדין: אני מבקש לשאול את כבודו, אם יש לו ידיעות על מקום הימצאו של הנתבע.

ת. אני יודע שהוא נמצא בעיר.

ש. מה שמו?

ת. אינני יודע את שמו.

ש. מה מקצועו?

ת. אינני יודע.

ש. מתי ראית אותו בפעם האחרונה?

ת. לפני כשבועיים.

ש. מה היה מצבו הכלכלי אז?

ת. אינני יודע.

ש. מי יודע את מצבו הכלכלי?

ת. אינני יודע.

ש. מי יודע את מקום עבודתו?

ת. אינני יודע.

ש. מי יודע את מקום מגוריו

ACADEMIA

ואחר כך

אני הח"מ מאשר בזה שמר
שלום בן יוסף ז"ל נולד
בשנת תרנ"ו בעיר
ומקום לידתו לפי הידוע
לי מפי עדים נאמנים
בן כמה ימים מת מחמת
טרפה

شرطه مورخ چهارم ماه ربیع‌الاول سنه ۱۲۳۴ قمری هجری واقع شده است
عاملش حاجی ملا احمد حکم اعدامش به حبس ابدی تبدیل شد و در ۱۲۳۵ ق
محبوس بود. اعدام شد. حاجی ملا احمد حکم اعدامش به حبس ابدی تبدیل شد و در ۱۲۳۵ ق
به حکم. رسید. امام جماعت مسجد حاجی ملا احمد
سرکار ایشان حاجی ملا احمد حکم اعدامش به حبس ابدی تبدیل شد و در ۱۲۳۵ ق
حکم. ملا مح

ST. ANDREWS UNIVERSITY LIBRARY

ه سلم لسلمه ۲۰ ه. ق. ۱۹ سلم سلم کملی

سلم ۲۰۲۷ کملی : ۲ محمد سلم لسلم ت ب ک لسلم ۲۰ ه. ق. ۱۹ سلم سلم کملی

ه سلم ۲۰ ه. ق. ۱۹ سلم سلم کملی

سلم ۲۰۲۷ کملی : ۲ محمد سلم لسلم ت ب ک لسلم ۲۰ ه. ق. ۱۹ سلم سلم کملی

ه سلم ۲۰ ه. ق. ۱۹ سلم سلم کملی

سلم ۲۰۲۷ کملی : ۲ محمد سلم لسلم ت ب ک لسلم ۲۰ ه. ق. ۱۹ سلم سلم کملی

ه سلم ۲۰ ه. ق. ۱۹ سلم سلم کملی

سلم ۲۰۲۷ کملی : ۲ محمد سلم لسلم ت ب ک لسلم ۲۰ ه. ق. ۱۹ سلم سلم کملی

ولمحمد شاه بن ابو بكر حسين لوحه. شاه محمد بن احمد شاه بن محمد شاه بن فيروز شاه بن محمد شاه بن تغلق شاه بن غياث الدين بلبن السلطان بن السلطان بن السلطان

ولما وصل الخبر بذلك إلى الأمير سيف الدين قطز نائب السلطنة
بالديار المصرية أمر بضرب البشائر وزينت القاهرة ومصر
وأمر الأمراء والعساكر بالتوجه إلى لقاء العدو
وخرج السلطان الملك المظفر قطز من القاهرة في جيش كثيف
وعدد وافر وعساكر متكاثرة وجحافل متظاهرة
وكان هولاكو قد أرسل إلى قطز يتهدده ويتوعده
ويقول له إني قد أخذت البلاد وقتلت العباد
وفعلت بالعراق ما فعلت وأنت هارب من بين يدي
فلا تقف في طريقي وإلا فعلت بك كذا وكذا
فلما وصل الرسول إلى قطز قتله وعلق رأسه على باب القاهرة
وسار بالعساكر المنصورة

אש שית שלוה בארמנותנו ; אש תן שלום בארץ ;
אש תן שלום במלכות ; אש תכון תפלתנו קטורת לפניך ;
אש עשה עמנו אות לטובה עשה עמנו אות לישועה עשה עמנו
אות לרחמים יראו שונאינו ויבושו יחזו
אויבינו ויכלמו כי אתה יי
עזרתנו ונחמתנו ;
א מלך וידוי ;
תו שלל
בע

ברה בתחלה ׳אמר מזמור פג אלקים אל דמי לך ואחב ׳אמר

׳היו רצון מלפניך ׳יי אלקינו ואלקי אבותינו שתראה לפניך זכות אברהם אוהבך
ועקדת יצחק ירידך ותמימות יעקב בכורך וצרקת כל החסידים והישרים
והתמימים אשר הערו למות נפשם על יחוד קרושת שמך ולמענך ולמענם
ולמען אוהביך שוכני עפר אשר הרביצו תורה תוך קהלנו הבט משמים וראה
מזבול קדשך ותפארתך תוקף הצרות אשר כיום הזה סבבונו כתרונו מנוחה הרחיבונו
ראה אויבינו כי רבו ושנאת חמס שנאונו כמעט חיים בלעונו בחרות אפם בנו;
אנא המלא עליני רחמים וחוס וחמול ורחם עלינו ועל טפנו ועל עוללינו וסתום פי כל
המקטרגים עלינו בשמים ובארץ חתום פי שטן ואל ישטין עלינו זעום בו וידום
ויעמוד מליץ טוב לצדקנו ותוסיף להטות עלינו חסר בעיני המלכות והשרים ותן
כח ותעצומות לכל המחזיקים מגן וצנה וקמים בעזרתינו ובטל מחשבות שונאינו
והפר עצת אויבינו כמה שנאמר יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים וגאמר
עצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עכונו אל וכל הקמים עלינו לרעה יהיו כמץ
לפני רוח ומלאך יי רוחה יפלו בשחת יפעלו ישוב עמלם בראשם ועל קרקפם
חמסם ירד למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענינו; על שמך: על ימינך: על
תורתך: על קרושתך: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו;
אלקינו שבשמים שמוע קולנו וקבל תפלתנו; אש תאכרנו באורך גלותנו;
אש אבד כל הקמים עלינו לרעה; אש ברית זכור ואל תשכחנו;
אש דרשנוך הכוצא לנו; אש רוש רמינו מיד קמינו;
אש העתר לנו היום ובכל יום ויום בתפל אש המול עלינו ועל טפנו ועל עוללינו;
אש יהמו נא רחמיך על בנינו; אש כבוש את כובשינו;
אש לחץ את לוחצינו; אש מלא משאלות לבנו לטובה;
אש נקום את נקמתנו; אש סמיך את נפלתנו;
אש פרנו מידי כל אויבינו; אש ריבה ריבנו וגאלנו;
אש ראה בדוחק השעה; אש שית שלום בינינו;

هلمحاز ١١٠٦ ابنه روايط:

طلاهاز هز أمحنه لعنه هزم ىل طلاهم:

لمحاز مجاني ج ىي لمعمه .هم ج .حس سم سده دحلت : .هم لمحاز سهدىدهاج
تنا هرحوب لمحم .هلحم .حزب حرهنته .هزب اسحم هيهه تيلهج لم احدم
دهجن حسهاز دحر ىي حجا حجاب حجاب هزب اسحم هيهه تيلهج لم احدم
احمل لمحله ابحه هزابته بعهنته ابحات لمحلحب ابحله ابعاجه حبالمحلج
ىحه حهلحمج ابهجه ابحات ابحلج هجا هحد ابحا هزا تلابحنا حمجحمل
هجه حهجسه ابه ىاز ابحات حجلمحا لمحله ابسم بلهج ابحا هزا تلابحنا
حهجمل ابهجاز جهجاس هزات لمنتا لمحله ابسم بلهج ابحا هزا تلابحنا
هجه حهجسه ابه ىاز ابحات حجلمحا لمحله ابسم بلهج ابحا هزا تلابحنا
ابها ابحات حجاجحه ابحاج ابحلج بحا هز حه هجات ابحلج حجلمحا لمحله
حجلم هجلج هجابت هجات حج هجاجحه حلتج هجا حجا حجا حج لحا حجلجه لمحله
ىحجا حجلجا جهجاس هزات لمنتا لمحله ابسم بلهج ابحا هزا تلابحنا
حجلم هجلج هجابت هجات حج هجاجحه حلتج هجا حجا حجا حج لحا حجلجه لمحله
ابها ابحات حجاجحه ابحاج ابحلج بحا هز حه هجات ابحلج حجلمحا لمحله
ابحلجه هجا حجاجحه ابحاج ابحلج بحا هز حه هجات ابحلج حجلمحا لمحله
حجلم هجلج هجابت هجات حج هجاجحه حلتج هجا حجا حجا حج لحا حجلجه لمحله
ابها ابحات حجاجحه ابحاج ابحلج بحا هز حه هجات ابحلج حجلمحا لمحله
ابحلجه هجا حجاجحه ابحاج ابحلج بحا هز حه هجات ابحلج حجلمحا لمحله
حجلم هجلج هجابت هجات حج هجاجحه حلتج هجا حجا حجا حج لحا حجلجه لمحله
ابها ابحات حجاجحه ابحاج ابحلج بحا هز حه هجات ابحلج حجلمحا لمحله
ابحلجه هجا حجاجحه ابحاج ابحلج بحا هز حه هجات ابحلج حجلمحا لمحله
حجلم هجلج هجابت هجات حج هجاجحه حلتج هجا حجا حجا حج لحا حجلجه لمحله
ابها ابحات حجاجحه ابحاج ابحلج بحا هز حه هجات ابحلج حجلمحا لمحله
ابحلجه هجا حجاجحه ابحاج ابحلج بحا هز حه هجات ابحلج حجلمحا لمحله
حجلم هجلج هجابت هجات حج هجاجحه حلتج هجا حجا حجا حج لحا حجلجه لمحله
ابها ابحات حجاجحه ابحاج ابحلج بحا هز حه هجات ابحلج حجلمحا لمحله
ابحلجه هجا حجاجحه ابحاج ابحلج بحا هز حه هجات ابحلج حجلمحا لمحله
حجلم هجلج هجابت هجات حج هجاجحه حلتج هجا حجا حجا حج لحا حجلجه لمحله
ابها ابحات حجاجحه ابحاج ابحلج بحا هز حه هجات ابحلج حجلمحا لمحله

אחר הפלגת אנחה יאחר בהפלגת ונ׳ ואח״כ יאחר כסה לפא בינא
הנאורים לו על כסה כנה

אם אבנה
נר לרגלי
שוב עטין
ויבואוני
באם יגבה
פורי ב״ה

ירא״ה אוא שבגבון צרוף מפוקים לפא בינא שצרפה וקראה לפניך
בתקרולים באוניון אשובה אשר באם אוניון צרוף שם פעיר פנאי
אשובה שהשקיף אחשון קלשך עליה לשובה ואכל מורעשון
ואמרעשון רשון נצילה שאחרה באשון בן עין ובכל כשפיך
נסתירה ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ והאחרון והסלת
והכבר על כל תשאנים ויכבשו ~~[illegible]~~ אם כשפיך אשלים
ולאשן שבכן ושאם פנוה רחם עלים ועל שאלים ושאלה שלא חשאה
פשקש אשלים פאיין פאון נוים אשר צבאו אתגרה ואתעבב
לקרבם ליום קרב ופשבן אלחאנון אן פאתך לכלני פיון בם מרבן
אנא עשה עאנו אנן לשובם ופושיעה נא כי בין לחשה
חשה פ׳ חשה עניה אביה עניה ולאשן רחאיך פרבים
שכן ריון פאלבים וקצף פנסיבים אשר שקמו נא נשבו אלו
לעורך אלחאה ובל פקריה פואה עורה נא יאלך ראה ופצלה
אכל אבוים ואפואה ופשבן בעירה פשקש נאנחה אין מלך
ואין יוצאן ואין מחם יפי נא שלא כתלה ושלוה באורמעניה
ויהקיים כה אקרא שקוב ונני שלום באתך ושכבקם ואין
אחריך ואנחה שיר שנך ונרגן לבקר חסדך נגלה ושאחם
בישועיך פ׳ עון לשאת ו״ה

001

בשנה שנת הנשמה ואת שמיעת ואת אזניו בקול ה׳ אשר ידבר ישראל ושמרו

את ישראל עבדו הוא לבדו	; את ישראל עבדו הוא לבדו ;
את מ׳ מצרים בכבודו	; את מיכל מבעדו בחוץ נצב ;
את שיעור הנחלה	; את מ׳ מצרים בחוץ ;
את בנו בכור הוא ישראל	; את ישראל עבדו הוא לבדו ;
את מואב בשדה עליו	; את מואב בשדה עליו ;
את ישראל בשדה עליו	; את מואב בשדה עליו ;
את ישראל בשדה עליו	; את מואב בשדה עליו ;
את מואב

تح ون مرمرة رسما تز سوح ملعنة ح.ة.ر ـ.ه ٪ .٠ لمرة لؤاد فوح ه/مهم /حرلمهم
در.فح. ممعاحة طح حلؤا لحسحـ٢ ع٢ لمؤسم مر طحنة ير ٥٤٨ ٪ممة ىحفرا رحطرا رحلم.حـ
لحرلؤا ىحر مهم.حه حرلنه حطؤرا ٢ ٠.طهم نىه فلرنحة ١.مره سلهم لمع.حه همرا

ط حـمهـ.ر ـ.ه ٪
ط ا ـا حـمح.٢ح
ط ا ٠.مهم حـمرا
ط ىر ىز حطرحة ٥ـ٥
ط ا رحـحة حـطهر ٢٢
ط حـحـمـ.ر ـ٢ حلمؤلـ٢ح
ط ر٤٤.ه ١حـ٢ ح٥ ٠حمرا ىز ٥ـلحة
ط ىـ٤٤ لمعحة ٠ـحع ىز ٥ـلحة
ط لمهم ١حـ٢ هه ـحلنه ىز لمحـ٤ة
ط لؤلم حـحـة ىـ ىز ٢حلمحـا ٥ـحهس
ـ حـهـع ٨ـ ىز ٥ـلحة
ـ ٥ـ٤ـ٤ـحر ىز ٥ـلحة
ـ ـحـلع ٨ا ٢ـ ىز ١.ه ٥٢ ٧ـ.٨
ـ ٨ـلحة ٨ا ٨ـلمـلا ـحلحة ىز حنه ٥لح
ـ ـحلنة تح ىز لمـحـ٤ـ
ـ ٠ـحلنة ٨ا ٨ـلمـلا ـحلحة ىز حنه ٥لح
ـ ـحلنة تح ىز لمـحـ٤ـ
سه لح ٢ـ حـ ٨ـلمـ ىز ٢ـ ـ ٥ـ ٢ـحـ
٠ـحلع ٢ـ لؤلمـحـ ـه ىز ١حـ٢ ٨ـلا ٠.٥
سه ؤ ٨ـلا ـ ٨ـلمـ ىز ىـ٥ـ ٥١٨ ٠.٨
حـحـ ٢ـ ىز ٥ـلحة
.١حـ ٥ـلا
٥حـ ىـلمـ ٠ـحع ٥ـلحة لؤلمـا ٥ـحة حـحـ ١حـ٢ـ٢. لحـ حـلـ ٨ـلـ ٨ـحـ ىـحـة ـلـ
حـحـة ٥ـلم ١ـحـ٥ـحـا ١حـ٨ـلـ
حـحـ ىـلمـ ىز ىـ ٨ـ٤ـ ١ـلـ ٥لح
سـحـ ىـ ٨ـلمـ ٥ـحـة ىـ ٥ـلحة
ـحـ٥ـة ٥ـحـ١ـحـ لحـ لحـ٤ـ ىـ.١حـ ٥ـحلنه ٠ـحـ.
ـ٤ـ٥ـحـ ٨ـحـ ـ٤ـحـ ـحـ

١٥٢.

ترجمة سورة المائدة مختصرة من ابن كثير المكي ج ٣

سورة سورة المائدة مكية هي — ٩٥. مختار ج سورة طه وهي اثنتا عشرة ومائة آية وست كلمات وستمائة وثلاثة وعشرون حرفا.

هذه ثلاثة أقوال ذكرها ابن كثير المكي ج ٣ ص ٩٥ وهي أن سورة المائدة مكية كلها، وأن سورة المائدة مدنية كلها، وأن سورة المائدة مدنية ومكية. والقول الأول هو الذي رجحه ابن كثير المكي ج ٣ ص ٩٥ وهو أن سورة المائدة مكية كلها. وقد ذكر ابن كثير المكي ج ٣ ص ٩٥ أن سورة المائدة مكية كلها. وقد ذكر ابن كثير المكي ج ٣ ص ٩٥ أن سورة المائدة مكية كلها.

سورة المائدة مكية كلها. وقد ذكر ابن كثير المكي ج ٣ ص ٩٥ أن سورة المائدة مكية كلها. وقد ذكر ابن كثير المكي ج ٣ ص ٩٥ أن سورة المائدة مكية كلها.

سورة المائدة مكية كلها. وقد ذكر ابن كثير المكي ج ٣ ص ٩٥ أن سورة المائدة مكية كلها. وقد ذكر ابن كثير المكي ج ٣ ص ٩٥ أن سورة المائدة مكية كلها.

ماهنه ٠ وعلل وحلله ٧

٠٦٠٨٠٨١٧ سعلما وزما ٧٨٧٠٠ سلع ٧٥٧٨٠ لمعنى ١٤٧٥ ط ٥ ٧٨٠١ ٧٥٧٥٠٥ ٥٥٧٥١٦
ة ١٥١٣٨٠٤ ٧٧٨ ١٤٧٥ ٧٥٧١ ط ٤٥٧٥٠ ٧٨٥٢٠ ٥٨٦٨٨ ٥٠٦٨ ١٥٦٨٠
١٨٤٠ ٥٨٦٨٨ ٥٧٧١٠ ٧٨٧٥ ٢٥٧٥٠ ٥٧٥٢٠ ٧٨٨ ٧٥٧٥٠ ٥٨٦٨٠
٥٥٧٥٠ ١٨٧٥ ٥٧٥٢٠ ١٤٧٥٠٦ ١٨٧٨ ٧٥٧٥ ٥٥٠٥٠ ٨٧ ١٨٧٥٠ ٥٦٠٥٠
١٨٤٥٠ ٧٨٨ ٧٨٠٢٠ ١٤٧٥٠٦ ١٨٧٨ ٧٥٧٥ ٥٥٠٥٠ ٨٧ ١٨٧٥٠ ٥٦٠٥٠
٧٨٨٠ ٥٨٦٨٨ ٥٧٧١٠ ٧٨٧٥ ٢٥٧٥٠ ٥٧٥٢٠ ٧٨٨ ٧٥٧٥٠ ٥٨٦٨٠
٥٥٧٥٠ ١٨٧٥ ٥٧٥

ACADEMIA MATRITENSIS

[illegible]

[illegible] ۱۳۰۰ [illegible] ۲۰ [illegible]

בשחלית אחר י"ח בקול

י"ח ב' לפיה ולפי אבונים שיכבשו רחמיך אם כשפך ויגלו רחמיך על
מידותך ויתחמקו פליטים והבטל מעלים ומעל כל עמך ישראל בכל מקום
שפט ובמרט מעל פיושביט בעיר פנאן כל עיירות קשות ורעון והקדע
כל עור לין רע מעלים ונגזור עלים עיירות שובון כרוב רחמיך ונכניע
ונשמיל אם כל אויבים ומבקשי רעתים נמול עליפט אימנה ומחבל בהול
ברוגך ידם כאבן ; אנא מלך מלכי המלכים חנק ואמץ אם מעלן רחמון אלוהם
פולך בלאנסיצקן מליתן ומעלן רחמון פולכם אשנו ופנשנביט
אתיו וכל פשהים אשר למשמרת אוושריא פרמה ופנשאה נרב נהלע
וכל אשר יעשה יצליח ורק בלבה ובלב כל יועצין לפטיב ולעשון חסל
עמה ועט כל ישראל ולפיון לה למוץ ולמחסה ולמסגור ונצילה מכל עזק
ומחל ורעלה ונפיה מיושביט שקטיט ושאנטיט לעבדתך יסיו לרצון אמה
מיה ופניך לבא ב' צורה ונואלה ;

ורמאור כ' יעקב ה'

ولما ج

ا ج. ج. ك. ا ب. ا د. ب.

ر ا. ٣١١ ج. ج. ا ب. ا د. ٧٨٩.

ز ا. ج. ٧٧٨ ج. ا ب. ا د. ٤٤٠.

ح ا. ٧٨٩ ج. ا ب. ا د. ٧٨٩.

ط ا. ب ك ٧٠٢. ج. ك. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ك ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ل ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

م ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ن ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

س ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ع ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ف ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ص ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ق ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ر ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ش ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ت ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ث ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

خ ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ذ ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ض ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

ظ ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

غ ا. ج. ٧٨٩ ا ب. ا د. ٧٨٩.

אחר ראה בפרשה זו בה. כלומר בעת שנתקע בעל־פה לפני

אדון כל הארץ שאמר אחר בלעם ויקח משלו ויאמר

לאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהרי קדם

ילכה ואקבה זעמה ואחרה בעבור מאמר. כלומר ואלכה אל

ארצה עם כי כן ראוי שיהיה אחרי. ואקבה זעמו

אשר לא זעם אל. ואחרה בעבור מאמר. ומה אקבה

אשר לא יקבה לפיכך אמרה כי ראתה אותו נותן

תודה לאלהיו ואמרה כי אלהיו אוהבו ומשגיח

עליו ואמרה כי אלהיו עמו ומלכותו בתוכו

ותאמר כי אין נחש ביעקב ואין קסם בישראל

כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל. ואמרה

שלא יהיה לאלהיו שום אויב ומתנגד ולא יעמוד

נגדו שום אדם כי אם יתגבר עליו ויכלה אותו

ואמרה כי אלהיו יעזרהו ויגבירהו עד שיכלה

כל אויביו. ואמרה כי אלהיו יתן לו כח ועוז

ותפארת עד שיכלה כל אויביו. ואמרה כי אלהיו

יתן לו כח ועוז ותפארת עד שיכלה כל אויביו

ואמרה כי אלהיו יתן לו כח ועוז ותפארת עד

حاضر ہے۔ مدعا علیہ محمد

ا۔ ا۔ ر کو طلبی کا حکم دیا جائے اور مقدمہ

ملتوی ۱۱ تاریخ حاضری ۱۲ ۱۲ کو ہو۔ مدعی

کو ہدایت کی جاتی ہے کہ وہ اپنے گواہ

حاضر کرے۔

ابتدائی

تاریخ حاضری ۱۲ ۱۲ ۱۲ کو مدعی مع گواہ

کے حاضر

110.

ملاحظہ: مذکورہ بالا تجویز کو مسترد کرتے ہوئے — .

ب۔ اگر، بصورت دیگر، مذکورہ بالا تجویز منظور کر لی جائے، تو بھی ہمیں اس بات کا خیال رکھنا ہوگا کہ ہمارے اقدامات کسی بھی طرح سے ہمارے اصل مقصد کو نقصان نہ پہنچائیں۔ ہمیں اس بات کا بھی

113.

2

Si dovranno trasportare li סת d'ogni בפ"ב
ne' luoghi vicini a' rispettivi בפ"ב p.ma delle
ore 4. Pomeridiane —
alle ore 5. si leveranno 3. סת da' d.ti luoghi,
guarniti con tutti gli addobbi, e — כל פקלש
e si trasporteranno nelle בפ"ב accompagna=
=ti da' Torcie accese, Cantando tutti il מזמור
— פשמים מסבהים כבוד לו fermandosi sopr' il לובן,
E nel frattempo, che si introduranno ne' בפ"ב,
gli altri סת si Canterà פולו לפ' מן פמצר על כלה

Dopo

פלל פנלול נשמת כל חי על בהף וכו' ואל חי פעולמים בלא שם פמלכות
חי שברף למעלת פקיסר ולקפל מזמור לתולה כשיתנינו פ"ן סת

ב"ו רבקי אשר. מה שהוא עתיד לעשות ב עבור הקטנה שלא תהיה מעוכבת ח"ו מלהנשא אח"כ ומה שהוא מוסיף לה מאה זהובים יותר ממה שנתן לה בתחלה. ואמר לה שהוא עושה זה מפני שהוא רואה שהיא מתנהגת בדרך טוב ומשובחת. ולפי שהיה מתיירא שמא תחשוב שהוא עושה זה מפני שהוא מתחרט על מה שנתן לה בתחלה ואינו רוצה שתהיה לה. לפיכך הודיעה שאינו עושה זה אלא מפני

אמר. מרע. ורוי. מרחם ל בשוה בתר. אחרו:
ושבתו ושוחרו ואחר מעשה מעורר
אף מרוחם אמר לא. מרע ל.ש בשחתם
ושמתרו.ם אמר בשלום בתר ורו אף. מרע מעוררת לל. ל שלח בעשה מעוה
ישבתם. לא ומשם ל מרע ל.ש בשחתם. ושמתרו ת מעשה.ם
אף יש בשה ישראל ישראל. ישלח ל.ש ושבתם. שם ל.מש מעוע מעוה.
ב. ישם מעשה ל לא. ושא. אחרו ושמתרו ת מעשה ת.ישראל שם ת.שרו
ואשר אחר ושם ת שלח ב ת
ישרו ב. שם ת שלח ת.ושמתרו ואחר
בא אחר. ת מעשה ישראל בה: מוה אחר ושרו ב ישראל ב.מעשה:
מה אחר. ת מעשה ישראל בה: מוה אחר ושרו ב ישראל ב.מעשה:
ושא אחר ושמתרו ת מעשה ת.ישראל שם ת.שרו ואחר ושמתרו ת

ב פ/ראתו פ/ עוולדת פ/ עלרד פוא .וא.ד.ת :
ראפ רעפ אדב פ/ ברלפעה אאפ: ראפ פ/:
ד.ת. .ובב עלפ תא .ובע וד.ת תאא פפוא אאפ תעאתו פוא.ת
אוועב ל/ ראתאב

אוא.פ כלו עא.וע
פ/.עפע עב.בר אתי בראתאב .ראפ פ/.כי אאפ. אבא אפא אתר תעבר
ב תפ/ עב.ב.ת עלבוא .ואפ עלבת:
ב בפעוב ראתע אפפ ובעלוא פב.פ בלב.ת:
בראפ .ו.תא ד פ.פא ובעלפלא .ואע:

תפלה

שיאמרה בבית הכנסת בשעת הקדושין

אתה יודע כי בעוד שאנחנו עומדים לפניך בבית הכנסת הקדוש הזה, ומקבלים עלינו קדושת הנישואין, אנחנו מתפללים אליך בכל לבבנו ונפשנו ומאודנו, שתשפיע עלינו ברכה ושלום, ותעזור לנו לקיים את הברית הקדושה הזאת בלי שום פגם, ולהיות נאמנים זה לזה כל הימים. ואנחנו מבקשים ממך, שתשמור אותנו מכל מיני מכשולים, שיכולים לבוא לנו בדרך הנישואין, ושתעזור לנו שנוכל לעבוד את בוראנו בשמחה ובטוב לבב, ולהיות לברכה לעצמנו ולכל הסובבים אותנו. ואנחנו מבקשים ממך, שתשמור אותנו מכל מיני מחלוקת ומריבה, ושתעזור לנו שנוכל לחיות בשלום ובאחדות, ושנוכל לגדל את בנינו ובנותינו ברוח יראת שמים, ולהיות לברכה לכל העולם. ואנחנו מבקשים ממך, שתשמור אותנו מכל מיני מכשולים, שיכולים לבוא לנו בדרך הנישואין, ושתעזור לנו שנוכל לעבוד את בוראנו בשמחה ובטוב לבב, ולהיות לברכה לעצמנו ולכל הסובבים אותנו. ואנחנו מבקשים ממך, שתשמור אותנו מכל מיני מחלוקת ומריבה, ושתעזור לנו שנוכל לחיות בשלום ובאחדות, ושנוכל לגדל את בנינו ובנותינו ברוח יראת שמים, ולהיות לברכה לכל העולם.

Coll'intervento della [illegible]

— אתה יודע כי בעוד שאנחנו עומדים לפניך בבית הכנסת הקדוש הזה, ומקבלים עלינו קדושת הנישואין, אנחנו מתפללים אליך בכל לבבנו ונפשנו ומאודנו, שתשפיע עלינו ברכה ושלום, ותעזור לנו לקיים את הברית הקדושה הזאת בלי שום פגם, ולהיות נאמנים זה לזה כל הימים. ואנחנו מבקשים ממך, שתשמור אותנו מכל מיני מכשולים, שיכולים לבוא לנו בדרך הנישואין, ושתעזור לנו שנוכל לעבוד את בוראנו בשמחה ובטוב לבב, ולהיות לברכה לעצמנו ולכל הסובבים אותנו. ואנחנו מבקשים ממך, שתשמור אותנו מכל מיני מחלוקת ומריבה, ושתעזור לנו שנוכל לחיות בשלום ובאחדות, ושנוכל לגדל את בנינו ובנותינו ברוח יראת שמים, ולהיות לברכה לכל העולם. ואנחנו מבקשים ממך, שתשמור אותנו מכל מיני מכשולים, שיכולים לבוא לנו בדרך הנישואין, ושתעזור לנו שנוכל לעבוד את בוראנו בשמחה ובטוב לבב, ולהיות לברכה לעצמנו ולכל הסובבים אותנו. ואנחנו מבקשים ממך, שתשמור אותנו מכל מיני מחלוקת ומריבה, ושתעזור לנו שנוכל לחיות בשלום ובאחדות, ושנוכל לגדל את בנינו ובנותינו ברוח יראת שמים, ולהיות לברכה לכל העולם.

סדר חיבוק בית הקברות הרש

הנה הטוב אשר בידו נמשכל חי יחיץ לכל יחידי הקהל קדוש הלוה
ולכל עמו בית ישראל אורך ימים ושנת חיים טובים אהובים
ומתוקנים שלוים ושקטים לשנים ולעשים אב"ר

תורה

ברשת ויחי

ברשת הגיע

ברשת וזאת הברכה

נביאים

יהושע א' מן ויהי אחה מות משה עד כי עמך ה' לקיך בכל אשר תלך
שם כ"ד מן וישלח יהושע את העם עד סופו
מלכים א' ח' מן ויהי כבלות שלמה עד ולשמור מצותיו כיום הזה
ישעיה כ"ה מן ה' לקי אתה עד ואדק רבאים תבאל
שם ס"ו כולו
יחזקאל ל"ז מן היתה עלי יד ה' עד וידעתם כי אני ה' דברתי ועשיתי נאם ה'
יואל ב' מן ויען ה' ויאמר לעמו עד ובשהדים אשר ה' קורא
מיכה ז' מן מי ל' כמוך עד אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם
מלאכי ג' כולו ויכבלו הבסוק הנה אנכי שולח לכם את לי הנביא

כתובים

תהלים מזמור ג' ה' מה רבו צה
מזמור י"ו מכתם לדוד
מזמור כ"ז לדוד ה' אורה וישעי
מזמור כ"ח לדוד לי ה' אקרא
מזמור לחד מזמור שיר חנכת הבית
מזמור ל"ב לדוד משכיל
מזמור מ"ט קוה קויתי ה'

שלום רב בקרב אוהבי שלום ורודפיו ושבח מיוחד לבעלי המעשים הטובים
לקדושת הכוונה בעשותם אותם ולאוהבי הבריות
אמן כן יהי רצון מלפני אבינו שבשמים
ויושלם בית תפארתינו בקרוב
ונזכה שנראה עד ועד ועד אמתתו

Leopoldo II per grazia di Dio e per la volontà nazionale Imperatore dei Romani sempre augusto Re di Germania, di Gerusalemme, di Ungheria, di Boemia, di Dalmazia, di Croazia, di Schiavonia, di Galizia, di Lodomiria, di Rama, di Serbia, di Gallizia, di Cumania, di Bulgaria, Arciduca d'Austria, Duca di Lorena, di Salzburgo, di Stiria, di Carinzia, di Carniola, di Bucovina, Gran Principe di Transilvania, Duca di Brabante, di Limburgo, di Lucemburgo, di Gheldria, di Slesia superiore, e inferiore, di Milano, di Mantova, di Parma, di Piacenza, di Guastalla, di Auschwitz, di Zator, di Teschen, di Friuli, di Ragusa, di Zara, Conte di Absburgo, di Tirolo, di Fiandra, di Hainaut, di Ferrette, di Kyburg, di Gorizia, di Gradisca, Marchese del Sacro Romano Impero, di Burgovia superiore, e inferiore, di Namur, Signore della Marca Vendica, di Portenau, di Salins, di Tortona, di Gex, di Biella, di Malines, Principe di Suevia, di Catania, di Asti, di Berga, di Furstemberg, di Fiandra, di Brabante, di Milano, di Mantova, di Parma, di Piacenza, di Guastalla, di Auschwitz, di Zator, di Teschen, di Friuli, di Ragusa, di Zara, Conte di Absburgo, di Tirolo, di Fiandra, di Hainaut, di Ferrette, di Kyburg, di Gorizia, di Gradisca, Marchese del Sacro Romano Impero, di Burgovia superiore, e inferiore, di Namur, Signore della Marca Vendica, di Portenau, di Salins, di Tortona, di Gex, di Biella, di Malines, Principe di Suevia, di Catania, di Asti, di Berga, di Furstemberg,

Leopoldo II per grazia di Dio e per la volontà nazionale Imperatore dei Romani sempre augusto Re di Germania, di Gerusalemme, di Ungheria, di Boemia, di Dalmazia, di Croazia, di Schiavonia, di Galizia, di Lodomiria, di Rama, di Serbia, di Gallizia, di Cumania, di Bulgaria, Arciduca d'Austria, Duca di Lorena, di Salzburgo, di Stiria, di Carinzia, di Carniola, di Bucovina, Gran Principe di Transilvania, Duca di Brabante, di Limburgo, di Lucemburgo, di Gheldria, di Slesia superiore, e inferiore, di Milano, di Mantova, di Parma, di Piacenza, di Guastalla, di Auschwitz, di Zator, di Teschen, di Friuli, di Ragusa, di Zara, Conte di Absburgo, di Tirolo, di Fiandra, di Hainaut, di Ferrette, di Kyburg, di Gorizia, di Gradisca, Marchese del Sacro Romano Impero, di Burgovia superiore, e inferiore, di Namur, Signore della Marca Vendica, di Portenau, di Salins, di Tortona, di Gex, di Biella, di Malines, Principe di Suevia, di Catania, di Asti, di Berga, di Furstemberg,

Leopoldo II per grazia di Dio e per la volontà nazionale Imperatore dei Romani sempre augusto Re di Germania, di Gerusalemme, di Ungheria, di Boemia, di Dalmazia, di Croazia, di Schiavonia, di Galizia, di Lodomiria, di Rama, di Serbia, di Gallizia, di Cumania, di Bulgaria, Arciduca d'Austria, Duca di Lorena, di Salzburgo, di Stiria, di Carinzia, di Carniola, di Bucovina, Gran Principe di Transilvania, Duca di Brabante, di Limburgo, di Lucemburgo, di Gheldria, di Slesia superiore, e inferiore, di Milano, di Mantova, di Parma, di Piacenza, di Guastalla, di Auschwitz, di Zator, di Teschen, di Friuli, di Ragusa, di Zara, Conte di Absburgo, di Tirolo, di Fiandra, di Hainaut, di Ferrette, di Kyburg, di Gorizia, di Gradisca, Marchese del Sacro Romano Impero, di Burgovia superiore, e inferiore, di Namur, Signore della Marca Vendica, di Portenau, di Salins, di Tortona, di Gex, di Biella, di Malines, Principe di Suevia, di Catania, di Asti, di Berga, di Furstemberg,

ב וכתבתי לו שלום ואמרתי לו שיבוא אלי ולא בא ולא
כתב כי ב. ספרתי עמו בבית הכנסת ובמקום אחר ולא
ראיתי בו שום הרגשה של מחשבה זרה ואין לי ספק
כלל שהוא מהרהר בדברים אחרים ומשיב לי תשובות
שאינן הולמות את השאלות שאני שואל אותו ולפעמים
אני מוכרח לחזור עליו את השאלה ולפעמים הוא
מתחיל לדבר בדברים שאינם נוגעים לשאלה ואני
מוכרח להשתיקו ולחזור ולשאול אותו את השאלה
ולפעמים הוא מתחיל לדבר בדברים שאינם נוגעים
לשאלה ואני מוכרח להשתיקו ולחזור ולשאול אותו
את השאלה ולפעמים הוא מתחיל לדבר בדברים
שאינם נוגעים לשאלה ואני מוכרח להשתיקו
ולחזור ולשאול אותו את השאלה

ויאמר ה' אל משה שלח לך אנשים ויתור את ארץ כנען וגו' ויעלו ויתרו את הארץ וגו' ויבואו עד נחל אשכול וגו' ויקחו מפרי הארץ וגו' ויהי מקץ ארבעים יום וגו'. ויש לדקדק, מאי קאמר ויהי מקץ ארבעים יום, הלא מיד בתחלת הענין כתיב ויעלו ויתרו את הארץ, ומיד אחר כך כתיב ויבואו עד נחל אשכול וגו' ויקחו מפרי הארץ וגו', ואם כן מה הוצרך לומר ויהי מקץ ארבעים יום, ועוד, מאי קאמר ויהי מקץ ארבעים יום, ולא אמר ויהי מקץ ארבעים יום שלחו את המרגלים, ועוד, מאי קאמר ויהי מקץ ארבעים יום, ולא אמר ויהי מקץ ארבעים יום שלח משה את המרגלים, ועוד, מאי קאמר ויהי מקץ ארבעים יום, ולא אמר ויהי מקץ ארבעים יום שלח משה את המרגלים לתור את הארץ כנען, ועוד, מאי קאמר ויהי מקץ ארבעים יום, ולא אמר ויהי מקץ ארבעים יום שלח משה את המרגלים לתור את הארץ כנען ויבואו עד נחל אשכול וגו' ויקחו מפרי הארץ וגו' ויהי מקץ ארבעים יום

Metodo delle [illegible] del [illegible] hel giorno di [illegible] Ordinato
[illegible] consentaneo al funesto avvenimento del
[illegible] passato, cui fu istituito il [illegible]

Nella [illegible] alla [illegible] hella [illegible] si diranno li seguenti [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Si leggerà la [illegible]

Per la [illegible]

Quelle [illegible] che sogliono celebrare il [illegible] vi anderanno alle ore 21 ½ e dire il [illegible] senza [illegible] di [illegible]

Alle ore 22 in punto tutti li individui del [illegible] dovranno chiudere Botteghe, e Fondachi ed andare al [illegible] dove si recitarà la [illegible] a tal'Effetto Composta. Quindi [illegible] dicendo la [illegible] e [illegible] poi [illegible], e [illegible], ed il [illegible].

[illegible]

. . . . . ٠٠٠

בקשה לאשרור הסכם שיפוי בין מדינת ישראל לבין [illegible]

הכנסת מתבקשת לאשרר הסכם שיפוי בין מדינת ישראל לבין [illegible] בנוסח המצורף להצעת חוק זו.

ההסכם מסדיר את [illegible] בין הצדדים.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ق:

۱۲۰ سلسه سل تسلسل ۱۲۰ ۲۰ ۱۲۰ حلقه حلقه ۱۲۰ ۱۲۰ ۱۲۰

MUSEUM OF MODERN ART
LIBRARY

ואחרי שעבר אצל ר' יוסף בן ר' מרדכי הכהן בק"ק פראג ולמד אצלו ש"ס ופוסקים ושאר חכמות, חזר לביתו ונשא אשה ועסק בתורה ובמצות ובגמילות חסדים עד יום מותו.

ר' יוסף בן ר' מרדכי הכהן נולד בק"ק פראג בשנת [illegible] ונפטר בשנת [illegible] בק"ק פראג. בנעוריו למד אצל ר' [illegible] ואחרי כן עבר ללמוד אצל ר' [illegible] בק"ק [illegible] ושם למד ש"ס ופוסקים ושאר חכמות. אחרי כן חזר לביתו ונשא אשה ועסק בתורה ובמצות ובגמילות חסדים עד יום מותו.

— סוף דבר אין אדם יודע מה עתיד ללדת יום ומה ילד יום ומה יולד היום אם חכם אם כסיל אם עשיר אם עני אם חסיד אם רשע אם טוב אם רע אם צדיק אם רשע אם גבור אם פחדן אם חזק אם חלש אם עני אם עשיר אם חכם אם כסיל אם חסיד אם רשע אם טוב אם רע אם צדיק אם רשע אם גבור אם פחדן אם חזק אם חלש

طهارت قلب از حسد لمعه‌ی چهارم عمل بیستم وظایف

وجیبه این راحت بدن عمل دیگر ی طهارت ظاهر طاهر ساختن جامه و بدن از نجاست
ایمان بدان تحقیق معلوم شد و عمل بر آن واجب و لعلم بر آن مشتمل بر چند فصل
است فصل نخست در بیان آنکه چه چیز نجاست و چه چیز طهارت —
بدانکه نجاست بر ده چیز اطلاق کنند اول بول دوم غایط سوم منی چهارم مردار
پنجم خون ششم سگ هفتم خوک هشتم کافر نهم حیض دهم نفاس و بعضی
فقها بول و غایط هر حیوانی را که گوشت او حلال نیست نجس دانند

ואם לא יהיה לו מה לשלם יכתוב לו שטר חוב ויחתום לו בעדים ויכתוב לו שטר חוב ויחתום לו בעדים ויכתוב לו שטר חוב ויחתום לו בעדים וי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שאלת אתיון: כשהלך לו

שאל ואמרו לו שלך פרוטיה: שאלך ושלחוך וכי שאל ופלוגון
שאל ואמרו לו שלך פרוטיה: שאלך ושלחוך וכי שאל ופלוגון שאלו לאחר שהלך וכי

פקדה האחת ראשון
ראשון באורתניה
ב. ראשי החיות
ג. שאר צאצאי ובואה

ד. ואלעזר בן עזריה ה
האחד שהלך אל ארץ נשיון
ו. ז. ח. ט. יואב ובת שבע

שאלו ואמרו לו שלך
בנו שאלך לא יוכלו
ידברו ביניהם אלא אחד מהם ה